

USNESENÍ

Okresní soud v Pardubicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 24. března 2021 v trestní věci odsouzeného **XXX**, narozeného XXX, trvale bytem XXX, po propuštění bytem XXX, t. č. ve výkonu trestu ve XXX,

takto:

Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku za použití § 331 odst. 1 tr. řádu **se** odsouzený XXX **podmíněně propouští** z výkonu trestu odnětí svobody uloženého trestním příkazem Okresního soudu ve Žďáru nad Sázavou ze dne 25. 2. 2014, sp. zn. 1 T 24/2014, ve spojení s usnesením téhož soudu ze dne 1. 12. 2016, sp. zn. 1 T 24/2014, trestním příkazem Okresního soudu ve Žďáru nad Sázavou ze dne 17. 8. 2016, sp. zn. 2 T 138/2016, ve spojení s usnesením téhož soudu ze dne 18. 9. 2017, sp. zn. 2 T 138/2016, trestním příkazem Okresního soudu ve Žďáru nad Sázavou ze dne 19. 1. 2016, sp. zn. 2 T 229/2015, ve spojení s usnesením téhož soudu ze dne 18. 9. 2017, sp. zn. 2 T 229/2015, rozsudkem Okresního soudu ve Žďáru nad Sázavou ze dne 30. 10. 2017, sp. zn. 1 T 84/2017 ve výroku A, B, a trestním příkazem Okresního soudu ve Žďáru nad Sázavou ze dne 12. 10. 2015, sp. zn. 1 T 134/2015, ve spojení s usnesením téhož soudu ze dne 4. 9. 2017, sp. zn. 1 T 134/2015.

Podle § 89 odst. 1 tr. zákoníku **se** stanoví zkušební doba v trvání **5 (pěti) let** a zároveň se nad odsouzeným vyslovuje **dohled**.

Podle § 89 odst. 2 tr. zákoníku se odsouzenému ukládá povinnost ve zkušební době dle svých sil **nahradit škodu** trestnou činností způsobenou.

Podle § 89 odst. 2 tr. zákoníku a § 48 odst. 4 písm. h) tr. zákoníku se odsouzenému ukládá povinnost ve zkušební době **se zdržet požívání** alkoholických nápojů a jiných návykových látek.

Podle § 48 odst. 4 písm. d) tr. zákoníku se odsouzenému ukládá povinnost **podrobit se** vhodnému **programu** psychologického poradenství.

Poučení:

Podle § 136 odst. 3 tr. řádu bylo vyhotoveno zjednodušené usnesení, které neobsahuje odůvodnění, neboť po jeho vyhlášení ve veřejném zasedání se osoby oprávněné podat stížnost vzdaly stížnosti a prohlásily, že netrvají na písemném odůvodnění.

Proti tomuto usnesení lze podat stížnost u podepsaného soudu do tří dnů ode dne oznámení usnesení. O stížnosti rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích. Toto právo nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

Pardubice 24. března 2021

Mgr. Karel Governac v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Popelová.

Usnesení

Okresní soud v Pardubicích rozhodl dne 29. března 2022 ve veřejném zasedání Mgr. Karlem Governacem jako předsedou senátu v trestní věci odsouzeného **XXX**, narozeného XXX, trvale bytem XXX, v současné době ve výkonu trestu XXX, **o zbytku trestu odnětí svobody odsouzeného,**

takto:

Podle § 91 odst. 1 tr. zákoníku odsouzený XXX **vykoná** zbytek trestu odnětí svobody, který mu byl uložen trestním příkazem Okresního soudu ve Žďáru nad Sázavou ze dne 25. 2. 2014, sp. zn. 1 T 24/2014, ve spojení s usnesením téhož soudu ze dne 1. 12. 2016, sp. zn. 1 T 24/2014, trestním příkazem Okresního soudu ve Žďáru nad Sázavou ze dne 17. 8. 2016, sp. zn. 2 T 138/2016, ve spojení s usnesením téhož soudu ze dne 18. 9. 2017, sp. zn. 2 T 138/2016, trestním příkazem Okresního soudu ve Žďáru nad Sázavou ze dne 19. 1. 2016, sp. zn. 2 T 229/2015, ve spojení s usnesením téhož soudu ze dne 18. 9. 2017, sp. zn. 2 T 229/2015, rozsudkem Okresního soudu ve Žďáru nad Sázavou ze dne 30. 10. 2017, sp. zn. 1 T 84/2017 ve výroku A, B, a trestním příkazem Okresního soudu ve Žďáru nad Sázavou ze dne 12. 10. 2015, sp. zn. 1 T 134/2015, ve spojení s usnesením téhož soudu ze dne 4. 9. 2017, sp. zn. 1 T 134/2015, z jehož výkonu byl podmíněně propuštěn usnesením Okresního soudu v Pardubicích ze dne 24. 3. 2021, č. j. 0 PP 19/2021-64.

Odůvodnění:

Dne 29. 3. 2022 se konalo veřejné zasedání o výkonu zbytku trestu odnětí svobody odsouzeného. Na základě provedených důkazů dospěl soud k následujícím zjištěním a závěrům. Odsouzený byl odsouzen rozhodnutími ve výroku citovanými, z výkonu trestu odnětí svobody byl propuštěn na základě usnesení Okresního soudu v Pardubicích ze dne 24. 3. 2021, sp. zn. 0 PP 19/2021, s tím, že odsouzenému byla podle § 89 odst. 1 tr. zákoníku stanovena zkušební doba v délce trvání pěti let, vysloven dohled a omezení ve formě zdržet se požívání alkoholických nápojů a jiných návykových látek a zaplatit škodu trestnou činností způsobenou. Konec zkušební doby podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody tedy připadá na 24. 3. 2026.

Z rozsudku Okresního soudu ve Žďáru nad Sázavou ze dne 22. 6. 2021, sp. zn. 2 T 70/2021, bylo zjištěno, že pro skutek ze dne 26. 3. 2021 byl odsouzený uznán na vinu přečinem ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku a byl mu uložen nepodmíněný trest v trvání šesti měsíců, rozsudek nabyl právní moci dne 22. 6. 2021. Ze zprávy Probační a mediační služby ve Žďáru nad Sázavou ze dne 5. 10. 2021 (č. l. 76) vyplývá, že probační plán odsouzený neplnil, konzumoval alkohol a dopustil se trestné činnosti. Ze zprávy OO PČR Žďár nad Sázavou ze dne 15. 11. 2021 (č. l. 87) je patrné, že odsouzený se 29. 3. 2021 dopustil přestupku pod vlivem alkoholu (2,67 promile).

Na základě shora zjištěných skutečností dospěl soud k závěru, že odsouzený, který byl podmíněně propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody, byl pro protiprávní jednání ve zkušební době podmíněného propuštění odsouzen k nepodmíněnému trestu v trvání šesti měsíců, který nyní vykonává, současně se nepodroboval výkonu dohledu a selhal také ve zvláštních omezujících podmínkách (konzumace alkoholu a absence náhrady škody). Z chování odsouzeného tak vyplývá, že nevyužil šance, která mu byla dána ze strany soudu v podobě jeho podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Vzhledem k tomu, že odsouzený ve zkušební době neplnil podmínky stanovené pro rozhodnutí o jeho osvědčení, soud podle § 91 odst. 1 tr. zákoníku rozhodl o výkonu zbytku trestu odnětí svobody tak, jak je ve výroku uvedeno.

Poučení:

Proti tomuto usnesení může odsouzený a státní zástupce do tří dnů od jeho oznámení podat k Okresnímu soudu v Pardubicích stížnost. O stížnosti rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích.

Usnesení lze napadnout pro nesprávnost některého jeho výroku nebo pro porušení ustanovení o řízení, které usnesení předcházelo, jestliže toto porušení mohlo způsobit nesprávnost některého výroku usnesení.

Pardubice 29. 3. 2022

Mgr. Karel Governac
předseda senátu

USNESENÍ

Okresní soud v Pardubicích rozhodl dne 24. 3. 2021 ve veřejném zasedání v trestní věci odsouzeného **XXX**, narozeného XXX, trvale bytem XXX, v současné době ve výkonu trestu ve **XXX**, o **žádosti o podmíněné propuštění**,

takto:

Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku za použití § 331 odst. 1 tr. řádu **se** žádost odsouzeného XXX o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody uloženého rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 2. 6. 2016, sp. zn. 16 T 107/2014, **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Dne 19. 1. 2021 byla u Okresního soudu v Pardubicích podána žádost odsouzeného o podmíněné propuštění. Dne 24. 3. 2021 soud konal veřejné zasedání a na základě důkazů v něm provedených dospěl k následujícím zjištěním a závěrům: listinnými důkazy, zejména hodnocením věznice, doplněným výpovědí vychovatelky, bylo prokázáno, že odsouzený byl v předchozí době odsouzen rozhodnutími ve výroku citovanými, konec trestu je stanoven na 8. 8. 2022. Odsouzený se v rámci výkonu trestu chová slušně a ukázně, konfliktní situace nevyhledává, byl 16x kázeňsky odměněn, zařazen je do I. diferenční skupiny. Ze zprávy XXX ze dne 29. 1. 2021 se dále podává, že odsouzený je pracovním zařazen a náklady výkonu trestu tak platí, program zacházení plní a do výkonu trestu nastoupil sám, ve výkonu trestu je poštět. Ředitel XXX konstatoval, že účelu výkonu trestu je dosahováno a odsouzený při naplnění účelu trestu spolupracuje, nicméně v civilním životě opakovaně selhává. Vychovatelka odsouzeného navíc uvedla, že v případě odsouzeného se jedná o nadstandardní způsob výkonu trestu. Odsouzení je doloženo připojeným rozhodnutím a spisem.

2. Odsouzený u veřejného zasedání zdůraznil, XXX. V případě propuštění z výkonu trestu má zajištěné zaměstnání i bydlení, což doložil potvrzením (č. l. 4,9), ve výkonu trestu si rozšířil vzdělání a kvalifikaci, o čemž svědčí doklady na č. l. 5-8. Z rejstříku trestů odsouzeného vyplývá, že byl v minulosti 8x soudem odsouzen, nepodmíněný trest již 5x před současným trestem vykonával a byl také z jeho výkonu v minulosti podmíněně propuštěn dne 25. 9. 2000, a protože se ve zkušební době se neosvědčil, byl mu zbytek trestu nařízen 9. 9. 2005 a tento zbytek trestu odsouzený vykonával 7. 3. 2012. Následovala ovšem další bohatá trestná činnost odsouzeného a to mu ještě jeden podmíněný trest byl prominut na základě amnestie v r. 2013, ovšem i poté odsouzený v páchání trestné činnosti majetkového charakteru, která je prakticky jeho výlučnou trestnou činností, pokračoval a XXX za kterou je ve výkonu trestu (již poštět) v současné době. Předchozí žádost odsouzeného o podmíněné propuštění byla zamítnuta usnesením Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka Pardubice, ze dne 15. 7. 2020, sp. zn. 14 To 204/2020 (č. l. 41).

3. Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku může soud po výkonu poloviny uloženého trestu odnětí svobody odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho

očekávat, že v budoucnu povede řádný život.

4. Po přezkoumání výše popsané situace soud dospěl k závěru, že lze uzavřít, že chování odsouzeného a způsob, jakým plní své povinnosti ve výkonu trestu, by mohly podmíněné propuštění umožnit, protože způsob výkonu trestu odsouzeným lze považovat, ve spojení s veskrze kladným hodnocením ředitele XXX a výpovědí svědkyně, vychovatelky odsouzeného, jako nadstandardní, o čemž svědčí počet i druh udělených kázeňských odměn, odsouzený je také zařazen do I. diferenační skupiny, je pracovně zařazen a program zacházení plní, náklady výkonu trestu splácí a nebyl kázeňsky trestán.

5. Nelze ovšem uzavřít, že by odsouzený skýtal záruku vedení řádného života do budoucna, protože byl v minulosti opakovaně soudem trestán, nepodmíněný trest odnětí svobody opakovaně vykonával, a protože se dopustil další trestné činnosti, byl znovu vícekrát odsouzen. V páčání trestné činnosti zcela stejného (XXX). Nelze přehlédnout ani fakt, že odsouzený byl v minulosti podmíněně propuštěn z výkonu trestu a ve zkušební době se neosvědčil. Pokud by se jednalo o jediné pochybení, pak by soud, vzhledem k časovému odstupu, tuto skutečnost již odsouzenému výrazně k tíži nekladl, nicméně i poté, co byl odsouzenému zbytek trestu nařízen (9. 9. 2005), se dopustil odsouzený další opakované trestné činnosti, a to ještě předtím, než tento zbytek trestu z podmíněného propuštění vykonal (výkon 7. 3. 2012).

6. Jestliže ani dříve vykonané nepodmíněné tresty (a dobrodiní ve formě podmíněného propuštění a dále amnestie) nebyly schopny působit na odsouzeného žádoucím účinkem, pak ovšem není reálně očekávat, že by v případě podmíněného propuštění se stanovenou zkušební dobou byl odsouzený již tentokrát schopen svoje jednání významněji korigovat, resp. pro takový předpoklad nesvědčí žádný z opatřených důkazů. Příslib pracovního uplatnění a bydlení pro odsouzeného za této situace nejsou atributy, které by mohly podmíněné propuštění umožnit. Tyto aspekty by mohly být soudem v řízení o žádosti odsouzeného o podmíněné propuštění zohledněny např. v případě, že by se odsouzený nacházel ve výkonu trestu poprvé či podruhé a počet záznamů v jeho rejstříku trestů by osciloval kolem pěti záznamů, nikoli za situace, kdy má odsouzený 8 záznamů v rejstříku trestů a ve výkonu trestu je po šesté, přičemž se trestné činnosti dopouští prakticky neustále, pokud zrovna není ve výkonu trestu, a to již 20 let. Poznatky a získané pozitivní návyky i zkušenosti z absolvovaných programů a vzdělání by snad mohly sehrát pozitivní roli u odsouzeného v době, kdy se po svém šestém výkonu nepodmíněného trestu dříve či později na svobodu opětovně dostane.

7. Předchozí odsouzení přitom nelze považovat za dvojí trestání, případně dvojí přičítání k tíži odsouzeného, protože informace o osobě odsouzeného, včetně předchozího života, jsou jedním ze základních kritérií pro soud z hlediska posuzování zákonných podmínek pro využití institutu podmíněného propuštění. Tento institut je navíc rozhodnutím výjimečným, nikoli nárokovým a posouzení veškerých zákonných podmínek, včetně dosavadního způsobu života odsouzeného, nekoliduje ani s rozhodovací praxí Ústavního soudu České republiky (IV. ÚS 2253/14 a II. ÚS 2503/16 a nově II. ÚS 482/18). Vzhledem k výše uvedenému dospěl soud k závěru, že předchozí vykonané tresty neměly na odsouzeného prakticky žádný účinek, neboť se v dalším období dopustil další četné trestné činnosti.

8. Proto soud nemohl považovat důvodný předpoklad vedení řádného života v budoucnu na straně odsouzeného za splněný, a proto byla žádost odsouzeného zamítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení může státní zástupce a odsouzený do tří dnů od jeho oznámení podat k Okresnímu soudu v Pardubicích stížnost. O stížnosti rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové. Usnesení lze napadnout pro nesprávnost některého jeho výroku nebo pro porušení ustanovení o řízení, které usnesení předcházelo, jestliže toto porušení mohlo způsobit nesprávnost některého výroku usnesení.

Pardubice 24. března 2021

Mgr. Karel Governac
předseda senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 27. dubna 2021 o **stížnosti odsouzeného XXX**, narozeného XXX, trvale bytem XXX, toho času ve výkonu trestu odnětí svobody ve XXX, proti usnesení Okresního soudu v Pardubicích ze dne 24. března 2021, č. j. 0 PP 23/2021-82,

takto:

*Stížnost odsouzeného se podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu **zamítá**.*

Odůvodnění:

Napadeným usnesením okresní soud rozhodl tak, že podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku se žádost odsouzeného XXX o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody uloženého rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 2. 6. 2016, sp. zn. 16 T 107/2014, zamítá.

Proti tomuto usnesení podal odsouzený po jeho vyhlášení stížnost, kterou následně odůvodnil prostřednictvím svého obhájce. Poukázal na to, že usnesením Okresního soudu v Pardubicích ze dne 1. června 2020 čj. 0 PP 135/2020-102 bylo rozhodnuto o jeho podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Usnesením Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích, č. j. 14 To 204/2020-114, ze dne 15. 7. 2020 bylo usnesení okresního soudu zrušeno a nově rozhodnuto tak, že se žádost odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody zamítá. Po uplynutí zákonné lhůty šesti měsíců pro podání opakované žádosti, tedy po 15. lednu 2021 podal odsouzený novou žádost o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Polovina trestu uplynula odsouzenému dnem 8. února 2020. Trest by měl odsouzenému končit dne 8. srpna 2022.

I poté, co byla krajským soudem jeho žádost o podmíněné propuštění zamítnuta, odsouzený vykonával trest odnětí svobody vzorně a byl příkladem ostatním odsouzeným. Odsouzený nastoupil výkon souhrnného trestu odnětí svobody dne 8. srpna 2017 do XXX. Následně byl přemístěn do XXX a dne 10. října 2017 do XXX, kde je dosud. Jak bylo konstatováno i při veřejném zasedání, odsouzený se po dobu výkonu trestu choval nikoliv pouze řádně, ale fakticky nadstandardně. Při výkonu trestu úspěšně absolvoval XXX. Ve výkonu trestu pracoval na venkovním pracovišti XXX. Nyní platí omezení v souvislosti s COVID-19 a tak je odsouzený zařazen na úklid administrativních budov věznice, kdy touto prací jsou pověřováni jen velmi spolehliví odsouzení, neboť má volný pohyb v areálu věznice. Odsouzený ze svého výdělků, ale rovněž z dalších příjmů, hradil své finanční závazky. Takto plně uhradil exekuci vedenou pod č. j. 063 EX 2190/04, o čemž mu bylo soudním exekutorem JUDr. Vladimírem Plášilem vydáno osvědčení ze dne 16. 9. 2019. Rozsudkem Okresního soudu Praha-východ ze dne 16. listopadu 2017 mu bylo stanoveno výživné na nezletilé (XXX) v celkové výši XXX. Výživné hradí sám podle svých výdělkových možností, dosud uhradil na XXX. Výdělkové možnosti ve výkonu trestu mu neumožňují hradit jeho další závazky, se kterými (a tedy i s poškozenými) se může vyrovnat až po svém propuštění z výkonu trestu, kdy má zajištěnu dobře placenou práci.

I přesto, že jeho první žádost o podmíněné propuštění z výkonu trestu byla zamítnuta až odvolacím soudem, odsouzený nerezignoval a choval se výkonu trestu příkladně. To potvrdila i kmenová vychovatelka odsouzeného, která při výslechu uvedla, že od posledního zpracování hodnocení odsouzený obdržel poslední odměnu v březnu 2021 a ke dni konání veřejného zasedání má celkem 16 odměn a evidovaný další pozitivní poznatek, což je situace, kdy dojde

v jednom hodnotícím období k souběhu dvou pozitivních skutečností k odsouzenému. To, zda bylo dosaženo účelu trestu, svědkyně nemohla potvrdit, ale správně uvedla, že tuto skutečnost lze potvrdit až po výkonu trestu., kdy je odsouzený na svobodě. Nicméně za velmi podstatné lze považovat konstatování, že výkon trestu je hodnocen jako velmi nadstandardní, včetně jeho hodnocení z pracoviště. Ze zprávy XXX ze dne 29. ledna 2021 je zřejmé, že odsouzený nejen platí náklady výkonu trestu, ale nadále plní program zacházení. Ředitel věznice konstatoval, že účelu výkonu trestu je dosahováno a odsouzený při naplnění účelu trestu spolupracuje.

Odsouzený nemůže nijak sporovat argumentaci státní zástupkyně a soudu v tom, kolik trestů mu bylo v minulosti uloženo a jak se v minulosti choval XXX. XXX Odsouzený se domnívá, že nelze formalisticky vykládat příslušná ustanovení trestního zákoníku o kumulativních podmínkách, které musí být pro podmíněné propuštění splněny. Soud své zamítavé rozhodnutí odůvodnil, kromě jiného tím, že odsouzený neskýtá záruku vedení řádného života do budoucna, protože byl v minulosti opakovaně trestán a nepodmíněný trest opakovaně vykonával. Soud však nevzal v úvahu několik důležitých skutečností. Jednou z nich je časový sled odsouzení a zejména časový odstup od tohoto výkonu trestu a doby, kdy je, resp. byla soudem projednávána žádost odsouzeného. Nevzal v úvahu ani věk odsouzeného, kterému bylo v lednu XXX, má XXX a rozhodně si již vzal poučení z minulosti. XXX. XXX. Stávající situace mu již více než sedm měsíců neumožňuje osobní setkání s rodinou. Pro odsouzeného se tedy změnil zásadním způsobem i okolnosti jeho osobního života na svobodě. Odsouzený nerezignoval, ale zamítavé rozhodnutí okresního soudu bylo pro něho těžkou ranou. Neví, co by měl ještě dokázat, aby přesvědčil soud o tom, že se v tomto posledním výkonu trestu skutečně změnil. Rozhodnutí soudu má či může mít dopad na jednání i dalších odsouzených, kteří nebyli odsouzeni prvně či nejsou poprvé ve výkonu trestu, pro které je silně demotivující a může vést fakticky ke zcela pasivnímu přístupu k výkonu trestu. Lze skutečně jen stručně konstatovat, že pro odsouzeného se nyní jeví jako zcela zbytečné, aby se ve výkonu trestu snažil o nadstandardní výkon trestu a vzorné plnění povinností, když to nebude mít žádný dopad v případě, že by chtěl využít zákonem dané možnosti požádat o předčasné ukončení trestu podmíněným propuštěním.

Odsouzený navrhuje, aby krajský soud napadené usnesení podle § 149 odst. 1 písm. a) tr. řádu zrušil a nově rozhodl tak, že jeho žádosti o podmíněné propuštění z výkonu trestu odněti svobody vyhovuje a odsouzenému se stanovuje přiměřená zkušební doba a přiměřená omezení s podmíněným propuštěním z výkonu trestu odněti svobody související.

Krajský soud ve smyslu § 147 odst. 1 tr. řádu přezkoumal napadené usnesení i řízení, které mu předcházelo, a po pečlivé úvaze dospěl k závěru, že stížnost důvodná není.

Podle § 88 odst. 1 tr. zákoníku soud může odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a

a) odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odněti svobody, nebo

b) odsouzený, jenž nebyl odsouzen za zvlášť závažný zločin,

1. kterým byla nebo měla být způsobena smrt, nejde-li o trestný čin zabití podle § 141 odst. 1,

2. kterým byla nebo měla být způsobena těžká újma na zdraví,

3. jehož znakem je spáchání na těhotné ženě nebo na dítěti,

4. který spáchal jako člen organizované skupiny, ve spojení s organizovanou skupinou nebo ve prospěch organizované zločinecké skupiny, nebo zvlášť závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině (§ 361),

5. který spáchal v úmyslu umožnit nebo usnadnit spáchání teroristického trestného činu, trestného činu účasti na teroristické skupině (§ 312a), financování terorismu (§ 312d), podpory a propagace terorismu podle § 312e odst. 3 nebo vyhrožování teroristickým trestným činem (§ 312f), nebo

6. který je uveden v hlavě třetí, sedmé, deváté, dvanácté a třinácté zvláštní části tohoto zákona nebo v odstavci 4,

a který dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, vykonal alespoň třetinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody.

Podle ustanovení § 88 odst. 3 tr. zákoníku soud při rozhodování o podmíněném propuštění odsouzeného za zločin přihlédne také k tomu, zda odsouzený včas nastoupil do výkonu trestu a zda částečně nebo zcela nahradil či jinak odčinil škodu nebo jinou újmu způsobenou trestným činem nebo zda vydal bezdůvodné obohacení získané trestným činem. Jestliže odsouzený vykonával ochranné léčení před nástupem výkonu trestu odnětí svobody nebo v jeho průběhu, přihlédne soud i k projevenému postoji odsouzeného k výkonu ochranného léčení.

Ze znění citovaného ustanovení § 88 tr. zákoníku je zřejmé, že pro podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody musí odsouzený svým chováním po právní moci rozsudku a zejména během výkonu trestu prokázat polepšení (které ovšem z povahy věci musí být výraznější a nikoli přechodné) a dále musí existovat záruka, že odsouzený bude v budoucnu vést řádný život. Tyto podmínky musí být splněny současně.

Okresní soud v odůvodnění napadeného usnesení správně konstatoval, že chování odsouzeného a způsob, jakým plní své povinnosti ve výkonu trestu, by mohly podmíněné propuštění umožnit, neboť způsob výkonu trestu lze hodnotit jako nadstandardní, o čemž svědčí počet i druh udělených kázeňských odměn. Odsouzený je zařazen do I. diferenciacní skupiny, je pracovně zařazen, program zacházení plní. V tomto směru je zjištění okresního soudu v podstatě shodné s obsahem podané stížnosti.

Nicméně okresní soud v odůvodnění napadeného usnesení dále – a podle názoru stížnostního soudu důvodně – poukazuje na skutečnost, že odsouzený byl v minulosti opakovaně soudně trestán, v páčání trestné činnosti zcela stejného (majetkového) charakteru odsouzený neustále pokračoval, XXX. Okresní soud v odůvodnění napadeného usnesení připomíná, že odsouzenému byla v minulosti dána šance v podobě podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Jestliže ani dříve vykonané nepodmíněné tresty odnětí svobody (a dobrodiní ve formě podmíněného propuštění a dále amnestie) nebyly schopny působit na odsouzeného žádoucím účinkem, pak není reálné očekávat, že by v případě podmíněného propuštění byl odsouzený schopen svoje jednání významněji korigovat, za situace, kdy odsouzený je ve výkonu trestu odnětí svobody již po šesté.

Krajský soud, který rovněž nepřehlédl pozitivní aspekty v hodnocení odsouzeného, s touto argumentací souhlasí. Z opisu rejstříku trestů (čl. 19, 19 p.v.) je zřejmé, že ukládané tresty (včetně nepodmíněných trestů odnětí svobody) neměly na odsouzeného žádný výchovný vliv a nezabránily mu v páčání další úmyslné trestné činnosti. Krajský soud ve shodě s okresním soudem znovu podotýká, že odsouzenému byla v minulosti dána šance v podobě podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, odsouzený však přesto v páčání trestné činnosti dále pokračoval. Je zřejmé, že v kontrolovaném prostředí věznice je odsouzený schopen svoje chování a vystupování korigovat správným směrem, a kdy prokázal i schopnost dosáhnout dalšího vzdělání. Avšak i podle stížnostního soudu nadále existuje zcela reálná obava, že v případě vyhovění žádosti odsouzený bude znovu páchat trestnou činnost, jako se to již v minulosti opakovaně stalo.

Primárním hlediskem při rozhodování o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody je výhled do budoucnosti, nicméně budoucnost nelze od minulosti nikdy zcela oddělit.

Okresní soud a potažmo ani krajský soud nemohl při svém rozhodování odhlédnout od skutečností shora již uvedených, tedy zejména k tomu, že žádný z přechozích trestních postihů nesplnil u odsouzeného ani v nejmenším svůj výchovný účel. Přitom ale nejde jen o výchovu samotného odsouzeného, ale také a rovněž primárně o ochranu společnosti před pácháním další trestné činnosti z jeho strany. Krajský soud v této souvislosti poukazuje i na usnesení Ústavního soudu České republiky, ze dne 21. 8. 2013 sp. zn. IV. ÚS 1535/13, ze kterého vyplývá, že ustanovení § 88 tr. zákoníku umožňuje soudům zvážit veškeré skutečnosti, které by mohly být při posuzování v něm stanovených podmínek relevantní. Mezi tyto skutečnosti bezpochyby patří i žadatelův dřívější život.

Krajský soud nesdílí argumentaci obsaženou v podané stížnosti, že zamítavé rozhodnutí může mít negativní vliv i na ostatní odsouzené. Takové tvrzení není podle názoru krajského soudu podložené reálnými fakty, když každé rozhodnutí je individuální. Stejně tak zamítavé rozhodnutí nebrání odsouzenému, aby po uplynutí lhůty šesti měsíců znovu požádal o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, přičemž dnes nelze předjímat, jakým způsobem by o podané žádosti bylo rozhodnuto. Pozitivní přístup k výkonu trestu (a tím i k vlastní změně k lepšímu) je vždy volbou samotného odsouzeného. XXX.

V závěru této hodnotící zprávy, podepsané zástupcem ředitele věznice, se výslovně uvádí, že „i přes celkové pozitivní hodnocení z VTOS je nutné konstatovat, že odsouzený v civilním životě selhává opakovaně, má osm záznamů v rejstříku trestů, ve výkonu trestu odnětí svobody je poštět, v minulosti již byl podmíněně propuštěný a neosvědčil se“. Z uvedeného lze dovodit, že vedení věznice vyhovění žádosti odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody nedoporučilo. Přitom nejde o minulost, ale o výsledek konkrétního a komplexního zhodnocení osobnosti odsouzeného z ledna 2021.

Na okraj krajský soud podotýká, že pokud se vychovatelka věznice k dotazu státní zástupkyně při veřejném zasedání před okresním soudem vyjádřila tak, že „skutečnost, zda účelu trestu je již dosaženo lze potvrdit až po výkonu trestu, kdy je odsouzený na svobodě“, pak pokud by tento názor byl obecně akceptován, nemohlo by dojít k podmíněnému propuštění odsouzených z výkonu trestu odnětí svobody prakticky nikdy. Je zřejmé, že účel trestu může být naplněn již v průběhu výkonu trestu, když i v tomto kontextu je ovšem nutné pracovat s kategorií (velmi vysoké) pravděpodobnosti.

Rozhodnutí okresního soudu je věcně správné. Na jeho pečlivé a přesvědčivé odůvodnění může krajský soud v podrobnostech dále odkázat. Krajský soud pro úplnost dodává, že zamítnutí žádosti odsouzeného navrhla při veřejném zasedání před okresním soudem také státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Pardubicích (čl. 79).

Krajskému soudu nezbylo, než stížnost odsouzeného jako nedůvodnou zamítnout podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Pardubice 27. dubna 2021

JUDr. Aleš Holík v. r.
předseda senátu

Zpracoval

JUDr. Pavel Pelák

USNESENÍ

Okresní soud v Pardubicích rozhodl dne 31. 3. 2021 ve veřejném zasedání v trestní věci odsouzeného **XXX**, narozeného XXX, trvale bytem XXX, okres XXX, v současné době ve výkonu trestu ve XXX, **o žádosti o podmíněné propuštění,**

takto:

Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku za použití § 331 odst. 1 tr. řádu **se** žádost odsouzeného XXX o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody uloženého rozsudkem Okresního soudu v Karviné – pobočky v Havířově ze dne 12. 10. 2017, č. j. 103 T 96/2017-240 a trestním příkazem Okresního soudu v Karviné – pobočky v Havířově ze dne 5. 4. 2016, č. j. 103 T 72/2016-48, ve spojení s usnesením téhož soudu ze dne 1. 2. 2018, č. j. 103 T 72/2016-93, **zamítá.**

Odůvodnění:

1. Dne 20. 1. 2021 byla u Okresního soudu v Pardubicích podána další žádost odsouzeného o podmíněné propuštění. Předchozí žádost odsouzeného byla zamítnuta usnesením Okresního soudu v Pardubicích ze dne 13. 7. 2020, sp. zn. 0 PP 192/2020, které nabylo právní moci dne 13. 7. 2020. Dne 31. 3. 2021 soud konal veřejné zasedání a na základě důkazů v něm provedených dospěl k následujícím zjištěním a závěrům: listinnými důkazy, zejména hodnocením věznice, doplněném výpovědí vychovatele, bylo prokázáno, že odsouzený byl v předchozí době odsouzen rozhodnutími ve výroku citovanými, konec trestu je stanoven na 17. 12. 2021. Odsouzený se v rámci výkonu trestu chová slušně a ukázně, konfliktní situace nevyhledává, aktuálně má 10 kázeňských odměn a další návrh na udělení kázeňské odměny je již evidován, odsouzený nebyl kázeňsky trestán, zařazen je od 29. 7. 2019 do I. diferenciační skupiny. Odsouzený je pracovně zařazen, výkonu trestu předcházela vazba. Ředitel XXX podmíněné propuštění odsouzeného nedoporučil s odkazem na opakovaný výkon nepodmíněného trestu odsouzeného. Z rejstříku trestů odsouzeného vyplývá, že byl 15x odsouzen, ve výkonu trestu je pošesté. Odsouzený u veřejného zasedání odkázal na provedené listinné důkazy a doplnil, že má XXX. Žádost odsouzeného byla doplněna ještě o osvědčení zajištěného bydlení a zaměstnání v případě podmíněného propuštění (č. l. 2-3). XXX. Odsuzující rozhodnutí a příslušné spisy byly opatřeny, připojeny a k důkazu provedeny.

2. Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku může soud po výkonu poloviny uloženého trestu odnětí svobody odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život.

3. Po přezkoumání výše popsané situace soud dospěl k závěru, že lze spolehlivě uzavřít, že chování odsouzeného a způsob, jakým plní své povinnosti ve výkonu trestu, by mohly podmíněné propuštění umožnit. Odsouzený je dlouhodobě kladně hodnocen a také kázeňsky

odměňován. Odsouzený je pracovně zařazen, má také zajištěné bydliště i zaměstnání v případě propuštění.

4. Podle názoru soudu ovšem nelze uzavřít, že by odsouzený skýtal záruku vedení řádného života do budoucna, protože opakovaně sklony k trestné činnosti již projevil a ve výkonu trestu je pošesté. Odsouzený byl 15x odsouzen, z toho 10x v posledních 20ti letech a nejedná se tedy o odsouzení, která by byla staršího data, případně by od posledních výkonů trestů uplynula delší lhůta tak, aby mohl být alespoň s elementární dávkou pravděpodobnosti vysloven závěr soudu o tom, že by mohl odsouzený skýtat záruku vedení řádného života do budoucna. Tak tomu u odsouzeného není. Odsouzený se tímto jednáním dopustil závažné násilné trestné činnosti, a to opakovaně.

5. Odsouzený selhal po svém předchozím propuštění vícekrát, stupeň narušení, resp. sklony k trestné činnosti, jsou na straně odsouzeného poměrně značné a neumožňují soudu jiný závěr než ten, že na splnění předpokladu vedení řádného života odsouzeným do budoucna nelze ani s vyšší mírou pravděpodobnosti usuzovat. Jestliže ani dříve vykonané nepodmíněné tresty v minulosti nebyly schopny působit na odsouzeného žádoucím účinkem, naopak jeho trestná činnost pokračovala, případně v násilné trestné činnosti i gradovala, pak není reálné očekávat, že by v případě podmíněného propuštění se stanovenou zkušební dobou byl odsouzený tentokrát již byl schopen svoje jednání významněji korigovat, resp. pro takový předpoklad nesvědčí žádný z opatřených důkazů. Zohlednění předchozích odsouzení přitom nelze považovat za dvojitý trestání, případně dvojitý přičítání k tíži odsouzeného, protože informace o osobě odsouzeného, včetně předchozího života, jsou jedním ze základních kritérií pro soud z hlediska posuzování zákonných podmínek pro využití institutu podmíněného propuštění. Tento institut je navíc rozhodnutím výjimečným, nikoli nárokovým a posouzení veškerých zákonných podmínek, včetně dosavadního způsobu života odsouzeného, nekoliduje ani s rozhodovací praxí Ústavního soudu České republiky. Prokázané skutečnosti, tedy že odsouzený má zajištěné stabilní sociální zázemí, bydliště a zaměstnání v tomto konkrétním případě, kdy je odsouzený trestán pravidelně a trestné činnosti se dopouští prakticky neustále v posledních 20ti letech i v situaci, kdy zaměstnání a bydliště u svých rodinných příslušníků zajištěné zřejmě také měl, nelze přeceňovat. Tyto aspekty prognózy vedení řádného života u odsouzeného, který je ve výkonu trestu pošesté a vykonává trest za závažnou násilnou trestnou činnost, podle názoru soudu, významně oslabují.

6. Vzhledem k výše uvedenému dospěl soud k závěru, že předchozí vykonané tresty neměly na odsouzeného prakticky žádný účinek, neboť se v dalším období dopustil opětovně závažné trestné činnosti. Zázemí u své matky měl odsouzený již v minulosti, ovšem ani tato sociální vazba jej od opětovného spáchání trestné činnosti s vědomím rizika návratu do věznice, neodradila. Proto soud nemohl považovat důvodný předpoklad vedení řádného života v budoucnu na straně odsouzeného za splněný, a proto byla žádost odsouzeného zamítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení může státní zástupce a odsouzený do tří dnů od jeho oznámení podat

k Okresnímu soudu v Pardubicích stížnost. O stížnosti rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové. Usnesení lze napadnout pro nesprávnost některého jeho výroku nebo pro porušení ustanovení o řízení, které usnesení předcházelo, jestliže toto porušení mohlo způsobit nesprávnost některého výroku usnesení.

Pardubice 31. března 2021

Mgr. Barbora Kocourková v. r.
předsedkyně senátu

Zpracoval:
Mgr. Karel Governac
předseda senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 12. května 2021 **o stížnosti odsouzeného XXX, narozeného XXX**, trvale bytem XXX, toho času ve výkonu trestu odnětí svobody ve XXX, proti usnesení Okresního soudu v Pardubicích ze dne 31. března 2021, č. j. 0 PP 26/2021 – 38,

takto:

Stížnost odsouzeného se podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu zamítá.

Odůvodnění:

Napadeným usnesením rozhodl okresní soud tak, že se podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku za použití § 331 odst. 1 tr. řádu zamítá žádost odsouzeného o podmíněně propuštění z výkonu trestu odnětí svobody uloženého rozsudkem Okresního soudu Karviné - pobočky v Havířově ze dne 12. 10. 2017, č. j. 103 T 96/2017 - 240 a trestním příkazem Okresního soudu v Karviné – pobočky v Havířově ze dne 5. 4. 2016, č. j. 103 T 72/2016 - 48 ve spojení s usnesením téhož soudu ze dne 1. 2. 2018, č. j. 103 T 72/2016 – 93.

Své rozhodnutí okresní soud odůvodnil tím, že lze spolehlivě uzavřít, že na straně odsouzeného došlo k polepšení, neboť řádně plní své povinnosti, když byl 10x kázeňsky odměněn a nebyl kázeňsky trestán, pro výkon trestu je zařazen v I. diferenciacní skupině, je pracovníě zařazen a plní i další své povinnosti spojené s výkonem trestu odnětí svobody. Na druhé straně však okresní soud dospěl k závěru, že odsouzený neskýtá záruku vedení řádného života do budoucna, protože opakované sklony k trestné činnosti již projevil a ve výkonu trestu je pošesté. V minulosti byl 15x odsouzen, z toho 10x v posledních dvaceti letech a nejedná se tedy o odsouzení, která by byla staršího data, popř. by od posledních výkonů trestů uplynula delší lhůta tak, aby mohl být alespoň s elementární dávkou pravděpodobnosti vysloven závěr soudu o tom, že by odsouzený mohl skýtát záruku vedení řádného života do budoucna. Tak tomu u odsouzeného není. Odsouzený se naopak posledním jednáním dopustil závažné násilné trestné činnosti. Odsouzený selhal po svém předchozím propuštění vícekrát, stupeň narušení, resp. sklony k trestné činnosti jsou na jeho straně poměrně značné a neumožňují okresnímu soudu jiný závěr než ten, že na splnění předpokladu vedení řádného života odsouzeným do budoucna nelze ani s vyšší mírou pravděpodobnosti usuzovat. Jestliže ani dříve vykonané nepodmíněné tresty nebyly schopny působit na odsouzeného žádoucím účinkem, naopak jeho trestná činnost pokračovala, popř. v násilné trestné činnosti i gradovala, pak není reálné očekávat, že by v případě podmíněného propuštění se stanovením zkušební doby byl odsouzený tentokrát již schopen svoje jednání významněji korigovat, resp. pro takový předpoklad nesvědčí žádný z opatřených důkazů. Zohlednění předchozích odsouzení přitom nelze považovat za dvojí potrestání, popř. dvojí přičítání k tíži odsouzeného, protože informace o osobě odsouzeného, včetně předchozího života, jsou jedním ze základních kritérií pro soud z hlediska posuzování zákonných podmínek pro využití institutu podmíněného propuštění. Tento institut je navíc rozhodnutím výjimečným, nikoliv nárokovým a posouzení veškerých zákonných podmínek, včetně dosavadního způsobu života odsouzeného nekoliduje ani s rozhodovací praxí Ústavního soudu. Prokázané skutečnosti, tedy že odsouzený má zajištěné stabilní sociální zázemí, bydliště a zaměstnání, v tomto

konkrétním případě, kdy je odsouzený trestán pravidelně a trestné činnosti se dopouští prakticky neustále v posledních dvaceti letech i v situaci, kdy zaměstnání a bydliště u svých rodinných příslušníků zajištěné zřejmě také měl, nelze přeceňovat. Tyto aspekty prognózu vedení řádného života u odsouzeného, který je ve výkonu trestu pošesté a vykonává trest za závažnou násilnou trestnou činnost, podle názoru soudu významně oslabují. Vzhledem k uvedenému dospěl okresní soud k závěru, že předchozí vykonané tresty neměly na odsouzeného prakticky žádný účinek, neboť se v dalším období dopustil opětovně závažné trestné činnosti. Proto okresní soud nemohl považovat za splněný důvodný předpoklad vedení řádného života odsouzeným v budoucnu, a jeho žádost byla zamítnuta.

Proti tomuto usnesení podal odsouzený ihned po jeho vyhlášení stížnost, kterou následně písemně odůvodnil tím, že některé výroky uvedené v napadeném usnesení jsou nesprávné, neboť ředitel věznice podmíněně propuštění nechal na zvážení soudu a nikoliv, že by ho nedoporučil. Byl čten špatný posudek na jeho osobu a ve výkonu trestu nebyl posledních dvanáct let, když v předchozích výkonech nepodmíněných trestů nežádal o podmíněně propuštění. XXX. Až nyní si uvědomil svoje chování a důsledky, které to přineslo, a proto žádá o podmíněně propuštění, aby dokázal svou nápravu.

Z podnětu podané stížnosti přezkoumal krajský soud napadené usnesení i řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že stížnost odsouzeného není důvodná.

Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku může soud odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život, nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného a odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody.

Předně krajský soud uvádí, že v napadeném usnesení ani jemu předcházejícím řízením neshledal žádné pochybení, a proto z důvodu stručnosti odkazuje na odůvodnění okresního soudu, s jehož závěry se zcela ztotožňuje. Nad jejich rámec a k dalším námitkám uplatněným odsouzeným v podané stížnosti krajský soud uvádí, že chování odsouzeného ve výkonu trestu odnětí svobody tak, jak vyplývá z hodnotící zprávy ředitele věznice potvrzené rovněž i výsledkem vychovatelky u veřejného zasedání, umožňují učinit závěr, že odsouzený ve výkonu trestu prokazuje polepšení, neboť plní program zacházení, byl 10x kázeňsky odměněn a nebyl kázeňsky trestán, je pracovně zařazen, v rámci výkonu trestu se chová slušně a ukázně a konfliktní situace nevyhledává a pro výkon trestu je zařazen v I. diferenční skupině. Na druhé straně však ani krajský soud nemohl přehlédnout, že odsouzený má již 15 záznamů v rejstříku trestů a ve výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody je již pošesté. Na straně odsouzeného jsou tak evidentní sklony k páčání trestné činnosti, když okresní soud důvodně poukazuje na řadu odsouzení v posledních dvaceti letech života odsouzeného. Pokud odsouzený namítá, že ve výkonu trestu nebyl posledních dvanáct let, pak přehlíží jednak současný výkon nepodmíněného trestu odnětí svobody, ale i skutečnost, že mu byl v minulosti uložen i podmíněný trest odnětí svobody, který však pro navazující úmyslnou trestnou činnost byl přeměněn na nepodmíněný trest odnětí svobody. Nesprávně odsouzený tvrdí, že ředitel věznice pouze nechal na zvážení soudu, zda bude žádosti odsouzeného o podmíněně propuštění vyhověno, neboť ze zprávy založené na č. l. 11 p. v. spisu vyplývá, že ředitel věznice s ohledem na trestní minulost odsouzeného – četnost záznamů v rejstříku trestů a opakované výkony nepodmíněných trestů odnětí svobody nedoporučil žádosti odsouzeného vyhovět. Konečně nemohl krajský soud přisvědčit námitce odsouzeného, že mezi listinnými důkazy byl čten špatný posudek na jeho osobu, neboť z protokolu o veřejném zasedání ze dne 31. 3. 2021 (č. l. 33 spisu) vyplývá, že k osobě odsouzeného byl přečten příslib zaměstnání na č. l. 2, příslib bydlení na č. l. 3, rozsudková data na č. l. 7, rejstřík trestů na č. l. 9 – 10 a hodnocení věznice na č. l. 11 – 12 spisu. Vedle toho byla k důkazu přečtena i odsuzující rozhodnutí Okresního soudu v Karvině, jimiž uložené tresty odnětí svobody odsouzený nyní

vykonává. V rámci veřejného zasedání XXX. Je tak zřejmé, že okresní soud měl pro své rozhodnutí o žádosti odsouzeného o podmíněné propuštění vedle výslechu odsouzeného a vychovatelky i dostatečné listinné důkazy.

Z výše uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že především skutečnost, že se odsouzený opakovaně dopouští trestné činnosti po výkonech nepodmíněných trestů odnětí svobody, způsobuje, že i podle jeho názoru nelze důvodně očekávat, že by v případě podmíněného propuštění na svobodu vedl odsouzený řádný život. Okresní soud proto dospěl ke správnému závěru, že na straně odsouzeného nejsou splněny všechny zákonem požadované podmínky pro podmíněné propuštění na svobodu.

Protože v napadeném usnesení ani jemu předcházejícím řízení neshledal krajský soud žádné pochybení, byla stížnost odsouzeného jako nedůvodná podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu zamítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Pardubice 12. května 2021

JUDr. David Čejka v. r.
předseda senátu

USNESENÍ

Okresní soud v Pardubicích rozhodl dne 31. 3. 2021 ve veřejném zasedání v trestní věci odsouzeného **XXX**, narozeného XXX, trvale bytem XXX, v současné době ve výkonu trestu ve **XXX**, o **žádosti o podmíněné propuštění**,

takto:

Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku za použití § 331 odst. 1 tr. řádu **se** žádost odsouzeného XXX o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody uloženého rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 11. 11. 2016, č. j. 71 T 104/2016-137, rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 2. 2010, č. j. 35 T 2/2008-1947, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 27. 5. 2010, č. j. 1 To 19/2010-2049, ve spojení s usnesením Okresního soudu v Opavě ze dne 5. 4. 2013, sp. zn. 5 PP 52/2013 a ve spojení s usnesením Okresního soudu v Opavě ze dne 11. 7. 2017, sp. zn. 5 T 52/2013, a rozsudkem Okresního soudu v Karvině ze dne 23. 11. 2017, č. j. 5 T 52/2017-59, **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Dne 21. 1. 2021 byla u Okresního soudu v Pardubicích podána žádost odsouzeného o podmíněné propuštění. Dne 31. 3. 2021 soud konal veřejné zasedání a na základě důkazů v něm provedených dospěl k následujícím zjištěním a závěrům: listinnými důkazy, zejména hodnocením věznice, doplněném výpovědí vychovatele, bylo prokázáno, že odsouzený byl v předchozí době odsouzen rozhodnutími ve výroku citovanými, konec trestu je stanoven na 8. 6. 2022. Odsouzený se v rámci výkonu trestu chová slušně a ukázně, konfliktní situace nevyhledává, aktuálně má 11 kázeňských odměn a další návrh na udělení kázeňské odměny je již evidován, odsouzený nebyl kázeňsky trestán, zařazen je od 17. 9. 2018 do I. diferenciační skupiny. Odsouzený je pracovně zařazen, do výkonu trestu byl dodán. Ředitel XXX podmíněné propuštění odsouzeného doporučil s tím, že účelu výkonu trestu je v jeho případě dosaženo. Z rejstříku trestů odsouzeného vyplývá, že byl 5x odsouzen, ve výkonu trestu je podruhé a vykonává zbytek trestu z podmíněného propuštění. Odsouzený u veřejného zasedání odkázal na provedené listinné důkazy a XXX. XXX. Odsuzující rozhodnutí a příslušné spisy byly opatřeny, připojeny a k důkazu provedeny.

2. Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku může soud po výkonu poloviny uloženého trestu odnětí svobody odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život.

3. Po přezkoumání výše popsané situace soud dospěl k závěru, že lze spolehlivě uzavřít, že chování odsouzeného a způsob, jakým plní své povinnosti ve výkonu trestu, by mohly podmíněné propuštění umožnit. Odsouzený je dlouhodobě kladně hodnocen a také kázeňsky odměňován. Odsouzený je pracovně zařazen, má také zajištěné bydliště i zaměstnání v případě propuštění.

4. Podle názoru soudu ovšem nelze uzavřít, že by odsouzený skýtal záruku vedení řádného života

do budoucna, protože opakovaně sklony k trestné činnosti již projevil a ve výkonu trestu je podruhé. Nejvýznamnějším negativním faktorem, který soud musel hodnotit, je skutečnost, že odsouzený již byl v nedávné minulosti z výkonu trestu podmíněně propuštěn a ve zkušební době se neosvědčil, zbytek trestu mu tak musel být nařízen a nyní jej také vykonává. Nejedná se přitom o odsouzení, které by bylo staršího data, případně by od posledního výkonu trestu uplynula delší lhůta tak, aby mohl být alespoň s elementární dávkou pravděpodobnosti vysloven závěr soudu o tom, že by mohl odsouzený skýtat záruku vedení řádného života do budoucna. Tak tomu u odsouzeného není. Odsouzený byl z předchozího výkonu trestu propuštěn 5. 4. 2013 a už v srpnu 2014 se dopustil opětovně trestné činnosti (podle popisu skutku rozsudku Okresního soudu v Ostravě ze dne 11. 11. 2016, sp. zn. 71 T 104/2016), za kterou nyní uložený trest také vykonává.

5. Odsouzený prakticky selhal krátce po svém předchozím propuštění, stupeň narušení, resp. sklony k trestné činnosti, jsou na straně odsouzeného poměrně značné a neumožňují soudu jiný závěr než ten, že na splnění předpokladu vedení řádného života odsouzeným do budoucna nelze ani s vyšší mírou pravděpodobnosti usuzovat. Jestliže ani dříve vykonaný nepodmíněný trest v minulosti nebyl schopen působit na odsouzeného žádoucím účinkem, naopak jeho trestná činnost pokračovala a odsouzený si ani nevážil dobrodiní soudu v podobě svého podmíněného propuštění, když důvěru soudu zklamal a ten mu musel zbytek trestu k výkonu nařídit, pak není reálně očekávat, že by v případě opětovného podmíněného propuštění se stanovenou zkušební dobou byl odsouzený tentokrát již byl schopen svoje jednání významněji korigovat, resp. pro takový předpoklad nesvědčí žádný z opatřených důkazů. Zohlednění předchozích odsouzení přitom nelze považovat za dvojitý trestání, případně dvojitý přičítání k tíži odsouzeného, protože informace o osobě odsouzeného, včetně předchozího života, jsou jedním ze základních kritérií pro soud z hlediska posuzování zákonných podmínek pro využití institutu podmíněného propuštění. Tento institut je navíc rozhodnutím výjimečným, nikoli nárokovým a posouzení veškerých zákonných podmínek, včetně dosavadního způsobu života odsouzeného, nekoliduje ani s rozhodovací praxí Ústavního soudu České republiky. Prokázané skutečnosti, tedy že odsouzený má zajištěné stabilní sociální zázemí, bydliště a zaměstnání, které by v případě majetkové trestné činnosti jistě významným způsobem k hodnocení podmínek na straně odsouzeného přispěly a zřejmě také stačily, však v tomto konkrétním případě, kdy je odsouzený trestán za trestnou činnost spáchanou ve zkušební době podmíněného propuštění i v situaci, kdy rodinné zázemí zůstalo neměnné, svým významem takto předložených aspektů prognózy vedení řádného života u odsouzeného, podle názoru soudu, podstatně zeslabují.

6. Vzhledem k výše uvedenému dospěl soud k závěru, že předchozí vykonaný trest a podmíněné propuštění z něho neměl na odsouzeného prakticky žádný účinek, neboť se v dalším období dopustil opětovně majetkové trestné činnosti. Zázemí u své rodiny měl odsouzený již v minulosti, ovšem ani tato sociální vazba jej od opětovného spáchání trestné činnosti s vědomím rizika návratu do věznice, neodradila. Proto soud nemohl považovat důvodný předpoklad vedení řádného života v budoucnu na straně odsouzeného za splněný, a proto byla žádost odsouzeného zamítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení může státní zástupce a odsouzený do tří dnů od jeho oznámení podat k Okresnímu soudu v Pardubicích stížnost. O stížnosti rozhoduje Krajský soud v Hradci

Králové. Usnesení lze napadnout pro nesprávnost některého jeho výroku nebo pro porušení ustanovení o řízení, které usnesení předcházelo, jestliže toto porušení mohlo způsobit nesprávnost některého výroku usnesení.

Pardubice 31. března 2021

Mgr. Barbora Kocourková v. r.
předsedkyně senátu

Zpracoval:

Mgr. Karel Gobernac
předseda senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 11. května 2021 o stížnosti **XXX**, narozeného XXX, trvale bytem XXX, nyní ve výkonu trestu odnětí svobody ve XXX proti usnesení Okresního soudu v Pardubicích ze dne 31. března 2021, č. j. 0 PP 27/2021-81,

takto:

*Stížnost odsouzeného se podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu **zamítá**.*

Odůvodnění:

Napadeným usnesením Okresní soud v Pardubicích podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku za použití § 333 odst. 1 tr. řádu zamítl žádost odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, který mu byl uložen rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 11. 11. 2016, č. j. 71 T 104/2016-137, rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 2. 2010, č. j. 35 T 2/2008-1947, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 27. 5. 2010, č. j. 1 To 19/2010-2049, a to ve spojení s usnesením Okresního soudu v Opavě ze dne 5. 4. 2013, sp. zn. 5 PP 52/2013, a ze dne 11. 7. 2017 sp. zn. 5 T 52/2013, a rozsudkem Okresního soudu v Karviné ze dne 23. 11. 2017, č. j. 5 T 52/2017.

Proti tomuto usnesení podal odsouzený v zákonné lhůtě stížnost. Připomněl, že i okresní soud musel konstatovat, že po celou dobu výkonu trestu byl odsouzený hodnocen kladně a podle vyjádření vychovatelky bylo jeho chování nadstandartní. Ve výkonu trestu vždy řádně plnil všechny uložené úkoly nad rámec běžných povinností, účastnil se aktivit, po nástupu do výkonu trestu pracoval uvnitř objektu, kde byl kladně hodnocen, pak byl převeden na venkovní pracoviště a na něm pracuje dosud i přes omezení vyvstávající v souvislosti s pandemií. Za celou dobu výkonu trestu nebyl kázeňsky trestán, naopak obdržel 11 kázeňských odměn, byla mu udělena ještě jedna pochvala mimořádného ocenění. Zařazen je v I. diferenciacní skupině a jeho žádost o podmíněné propuštění podpořil i ředitel věznice. Odsouzený mohl podat návrh na podmíněné propuštění už po uplynutí poloviny trestu, XXX. XXX. Odsouzený nemůže souhlasit se stanoviskem okresního soudu, že přes veškeré kladné hodnocení nestýká náležitou zárukou vedení řádného života v budoucnu. Je si vědom, že z předchozího výkonu trestu byl podmíněně propuštěn a výkon zbytku trestu mu musel být nařízen, nicméně z celkové výměry stávajícího trestu v délce pěti let a jednoho měsíce vykonal už čtyři roky. Beze zbytku tedy vykonal celý předchozí trest a podstatnou část nově uloženého trestu. Je si vědom vlastních pochybení, nicméně po celou dobu výkonu trestu se snažil maximální možnou měrou o svou nápravu. Vzniklou škodu uhradil ještě před nástupem do výkonu trestu. Odsouzený je přesvědčen, že nelze formalisticky vykládat příslušná ustanovení trestního zákoníku a jestliže po dobu podstatně větší než polovina vykonávaného trestu prokazoval polepšení, je na místě žádosti vyhovět. Přes negativní přístup státní zástupkyně a okresního soudu není odsouzenému jasné, co a jak by měl případně ještě dokazovat, aby přesvědčil soud o tom, že ve výkonu trestu se skutečně změnil, a nyní bude přistupovat ke svému životu jiným způsobem, než tomu bylo v době páčání trestné činnosti. Rozhodnutí v této věci pak může mít dopad i na smýšlení a jednání dalších odsouzených, zejména těch, kteří nejsou poprvé ve výkonu trestu odnětí svobody. Přístup zvolený okresním soudem by byl silně demotivující. Sám odsouzený je přesvědčen, že z jeho strany byly splněny všechny podmínky nezbytné k tomu, aby mohl být z výkonu trestu podmíněně propuštěn, navrhl proto, aby krajský soud z podnětu jeho stížnosti napadené usnesení

zrušil a nově rozhodl tak, že odsouzeného z výkonu trestu podmíněně propustí při stanovení přiměřené zkušební doby a přiměřených omezení.

Z podnětu podané stížnosti krajský soud přezkoumal napadené usnesení i řízení, které jeho vydání předcházelo, a poté dospěl k následujícím závěrům.

Skutečností zůstává, že po celou dobu výkonu trestu odnětí svobody byl odsouzený hodnocen velmi dobře, projevoval zájem o pracovní zařazení, dosahoval řady kázeňských odměn a patří mezi jednoznačně kladně hodnocené odsouzené, jak ohledně chování, tak ohledně pracovních výkonů. Z uloženého trestu vykonal již podstatně víc než jeho polovinu. Podmíněně propuštění z výkonu trestu pak doporučil ve svém stanovisku i ředitel věznice. Přesto bylo na místě, aby okresní soud zvažoval i na základě dalších důkazů, zda odsouzený skýtá do budoucna přesvědčivou záruku, že již povede řádný život a další trestné činnosti se nedopustí.

V této souvislosti není možné pomíjet, že odsouzený vykonává nepodmíněný trest odnětí svobody již podruhé, z předchozího výkonu trestu byl za rovněž velmi dobře hodnocené chování podmíněně propuštěn, a přesto se nedlouho po podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody dopustil další trestné činnosti, takže výkon zbytku trestu odnětí svobody z předchozího odsouzení mu musel být nařízen. Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 2. 2010, sp. zn. 35 T 2/2008, byl odsouzený XXX odsouzen společně se skupinou dalších pachatelů pro závažnou organizovanou trestnou činnost spočívající v tom, že XXX.

Po podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody se však odsouzený dopustil další trestné činnosti. V řízení vedeném u Okresního soudu v Ostravě pod sp. zn. 71 T 104/2016 sám vypověděl, že po podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody XXX. Trestné činnosti, za kterou mu byl uložen další trest, se pak dopustil v souvislosti s tím, že neodvedl příslušné společnosti XXX, resp. jejich adekvátní část, a odsouzen tak byl za přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku.

Podle krajského soudu není možné pomíjet, že první trest odnětí svobody, který odsouzený vykonával, byl uložen za účast na závažné organizované trestné činnosti provozované skupinou pachatelů a nedlouho po podmíněném propuštění začal odsouzený provozovat nejprve autobazar, později hernu, při jejímž provozu zpronevěřil část příjmů z výherních automatů. I když tedy v případě dřívějšího podmíněného propuštění odsouzený proklamoval, že povede spořádaný život, že se začlení do běžného života společnosti, přesto i po podmíněném propuštění vyhledával poměrně rizikové podnikání a jeho chování vyústilo ve spáchání další úmyslné trestné činnosti. Kladně byl hodnocen už v případě předchozího výkonu trestu odnětí svobody, proto také dosáhl podmíněného propuštění, přesto po propuštění na svobodu řádný život nevedl a nechoval se způsobem, který v souvislosti s žádostí o podmíněné propuštění deklaroval.

I když je tedy odsouzený velmi dobře hodnocen z pohledu chování ve výkonu trestu odnětí svobody, za dané situace s ohledem na jeho chování po předchozím podmíněném propuštění z výkonu trestu nepovažoval ani krajský soud za přesvědčivé tvrzení odsouzeného, že nyní po opětovném podmíněném propuštění by již skutečně vedl spořádaný život a choval se způsobem, jaký deklaruje v nyní podávané žádosti.

Pokud tedy v této situaci okresní soud přes doporučení ředitele věznice dovodil, že nelze důvodně předpokládat, že po podmíněném propuštění by vedl odsouzený spořádaný život, jeví se tento závěr jako logický a vycházející ze zkušenosti vztahující se k tomu, jaký způsob života zvolil odsouzený po propuštění z předchozího výkonu trestu odnětí svobody. Pokud odsouzený poukazuje na zázemí u své rodiny a zajištění zaměstnání, jde o okolnosti, které platily i pro případ dřívějšího podmíněného propuštění, a přesto se zhruba rok a čtvrt po podmíněném propuštění ve zkušební době dopustil trestné činnosti opětovně. Za těchto okolností i přes výrazně kladné hodnocení chování odsouzeného z výkonu trestu odnětí svobody, i přes doporučení ředitele

věznice mohl i krajský soud dovodit, že nebyly beze zbytku naplněny všechny podmínky k tomu, aby mohl být odsouzený z výkonu trestu podmíněně propuštěn, a důvodně proto okresní soud jeho žádost o podmíněné propuštění zamítl. Stížnost proti usnesení okresního soudu pak vyhodnotil jako nedůvodnou i krajský soud a rovněž stížnost proti tomuto usnesení jako nedůvodnou zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Pardubice 11. května 2021

JUDr. Aleš Holík v. r.
předseda senátu

USNESENÍ

Okresní soud v Pardubicích rozhodl dne 31. 3. 2021 ve veřejném zasedání v trestní věci odsouzeného **XXX**, narozeného XXX, trvale bytem XXX, okres XXX, v současné době ve výkonu trestu ve XXX, **o žádosti o podmíněné propuštění,**

takto:

Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku za použití § 331 odst. 1 tr. řádu **se** žádost odsouzeného XXX o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody uloženého rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 28. 1. 2019, č. j. 7 T 124/2018-252, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 16. 7. 2019, sp. zn. 7 To 122/2019, a rozsudkem Okresního soudu v Benešově ze dne 20. 12. 2013, č. j. 1 T 40/2013-233, ve spojení s usnesením Okresního soudu v Benešově ze dne 27. 11. 2017, č. j. 1 T 40/2013-508, **zamítá.**

Odůvodnění:

1. Dne 25. 1. 2021 byla u Okresního soudu v Pardubicích podána žádost odsouzeného o podmíněné propuštění. Dne 31. 3. 2021 soud konal veřejné zasedání a na základě důkazů v něm provedených dospěl k následujícím zjištěním a závěrům: listinnými důkazy, zejména hodnocením věznice, doplněném výpovědí vychovatele, bylo prokázáno, že odsouzený byl v předchozí době odsouzen rozhodnutími ve výroku citovanými, konec trestu je stanoven na 11. 11. 2023. Odsouzený se v rámci výkonu trestu chová slušně a ukázně, konfliktní situace nevyhledává, aktuálně má 6 kázeňských odměn a další návrh na udělení kázeňské odměny je již evidován, odsouzený nebyl kázeňsky trestán, zařazen je od 3. 7. 2020 do I. diferenciacní skupiny. Odsouzený je pracovně zařazen, výkonu trestu předcházela vazba. Ředitel XXX podmíněné propuštění odsouzeného nedoporučil s odkazem na opakovaný výkon nepodmíněného trestu odsouzeného. Z rejstříku trestů odsouzeného vyplývá, že byl 17x odsouzen, ve výkonu trestu je počtvrté. Odsouzený u veřejného zasedání odkázal na provedené listinné důkazy a doplnil XXX. Odsuzující rozhodnutí a příslušné spisy byly opatřeny, připojeny a k důkazu provedeny.

2. Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku může soud po výkonu poloviny uloženého trestu odnětí svobody odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život.

3. Po přezkoumání výše popsané situace soud dospěl k závěru, že lze spolehlivě uzavřít, že chování odsouzeného a způsob, jakým plní své povinnosti ve výkonu trestu, by mohly podmíněné propuštění umožnit. Odsouzený je dlouhodobě kladně hodnocen a také kázeňsky odměňován. Odsouzený je pracovně zařazen, má také zajištěné bydliště i zaměstnání v případě propuštění.

4. Podle názoru soudu ovšem nelze uzavřít, že by odsouzený skýtal záruku vedení řádného života do budoucna, protože opakovaně sklony k trestné činnosti již projevil a ve výkonu trestu je

počtvrté. Odsouzený byl 17x odsouzen v posledních 15ti letech a nejedná se tedy o odsouzení, která by byla staršího data, případně by od posledních výkonů trestů uplynula delší lhůta tak, aby mohl být alespoň s elementární dávkou pravděpodobnosti vysloven závěr soudu o tom, že by mohl odsouzený skýtat záruku vedení řádného života do budoucna. Tak tomu u odsouzeného není. Odsouzený byl z předposledního výkonu trestu propuštěn 4. 7. 2016 a prakticky ihned po své propuštění (již ze třetího výkonu nepodmíněného trestu) se dopustil opětovně trestné činnosti (13. 9. 2019 podle popisu skutku rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 28. 1. 2019, sp. zn. 7 T 124/2017), za kterou nyní uložený trest také vykonává. Odsouzený se tímto jednáním dopustil závažné majetkové trestné činnosti, kterou způsobil značnou škodu, jejíž náhrada se jeví v současné době jako ryze hypotetická.

5. Odsouzený prakticky selhal ihned po svém předchozím propuštění, stupeň narušení, resp. sklony k trestné činnosti, jsou na straně odsouzeného poměrně značné a neumožňují soudu jiný závěr než ten, že na splnění předpokladu vedení řádného života odsouzeným do budoucna nelze ani s vyšší mírou pravděpodobnosti usuzovat. Jestliže ani dříve vykonané nepodmíněné tresty v minulosti nebyly schopny působit na odsouzeného žádoucím účinkem, naopak jeho trestná činnost pokračovala, pak není reálné očekávat, že by v případě podmíněného propuštění se stanovenou zkušební dobou byl odsouzený tentokrát již byl schopen svoje jednání významněji korigovat, resp. pro takový předpoklad nesvědčí žádný z opatřených důkazů. Zohlednění předchozích odsouzení přitom nelze považovat za dvojí trestání, případně dvojí přičítání k tíži odsouzeného, protože informace o osobě odsouzeného, včetně předchozího života, jsou jedním ze základních kritérií pro soud z hlediska posuzování zákonných podmínek pro využití institutu podmíněného propuštění. Tento institut je navíc rozhodnutím výjimečným, nikoli nárokovým a posouzení veškerých zákonných podmínek, včetně dosavadního způsobu života odsouzeného, nekoliduje ani s rozhodovací praxí Ústavního soudu České republiky. Prokázané skutečnosti, tedy že odsouzený má zajištěné stabilní sociální zázemí, bydliště a zaměstnání, které by v případě majetkové trestné činnosti jistě významným způsobem k hodnocení podmínek na straně odsouzeného přispěly a zřejmě také stačily, nicméně v tomto konkrétním případě, kdy je odsouzený trestán pravidelně a trestné činnosti se dopouští prakticky neustále v posledních 15ti letech i v situaci, kdy zaměstnání u své matky v minulosti měl a bydliště zřejmě také, je význam takto předložených aspektů prognózy vedení řádného života u odsouzeného, podle názoru soudu, významně oslaben.

6. Vzhledem k výše uvedenému dospěl soud k závěru, že předchozí vykonané tresty neměly na odsouzeného prakticky žádný účinek, neboť se v dalším období dopustil opětovně majetkové trestné činnosti. Zázemí u své matky měl odsouzený již v minulosti, ovšem ani tato sociální vazba jej od opětovného spáchání trestné činnosti s vědomím rizika návratu do věznice, neodradila. Proto soud nemohl považovat důvodný předpoklad vedení řádného života v budoucnu na straně odsouzeného za splněný, a proto byla žádost odsouzeného zamítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení může státní zástupce a odsouzený do tří dnů od jeho oznámení podat

k Okresnímu soudu v Pardubicích stížnost. O stížnosti rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové. Usnesení lze napadnout pro nesprávnost některého jeho výroku nebo pro porušení ustanovení o řízení, které usnesení předcházelo, jestliže toto porušení mohlo způsobit nesprávnost některého výroku usnesení.

Pardubice 31. března 2021

Mgr. Barbora Kocourková v. r.
předsedkyně senátu

Zpracoval:

Mgr. Karel Governac
předseda senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích projednal v neveřejném zasedání konaném dne 19. května 2021 **stížnost odsouzeného XXX, narozeného XXX**, trvale bytem XXX, toho času ve výkonu trestu odnětí svobody ve XXX, proti usnesení Okresního soudu v Pardubicích ze dne 31. března 2021, č. j. 0 PP 28/2021 – 96, a rozhodl

takto:

*Stížnost odsouzeného se podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu **zamítá**.*

Odůvodnění:

Napadeným usnesením okresní soud podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku zamítl žádost odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody uloženého mu soudními rozhodnutími citovanými ve výroku napadeného usnesení.

Své rozhodnutí okresní soud zdůvodnil tím, že neshledal u odsouzeného záruku vedení řádného života do budoucna, a to pro jeho sklony k páčání trestné činnosti, které v minulosti projevil, neboť se ve výkonu trestu nachází již počtvrté a byl celkem 17x odsouzen v posledních patnácti letech. Okresní soud zmiňuje určitý moment z doby předposledního výkonu trestu odnětí svobody, ze kterého byl odsouzený propuštěn dne 4. 7. 2016 a prakticky ihned poté se dopustil další trestné činnosti, jak vyplývá z popisu skutku rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1, sp. zn. 7 T 124/2017. V tomto případě ještě okresní soud zmiňuje, že zde se odsouzený dopustil závažné majetkové trestné činnosti. Podle názoru okresního soudu u odsouzeného reálně nelze očekávat, že by byl schopen na svobodě svoje jednání významněji korigovat. Okresní soud se nedomnívá, že by významným způsobem bylo možno zohlednit zajištěné bydlení a zaměstnání u odsouzeného, neboť to byly skutečnosti, které měl i v předchozím období, kdy páchal trestnou činností.

Proti tomuto rozhodnutí podal včasnou stížnost odsouzený, ve které se odkazoval na výpověď vychovatele, který měl konstatovat zlepšení přístupu odsouzeného k výkonu trestu odnětí svobody v posledním období. Odsouzený měl pracovat i po dobu Covidu a měl být 17x kázeňsky odměněn, přičemž se má nacházet v I. skupině vnitřní diferenciaci. XXX. Více než větší polovina trestu již byla vykonána a odsouzený proto navrhuje svoje podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody za současného vyslovení dohledu.

Krajský soud ve smyslu ustanovení § 147 odst. 1 tr. řádu přezkoumal napadené usnesení i řízení, které mu předcházelo, a dospěl k závěru, že stížnost odsouzeného není důvodná.

Okresní soud správně dovodil, že je splněna podmínka poloviny výkonu trestu odnětí svobody (§ 88 odst. 1 písm. a/ tr. zákoníku). Pokud jde o podmínku polepšení, ta je v daném případě podle názoru krajského soudu spíše hraniční než významně naplněná, kdy je třeba uvést, že se nejedná o 17 odměn, jak uvádí odsouzený ve svojí stížnosti, ale toliko 6, a to za dobu cca 4 let, kdy odsouzený nevyužil celou řadu hodnotících období k tomu, aby získal odměn více. Vedle této skutečnosti je třeba ještě doplnit, že odsouzený byl do výkonu trestu odnětí svobody dodán orgány Policie ČR.

Zcela důvodné jsou závěry okresního soudu, pokud jde o očekávání spojená s odsouzeným v případě jeho podmíněného propuštění na svobodu. Tato podmínka v případě odsouzeného splněna nebyla. Částečně nesouhlasit lze s okresním soudem pouze v použité terminologii, kdy nelze vykládat tuto podmínku tak, že se musí jednat o určitou záruku vedení řádného života do

budoucná, ale pouze o důvodný předpoklad, což je pojem co do předpokladu jeho naplnění mírnější.

Odsouzený byl ve výkonu trestu odnětí svobody opakovaně a je zřejmé, že ani předchozí výkony trestů neměly pozitivní vliv na další způsob jeho chování. Nelze uvést, že by v obdobných případech neměli odsouzení žádnou šanci na úspěch při žádostech o podmíněné propuštění s ohledem na svoji recidivu. Muselo by se však jednat o zcela mimořádné okolnosti v daném případě, které by způsobily příznivé očekávání, že v případě podmíněného propuštění by odsouzený vedl řádný život, přestože ani předchozí výkon trestu odnětí svobody jej od další trestné činnosti neodradil. Předpoklad vedení řádného života spočívá v očekávání spojeném s osobnostním vývojem odsouzeného, uvědoměním si správných hodnot, vyrovnáním se s předchozím způsobem života, které lze dovodit především z projevů jeho chování v minulosti, jeho chování ve výkonu trestu odnětí svobody, ale též v očekávání z předpokládaného vlivu prostředí, kde by se měl odsouzený po propuštění a okolností jeho budoucího života, které lze důvodně předpokládat.

Lze se ztotožnit se závěry okresního soudu, pokud jde o předchozí způsob života odsouzeného. Lze konstatovat, že odsouzený byl celkem 17x odsouzen v letech 2004 - 2019, což znamená, že od svých 16 let je odsuzován v podstatě každoročně. XXX. Okresní soud správně vystihl případ z roku 2017, který závěr krajského soudu o ustáleném způsobu života odsouzeného pouze potvrzuje.

Z uvedeného je skutečně patrné, že odsouzeného hrozba nepodmíněného trestu v minulosti nijak zásadně neovlivnila a spáchal vždy další recidivu. Skutečnost, že se odsouzený chová dobře v režimu výkonu trestu odnětí svobody, je pozitivní, kdy lze znovu zopakovat, že se nejedná o nijak mimořádné a zjevné polepšení odsouzeného. Slušné chování ve výkonu trestu je ostatně jeho povinností. Polepšení bylo konstatováno v režimu kontrolovaného prostředí výkonu trestu odnětí svobody a nedostatek předpokladu vedení řádného života na svobodě je podmínkou jiného charakteru, kdy její naplnění je pro odsouzeného mnohem náročněji splnitelné. Zde se totiž jedná již o nekontrolované prostředí, kde vše záleží na osobnosti odsouzeného a jeho disciplíně, kterou opakovaně v minulosti neprojevoval. Riziko je zde reálné a okresní soud správně uzavřel, že žádosti odsouzeného proto nelze vyhovět. V současné době není žádná významná indicie, že by se odsouzený nyní již změnil natolik, že by mohl být resocializační proces v rámci výkonu trestu odnětí svobody předčasně ukončen. Odsouzený nabízí v podstatě pouze jenom celkem dobrý přístup k plnění svých povinností ve výkonu trestu odnětí svobody a jistou morální a ekonomickou pomoc ze strany svojí rodiny. Tato pozitiva však v minulosti nevedla k tomu, aby odsouzený vedl řádný život po propuštění. S ohledem na uvedené skutečnosti krajský soud stížnost odsouzeného jako nedůvodnou podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Pardubice 19. května 2021

JUDr. Šárka Pfeiferová v. r.
předsedkyně senátu

Zpracoval
Mgr. Petr Žanda

USNESENÍ

Okresní soud v Pardubicích rozhodl dne 7. 4. 2021 ve veřejném zasedání v trestní věci odsouzeného **XXX**, narozeného XXX, okres XXX, v současné době ve výkonu trestu ve XXX, o **žádosti o podmíněné propuštění,**

takto:

Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku za použití § 331 odst. 1 tr. řádu **se** žádost odsouzeného XXX o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody uloženého rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 7. 8. 2018, sp. zn. 26 T 100/2018, a rozsudkem Okresního soudu ve Vsetíně ze dne 22. 1. 2018, sp. zn. 1 T 191/2016, **zamítá.**

Odůvodnění:

Dne 27. 1. 2021 byla u Okresního soudu v Pardubicích podána žádost odsouzeného o podmíněné propuštění. Dne 7. 4. 2021 soud konal veřejné zasedání a na základě důkazů v něm provedených dospěl k následujícím zjištěním a závěrům: listinnými důkazy, zejména hodnocením věznice, doplněném výpovědí vychovatele, bylo prokázáno, že odsouzený byl v předchozí době odsouzen rozhodnutími ve výroku citovanými, konec trestu je stanoven na 14. 1. 2022. Odsouzený se v rámci výkonu trestu chová slušně a ukázně, konfliktní situace nevyhledává, aktuálně má 6 kázeňských odměn, nebyl kázeňsky trestán, zařazen je od 6. 11. 2020 do I. diferenační skupiny. Odsouzený není pracovně zařazen, studuje. Ředitel XXX podmíněné propuštění odsouzeného nedoporučil s odkazem na jeho předchozí odsouzení s tím, že účelu trestu dosud není dosaženo, odsouzený projevuje snahu pracovat na sobě, ale v civilním životě opakovaně selhává. Z rejstříku trestů odsouzeného vyplývá, že byl v minulosti 12 x odsouzen od roku 2011 do r. 2018, ve výkonu trestu je podruhé. Odsouzený u veřejného zasedání odkázal na provedené listinné důkazy, z nichž byla žádost odsouzeného doplněna ještě o osvědčení zajištěného bydlení i zaměstnání v případě podmíněného propuštění od matky odsouzeného (č. l. 2) a také osvědčením o navázané spolupráci odsouzeného XXX.

Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku může soud po výkonu poloviny uloženého trestu odnětí svobody odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život.

Po přezkoumání výše popsané situace soud dospěl k závěru, že lze uzavřít, že chování odsouzeného a způsob, jakým plní své povinnosti ve výkonu trestu, by mohly podmíněné propuštění umožnit. Odsouzený je dlouhodobě kladně hodnocen a také kázeňsky odměňován, byť účelu trestu ještě nebylo zcela dosaženo a ředitel XXX podmíněné propuštění nedoporučil. Podle názoru soudu ovšem rozhodně nelze uzavřít, že by odsouzený skýtal záruku vedení řádného života do budoucna, protože byl v minulosti již opakovaně odsouzen (12x), vykonával nepodmíněný trest, všechna odsouzení, která jsou kromě majetkové trestné činnosti i za závažnější trestnou činnost násilného charakteru, pochází z období pouhých sedmi let a trestná činnost majetkového charakteru byla páchána nikoli jedním skutkem, ale sériově. Odsouzený

prakticky selhal ihned po svém propuštění, ke kterému došlo 15. 8. 2016, protože se ihned začal dopouštět trestné činnosti, za kterou byl 5x odsouzen. Stupeň narušení, resp. sklony k trestné činnosti, jsou na straně odsouzeného poměrně značné a neumožňují soudu jiný závěr než ten, že na splnění předpokladu vedení řádného života odsouzeným do budoucna nelze ani s vyšší mírou pravděpodobnosti usuzovat. Jestliže ani dříve vykonaný nepodmíněný trest v minulosti nebyl schopen působit na odsouzeného žádoucím účinkem, naopak jeho trestná činnost pokračovala, pak není reálné očekávat, že by v případě podmíněného propuštění se stanovenou zkušební dobou byl odsouzený tentokrát již byl schopen svoje jednání významněji korigovat, resp. pro takový předpoklad nesevčí žádný z opatřených důkazů. Zohlednění předchozích odsouzení přitom nelze považovat za dvojí trestání, případně dvojí přičítání k tíži odsouzeného, protože informace o osobě odsouzeného, včetně předchozího života, jsou jedním ze základních kritérií pro soud z hlediska posuzování zákonných podmínek pro využití institutu podmíněného propuštění. Tento institut je navíc rozhodnutím výjimečným, nikoli nárokovým a posouzení veškerých zákonných podmínek, včetně dosavadního způsobu života odsouzeného, nekoliduje ani s rozhodovací praxí Ústavního soudu České republiky.

Vzhledem k výše uvedenému dospěl soud k závěru, že předchozí vykonaný trest neměl na odsouzeného prakticky žádný účinek, neboť se v dalším období dopustil opětovně majetkové a násilné trestné činnosti. Zázemí u své matky měl odsouzený již v minulosti, ovšem ani tato sociální vazba jej od opětovného spáchání trestné činnosti s vědomím rizika návratu do věznice, neodradila. Proto soud nemohl považovat důvodný předpoklad vedení řádného života v budoucnu na straně odsouzeného za splněný, a proto byla žádost odsouzeného zamítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení může státní zástupce a odsouzený do tří dnů od jeho oznámení podat k Okresnímu soudu v Pardubicích stížnost. O stížnosti rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové. Usnesení lze napadnout pro nesprávnost některého jeho výroku nebo pro porušení ustanovení o řízení, které usnesení předcházelo, jestliže toto porušení mohlo způsobit nesprávnost některého výroku usnesení.

Pardubice 7. dubna 2021

Mgr. Karel Governac
předseda senátu

USNESENÍ

Okresní soud v Pardubicích rozhodl dne 14. 4. 2021 ve veřejném zasedání v trestní věci odsouzeného **XXX**, narozeného XXX, trvale bytem XXX, v současné době ve výkonu trestu ve **XXX**, o **žádosti o podmíněné propuštění**,

takto:

Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku za použití § 331 odst. 1 tr. řádu **se** žádost odsouzeného XXX o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody uloženého rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 16. 2. 2017, č. j. 6 T 7/2016-389, **zamítá**.

Odůvodnění:

Dne 4. 2. 2021 byla u Okresního soudu v Pardubicích podána opětovná žádost odsouzeného o podmíněné propuštění. Předchozí žádost byla usnesením Okresního soudu v Pardubicích ze dne 23. 6. 2020, sp. zn. 0 PP 174/2020, zamítnuta, rozhodnutí nabylo právní moci dne 12. 8. 2020 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, ze dne 12. 8. 2020, sp. zn. 14 To 236/2020. Předchozí žádost odsouzeného byla zamítnuta z důvodu nesplnění zákonného předpokladu vedení řádného života odsouzeným do budoucna. Dne 14. 4. 2021 soud konal veřejné zasedání a na základě důkazů v něm provedených dospěl k následujícím zjištěním a závěrům: listinnými důkazy, zejména hodnocením věznice, doplněném výpovědí vychovatele, bylo prokázáno, že odsouzený byl v předchozí době odsouzen rozhodnutím ve výroku citovaným, konec trestu je stanoven na 11. 7. 2024. Odsouzený se v rámci výkonu trestu chová slušně a ukázně, konfliktní situace nevyhledává, aktuálně má 9 kázeňských odměn, kázeňsky nebyl trestán a je od 8. 11. 2018 zařazen do I. diferenciační skupiny. Odsouzený pobírá starobní důchod ve výši 4 582 Kč měsíčně. Z rejstříku trestů odsouzeného vyplývá, že byl v minulosti 23 x odsouzen, ve výkonu trestu je potřinácté, celkový rozsah vykonaných nepodmíněných trestů činí přibližně 25 let. XXX. K předcházející trestné činnosti odsouzený uvedl, že to byla „blbost“, kvůli které teď již dlouho „sedí“ a že v minulosti „blbosti“ dělal. XXX. Odsuzující rozhodnutí je doloženo rozsudkem, spis nebylo možné připojit (viz zpráva č. 1. 16). Ředitel XXX podmíněné propuštění odsouzeného nedoporučil s ohledem na opakovaný výkon trestu a četná předchozí odsouzení.

Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku může soud po výkonu poloviny uloženého trestu odnětí svobody odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život.

Po přezkoumání výše popsané situace soud dospěl k závěru, že lze uzavřít, že chování odsouzeného a způsob, jakým plní své povinnosti ve výkonu trestu, by mohly podmíněné propuštění umožnit. Odsouzený je kladně hodnocen a také kázeňsky odměňován, program zacházení plní. Podle názoru soudu ovšem nelze uzavřít, že by odsouzený skýtal záruku vedení řádného života do budoucna, protože byl v minulosti již opakovaně odsouzen (23x), vykonával nepodmíněné tresty nikoli zanedbatelné výměry, ve výkonu trestu je nyní potřinácté a v současné době vykonává trest za závažnou násilnou trestnou činnost, XXX. Jestliže ani dříve vykonané opakované nepodmíněné tresty v minulosti nebyly schopné působit na odsouzeného žádoucím

účinkem, naopak jeho trestná činnost gradovala, odsouzený se v minulosti dopustil i násilných trestných činů, ve výkonu trestu prožil podstatnou část svého dosavadního života (přibližně 25 let), pak není reálné očekávat, že by v případě podmíněného propuštění se stanovenou zkušební dobou byl odsouzený tentokrát již byl schopen svoje jednání významněji korigovat, resp. pro takový předpoklad nesvědčí žádný z opatřených důkazů. Odsouzený, který se ve výkonu trestu chová žádoucím způsobem, je na tento režim zcela zvyklý a adaptovaný, takže mu pobyt ve výkonu trestu nečiní žádné potíže, naopak v celém průběhu svého života prokázal, že na svobodě není schopen (či ochoten) žít tak, aniž by trestnou činností páchal. XXX. Je zřejmé, že odsouzený při svém pobytu na svobodě absolutně nechce či neumí dodržovat základní normy a XXX. Jakkoli odsouzený hodnotí tento skutek jako „blbost“ s tím, že v minulosti „blbosti“ dělal a nyní již nechce, je okresní soud toho názoru, že další spáchání trestné činnosti odsouzeným nelze ani vzhledem k jeho věku vyloučit, resp. pro takový závěr neexistuje žádný hmatatelný poznatek. Naopak riziko spáchání jakékoli trestné činnosti je v případě odsouzeného značné, protože do současné doby tak po celý svůj život činí. Zohlednění předchozích odsouzení přitom nelze považovat za dvojí trestání, případně dvojí přičítání k tíži odsouzeného, protože informace o osobě odsouzeného, včetně předchozího života, jsou jedním ze základních kritérií pro soud z hlediska posuzování zákonných podmínek pro využití institutu podmíněného propuštění. Tento institut je navíc rozhodnutím výjimečným, nikoli nárokovým a posouzení veškerých zákonných podmínek, včetně dosavadního způsobu života odsouzeného, nekoliduje ani s rozhodovací praxí Ústavního soudu České republiky.

Vzhledem k výše uvedenému dospěl soud k závěru, že předchozí vykonané tresty neměly na odsouzeného prakticky žádný účinek, neboť se v dalším období dopustil další a mnohem závažnější trestné činnosti. Proto soud nemohl považovat důvodný předpoklad vedení řádného života v budoucnu na straně odsouzeného za splněný, a proto byla žádost odsouzeného zamítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení může státní zástupce a odsouzený do tří dnů od jeho oznámení podat k Okresnímu soudu v Pardubicích stížnost. O stížnosti rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové. Usnesení lze napadnout pro nesprávnost některého jeho výroku nebo pro porušení ustanovení o řízení, které usnesení předcházelo, jestliže toto porušení mohlo způsobit nesprávnost některého výroku usnesení.

Pardubice 14. dubna 2021

Mgr. Karel Governac
předseda senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích projednal v neveřejném zasedání konaném dne 19. května 2021 **stížnost odsouzeného XXX, narozeného XXX**, trvale bytem XXX, toho času ve výkonu trestu odnětí svobody ve XXX, proti usnesení Okresního soudu v Pardubicích ze dne 14. dubna 2021, č. j. 0 PP 36/2021 – 45, a rozhodl

takto:

Stížnost odsouzeného se podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu zamítá.

Odůvodnění:

Napadeným usnesením okresní soud podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku zamítl žádost odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, který mu byl uložen rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 16. 2. 2017, č. j. 6 T 7/2016 – 389.

Své rozhodnutí okresní soud zdůvodnil především tím, že neshledává u odsouzeného záruku vedení řádného života v případě jeho propuštění, kdy připomněl, že v minulosti již byl 23x odsouzen, vykonával řadu nepodmíněných trestů, kdy se nachází nyní ve výkonu trestu již potřinácté a vykonává trest za závažnou násilnou trestnou činnost, které se dopustil v době, XXX, a to na XXX. Okresní soud shledává gradaci trestné činnosti odsouzeného a připomíná, že podstatnou část svého života prožil odsouzený ve výkonu trestu odnětí svobody, a to XXX. Odsouzený je podle názoru okresního soudu adaptovaný na pobyt ve vězení, nicméně je zřejmé, že na svobodě není schopen či ochoten žít tak, aniž by trestnou činností páchal. Okresní soud si povšiml toho, že v životě odsouzeného nebyl delší časový úsek, kdy nepáchal trestnou činností a byl schopen páchat trestnou činnost i XXX.

Proti tomuto usnesení podal odsouzený stížnost, ve které uváděl, že od posledního odsouzení a výkonu trestu nejeví žádné známky špatného chování. Po dobu výkonu trestu odnětí svobody se chová poctivě a spořádaně. Odsouzený připomíná, že od 8. 11. 2018 se nachází v I. diferenční skupině. XXX. Okresní soud vycházel zásadně z jeho trestní minulosti a rozhodl tak v rozporu se zákazem dvojího přičítání téže skutečnosti. Okresnímu soudu je vytýkáno, že se nezabýval možnostmi uložení dohledu probačního úředníka. Podstatná část stížnosti pak je naplněna citací a odkazy na rozhodnutí Ústavního soudu. Odsouzený uvádí, že lze s jistotou uvést, že je nyní již ponaučen a navrhuje svoje podmíněné propuštění.

Krajský soud ve smyslu § 147 odst. 1 tr. řádu přezkoumal napadené usnesení i řízení, které mu předcházelo, a dospěl k závěru, že stížnost odsouzeného není důvodná.

Okresní soud správně dovodil, že je splněna podmínka výkonu poloviny trestu odnětí svobody (§ 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku). Pokud jde o podmínku polepšení, i zde lze s okresním soudem souhlasit, byť se nejedná o naplnění nikterak výrazné. Udělení devíti odměn za období pěti let není nijak vysoké. Lze uvést, že s ohledem na počet hodnotících období mohl být tento počet vyšší.

Zcela důvodné jsou závěry okresního soudu, pokud jde o očekávání spojené s odsouzeným. Tato podmínka v případě odsouzeného splněna nebyla. Částečně nesouhlasit lze s okresním soudem pouze v použití terminologii, kdy nelze vykládat danou podmínku tak, že se musí jednat o

určitou záruku vedení řádného života do budoucna, ale pouze o důvodný předpoklad, což je pojem co do předpokladu jeho naplnění mírnější.

Odsouzený je ve výkonu trestu odnětí svobody opakovaně, kdy je zřejmé, že ani předchozí výkony trestů neměly pozitivní vliv na další způsob jeho chování. Nelze uvést, že by v obdobných případech neměli odsouzení žádnou šanci na úspěch při žádostech o podmíněné propuštění s ohledem na svoji recidivu. Muselo by se však jednat o zcela mimořádné okolnosti v daném případě, které by způsobily příznivé očekávání, že v případě podmíněného propuštění by odsouzený vedl řádný život, přestože ani předchozí výkony trestů odnětí svobody jej od další trestné činnosti neodradily. Předpoklad vedení řádného života spočívá v očekávání spojeném s osobnostním vývojem odsouzeného, uvědoměním si správných hodnot, vyrovnáním se s předchozím způsobem života, které lze dovést především z projevů jeho chování v minulosti, jeho chování ve výkonu trestu odnětí svobody, ale též v očekávání z předpokládaného vlivu prostředí, kde by se měl odsouzený po propuštění nacházet a okolností jeho budoucího života, které lze důvodně předpokládat.

Lze se ztotožnit se závěry okresního soudu, pokud jde o předchozí způsob života odsouzeného. Odsouzený je celoživotním recidivistou, který v zásadě je odsuzován, a to po celý průběh jeho produktivního života, XXX. Lze souhlasit i s gradací závažnosti trestné činnosti, kdy v posledním případě, jak vyplývá z rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, sp. zn. 6 T 7/2016, došlo k loupežnému přepadení XXX. Takto závažnou negativní skutečnost nemohl okresní soud přehlédnout. Z uvedeného je skutečně patrné, že odsouzeného hrozba nepodmíněného trestu v minulosti nijak zásadně neovlivnila a spáchal recidivu ještě závažnějšího charakteru. Z nynějšího vyjádření odsouzeného vyplývá, že se cítí být již ponaučen, je však otázkou, zda je toho nyní opravdu schopen, kdy je osobou, která má zjevné sklony k páčání trestné činnosti a nelze z žádné skutečnosti dovést, že by se již odsouzený nyní napravil natolik, aby nebylo třeba dalšího výkonu trestu, který by byl uložen v takové výši, aby splnil svůj účel.

Skutečnost, že se odsouzený chová dobře v režimu výkonu trestu odnětí svobody, je pozitivní, kdy lze zopakovat, že se nejedná o nějak mimořádné a zjevné polepšení. Slušné chování ve výkonu trestu je ostatně jeho povinností. Rozhodně z toho nelze dovozovat, že na svobodě, kde dříve opakovaně a dlouhodobě odsouzený páchal trestnou činností, nemůže znovu dojít k jeho závadnému chování. Je zřejmé, že v životě odsouzeného lze odlišovat dobu strávenou ve výkonu trestu, kdy v zásadě respektuje tyto podmínky s obdobím jeho života na svobodě, kdy opakovaně selhává. Lze usuzovat na stabilní rysy jeho osobnosti v době, kdy nevykonává trest odnětí svobody, a to tak, že inklinuje k asociálnímu způsobu života. V nekontrolovaném prostředí mimo věznicí záleží na osobnosti odsouzeného a jeho disciplíně, kterou v minulosti opakovaně neprojevoval. Riziko je tedy v jeho případě zcela reálné, jak správně uzavřel okresní soud, a to i vzhledem k závažnosti posledně spáchané trestné činnosti. Odsouzený v zásadě nabízí pouze celkově dobrý přístup k plnění svých povinností ovšem v kontrolovaném prostředí výkonu trestu odnětí svobody, to je však nedostatečné.

Odsouzený se mýlí, pokud se domnívá, že byla porušena zásada zákazu dvojího přičítání téže skutečnosti. Tato zásada trestního řízení se vztahuje pro meritorní rozhodování soudu, kdy je rozhodováno o otázce viny a trestu. Předchozí odsouzení jako recidivní prvek v případě nového odsouzení či okolnost významná pro uložení konkrétního druhu a výměry trestu je skutečností, které se tato zásada týká. Nyní je však rozhodováno ve vykonávacím řízení, kde se nerozhoduje otázka viny a trestu, ale o výkonu již pravomocně uloženého trestu. Posuzování předpokladu vedení řádného života s ohledem mj. na minulost odsouzeného je zákonným předpokladem takového rozhodnutí, které je přímo stanoveno trestním zákoníkem.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti krajský soud stížnost odsouzeného jako nedůvodnou zamítl podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu.

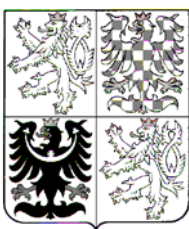
Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Pardubice 19. května 2021

JUDr. Šárka Pfeiferová v. r.
předsedkyně senátu

Zpracoval
Mgr. Petr Žanda

ČESKÁ REPUBLIKA

USNESENÍ

Ústavního soudu

Ústavní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Pavla Šámala (soudce zpravodaje) a soudců Josefa Fialy a Jana Filipa o ústavní stížnosti stěžovatele **XXX**, t. č. ve **XXX**, zastoupeného Mgr. Zdeňkem Tomášem, advokátem, sídlem Na Hrádku 1940, Pardubice, proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové – pobočce v Pardubicích ze dne 19. května 2021 č. j. 14 To 186/2021-72 a usnesení Okresního soudu v Pardubicích ze dne 14. dubna 2021 č. j. 0 PP 36/2021-45, za účasti **Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích a Okresního soudu v Pardubicích**, jako účastníků řízení, takto:

Ústavní stížnost se odmítá.

Odůvodnění

I.

Skutkové okolnosti případu a obsah napadených rozhodnutí

1. Ústavní stížností podle čl. 87 odst. 1 písm. d) Ústavy České republiky (dále jen „Ústava“) a § 72 a násl. zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu (dále jen „zákon o Ústavním soudu“), ve znění pozdějších předpisů, se stěžovatel domáhá zrušení v záhlaví označených rozhodnutí s tvrzením, že jimi došlo k porušení jeho ústavně zaručených základních práv a svobod zakotvených v čl. 36 a čl. 40 odst. 5 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“).
2. Z ústavní stížnosti a předložených podkladů se podává, že v záhlaví specifikovaným usnesením Okresního soudu v Pardubicích (dále jen „okresní soud“) byla podle § 88 odst. 1 písm. a) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, za použití § 331 odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád, ve znění pozdějších předpisů, zamítnuta žádost stěžovatele

o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, který mu byl uložen rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 16. 2. 2017 č. j. 6 T 7/2016-389. V odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že ač stěžovatel splnil podmínku výkonu poloviny uloženého trestu odnětí svobody a jeho chování a způsob, jakým plní své povinnosti ve výkonu trestu (je kladně hodnocen, kázeňsky odměňován a program zacházení plní), by mohly jeho podmíněné propuštění umožnit, nelze uzavřít, že by skýtal záruku vedení řádného života do budoucna, protože byl v minulosti již opakovaně odsouzen (23x), vykonával nepodmíněné tresty nikoli zanedbatelné výměry, ve výkonu trestu je nyní potřinácté a v současné době vykonává trest za XXX. Okresní soud shledal, že nebyly-li ani dříve vykonané opakované nepodmíněné tresty v minulosti schopné působit na stěžovatele žádoucím účinkem (ve výkonu trestu XXX), když jeho trestná činnost naopak ještě gradovala, není reálné očekávat, že by v případě podmíněného propuštění se stanovenou zkušební dobou byl tentokrát již schopen svoje jednání významněji korigovat. Pro takový předpoklad nespověděl podle okresního soudu žádný z opatřených důkazů. Stěžovatel v celém průběhu svého života prokázal, že na svobodě není schopen (či ochoten) žít tak, aniž by trestnou činností páchal. V jeho životě nebylo žádné delší období, ve kterém by vedl řádný život. Okresní soud konstatoval, že je zřejmé, že stěžovatel při svém pobytu na svobodě absolutně nechce či neumí dodržovat základní normy XXX. Jakkoli stěžovatel hodnotil tento skutek jako „blbost“ s tím, že v minulosti „blbosti“ dělal a nyní již nechce, podle okresního soudu nebylo možno další spáchání trestné činnosti u něho vyloučit, resp. pro takový závěr nebyl dán žádný hmatatelný poznatek. Dodal, že zohlednění předchozích odsouzení nelze považovat za dvojí trestání, případně dvojí přičítání k tíži stěžovatele, protože informace o jeho osobě, včetně předchozího života, jsou jedním ze základních kritérií pro soud z hlediska posuzování zákonných podmínek pro využití institutu podmíněného propuštění. Uzavřel proto, že předchozí vykonané tresty neměly na stěžovatele prakticky žádný účinek, neboť se v dalším období dopustil další a mnohem závažnější trestné činnosti, proto nebylo možno považovat důvodný předpoklad vedení řádného života stěžovatelem v budoucnu za splněný.

3. Stížnost stěžovatele proti usnesení okresního soudu Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích (dále jen „krajský soud“) napadeným usnesením zamítl podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu. Ztotožnil se s tvrzením okresního soudu, že stěžovatel splnil podmínku výkonu poloviny uloženého trestu odnětí svobody a souhlasil i se závěrem o polepšení stěžovatele, k němuž však zdůraznil, že u této podmínky nejde o splnění nikterak výrazné, neboť udělení devíti odměn za období pěti let není nijak vysoké. Za důvodné pak označil závěry okresního soudu o nesplnění třetí zákonné podmínky, tj. očekávání vedení řádného života v budoucnu. Poukázal na to, že ani předchozí výkony trestů neměly pozitivní vliv na další způsob chování stěžovatele, přičemž podotkl, že nelze uvést, že by v obdobných případech neměli odsouzení šanci na úspěch při žádostech o podmíněné propuštění s ohledem na jejich recidivu. Muselo by však jít o mimořádné okolnosti, které by způsobily příznivé očekávání o vedení jejich života po podmíněném propuštění, což u stěžovatele shledáno nebylo. Krajský soud přisvědčil názoru okresního soudu, že je zřejmé, že stěžovatele hrozba nepodmíněného trestu v minulosti zásadně neovlivnila a spáchal recidivu ještě závažnějšího charakteru, a že z žádné skutečnosti nebylo možno dovodit, že by se již napravil natolik, že by u něj

nebylo třeba dalšího výkonu trestu. Ze slušného chování stěžovatele ve výkonu trestu podle krajského soudu nelze dovozovat, že na svobodě nemůže dojít opětovně k jeho závadnému chování. Poukázal na to, že v životě stěžovatele lze zjevně odlišovat dobu strávenou ve výkonu trestu, kdy v zásadě respektuje dané podmínky, od období jeho života na svobodě, kdy opakovaně selhává a inklinuje k asociálnímu způsobu života. Krajský soud ve shodě s názorem okresního soudu uzavřel, že riziko selhání v nekontrolovaném prostředí mimo věznici je u stěžovatele reálné, a to i vzhledem k závažnosti posledně spáchané trestné činnosti.

II.

Argumentace stěžovatele

4. Stěžovatel v ústavní stížnosti rekapituluje obsah napadených rozhodnutí a dále uvádí, že obecné soudy postavily své závěry o zamítnutí jeho žádosti o podmíněné propuštění výhradně na skutečnostech týkajících se jeho trestní minulosti a nezohlednily veškeré skutečnosti týkající se posouzení naplnění třetí zákonné podmínky pro podmíněné propuštění, a to polepšení za dobu strávenou ve výkonu nynějšího trestu, jeho XXX a snahu o budoucí lepší život. XXX, a pro případ propuštění z výkonu trestu měl zajištěné ubytování v XXX. Má za to, že tak splnil veškeré podmínky pro podmíněné propuštění uvedené v § 88 trestního zákoníku. Je přesvědčen, že obecné soudy třetí zákonnou podmínku podmíněného propuštění posoudily pouze na základě jeho trestní minulosti, čímž porušily zákaz dvojího přičítání odporující principu *ne bis in idem*, a současně svá rozhodnutí řádně neodůvodnily a adekvátně se nevypořádaly se všemi důkazy, čímž došlo rovněž k porušení jeho práva na spravedlivý proces. K tomu odkazuje na četnou judikaturu Ústavního soudu [např. nálezy ze dne 28. 11. 2018 sp. zn. II. ÚS 482/18 (N 195/91 SbNU 411), ze dne 4. 10. 2016 sp. zn. II. ÚS 2503/16 (N 185/83 SbNU 37), ze dne 22. 3. 2001 sp. zn. III. ÚS 611/2000 (N 51/21 SbNU 439), ze dne 3. 1. 2017 sp. zn. I. ÚS 2201/16 (N 4/84 SbNU 69) aj., všechna rozhodnutí jsou dostupná na <http://nalus.usoud.cz>].

III.

Vyjádření účastníků řízení

5. Soudce zpravodaj podle § 42 odst. 4 zákona o Ústavním soudu zaslal ústavní stížnost k vyjádření účastníkům řízení a vedlejším účastníkům řízení.

6. Okresní soud ve svém vyjádření bez dalšího odkázal na obsah svého rozhodnutí ve věci.

7. Krajský soud rovněž odkázal na odůvodnění svého usnesení a dále poukázal na to, že obsah ústavní stížnosti je obdobný obsahu stížnosti proti usnesení okresního soudu s tím, že žádné námítky stěžovatele nebyly opomenuty. Zdůraznil, že tvrzení stěžovatele, že obecné soudy přehlížely dostupné informace týkající se výkonu současného trestu stěžovatele a jeho chování, se „nezakládá na pravdě“. Pro posouzení důvodného předpokladu vedení řádného života je třeba podle něj uvážit všechny dostupné okruhy

informací včetně dosavadního života odsouzeného, přičemž u jeho celoživotní recidivy je třeba logicky hodnotit i jeho dřívější životní návyky a ustálený způsob života. Dalším okruhem informací jsou informace o chování odsouzeného v aktuálním výkonu trestu odnětí svobody a třetím kritériem je předpokládaný vliv prostředí, ve kterém by se odsouzený po propuštění nacházel, a další okolnosti jeho budoucího života, které lze předpokládat. Krajský soud konstatoval, že soudy se všemi těmito otázkami zabývaly, hodnotily je v souvislostech a nepřehlédly ani slušné chování stěžovatele v nynějším výkonu trestu odnětí svobody, byť nejde o projevy chování nijak nadprůměrné. Zásadní je podle krajského soudu skutečnost, že stěžovatel neprojevil větší míru polepšení, která by mohla v porovnání s ostatními negativy vést soudy k úvaze o možnosti podmíněného propuštění.

8. Krajské státní zastupitelství v Hradci Králové a Okresní státní zastupitelství v Pardubicích nevyužily možnosti vyjádřit se k ústavní stížnosti, čímž se vzdaly postavení vedlejších účastníků řízení. Ústavní soud proto s nimi jako s vedlejšími účastníky dále nejednal.

9. Ústavní soud nepovažoval za nezbytné zasílat vyjádření účastníků řízení stěžovateli k replice, neboť se v nich neobjevily žádné zásadní nebo nové argumenty.

IV.

Procesní předpoklady řízení před Ústavním soudem

10. Ústavní soud posoudil splnění procesních předpokladů řízení. Shledal, že ústavní stížnost byla podána včas oprávněným stěžovatelem, který byl účastníkem řízení, v nichž byla vydána rozhodnutí napadená v ústavní stížnosti. Ústavní soud je k jejímu projednání příslušný. Stěžovatel je právně zastoupen v souladu s § 29 až 31 zákona o Ústavním soudu. Jeho ústavní stížnost je přípustná (§ 75 odst. 1 téhož zákona *a contrario*), neboť vyčerpал všechny zákonné procesní prostředky k ochraně svého práva.

V.

Posouzení opodstatněnosti ústavní stížnosti

11. Ústavní soud je podle čl. 83 Ústavy soudním orgánem ochrany ústavnosti a tuto svoji pravomoc vykonává mimo jiné tím, že podle čl. 87 odst. 1 písm. d) Ústavy rozhoduje o ústavní stížnosti proti pravomocnému rozhodnutí a jinému zásahu orgánů veřejné moci do ústavně zaručených základních práv a svobod [srov. též § 72 odst. 1 písm. a) zákona o Ústavním soudu]. Není součástí soustavy soudů (čl. 91 odst. 1 Ústavy), není jim instančně nadřazen, a nezasahuje do rozhodovací činnosti soudů vždy, když došlo k porušení „běžné zákonnosti nebo k jiným nesprávnostem“, ale až tehdy, představuje-li takové porušení zároveň porušení ústavně zaručeného základního práva nebo svobody [srov. např. nález Ústavního soudu ze dne 25. 1. 1995 sp. zn. II. ÚS 45/94 (N 5/3 SbNU 17)]. V řízení o ústavní stížnosti tedy není sama o sobě významná námitka „nesprávnosti“ napadeného rozhodnutí, a není rozhodné, je-li dovozována z hmotného či procesního (podústavního) práva.

12. Z ustálené judikatury Ústavního soudu plyne, že ústavně zaručené právo na to, aby bylo vyhověno žádosti odsouzeného o podmíněně propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, neexistuje [viz např. náleze ze dne 1. 12. 2005 sp. zn. II. ÚS 715/04 (N 219/39 SbNU 323)]. Podmíněně propuštění z výkonu trestu odnětí svobody podle § 88 odst. 1 trestního zákoníku je i při splnění zákonem vytyčených předpokladů mimořádným zákonným institutem, který otevírá možnost, nikoli však povinnost odsouzeného z výkonu trestu podmíněně propustit (srov. např. usnesení ze dne 25. 2. 2010 sp. zn. III. ÚS 338/10). Nejde tedy o institut, kterého bude použito automaticky, ale teprve po zhodnocení daných okolností nezávislým a nestranným soudem. Ústavní soud zdůrazňuje, že posouzení zákonných podmínek podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody je plně záležitostí soudcovské úvahy. Je výlučně věcí obecných soudů, aby zkoumaly a posoudily, zda předpoklady pro aplikaci tohoto institutu jsou dány, a aby své závěry přiměřeným způsobem odůvodnily. O relevantní pochybení zde může jít jen tehdy, nemohou-li soudem dosažené právní závěry z hlediska ústavních kautel vůbec obstát.

13. V nyní posuzované věci Ústavní soud v napadených rozhodnutích okresního soudu a krajského soudu žádný exces či jiné ústavně relevantní nedostatky neshledal. Oba ve věci rozhodující soudy svá rozhodnutí řádně odůvodnily a krajský soud dostatečně vysvětlil také to, proč se neztotožnil s námitkou stěžovatele, že okresní soud vystavěl odůvodnění svého rozhodnutí jen na jeho trestní minulosti (totožnou námitku stěžovatel uplatnil i v podané ústavní stížnosti). Z odůvodnění rozhodnutí krajského soudu vyplývá, že při hodnocení skutečnosti, zda je stěžovatel osobou, která skýtá do budoucna záruku vedení řádného života, je třeba kromě jiného vycházet mimo jiné i z údajů o jeho trestní minulosti, neboť tyto informace o osobnosti stěžovatele mnohé vypovídají. Stěžovatel se danou námitkou v podstatě domáhá toho, aby na podkladě jeho dobrého hodnocení z výkonu trestu odnětí svobody obecné soudy pominuly jeho trestní minulost.

14. Ústavní soud pro úplnost zdůrazňuje, že přihlídnutí k trestní minulosti odsouzeného při jeho žádosti o podmíněně propuštění z výkonu trestu odnětí svobody je naopak nezbytné pro reálné posouzení rizika nepřijatelného chování odsouzeného po propuštění (srov. např. náleze ze dne 3. 1. 2017 sp. zn. I. ÚS 2201/16). Nutnost zohlednění trestní minulosti odsouzených Ústavní soud ustáleně zdůrazňuje (srov. např. usnesení ze dne 6. 5. 2015 sp. zn. IV. ÚS 830/15, ze dne 16. 6. 2015 sp. zn. I. ÚS 1089/15, ze dne 26. 4. 2016 sp. zn. IV. ÚS 300/16). V rozporu s ústavními principy by bylo zamítnutí žádosti o podmíněně propuštění toliko s odkazem na předchozí trestnou činnost odsouzeného, aniž by se soud zabýval reálným zvážením rizika recidivy (srov. např. náleze ze dne 28. 11. 2018 sp. zn. II. ÚS 482/18), k čemuž však v dané věci nedošlo. Obecné soudy dospěly k přípustnému závěru, že stěžovatel doposud nesplnil přísná kritéria pro získání nové důvěry. Naopak závěr o podmíněném propuštění by neměl být podepřen toliko zjištěním o slušném (tedy normálním) chování ve výkonu trestu (obdobně srov. např. usnesení ze dne 11. 7. 2013 sp. zn. III. ÚS 1681/13, ze dne 16. 10. 2014 sp. zn. III. ÚS 2478/14 nebo ze dne 5. 4. 2016 sp. zn. III. ÚS 3621/15), jako tomu bylo podle závěrů obou obecných soudů v této věci. Pro podmíněně propuštění je významné, zda odsouzený jedinec prokázal, že další výkon trestu je v jeho případě nadbytečný. Obtíže, které jsou u odsouzených s tímto prokazováním logicky spojeny, však nemusí být vykládány ve prospěch odsouzeného. Je rovněž logické a přípustné, že toto břemeno bude u každého odsouzeného odlišně tíživé. Neschopnost či faktická nemožnost unesení těchto procesních břemen nemůže tuto zásadu potlačit a zamítnutí takto nedostatečné žádosti

nepředstavuje porušení ústavních principů. Do tíživé životní i procesní situace se odsouzení dostávají vlastním zaviněním a nemohou legitimně očekávat výhody při složitém a nákladném odstraňování faktických obtíží (nejistot), které nyní stojí v cestě jejich podmíněnému propuštění z výkonu trestu (srov. např. usnesení ze dne 19. 6. 2014 sp. zn. III. ÚS 1255/14, ze dne 16. 10. 2014 sp. zn. III. ÚS 2478/14, ze dne 5. 4. 2016 sp. zn. III. ÚS 3621/15). Ze všeho právě uvedeného je zřejmé, že napadené rozhodnutí se ve svých nejpodstatnějších závěrech od judikatury Ústavního soudu nikterak neodchyluje.

15. Okresní soud i krajský soud dospěly po posouzení věci k závěru, že u stěžovatele není zajištěna podmínka budoucího řádného života, což je věcí jejich uvážení, při kterém shledaly, že dosavadní výkon trestu odnětí svobody neodstranil charakterové vlastnosti, které stěžovatele vedly k páčání závažné trestné činnosti. Krajský soud, ač souhlasil se závěrem okresního soudu o polepšení stěžovatele, současně zdůraznil, že nejde o polepšení výrazné. Zároveň se zabýval i předpokládaným vlivem prostředí, ve kterém by se odsouzený po propuštění nacházel, a dalšími skutečnostmi vztahujícími se k jeho budoucímu životu, které lze u něj předpokládat, jakož i okolnostmi, které by mohly vést k příznivému očekávání o vedení jeho života po podmíněném propuštění, a to včetně jeho vyššího věku. Takové okolnosti, které by vedly k pozitivní prognóze budoucího života, však u stěžovatele neshledal. Za rozhodné oba soudy považovaly, že předchozí výkony trestů neměly pozitivní vliv na další způsob chování stěžovatele, když naopak jeho trestná činnost ještě gradovala, a že z žádné skutečnosti nebylo možno dovodit, že by se již napravil natolik, že by u něj nebylo třeba dalšího výkonu trestu. Stěžovatel v celém průběhu svého života prokázal, že na svobodě není schopen žít tak, aniž by trestnou činností nepáchal. XXX. Okresní soud i krajský soud se shodly v tom, že ze „slušného chování stěžovatele ve výkonu trestu“ nelze dovozovat, že na svobodě nemůže dojít opětovně k jeho závadnému chování. Riziko selhání stěžovatele v nekontrolovaném prostředí mimo věznici vyhodnotily, a to i vzhledem k závažnosti posledně spáchané trestné činnosti, jako reálné.

16. Z uvedeného vyplývá, že okresní soud i krajský soud hodnotily tedy všechny okolnosti komplexně a nesoustředily se jen na trestní minulost odsouzeného. Přitom zohlednily všechna pozitivní i negativní kritéria, která následně odpovědně zvážily při stanovení prognózy stěžovatelova budoucího života. Jejich úvahy nelze označit za projev libovůle, neboť se všemi kritérii pracují podle jejich ustáleného pojetí v judikatuře. Všechna tato kritéria pak aplikovaly na stěžovatelův konkrétní případ a dospěly k podloženému závěru, že u stěžovatele je riziko recidivy stále příliš velké.

17. Z pohledu těchto úvah nemá Ústavní soud výhrady k napadenému rozhodnutí, neboť závěry obecných soudů pokládá za racionální a obhajitelné. Ústavní soud neshledal, že by jejich postupem došlo k porušení základních práv (svobod) stěžovatele.

18. K namítanému porušení zásady *ne bis in idem* Ústavní soud dodává, že posouzení dosažení účelu trestu, jak již bylo shora zmíněno, je úkolem obecného soudu. Je-li o něm subjektivně přesvědčen stěžovatel, nejde nutně o objektivní zjištění. Nejistily-li soudy v projednávaném případě při splnění zákonem stanovených podmínek (čl. 36 odst. 1 Listiny) naplnění všech požadavků pro vyhovění žádosti o podmíněné propuštění stěžovatele, nelze v ústavní stížnosti projevenou nespokojenost stěžovatele považovat za

porušení jeho základních práv a svobod. Obecný soud se musí důkladně a zákonem stanoveným způsobem zabývat tím, zda byly naplněny veškeré požadavky, aniž by aplikoval automatický algoritmus, podle kterého by naplnění definované řady požadavků automaticky vedlo k rozhodnutí o propuštění. Stěžovateli byl uložen trest ve výši stanovené zákonem (čl. 39 Listiny), s níž zákonodárce spojuje naplnění účelu trestu, a jeho podmíněné „zkrácení“ je výjimkou, která není – nemůže být – automatická. Zásada *ne bis in idem* (čl. 40 odst. 5 Listiny) proto nemůže být narušena, považuje-li soud v konkrétním případě za účelné ponechat odsouzeného (stěžovatele) ve výkonu trestu odnětí svobody, a to případně i po celou dobu uloženého trestu (srov. usnesení ze dne 11. 8. 2020 sp. zn. I. ÚS 1935/20).

19. Ústavní soud posoudil ústavní stížnost z hlediska kompetencí daných mu Ústavou, tj. z pozice soudního orgánu ochrany ústavnosti (čl. 83 Ústavy). Protože ze shora uvedených důvodů nezjistil namítané porušení základních práv stěžovatele (viz sub 1), dospěl k závěru, že jde o návrh zjevně neopodstatněný. Proto ústavní stížnost mimo ústní jednání bez přítomnosti účastníků odmítl podle § 43 odst. 2 písm. a) zákona o Ústavním soudu.

Poučení: Proti usnesení Ústavního soudu není odvolání přípustné.

V Brně dne 14. září 2021

Pavel Šámal v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Iveta Dvořáková

USNESENÍ

Okresní soud v Pardubicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 17. září 2021 v trestní věci odsouzeného **XXX**, narozeného XXX, trvale bytem XXX, po propuštění bytem tamtéž, o **žádosti o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody,**

takto:

Podle § 88 odst. 1, odst. 4 tr. zákoníku za použití § 331 odst. 1 tr. řádu **se** odsouzený XXX **podmíněně propouští** z výkonu trestu odnětí svobody uloženého rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 3. 8. 2007, sp. zn. 6 T 5/2007, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 14. 11. 2007, sp. zn. 8 To 114/2007, ve spojení s usnesením Nejvyššího soudu ČR ze dne 14. 8. 2008, sp. zn. 11 Tdo 238/2008 a ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 27. 11. 2008, č. j. 6 T 8/2008-2006.

Podle § 89 odst. 1 tr. zákoníku **se** stanoví zkušební doba v trvání **7 (sedmi) let** a zároveň se nad odsouzeným vyslovuje **dohled**.

Podle § 89 odst. 2 tr. zákoníku se odsouzenému ukládá povinnost ve zkušební době dle svých sil **nahradit škodu** trestnou činností způsobenou.

Odůvodnění:

Odsouzený vykonává ve XXX trest odnětí svobody uložený mu shora uvedenými rozhodnutími v délce 19 let, a to za dva skutky trestného činu vraždy podle § 219 odst. 1 tr. zákona a trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1, 2 tr. zákona.

Soud projednával otázku podmíněného propuštění z výkonu trestu ve veřejném zasedání na základě návrhu odsouzeného ze dne 17. 2. 2021. Po výslechu odsouzeného a vychovatele dospěl soud k závěru, že je na místě zpracování znaleckého posudku na osobnost odsouzeného, zejména z důvodu závažnosti spáchané trestné činnosti. Po vyhotovení znaleckého zkoumání z oboru zdravotnictví, odvětví klinické psychologie a psychiatrie pak soud rozhodl ve věci u veřejného zasedání konaného dne 17. 9. 2021.

Odsouzený ve své žádosti a při svém výslechu uvedl, že svého jednání velmi lituje, byl zahrán okolnostmi do kouta. V případě propuštění bude žít u své rodiny, má i zajištěno zaměstnání. Co se týče náhrady škody, tak zde mu byly částky strhávány z pracovní odměny, nicméně věznice strhává pohledávky dle pořadí jak jí dojdou a odsouzený nemá možnost si zvolit, která pohledávka bude hrazena přednostně. Nad rámec srážek věznice pak odsouzený posílal peníze na náhradu škody poškozeným ze svého „kapesného“. XXX.

Ze zprávy vězeňské služby a výslechu vychovatele vyplynulo, že odsouzený má celkem 56 odměn, kázeňsky trestán nebyl. V I. skupině vnitřní diferenciaci je zařazen od 14. 3. 2014. Vychovatelka u výslechu uvedla, že odsouzený je zcela bezproblémový, bylo u něj již dosaženo účelu výkonu trestu a jedná se o nadstandardní výkon trestu. Vychovatelka se domnívala, že odsouzený skutečně lituje spáchání trestného činu. Tento závěr je podpořen i hodnocením z absolvovaného programu VIT (Victim Impact Training).

Ze zpracovaného znaleckého posudku vyplynulo, XXX.

V rejstříku trestů má odsouzený celkem 1 záznam, ve výkonu trestu je poprvé.

Státní zástupce navrhl zamítnutí žádosti s ohledem na to, že odsouzenému zbývají vykonat ještě 4 roky trestu odnětí svobody a není prokázáno, že resocializace odsouzeného je již ukončena.

Podle § 88 odst. 1 tr. zákoníku může soud odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a

a) odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody, nebo

b) odsouzený, jenž nebyl odsouzen za zvlášť závažný zločin,

1. kterým byla nebo měla být způsobena smrt, nejde-li o trestný čin zabití podle § 141 odst. 1,

2. kterým byla nebo měla být způsobena těžká újma na zdraví,

3. jehož znakem je spáchání na těhotné ženě nebo na dítěti,

4. který spáchal jako člen organizované skupiny, ve spojení s organizovanou skupinou nebo ve prospěch organizované zločinecké skupiny, nebo zvlášť závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině (§ 361),

5. který spáchal v úmyslu umožnit nebo usnadnit spáchání teroristického trestného činu, trestného činu účasti na teroristické skupině (§ 312a), financování terorismu (§ 312d), podpory a propagace terorismu podle § 312e odst. 3 nebo vybrožování teroristickým trestným činem (§ 312f), nebo

6. který je uveden v hlavě třetí, sedmé, deváté, dvanácté a třinácté zvláštní části tohoto zákona nebo v odstavci 4,

a který dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, vykonal alespoň třetinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody.

Při svém rozhodování soud nejprve zkoumal otázku, zda je splněn výkon poměrné části trestu. Vzhledem k tomu, že odsouzený byl odsouzen za zvlášť závažný zločin vraždy, uplatní se postup podle § 88 odst. 4 tr. zákoníku a odsouzený může žádat o podmíněné propuštění po výkonu dvou třetin trestu odnětí svobody. Tuto podmínku odsouzený splnil, rovněž uplynula doba delší než šest měsíců od předchozí zamítavé žádosti.

Soud dále zkoumal otázku, zda odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu odnětí svobody, svým chováním a plněním povinností prokázal polepšení. Tuto podmínku má soud za beze zbytku splněnou, jelikož odsouzený je ze strany Vězeňské služby hodnocen velmi kladně, má uděleno 56 odměn a je v I. skupině vnitřní diferenciaci.

Třetí podmínkou, kterou zákon stanoví pro podmíněné propuštění, je existence předpokladu vedení řádného života u odsouzeného. Odsouzený má pouze jeden záznam v rejstříku trestů, byť za tu nejzávažnější trestnou činnost, lze tedy uzavřít, že se u něj rozhodně nejedná o zažitý způsob života. Odsouzený má zajištěno bydlení u své rodiny a rovněž má příslib zaměstnání, je zde tedy rozumný předpoklad, že se bude živit legálním způsobem. Rovněž zpracovaný znalecký posudek dospěl k závěru, že XXX.

Co se týče postojů odsouzeného k náhradě škody, zde je sice pravdou, že odsouzený neuhradil způsobenou škodu v plném rozsahu, je však nezbytné přihlídnout k jeho možnostem tak učinit. Odsouzený nemůže disponovat s tím, jaké pohledávky jsou Vězeňskou službou hrazeny přednostně a jeho výdělkové podmínky ve výkonu trestu jsou omezené. Odsouzený rovněž pravidelně hradí způsobenou škodu ze svého „kapesného“. Jelikož náhrada způsobené škody je

navíc pouze pomocné kritérium, dospěl soud k závěru, že neuhrazení způsobené škody nepředstavuje překážku pro podmíněné propuštění. Bude na odsouzeném, aby v průběhu zkušební doby prokázal, že má zájem alespoň částečně odčinit následky své trestné činnosti prostřednictvím náhrady škody pozůstalým.

S ohledem na výše uvedené má soud za to, že odsouzený splnil všechny podmínky vyžadované zákonem pro vyhovění jeho žádosti. Vzhledem k závažnosti spáchané trestné činnosti a délce dosud nevykonaného trestu byla odsouzenému stanovena maximální možná zkušební doba, tedy 7 let. Nad odsouzeným byl rovněž vysloven dohled Probační a mediační služby a byla mu uložena povinnost v průběhu zkušební doby nahradit škodu trestnou činností způsobenou.

Pokud by se odsouzený v průběhu zkušební doby dopustil spáchání trestného činu či závažnějšího přestupku, či by nerespektoval další podmínky uložené mu v tomto rozhodnutí, nezbylo by soudu než nařídít veřejné zasedání za účelem nařízení výkonu zbytku trestu, ze kterého byl odsouzený podmíněně propuštěn.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možné podat stížnost u Okresního soudu v Pardubicích do tří dnů ode dne oznámení usnesení. O stížnosti rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích

Usnesení lze napadnout pro nesprávnost některého jeho výroku nebo pro porušení ustanovení o řízení, které usnesení předcházelo, jestliže toto porušení mohlo způsobit nesprávnost některého výroku usnesení. Stížnost lze opřít o nové skutečnosti nebo důkazy. Toto právo nemá ten, kdo se jej platně vzdal.

Pardubice, 17. září 2021

Mgr. Matěj Pilát
předseda senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 3. listopadu 2021 v **trestní věci odsouzeného XXX, narozeného XXX**, trvale bytem XXX, toho času ve výkonu trestu odnětí svobody ve XXX, o stížnosti státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Pardubicích proti usnesení Okresního soudu v Pardubicích ze dne 17. září 2021, č. j. 0 PP 49/2021 – 191,

takto:

*Stížnost státního zástupce se podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu **zamítá**.*

Odůvodnění:

Napadeným usnesením rozhodl okresní soud tak, že se podle § 88 odst. 1, 4 tr. zákoníku za použití § 331 odst. 1 tr. řádu odsouzený podmíněně propouští z výkonu trestu odnětí svobody uloženého rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 3. 8. 2007, sp. zn. 6 T 5/2007 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 14. 11. 2007, sp. zn. 8 To 114/2007 ve spojení s usnesením Nejvyššího soudu ČR ze dne 14. 8. 2008, sp. zn. 11 Tdo 238/2008 a ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 27. 11. 2008, č. j. 6 T 8/2008 - 2006. Podle § 89 odst. 1 tr. zákoníku byla odsouzenému stanovena zkušební doba v trvání sedmi let za současného stanovení dohledu. Podle § 89 odst. 2 tr. zákoníku byla odsouzenému uložena povinnost ve zkušební době podle svých sil nahradit škodu způsobenou trestnou činností.

Své rozhodnutí okresní soud odůvodnil tím, že odsouzený vykonal 2/3 z uloženého trestu odnětí svobody a mohl proto žádat o podmíněné propuštění z výkonu trestu. Odsouzený prokázal polepšení, neboť je ze strany věznice hodnocen velmi kladně, bylo mu uděleno 56 kázeňských odměn a pro výkon trestu je zařazen v I. diferenciacní skupině. Okresní soud má za splněnou i podmínku předpokladu vedení řádného života odsouzeným v případě jeho podmíněného propuštění na svobodu, neboť ten má pouze jeden záznam v rejstříku trestů, byť pro nejzávažnější trestnou činnost a lze proto uzavřít, že se u odsouzeného nejedná o zažitý způsob života. XXX. Rovněž zpracovaný znalecký XXX. Je sice pravdou, že odsouzený neuhradil celou způsobenou škodu, je však nezbytné přihlídnout k jeho možnostem tak učinit, když nemůže disponovat s tím, jaké závazky jsou vězeňskou službou hrazeny přednostně a jeho výdělkové možnosti ve výkonu trestu jsou omezené. Odsouzený rovněž pravidelně hradí způsobenou škodu ze svého kapesného, když náhrada způsobené škody je podle okresního soudu pouze pomocným kritériem, a proto neuhrzení celé škody nepředstavuje podle soudu překážku pro podmíněné propuštění. Bude tak na odsouzeném, aby v průběhu zkušební doby prokázal, že má zájem alespoň částečně odčinit následky své trestné činnosti prostřednictvím náhrady škody pozůstalým. Podle okresního soudu tak jsou na straně odsouzeného splněny všechny podmínky vyžadované zákonem pro vyhovění jeho žádosti, když vzhledem k závažnosti spáchané trestné činnosti a délce dosud nevykonaného trestu byla odsouzenému stanovena maximální možná zkušební doba v trvání sedmi let, nad odsouzeným vysloven dohled probační a mediační služby a byla mu uložena povinnost v průběhu zkušební doby podle svých sil nahradit škodu způsobenou trestnou činností.

Proti tomuto usnesení podal státní zástupce ihned po jeho vyhlášení stížnost, kterou blíže neodůvodnil.

Shodu s prvopisem potvrzuje Dita Šimková

Z podnětu podané stížnosti přezkoumal krajský soud napadené usnesení i řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že stížnost státního zástupce není důvodná.

Podle § 88 odst. 1, 4 tr. zákoníku může soud odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život, nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, když osoba odsouzená za trestný čin vraždy může být podmíněně propuštěna až po výkonu dvou třetin uloženého trestu odnětí svobody, nehrozí-li s ohledem na okolnosti činu, za který byla odsouzena, a povahu její osobnosti opakování spáchaného nebo jiného obdobného zvláště závažného zločinu.

Předně krajský soud uvádí, že v napadeném usnesení ani jemu předcházejícím řízení neshledal žádné pochybení, a proto z důvodu stručnosti odkazuje na odůvodnění okresního soudu, s jehož závěry se zcela ztotožňuje. Při absenci konkrétních námitek v podané stížnosti státního zástupce krajský soud uvádí, že odsouzený splnil potřebnou dobu výkonu trestu odnětí svobody (2/3), aby mohl podat žádost o podmíněné propuštění. Okresní soud dospěl ke správnému závěru, že na straně odsouzeného je splněna i podmínka polepšení, neboť odsouzený během výkonu trestu získal 56 kázeňských odměn a nebyl nikdy kázeňsky trestán a pro výkon trestu je již od 14. 3. 2014 zařazen v I. diferenciační skupině, když od 1. 4. 2019 je na základě rozhodnutí ředitele věznice přerážen do věznice s ostrahou, oddělení se středním stupněm zabezpečení. V průběhu výkonu trestu mu bylo opakovaně povoleno opustit věznici za doprovodu zaměstnanců, vychovatelka u prvního veřejného zasedání označila způsob výkonu trestu odsouzeným za zcela bezproblémový a nadstandardní, kdy u něj již bylo dosaženo účelu výkonu trestu. Odsouzený XXX. Ředitel věznice doporučil žádosti odsouzeného o podmíněné propuštění vyhovět, a to i s poukazem na skutečnost, že odsouzený má v rejstříku trestů pouze jeden záznam a ve výkonu trestu odnětí svobody je poprvé. V této souvislosti krajský soud odkazuje XXX. U odsouzeného nebyly shledány známky, že by hrozila recidiva, a to jakéhokoliv charakteru.

Krajský soud dále doplňuje, že odsouzený po podmíněném propuštění může žít u své rodiny a má zajištěno zaměstnání. Z těchto důvodů dospěl i krajský soud k závěru, že na straně odsouzeného je splněn důvodný předpoklad vedení řádného života v případě jeho podmíněného propuštění na svobodu. S ohledem na závažnost spáchané trestné činnosti a délku dosud nevykonaného trestu odnětí svobody postupoval okresní soud správně, pokud odsouzenému stanovil maximální možnou zkušební dobu v trvání sedmi let a nad odsouzeným vyslovil dohled probačního úředníka za současného uložení povinnosti podle svých sil nahradit škodu způsobenou trestnou činností.

Protože v napadeném usnesení ani jemu předcházejícím řízení neshledal krajský soud žádné pochybení, byla stížnost státního zástupce jako nedůvodná podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu zamítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Pardubice 3. listopadu 2021

JUDr. David Čejka v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Dita Šimková

USNESENÍ

Okresní soud v Pardubicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 8. dubna 2021 v trestní věci odsouzeného **XXX**, narozeného dne XXX, trvale bytem XXX, Teplice, toho času ve výkonu trestu ve XXX, **o žádosti o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody,**

takto:

Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku za použití § 331 odst. 1 tr. řádu **se** žádost odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody uloženého rozsudkem Okresního soudu v Teplicích ze dne 19. 10. 2010, č. j. 5 T 136/2009-1439, ve spojení s rozsudkem Nejvyššího soudu ze dne 24. 10. 2012, č. j. 8 Tdo 939/2012-86, a rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 27. 9. 2006, č. j. 7 T 40/2006-73, ve spojení s usnesením Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 15. 9. 2011, sp. zn. 40 PP 30/2007, **zamítá.**

Odůvodnění:

Odsouzený vykonává ve XXX tresty odnětí svobody uložené mu shora uvedenými rozhodnutími, a to konkrétně trest odnětí svobody v trvání devíti let uložený mu za trestný čin nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů v délce 9 let a dále zbytek trestu po podmíněném propuštění v délce 1 423 dnů uložený mu za trestný čin padělání peněz.

Soud projednával otázku podmíněného propuštění z výkonu trestu ve veřejném zasedání na základě návrhu odsouzeného ze dne 18. 2. 2021. Lhůty k přípravě byly u všech účastníků zachovány.

Odsouzený ve své žádosti a při svém výslechu uvedl, že má za to, že jej trest již dostatečně napravil. S ohledem na XXX.

Ze zprávy vězeňské služby a výslechu vychovatele vyplynulo, že odsouzený má celkem 21 kázeňských odměn a je od roku 2016 zařazen do I. skupiny vnitřní diferenciaci. Výkon trestu je ze strany vězeňské služby hodnocen jako nadstandardní, nicméně s ohledem na opakované selhání v civilním životě ředitel věznice nedoporučuje vyhovět žádosti odsouzeného.

V rejstříku trestů má odsouzený celkem 10 záznamů, ve výkonu trestu je popáté. V roce 2007 byl podmíněně propuštěn, již v roce 2009 se pak dopustil spáchání dalšího trestného činu, za který mu byl uložen devítiletý trest odnětí svobody, a následně bylo rozhodnuto, že se neosvědčil ve zkušební době podmíněného propuštění.

Státní zástupkyně navrhla zamítnutí žádosti s ohledem na nedostatek předpokladu vedení řádného života u odsouzeného, jelikož ten je již popáté ve výkonu trestu a po předchozím podmíněném propuštění se dopustil závažné trestné činnosti.

Podle § 88 odst. 1 tr. zákoníku může soud odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a

- a) odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody, nebo

- b) odsouzený, jenž nebyl odsouzen za zvlášť závažný zločin a který dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, vykonal alespoň třetinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody.

Při svém rozhodování soud nejprve zkoumal otázku, zda je splněn výkon poměrné části trestu. Vzhledem k tomu, že odsouzený je opakovaně ve výkonu trestu odnětí svobody, uplatní se postup podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a odsouzený může žádat o podmíněné propuštění po výkonu jedné poloviny trestu. Tato podmínka je u odsouzeného splněna, rovněž uplynula lhůta 6 měsíců od předchozí zamítavé žádosti o podmíněné propuštění.

Soud dále zkoumal otázku, zda odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu odnětí svobody, svým chováním a plněním povinností prokázal polepšení. I tuto podmínku má soud za splněnou, kdy odsouzený je již 5 let zařazen v I. DS a vězeňskou službou je hodnocen velmi kladně.

Soud dále zkoumal, zda je u odsouzeného splněna třetí podmínka, tedy předpoklad vedení řádného života. Odsouzený je již popáté ve výkonu trestu odnětí svobody, ačkoliv první tři výkony trestu se udály před relativně dlouhou dobou. Zásadní ovšem je skutečnost, že odsouzený byl v roce 2007 podmíněně propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody za závažnou trestnou činnost, a již v roce 2009 se dopustil rovněž velmi závažného trestného činu, tedy XXX. V současné době odsouzený vykonává právě zbytek trestu odnětí svobody, ze kterého byl podmíněně propuštěn. Pokud si odsouzený nevážil dobrodiní podmíněného propuštění v minulosti, lze jen stěží uvěřit jeho tvrzení, že tentokrát již znova trestnou činnost páchat nebude. Odsouzený nevedl žádné relevantní skutečnosti, na základě kterých by soud mohl dojít k závěru, že u něj došlo k zásadní změně. Odsouzený pouze uvedl, že jeho věk a zdravotní stav povede k tomu, že již nebude páchat trestnou činnost. Jelikož odsouzený vykonává trest za padělání peněz a prodej drog, neshledává sXXX. Je zde tedy důvodná obava, že odsouzený své finanční problémy bude v budoucnu řešit pácháním trestné činnosti, jak již učinil v minulosti. Ke stejnému závěru dospěl soud při předchozí zamítavé žádosti odsouzeného, přičemž od předchozího rozhodování se u osoby odsouzeného nic nezměnilo.

Na základě výše uvedeného dospěl soud k závěru, že u odsouzeného nejsou splněny podmínky § 88 odst. 1 tr. zákoníku. Ač je soudu známa aktuální judikatura Ústavního soudu, dle které není možné pouze na základě předchozí trestné činnosti vylučovat zcela aplikaci institutu podmíněného propuštění u kteréhokoliv odsouzeného, při hodnocení jeho osoby nelze tuto trestní minulost přehlížet. Odsouzený byl opakovaně trestán a předchozí tresty odnětí svobody nevedly k tomu, že by změnil své chování, naopak se ve zkušební době podmíněného propuštění dopustil závažné trestné činnosti. Z výše uvedených důvodů tedy soud žádost odsouzeného zamítl.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možné podat stížnost u Okresního soudu v Pardubicích do tří dnů ode dne oznámení usnesení. O stížnosti rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích

Usnesení lze napadnout pro nesprávnost některého jeho výroku nebo pro porušení ustanovení o řízení, které usnesení předcházelo, jestliže toto porušení mohlo způsobit nesprávnost některého výroku usnesení. Stížnost lze opřít o nové skutečnosti nebo důkazy.

Toto právo nemá ten, kdo se jej platně vzdal.

Pardubice, 8. dubna 2021

Mgr. Matěj Pilát
předseda senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích, rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 18. května 2021 o stížnosti **odsouzeného XXX**, narozeného XXX, trvale bytem XXX, toho času ve výkonu trestu odnětí svobody ve XXX, proti usnesení Okresního soudu v Pardubicích ze dne 8. dubna 2021, č. j. 0 PP 52/2021-85,

takto:

*Stížnost odsouzeného se podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu **zamítá**.*

Odůvodnění:

Napadeným usnesením okresní soud rozhodl tak, že podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku za použití § 331 odst. 1 tr. řádu se žádost odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody uloženého rozsudkem Okresního soudu v Teplících ze dne 19. 10. 2010. č. j. 5 T 136/2009-1439, ve spojení s rozsudkem Nejvyššího soudu ze dne 24. 10. 2012, č. j. 8 Tdo 939/2012-86 a rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 27. 9. 2006, č. j. 7 T 40/2006-73, ve spojení s usnesením Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 15. 9. 2011 sp. zn. 40 PP 30/2007 zamítá.

Proti tomuto usnesení podal odsouzený stížnost ve lhůtě tří dnů poté, kdy mu bylo rozhodnutí okresního soudu doručeno. Při veřejném zasedání, jež se konalo před okresním soudem dne 8. dubna 2021, byl odsouzený osobně přítomen a ponechal si lhůtu k podání opravného prostředku. Krajský soud s ohledem na nález Ústavního soudu České republiky sp. zn. IV. ÚS 652/2020 projednal podanou stížnost meritorně a nezamítl ji jako opožděně podanou podle § 148 odst. 1 písm. b) tr. řádu.

Odsouzený ve své stížnosti poukázal na svůj věk, ne vždy dobrý zdravotní stav s tím, že po dobu výkonu trestu se choval vždy řádně a bez problémů. Byl zařazen ve zvýšené ostraze ve XXX, kde pracoval a vytvořil si po třech letech první diferenační skupinu. Požádal si o nižší stupeň zabezpečení, bylo mu vyhověno a přeřazen do věznice XXX. Tam po XXX. Za vzorné chování byl přeřazen do XXX. Odsouzený si je jistý, XXX. XXX. Je si vědom toho, že na vše měl myslet dříve, než začal páchat trestnou činnost. Pokud bude propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody, je ochoten přijmout jakoukoli podmínku s probačním a mediačním dohledem. Z obsahu podání odsouzeného je zřejmé, že s napadeným usnesením nesouhlasí a navrhuje, aby byl z výkonu trestu odnětí svobody podmíněně propuštěn.

Krajský soud ve smyslu § 147 odst. 1 tr. řádu přezkoumal napadené usnesení i řízení, které mu předcházelo, a po pečlivé úvaze dospěl k závěru, že stížnost důvodná není.

Podle § 88 odst. 1 tr. zákoníku soud může odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a

a) odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody, nebo

b) odsouzený, jenž nebyl odsouzen za zvlášť závažný zločin,

1. kterým byla nebo měla být způsobena smrt, nejde-li o trestný čin zabití podle § 141 odst. 1,

2. kterým byla nebo měla být způsobena těžká újma na zdraví,
3. jehož znakem je spáchání na těhotné ženě nebo na dítěti,
4. který spáchal jako člen organizované skupiny, ve spojení s organizovanou skupinou nebo ve prospěch organizované zločinecké skupiny, nebo zvláště závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině (§ 361),
5. který spáchal v úmyslu umožnit nebo usnadnit spáchání teroristického trestného činu, trestného činu účasti na teroristické skupině (§ 312a), financování terorismu (§ 312d), podpory a propagace terorismu podle § 312e odst. 3 nebo vyhrožování teroristickým trestným činem (§ 312f), nebo
6. který je uveden v hlavě třetí, sedmé, deváté, dvanácté a třinácté zvláštní části tohoto zákona nebo v odstavci 4,

a který dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, vykonal alespoň třetinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody.

Podle ustanovení § 88 odst. 3 tr. zákoníku soud při rozhodování o podmíněném propuštění odsouzeného za zločin přihlédne také k tomu, zda odsouzený včas nastoupil do výkonu trestu a zda částečně nebo zcela nahradil či jinak odčinil škodu nebo jinou újmu způsobenou trestným činem nebo zda vydal bezdůvodné obohacení získané trestným činem. Jestliže odsouzený vykonával ochranné léčení před nástupem výkonu trestu odnětí svobody nebo v jeho průběhu, přihlédne soud i k projevenému postoji odsouzeného k výkonu ochranného léčení.

Ze znění citovaného ustanovení § 88 tr. zákoníku je zřejmé, že pro podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody musí odsouzený svým chováním po právní moci rozsudku a zejména během výkonu trestu prokázat polepšení (které ovšem z povahy věci musí být výraznější a nikoli přechodné) a dále musí existovat záruka, že odsouzený bude v budoucnu vést řádný život. Tyto podmínky musí být splněny současně.

V těchto intencích projednal žádost odsouzeného i okresní soud. Pokud jde o současný výkon trestu, okresní soud konstatoval, že odsouzený svým chováním a plněním povinností v rámci výkonu trestu odnětí svobody prokázal polepšení. Je velmi kladně hodnocen a zařazen již pět let v I. prostupné skupině vnitřní diferenciaci.

Okresní soud přes toto pozitivní hodnocení odsouzeného, dospěl k závěru, že na straně odsouzeného není splněna podmínka předpokladu řádného života odsouzeného v případě vyhovění jeho žádosti.

V této souvislosti okresní soud poukázal na skutečnost, že odsouzený je ve výkonu trestu odnětí svobody již popáté (první tři výkony trestu se udály již před delší dobou). Za zásadní považuje okresní soud skutečnost, že odsouzený byl v roce 2007 podmíněně propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody, který vykonával za závažnou trestnou činnost a v roce 2009 se dopustil velmi závažného trestného činu, a to XXX. V současné době odsouzený vykonává zbytek trestu odnětí svobody, z něhož byl podmíněně propuštěn. Pokud si odsouzený nevážil dobrodiní podmíněného propuštění v minulosti, lze jen stěží uvěřit tomu, že tentokrát již trestnou činnost páchat nebude. Odsouzený neuvedl žádné relevantní skutečnosti, na základě kterých by okresní soud mohl dojít k závěru, že u něj došlo k zásadní změně. Okresní soud dospěl proto k závěru, že nejsou dány důvody k podmíněnému propuštění odsouzeného z výkonu trestu odnětí svobody.

Krajský soud s argumentací okresního soudu souhlasí. Odsouzený v minulosti projevil velmi výrazné sklony k páčání trestné činnosti, jak je uvedeno shora. Ani přechodí trestní postihy (včetně výkonu nepodmíněných trestů odnětí svobody), ani předchozí podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody jej neodradily od páčání další úmyslné trestné činnosti. Prognóza chování odsouzeného v případě podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí

svobody se nejeví, a to ani přes obsah podané stížnosti, jako příznivá. O tom svědčí i hodnotící zpráva XXX ze dne 8. března 2021, podepsaná ředitelem věznice, v níž se uvádí, že „v kontrolovaném prostředí výkonu trestu odnětí svobody je odsouzený schopen své jednání korigovat a povinnosti plnit žádoucím způsobem, v civilním životě však opakovaně selhává“. Na závěr hodnotící zprávy je výslovně uvedeno, že „žádosti odsouzeného nedoporučujeme vyhovět“ (čl. 12 spisu).

Krajský soud k tomu podotýká, že se nejedná pouze o minulost, resp. minulá hodnocení chování odsouzeného, ale jde o výsledek současného komplexního hodnocení osobnosti odsouzeného a perspektivy jeho dalšího života. Vychovatel věznice při veřejném zasedání před okresním soudem výslovně uvedl, že „nedoporučující stanovisko vězeňské služby trvá“ (čl. 82). Zamítnutí žádosti o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody navrhla při veřejném zasedání před okresním soudem také státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Pardubicích (čl. 82, 83 spisu).

Krajský soud připomíná, že institut podmíněného propuštění z výkonu trestu představuje výjimečné řešení, k němuž lze přistoupit pouze tehdy, nejsou-li oprávněné pochybnosti o tom, že odsouzený v případě vyhovění jeho žádosti povede řádný život. Tyto pochybnosti v nyní projednávané trestní věci okresní soud důvodně shledal, a proto nepochybil, pokud žádost odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody zamítl.

Rozhodnutí okresního soudu je věcně správné a podle názoru krajského soudu také ústavně konformní. Na jeho pečlivé a přesvědčivé odůvodnění může krajský soud v podrobnostech dále odkázat.

Krajskému soudu nezbylo, než stížnost odsouzeného jako nedůvodnou zamítnout podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Pardubice 18. května 2021

JUDr. Aleš Holík v. r.
předseda senátu

Zpracoval
JUDr. Pavel Pelák

USNESENÍ

Okresní soud v Pardubicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 8. dubna 2021 v trestní věci odsouzeného **XXX**, narozeného dne XXX, trvale bytem XXX, toho času ve výkonu trestu ve XXX, o **žádosti o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody**,

takto:

Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku za použití § 331 odst. 1 tr. řádu **se** žádost odsouzeného XXX o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody uloženého rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 29. 7. 2014, č. j. 71 T 52/2014-338, trestním příkazem Okresního soudu v Opavě ze dne 19. 8. 2013, sp. zn. 19 T 110/2013, ve spojení s usnesením téhož soudu ze dne 13. 1. 2015, sp. zn. 19 T 110/2013, trestním příkazem Okresního soudu v Ostravě ze dne 21. 5. 2014, sp. zn. 71 T 115/2014, ve spojení s usnesením téhož soudu ze dne 5. 12. 2014, sp. zn. 71 T 115/2014, rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 15. 9. 2014, sp. zn. 71 T 166/2014, a rozsudkem Okresního soudu v Ostravě – soudu pro mládež ze dne 7. 9. 2016, sp. zn. 73 Tm 22/2016, **zamítá**.

Odůvodnění:

Odsouzený vykonává ve XXX tresty odnětí svobody uložené mu shora uvedenými rozhodnutími, kdy za zločin loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku byl odsouzenému uložen trest odnětí svobody v trvání tří let a šesti měsíců. Dále odsouzený vykonává zbytek trestu po předchozím podmíněném propuštění.

Soud projednával otázku podmíněného propuštění z výkonu trestu ve veřejném zasedání na základě návrhu odsouzeného ze dne 19. 2. 2021. Lhůty k přípravě byly u všech účastníků zachovány.

Odsouzený ve své žádosti a při svém výsledku uvedl, že se v minulosti nechal ovlivnit kamarády, proto se jen měsíc po předchozím podmíněném propuštění dopustil další trestné činnosti. Odsouzený rovněž v té XXX. Odsouzený dále uvedl, že si po dobu pěti let ve výkonu trestu uvědomil, že chce žít řádným životem.

Ze zprávy vězeňské služby a výsledku vychovatele vyplynulo, že odsouzený má celkem 20 kázeňských odměn a je od roku 2018 do I. skupiny vnitřní diferenciaci. Výkon trestu je ze strany vězeňské služby hodnocen jako nadstandardní, nicméně s ohledem na neosvědčení se ve zkušební době předchozího podmíněného propuštění nebylo ředitelem věznice dáno kladné stanovisko k podmíněnému propuštění.

V rejstříku trestů má odsouzený celkem 9 záznamů, ve výkonu trestu je podruhé. Dne 12. 10. 2015 byl podmíněně propuštěn, již dne 31. 11. 2015 se pak dopustil zločinu loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku, kdy spolu s dalšími spolupachateli přepadli hernu.

Státní zástupkyně navrhla zamítnutí žádosti s ohledem na nedostatek předpokladu vedení řádného života u odsouzeného, jelikož ten se po předchozím podmíněném propuštění se dopustil závažné trestné činnosti.

Podle § 88 odst. 1 tr. zákoníku může soud odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním

svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a

- a) odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody, nebo
- b) odsouzený, jenž nebyl odsouzen za zvlášť závažný zločin a který dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, vykonal alespoň třetinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody.

Při svém rozhodování soud nejprve zkoumal otázku, zda je splněn výkon poměrné části trestu. Vzhledem k tomu, že odsouzený je opakovaně ve výkonu trestu odnětí svobody, uplatní se postup podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a odsouzený může žádat o podmíněné propuštění po výkonu jedné poloviny trestu. Tato podmínka je u odsouzeného splněna, rovněž uplynula lhůta 6 měsíců od předchozí zamítavé žádosti o podmíněné propuštění.

Soud dále zkoumal otázku, zda odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu odnětí svobody, svým chováním a plněním povinností prokázal polepšení. I tuto podmínku má soud za splněnou, kdy odsouzený je již 5 let zařazen v I. DS a vězeňskou službou je hodnocen kladně.

Soud na závěr, zda je u odsouzeného splněna třetí podmínka, tedy předpoklad vedení řádného života. Odsouzený byl z minulého trestu odnětí svobody podmíněně propuštěn, velmi krátce po svém propuštění se však dopustil závažné násilné trestné činnosti. Soud tak stěží může uvěřit tvrzení odsouzeného, že tentokrát se již dalšího trestného činu nedopustí. Odsouzený uvedl, že je to délka trestu, která jej napravila, nicméně v minulosti odsouzený vykonal trest v nezanedbatelné délce 1,5 roku a tento trest pro něj nebyl žádným ponaučením. Naopak u odsouzeného došlo ke stupňování nebezpečnosti trestné činnosti, jelikož se dopustil zvlášť závažného zločinu loupeže. U předchozího veřejného zasedání odsouzený uváděl, že jeho hlavní motivací pro vedení řádného života jsou jeho děti, nicméně jak již soud konstatoval při minulém rozhodování, odsouzený měl děti již v době páčání posledního trestného činu a tato skutečnost neměla vliv na jeho chování. Od předchozího rozhodování se změnila pouze jedna věc, a to že odsouzený doložil řádnou smlouvu o smlouvě budoucí týkající se jeho zaměstnání. Zde však soud dospěl k závěru, že samotná možnost zaměstnání stěží může být dostatečnou zárukou řádného chování odsouzeného, kdy po předchozím podmíněném propuštění odsouzenému nic nebránilo najít si řádné zaměstnání, přesto se rozhodl opatřit si raději finanční prostředky trestnou činností. Odsouzený neuvedl žádné mimořádné okolnosti, na základě kterých by mu bylo možné uvěřit, že skutečně došlo k zásadnímu posunu v jeho chování, a že v případě podmíněného propuštění nehrozí opakovaná recidiva.

Na základě výše uvedeného dospěl soud k závěru, že u odsouzeného nejsou splněny podmínky § 88 odst. 1 tr. zákoníku. Ač je soudu známa aktuální judikatura Ústavního soudu, dle které není možné pouze na základě předchozí trestné činnosti vylučovat zcela aplikaci institutu podmíněného propuštění u kteréhokoliv odsouzeného, při hodnocení jeho osoby nelze tuto trestní minulost přehlížet. Odsouzený byl v minulosti soudně trestán a předchozí trest odnětí svobody nevedl k tomu, že by změnil své chování, naopak se krátce po propuštění dopustil dalece závažnější trestné činnosti. Z výše uvedených důvodů tedy soud žádost odsouzeného zamítl.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možné podat stížnost u Okresního soudu v Pardubicích do tří dnů ode dne oznámení usnesení. O stížnosti rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích

Usnesení lze napadnout pro nesprávnost některého jeho výroku nebo pro porušení ustanovení o řízení, které usnesení předcházelo, jestliže toto porušení mohlo způsobit nesprávnost některého výroku usnesení. Stížnost lze opřít o nové skutečnosti nebo důkazy.

Toto právo nemá ten, kdo se jej platně vzdal.

Pardubice, 8. dubna 2021

Mgr. Matěj Pilát
předseda senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 19. května 2021 **o stížnosti odsouzeného XXX, narozeného XXX**, trvale bytem XXX, toho času ve výkonu trestu odnětí svobody ve XXX, proti usnesení Okresního soudu v Pardubicích ze dne 8 4. 2021, č. j. 0 PP 54/2021-75,

takto:

Stížnost odsouzeného se podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu zamítá.

Odůvodnění:

Napadeným usnesením rozhodl okresní soud tak, že se podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku za použití § 331 odst. 1 tr. řádu zamítá žádost odsouzeného o podmíněně propuštění z výkonu trestu odnětí svobody uloženého rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 29. 7. 2014, č.j. 71 T 52/2014-338, trestním příkazem Okresního soudu v Opavě ze dne 19. 8. 2013, sp. zn. 19 T 110/2013, ve spojení s usnesením téhož soudu ze dne 13. 1. 2015, sp. zn. 19 T 110/2013, trestním příkazem Okresního soudu v Ostravě ze dne 21. 5. 2014, sp. zn. 71 T 115/2014, ve spojení s usnesením téhož soudu ze dne 5. 12. 2014, sp. zn. 71 T 115/2014, rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 15. 9. 2014, sp. zn. 71 T 166/2014, a rozsudkem Okresního soudu v Ostravě – soudu pro mládež ze dne 7. 9. 2016, sp. zn. 73 Tm 22/2016. Své rozhodnutí okresní soud odůvodnil tím, že odsouzený splňuje podmínku výkonu poměrné části trestu odnětí svobody a dále podmínku polepšení, neboť má řadu kázeňských odměn a nebyl kázeňsky trestán a pro výkon trestu je zařazen v I. diferenciací skupině. Naproti tomu okresní soud u odsouzeného neshledal předpoklad vedení řádného života, neboť byl z minulého trestu odnětí svobody podmíněně propuštěn a velmi krátce po svém propuštění se dopustil závažné násilné trestné činnosti. Soud tak stěží může uvěřit tvrzení odsouzeného, že se tentokrát již dalšího trestního činu nedopustí. Odsouzený uvedl, že je to délka trestu, která ho napravila, nicméně v minulosti odsouzený již vykonal trest v nezanedbatelné délce 1,5 roku a tento trest pro něj nebyl žádným ponaučením. Naopak u odsouzeného došlo ke stupňování nebezpečnosti trestné činnosti, jelikož se dopustil zvláště závažného zločinu loupeže. U předchozího veřejného zasedání odsouzený uváděl, že jeho hlavní motivací pro vedení řádného života jsou jeho děti, nicméně jak již soud konstatoval při minulém rozhodování, odsouzený měl děti již v době páchaní posledního trestného činu a tato skutečnost neměla vliv na jeho chování. Od předchozího rozhodování se změnila pouze jedna věc, a to že odsouzený doložil řádnou smlouvu o smlouvě budoucí týkající se jeho zaměstnání. Zde však soud dospěl k závěru, že samotná možnost zaměstnání stěží může být dostatečnou zárukou řádného chování odsouzeného, když po předchozím podmíněném propuštění odsouzenému nic nebránilo najít si zaměstnání, přesto se rozhodl opatřit si raději finanční prostředky trestnou činností. Odsouzený neuvedl žádné mimořádné okolnosti, na základě kterých by mu bylo možné uvěřit, že skutečně došlo k zásadnímu posunu v jeho chování a že v případě podmíněného propuštění nehrozí opakovaná recidiva. Z těchto důvodů okresní soud zamítl žádost odsouzeného o podmíněně propuštění.

Proti tomuto usnesení podal odsouzený ihned po jeho vyhlášení stížnost, kterou blíže neodůvodnil. V samostatném přípisu pouze zopakoval, že proti rozhodnutí okresního soudu podává stížnost, kterou v zákonné lhůtě odůvodní.

Z podnětu podané stížnosti přezkoumal krajský soud napadené usnesení i řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že stížnost odsouzeného není důvodná.

Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku může soud odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život, nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody.

Předně krajský soud uvádí, že v napadeném usnesení ani jemu předcházejícím řízením neshledal žádné pochybení, a proto z důvodů stručnosti odkazuje na odůvodnění okresního soudu, s jehož závěry se zcela ztotožňuje. Nad jejich rámec krajský soud uvádí, že chování odsouzeného ve výkonu trestu odnětí svobody tak, jak vyplývá z hodnotící zprávy ředitele věznice potvrzené rovněž výsledkem vychovatelky u veřejného zasedání, umožňují učinit závěr, že odsouzený ve výkonu trestu prokazuje polepšení, když má celkem 20 kázeňských odměn, od roku 2018 je pro výkon trestu zařazen v I. diferenační skupině a výkon trestu odsouzeným je ze strany vězeňské služby hodnocen jako nadstandardní. Na druhé straně však ani krajský soud nemohl přehlédnout, že odsouzený má již 9 záznamů v rejstříku trestů, ve výkonu trestu odnětí svobody je podruhé, 12. 10. 2015 byl z výkonu trestu podmíněně propuštěn a již dne 31. 11. 2015 se dopustil zločinu loupeže, když v současné době odsouzený vykonává zbytek trestu, z něhož byl původně podmíněně propuštěn. Odsouzený XXX. Z uvedených důvodů nebylo ředitelem věznice dáno kladné stanovisko k podmíněnému propuštění odsouzeného. I krajský soud má za to, že především skutečnost, že se odsouzený závažné úmyslné trestné činnosti dopustil ve zkušební době předchozího podmíněného propuštění, způsobuje, že nelze důvodně očekávat, že by v případě svého dalšího podmíněného propuštění na svobodu vedl řádný život. Okresní soud proto dospěl ke správnému závěru, že nejsou splněny všechny zákonem vyžadované podmínky pro jeho podmíněné propuštění.

Protože v napadeném usnesení ani jemu předcházejícím řízením neshledal krajský soud žádné pochybení, byla stížnost odsouzeného jako nedůvodná podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu zamítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Pardubice 19. května 2021

JUDr. David Čejka v. r.
předseda senátu

USNESENÍ

Okresní soud v Pardubicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 15. dubna 2021 v trestní věci odsouzeného **XXX**, narozeného dne XXX, trvale bytem XXX, okres Teplice, po propuštění bytem XXX, toho času ve výkonu trestu ve XXX, **o žádosti o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody,**

takto:

Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku za použití § 331 odst. 1 tr. řádu **se** odsouzený XXX **podmíněně propouští** z výkonu trestu odnětí svobody uloženého rozsudkem Okresního soudu v Teplicích ze dne 13. 3. 2015, sp. zn. 4 T 20/2015, rozsudkem Okresního soudu v Kroměříži ze dne 6. 8. 2009, sp. zn. 2 T 157/2009, ve spojení s usnesením téhož soudu ze dne 23. 8. 2011, sp. zn. 2 T 157/2009, rozsudkem Okresního soudu v Kroměříži ze dne 16. 8. 2011, sp. zn. 9 T 88/2011, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně ze dne 8. 12. 2011, sp. zn. 6 To 509/2011, a rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 11. 10. 2010, sp. zn. 10 T 105/2010.

Podle § 89 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **3 (tři) let** a zároveň se nad odsouzeným vyslovuje **dohled**.

Podle § 89 odst. 2 tr. zákoníku se odsouzenému ukládá povinnost ve zkušební době dle svých sil **nahradit škodu** trestnou činností způsobenou.

Podle § 89 odst. 2 tr. zákoníku a § 48 odst. 4 písm. h) tr. zákoníku se odsouzenému ukládá povinnost ve zkušební době **se zdržet požívání** alkoholických nápojů a jiných návykových látek.

Odůvodnění:

1. Odsouzený vykonává ve Věznici XXX tresty odnětí svobody uložené mu shora uvedenými rozhodnutími, kdy rozsudkem Okresního soudu v Teplicích ze dne 13. 3. 2015, sp. zn. 4 T 20/2015 mu byl uložen za přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), odst. 2 tr. zákoníku, přečin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 tr. zákoníku a přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 tr. zákoníku uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání dvou let. U ostatních vykonávaných trestů se pak jedná o zbytek po předchozím podmíněném propuštění, o kterém bylo rozhodnuto dne 1. 8. 2013. Celková délka uložených trestů činí u odsouzeného více než 7 let, přičemž odsouzený je ve výkonu trestu odnětí svobody již 6 let.
2. Soud projednával otázku podmíněného propuštění z výkonu trestu ve veřejném zasedání na základě návrhu odsouzeného ze dne 23. 2. 2021. Lhůty k přípravě byly u všech účastníků zachovány.
3. Odsouzený ve své žádosti a při svém výsledku uvedl, že má za to, že jej trest již dostatečně napravil. Ve výkonu trestu si ujasnil priority, rád by XXX. Odsouzený má dále uložen trest v zahraničí, konkrétně ve Spolkové republice Německo, kdy má XXX, aby nemusel nastoupit do výkonu trestu odnětí svobody, bylo mu povoleno splácet tuto částku po XXX, což činí s pomocí rodiny. Odsouzený doposud neuhradil škodu způsobenou trestnou činností, jelikož ve výkonu trestu dlouhodobě nebyl zaměstnán.

4. Ze zprávy vězeňské služby a výsledku vychovatele vyplynulo, že odsouzený má celkem 19 kázeňských odměn, v současné době je krátce zaměstnán na úklidu administrativní budovy a je velmi kladně hodnocen. V minulosti nemohl být pracovně zařazen, jelikož absolvoval studijní obor a následně lékařem nebylo doporučeno jeho umístění na venkovní pracoviště, jelikož je diabetik. Kmenová vychovatelka uvedla, že u odsouzeného je již dosaženo účelu výkonu trestu a rovněž se domnívá, že došlo k posunu v náhledu na jeho trestní minulost. Ředitel věznice nedoporučil podmíněně propuštění s ohledem na počet záznamů v rejstříku trestů a skutečnost, že odsouzený byl v minulosti podmíněně propuštěn a ve zkušební době podmíněného propuštění se neosvědčil.
5. V rejstříku trestů má odsouzený celkem 13 záznamů z České republiky a jeden záznam ze Spolkové republiky Německo, ve výkonu trestu je podruhé. V roce 2013 byl podmíněně propuštěn, již v roce 2014 se pak dopustil další trestné činnosti a to z důvodu XXX.
6. Státní zástupkyně navrhla zamítnutí žádosti s ohledem na nedostatek předpokladu vedení řádného života u odsouzeného, jelikož ten je již podruhé ve výkonu trestu, má 13 záznamů v rejstříku trestů a ve zkušební době předchozího podmíněného propuštění se neosvědčil.
7. *Podle § 88 odst. 1 tr. zákoníku může soud odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a*
  - a) *odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody, nebo*
  - b) *odsouzený, jenž nebyl odsouzen za zvlášť závažný zločin,*
    1. *kterým byla nebo měla být způsobena smrt, nejde-li o trestný čin zabití podle § 141 odst. 1,*
    2. *kterým byla nebo měla být způsobena těžká újma na zdraví,*
    3. *jehož znakem je spáchání na těhotné ženě nebo na dítěti,*
    4. *který spáchal jako člen organizované skupiny, ve spojení s organizovanou skupinou nebo ve prospěch organizované zločinecké skupiny, nebo zvlášť závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině (§ 361),*
    5. *který spáchal v úmyslu umožnit nebo usnadnit spáchání teroristického trestného činu, trestného činu účasti na teroristické skupině (§ 312a), financování terorismu (§ 312d), podpory a propagace terorismu podle § 312e odst. 3 nebo vybrožování teroristickým trestným činem (§ 312f), nebo*
    6. *který je uveden v hlavě třetí, sedmé, deváté, dvanácté a třinácté zvláštní části tohoto zákona nebo v odstavci 4,*
a který dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, vykonal alespoň třetinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody
8. Při svém rozhodování soud nejprve zkoumal otázku, zda je splněn výkon poměrné části trestu. Vzhledem k tomu, že odsouzený je opakovaně ve výkonu trestu odnětí svobody, uplatní se postup podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a odsouzený může žádat o podmíněně propuštění po výkonu jedné poloviny trestu. Tato podmínka je u odsouzeného splněna, rovněž uplynula lhůta 6 měsíců od předchozí zamítavé žádosti o podmíněně propuštění.
9. Soud dále zkoumal otázku, zda odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu odnětí svobody, svým chováním a plněním povinností prokázal polepšení. I tuto podmínku má

soud za splněnou, kdy odsouzený dlouhodobě zařazen v I. DS a vězeňskou službou je hodnocen velmi kladně.

10. Soud dále zkoumal, zda je u odsouzeného splněna třetí podmínka, tedy předpoklad vedení řádného života. Zde soud přiznává, že je situace odsouzeného velmi hraniční. Odsouzený byl v minulosti ve výkonu trestu odnětí svobody, byl z něj podmíněně propuštěn a ve zkušební době podmíněného propuštění se neosvědčil. Odsouzený žádal již dvakrát o podmíněné propuštění, v obou případech byla jeho žádost zamítnuta právě z důvodu nedostatku předpokladu vedení řádného života. Soud má však za to, že tentokrát je již možné odsouzenému vyhovět. Především je třeba zdůraznit, že odsouzený je ve výkonu trestu již 6 let a jedná se o odsouzeného, který byl vždy uznán na vinu spácháním toliko přečinů. Sama délka vykonaného trestu je tak dle názoru soudu dostatečná, aby došlo k přehodnocení životních postojů ze strany odsouzeného, což konečně potvrdila i kmenová vychovatelka odsouzeného. Ta zároveň uvedla, že účelu výkonu trestu u odsouzeného již bylo dosaženo, další pobyt ve výkonu trestu již nemá odsouzenému co nabídnout.
11. Od žádosti odsouzeného, kterou soud rozhodoval pod sp. zn. 0 PP 285/2019 rovněž došlo k významnému posunu, kdy odsouzený dokončil vzdělání ve výkonu trestu a rovněž kontaktoval adiktologa, aby s ním konzultoval svou drogovou minulost. XXX. Za této situace má soud za to, že lze ještě zcela výjimečně uvěřit odsouzenému, že ačkoliv v minulosti po podmíněném propuštění selhal a dopustil se trestné činnosti, v současné době je připraven vést řádný život, žít se legální prací a zaopatřovat svou rodinu. XXX. Odsouzený rovněž vykonává trest odnětí svobody toliko za přečiny a zákon ukládá soudu, aby přihlédl k otázce náhrady škody pouze u odsouzených za zločin. Bude na odsouzeném, aby dokázal změnu svého přístupu k životu tím, že v průběhu zkušební doby uhradí škodu trestnou činností způsobenou.
12. Z výše uvedených důvodů soud vyhověl žádosti odsouzeného. Jelikož odsouzený byl již v minulosti podmíněně propuštěn a ve zkušební době se neosvědčil, byla mu stanovena maximální možná zkušební doba v trvání tří let a nad odsouzeným byl vysloven dohled. Dále pak byla odsouzenému uložena povinnost hradit škodu, a jelikož páchal trestnou činnost pod vlivem návykových látek, byla mu též uložena povinnost se ve zkušební době zdržet požívání alkoholických nápojů a jiných návykových látek.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možné podat stížnost u Okresního soudu v Pardubicích do tří dnů ode dne oznámení usnesení. O stížnosti rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích

Usnesení lze napadnout pro nesprávnost některého jeho výroku nebo pro porušení ustanovení o řízení, které usnesení předcházelo, jestliže toto porušení mohlo způsobit nesprávnost některého výroku usnesení. Stížnost lze opřít o nové skutečnosti nebo důkazy.

Toto právo nemá ten, kdo se jej platně vzdal.

Pardubice, 15. dubna 2021

Mgr. Matěj Pilát

samosoudce

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích projednal v neveřejném zasedání konaném dne 20. května 2021 v **trestní věci odsouzeného XXX, narozeného XXX v XXX**, toho času ve výkonu trestu odnětí svobody ve XXX, **stížnost státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Pardubicích** proti usnesení Okresního soudu v Pardubicích ze dne 15. dubna 2021, č. j. 0 PP 56/2021 – 85, a rozhodl

takto:

*Stížnost státní zástupkyně se podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu **zamítá**.*

Odůvodnění:

Napadeným usnesením okresní soud podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku podmíněně propustil odsouzeného XXX z výkonu trestu odnětí svobody uloženého mu rozsudkem Okresního soudu v Teplicích ze dne 13. 3. 2015, sp. zn. 4 T 20/2015, rozsudkem Okresního soudu v Kroměříži ze dne 6. 8. 2009, sp. zn. 2 T 157/2009, ve spojení s usnesením téhož soudu ze dne 23. 8. 2011, sp. zn. 2 T 157/2009, rozsudkem Okresního soudu v Kroměříži ze dne 16. 8. 2011, sp. zn. 9 T 88/2011, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně ze dne 8. 12. 2011, sp. zn. 6 To 509/2011 a rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 11. 10. 2010, sp. zn. 10 T 105/2010. Okresní soud stanovil zkušební dobu na tři léta za současného vyslovení dohledu nad odsouzeným, kterému stanovil ještě povinnost během zkušební doby dle svých sil nahradit škodu, kterou trestnými činy způsobil a zároveň zdržet se požívání alkoholických nápojů a jiných návykových látek.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí okresní soud zdůrazňuje, že odsouzený vykonal již šest let z trestu odnětí svobody, jehož délka přesahuje sedm let. Okresní soud si uvědomuje, že se jedná o hraniční situaci, avšak zmiňuje, že se jednalo o odsouzení pro pouze pro přechyby, kdy sama délka již vykonaného trestu se jeví dostatečná k tomu, aby došlo k přehodnocení životních postojů odsouzeného, což potvrdila i vychovatelka vyslechnutá v pozici svědkyně. XXX Okresní soud dovedl, že je možno žádosti odsouzeného vyhovět při stanovení maximálně dlouhé zkušební doby, dohledu a omezujících povinností.

Proti tomuto usnesení podala státní zástupkyně stížnost, ve které se neztotožňuje s názorem okresního soudu. Domnívá se, že předpoklad vedení řádného života nebyl naplněn. Pokud jde o zmínku o podpoře rodiny, státní zástupkyně připomíná, že v minulosti odsouzený páchal trestnou činnost i s některými členy této rodiny. Státní zástupkyně dále akcentuje nedoporučující stanovisko vězeňské služby a spatřuje vysoké riziko možného selhání odsouzeného v případě jeho podmíněného propuštění.

Krajský soud ve smyslu § 147 odst. 1 tr. řádu přezkoumal napadené usnesení i řízení, které mu předcházelo, a dospěl k závěru, že stížnost státní zástupkyně není důvodná.

Krajský soud dochází k závěru, že rozhodnutí okresního soudu je správné, neboť jeho závěry o splnění všech zákonných podmínek jsou z jeho strany logicky zdůvodněny a odpovídají zákonným kritériím, po jejichž naplnění se okresní soud rozhodl v souladu se zákonem toto fakultativní rozhodnutí vydat.

Krajský soud ve svém předchozím rozhodnutí ze srpna roku 2020, sp. zn. 13 To 243/2020, konstatoval skutečnost, že podporu rodiny nelze dovozovat zcela jako pozitivní záležitost s ohledem na páčání trestné činnosti s některými členy této rodiny. Je však třeba uvést, že již v té době bylo hodnocení odsouzeného z výkonu trestu dobré a s odstupem téměř roku lze uvést, že odsouzený nezatrpkl po tomto zamítavém stanovisku soudů a dále pokračoval v dobře nastoleném trendu. Ve vztahu k odsouzenému bezesporu negativně vyznívá, že byl do výkonu trestu dodán policejním orgánem a v letech XXX byl celkem 13x odsouzen, což je odsouzení přibližně jednou ročně a nejedná se o jednoznačnou záležitost, kdy okresní soud dospěl k závěru o možnosti podmíněně propustit odsouzeného. Lze však rozhodně souhlasit s tím, že šestiletý úsek života odsouzeného ve výkonu trestu odnětí svobody je v XXX zásadním obdobím, které skutečně mohlo znamenat zásadní posun v jeho osobnostním vývoji, kdy byl právě izolován od všech negativních vlivů, které v minulosti determinovaly jeho asociální způsob chování. Nelze přehlédnout přesvědčení vychovatelky odsouzeného, která nabyla dojmu o významně pozitivním vývoji osoby odsouzeného. XXX.

Postup okresního soudu byl možná shovívavý, avšak je dobře zdůvodněný a bylo možno přihlídnout ke všem okolnostem, které byly zmíněny. Podmíněné propuštění je poměrně značně zostřeno nejenom dohledem, ale i uloženými podmínkami. Dosavadní výkon trestu byl efektivní a lze uzavřít, že je možno působit na odsouzeného pouze pohrůzkou nařízení výkonu zbytku trestu odnětí svobody a odsouzený se již nyní může zařadit do společnosti a žít na svobodě.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti krajský soud dovodil, že stížnost státní zástupkyně není důvodná, a proto ji ve smyslu § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Pardubice 20. května 2021

JUDr. David Čejka v. r.
předseda senátu

Zpracoval
Mgr. Petr Žanda

USNESENÍ

Okresní soud v Pardubicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 19. dubna 2021 v trestní věci odsouzeného **XXX**, narozeného dne XXX, trvale bytem XXX, toho času ve výkonu trestu ve XXX, o žádosti o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody,

takto:

Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku za použití § 331 odst. 1 tr. řádu se žádost odsouzeného XXX o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody uloženého rozsudkem Okresního soudu v Chrudimi ze dne 15. 9. 2020, č. j. 7 T 56/2020-509, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích ze dne 10. 11. 2020, č. j. 13 To 299/2020-544, **zamítá.**

Odůvodnění:

1. Odsouzený vykonává ve XXX trest odnětí svobody uložený mu shora uvedenými rozhodnutími za přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku a přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku, kdy mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 2 let.
2. Soud projednával otázku podmíněného propuštění z výkonu trestu ve veřejném zasedání na základě návrhu odsouzeného ze dne 24. 2. 2021. Lhůty k přípravě byly u všech účastníků zachovány.
3. Odsouzený ve své žádosti a při svém výslechu uvedl, že k podání žádosti XXX.
4. Ze zprávy vězeňské služby a výslechu vychovatele vyplynulo, že odsouzený nemá žádnou kázeňskou odměnu, je zařazen v II. skupině vnitřní diferenciaci. Nad to je proti odsouzenému vedeno řízení pro podezření ze spáchání kázeňského přestupku, které dosud nebylo skončeno. U odsouzeného se jedná o standardní výkon trestu, účelu výkonu trestu doposud nebylo dosaženo. XXX.
5. V rejstříku trestů má odsouzený celkem 12 záznamů, ve výkonu trestu je potřetí. Naposledy byl odsouzený propuštěn z výkonu trestu dne 24. 9. 2013, kdy vykonal trest v délce 7 let. Následně byl odsouzenému dvakrát uložen alternativní trest obecně prospěšných prací a ani tyto tresty nevedly k jeho nápravě, kdy se po jejich výkonu odsouzený dopustil trestné činnosti, za kterou v současné době vykonává trest odnětí svobody.
6. Státní zástupkyně navrhla zamítnutí žádosti s ohledem na absenci prokázání polepšení ve výkonu trestu a rovněž i s ohledem na nedostatek předpokladu vedení řádného života, jelikož odsouzený je ve výkonu trestu odnětí svobody již potřetí a předchozí tresty nevedly k jeho nápravě.
7. *Podle § 88 odst. 1 tr. zákoníku může soud odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a*
  - a. *odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody, nebo*
  - b. *odsouzený, jenž nebyl odsouzen za zvlášť závažný zločin,*

kterým byla nebo měla být způsobena smrt, nejde-li o trestný čin zabití podle § 141 odst. 1, kterým byla nebo měla být způsobena těžká újma na zdraví, jehož znakem je spáchání na těhotné ženě nebo na dítěti, který spáchal jako člen organizované skupiny, ve spojení s organizovanou skupinou nebo ve prospěch organizované zločinecké skupiny, nebo zvlášť závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině (§ 361), který spáchal v úmyslu umožnit nebo usnadnit spáchání teroristického trestného činu, trestného činu účasti na teroristické skupině (§ 312a), financování terorismu (§ 312d), podpory a propagace terorismu podle § 312e odst. 3 nebo vybrožování teroristickým trestným činem (§ 312f), nebo který je uveden v hlavě třetí, sedmé, deváté, dvanácté a třinácté zvláštní části tohoto zákona nebo v odstavci 4, a který dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, vykonal alespoň třetinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody

8. Při svém rozhodování soud nejprve zkoumal otázku, zda je splněn výkon poměrné části trestu. Vzhledem k tomu, že odsouzený je opakovaně ve výkonu trestu odnětí svobody, uplatní se postup podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a odsouzený může žádat o podmíněné propuštění po výkonu jedné poloviny trestu. Tuto podmínku odsouzený splnil ke dni 2. 12. 2020.
9. Soud dále zkoumal otázku, zda odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu odnětí svobody, svým chováním a plněním povinností prokázal polepšení. Tuto podmínku soud nemá za splněnou. Odsouzený doposud ve výkonu trestu neobdržel žádnou kázeňskou odměnu, věznice jeho chování hodnotí pouze jako standardní. Je pravdou, že odsouzený je ve výkonu trestu poměrně krátkou dobu, kdy až dne 10. 11. 2020 byl přemístěn z výkonu vazby do výkonu trestu. Nicméně zákon explicitně stanoví, že odsouzený musí prokázat polepšení svým chováním po právní moci odsuzujícího rozsudku, a to se u odsouzeného zatím nestalo. Ani ve výkonu vazby se odsouzený nechoval příkladně, nelze tedy uzavřít, že by z chování odsouzeného šlo dovodit, že prokázal polepšení a není třeba dalšího výkonu trestu.
10. Soud na závěr zkoumal otázku, zda je u odsouzeného splněna třetí podmínka, tedy předpoklad vedení řádného života. Odsouzený má již 12 záznamů v rejstříku trestů, ve výkonu trestu je nyní potřetí. Ani předchozí výkon poměrně dlouhého trestu nevedl odsouzeného k přehodnocení jeho životního stylu, kdy byl opakovaně soudně trestán za různorodou trestnou činnost. Lze uzavřít, že odsouzený konstantně páchá trestnou činnost po celý svůj dospělý život, kdy jedinou delší přestávkou byla doba, kdy vykonával trest odnětí svobody. Za této situace lze jen stěží uvěřit tvrzení odsouzeného, že to byl právě třetí, navíc poměrně krátký trest, který jej napravil. Odsouzený neuvedl ve své žádosti ani u svého výslechu žádné relevantní skutečnosti, které by mohly vést soud k závěru, že došlo k jeho nápravě. Na základě výše uvedeného pak soud nemá tuto podmínku rovněž za splněnou.
11. Na základě výše uvedeného dospěl soud k závěru, že u odsouzeného nejsou splněny podmínky § 88 odst. 1 tr. zákoníku. Pokud odsouzený XXX Jelikož odsouzený nespĺňuje dvě ze tří podmínek, které zákon stanoví pro podmíněné propuštění, byla jeho žádost zamítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možné podat stížnost u Okresního soudu v Pardubicích do tří dnů ode dne oznámení usnesení. O stížnosti rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích

Usnesení lze napadnout pro nesprávnost některého jeho výroku nebo pro porušení ustanovení o řízení, které usnesení předcházelo, jestliže toto porušení mohlo způsobit nesprávnost některého výroku usnesení. Stížnost lze opřít o nové skutečnosti nebo důkazy.

Toto právo nemá ten, kdo se jej platně vzdal.

Pardubice, 19. dubna 2021

Mgr. Matěj Pilát
předseda senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v neveřejném zasedání dne 25. května 2021 **o stížnosti odsouzeného XXX**, narozeného dne XXX, trvale bytem XXX, nyní ve výkonu trestu odnětí svobody ve XXX, proti usnesení Okresního soudu v Pardubicích ze dne 19. dubna 2021, č.j. 0 PP 58/2021-48,

takto:

*Stížnost odsouzeného se podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu **zamítá**.*

Odůvodnění:

Napadeným usnesením okresní soud zamítl podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku za použití § 331 odst. 1 tr. řádu žádost odsouzeného XXX o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody uloženého rozsudkem Okresního soudu v Chrudimi ze dne 15. 9. 2020, č. j. 7 T 56/2020-509, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové - pobočky v Pardubicích ze dne 10. 11. 2020, č. j. 13 To 299/2020-544.

Proti tomuto usnesení podal odsouzený v zákonné lhůtě stížnost. Namítl, že XXX. Za této situace se XXX. Odsouzený by chtěl dostat ještě šanci, aby mohl na svobodě prokázat, že již povede řádný život, a ze stížnosti je zřejmé, že se dožaduje vyhovění žádosti o podmíněné propuštění.

Z podnětu podané stížnosti krajský soud přezkoumal napadené usnesení a přezkoumal i řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo. Poté dospěl k následujícím závěrům.

Odsouzený vykonává nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání dvou let, jehož výkon započal dne 4. 12. 2019, když do výkonu uloženého trestu byla započtena téměř roční doba strávená ve vazbě. XXX.

V listopadu 2020 byl odsouzený převeden do výkonu trestu odnětí svobody a zde své povinnosti plnil, nicméně před projednáním žádosti o podmíněné propuštění strávil ve XXX jen relativně kratší dobu. Velmi příznivě byl hodnocen na pracovišti v XXX. Podle vyjádření vychovatele u veřejného zasedání je s odsouzeným zavedeno kázeňské řízení, účelu výkonu trestu u něj podle vyjádření ředitele věznice zatím není dosaženo a odsouzený nezískal během výkonu trestu žádnou kázeňskou odměnu a zároveň je nadále ve II. diferenciační skupině. Sám odsouzený u veřejného zasedání připustil, že zřejmě nesplňuje podmínky pro rozhodnutí o podmíněném propuštění, XXX.

Podle krajského soudu nelze stížnost odsouzeného proti napadenému usnesení považovat za důvodnou. Hodnocení celkového chování odsouzeného od chvíle uvěznění není nijak pozitivní, po dobu pobytu ve vazbě, kde strávil téměř polovinu stanovené doby výkonu trestu odnětí svobody, nebyl posuzován nijak příznivě, odsouzený se dopustil celé řady jednání, kterými narušil stanovený režim, a dosud nezískal žádnou kázeňskou odměnu. Ve výkonu trestu je již po třetí a v minulosti vykonával i výrazně delší nepodmíněný trest odnětí svobody. Za stávající situace nelze v žádném případě dovozovat, že by svým chováním a plněním povinností ve výkonu trestu odnětí svobody prokázal polepšení, a i když vykonal více než polovinu uloženého trestu odnětí svobody, nelze pokládat za splnění podmínky k tomu, aby mohl být z výkonu trestu podmíněně propuštěn. Zákonným hlediskům neodpovídá XXX.

Za této situace okresní soud důvodně dovolil, že nejsou dány podmínky k rozhodnutí o podmíněném propuštění, a žádost odsouzeného proto zamítl. I krajský soud vyhodnotil jeho

stížnost proti napadenému usnesení jako nedůvodnou a proto tuto stížnost rovněž podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Pardubice 25. května 2021

JUDr. Aleš Holík v. r.
předseda senátu

USNESENÍ

Okresní soud v Pardubicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 19. dubna 2021 v trestní věci odsouzeného **XXX**, narozeného dne XXX, trvale bytem XXX, toho času ve výkonu trestu ve XXX, o **žádosti o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody**,

takto:

Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku za použití § 331 odst. 1 tr. řádu **se** žádost odsouzeného XXX o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody uloženého rozsudkem Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 18. 4. 2019, sp. zn. 3 T 16/2019, rozsudkem Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou ze dne 25. 5. 2015, č. j. 10 T 52/2015-81, trestním příkazem Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 27. 9. 2013, č. j. 1 T 149/2013-22, ve spojení s usnesením téhož soudu ze dne 25. 9. 2015, č. j. 1 T 149/2013-93, rozsudkem Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou ze dne 4. 12. 2013, č. j. 10 T 28/2013-97, ve spojení s usnesením téhož soudu ze dne 15. 6. 2015, č. j. 10 T 28/2013-170, a rozsudkem Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 9. 11. 2018, č. j. 5 T 70/2018-132, ve spojení s usnesením téhož soudu ze dne 17. 6. 2019, č. j. 5 T 70/2018-158, **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Odsouzený vykonává ve Věznici Pardubice trest odnětí svobody uložené mu shora uvedenými rozhodnutími za přečin krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku v trvání 8 měsíců a 10 měsíců, dále pak vykonává zbytek trestu po předchozím podmíněném propuštění.
2. Soud projednával otázku podmíněného propuštění z výkonu trestu ve veřejném zasedání na základě návrhu odsouzeného ze dne 1. 3. 2021. Lhůty k přípravě byly u všech účastníků zachovány.
3. Odsouzený ve své žádosti a při svém výslechu uvedl, že k páchání trestné činnosti jej vedly problémy XXX. V průběhu výkonu trestu odsouzený XXX.
4. Ze zprávy vězeňské služby a výslechu vychovatele vyplynulo, že odsouzený má celkem 3 odměny, je zařazen v I. skupině vnitřní diferenciaci a jedná se u něj o spíše nadstandardní výkon trestu. Věznice dospěla k závěru, že účelu trestu je již dosaženo, nicméně doporučující stanovisko ze strany ředitele věznice nebylo dáno.
5. V rejstříku trestů má odsouzený celkem 9 záznamů, ve výkonu trestu je podruhé. Odsouzený byl dne 25. 5. 2015 podmíněně propuštěn z předchozího trestu odnětí svobody. Ve zkušební době podmíněného propuštění se dopustil přečinu krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku, za který mu byl uložen ještě podmíněný trest odnětí svobody za současného vyslovení dohledu a také mu bylo uloženo ochranné léčení XXX. Následně se odsouzený dopustil opětovného spáchání přečinu krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku, za což mu již byl uložen nepodmíněný trest, který v současné době vykonává.
6. Státní zástupkyně navrhla zamítnutí žádosti s ohledem na nedostatek předpokladu vedení řádného života, jelikož odsouzený byl v minulosti podmíněně propuštěn a ve zkušební době se neosvědčil.

7. Podle § 88 odst. 1 tr. zákoníku může soud odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a
- a. odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody, nebo
- b. odsouzený, jenž nebyl odsouzen za zvlášť závažný zločin, kterým byla nebo měla být způsobena smrt, nejde-li o trestný čin zabití podle § 141 odst. 1, kterým byla nebo měla být způsobena těžká újma na zdraví, jebož znakem je spáchání na těhotné ženě nebo na dítěti, který spáchal jako člen organizované skupiny, ve spojení s organizovanou skupinou nebo ve prospěch organizované zločinecké skupiny, nebo zvlášť závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině (§ 361), který spáchal v úmyslu umožnit nebo usnadnit spáchání teroristického trestného činu, trestného činu účasti na teroristické skupině (§ 312a), financování terorismu (§ 312d), podpory a propagace terorismu podle § 312e odst. 3 nebo vybrožování teroristickým trestným činem (§ 312f), nebo který je uveden v hlavě třetí, sedmé, deváté, dvanácté a třinácté zvláštní části tohoto zákona nebo v odstavci 4, a který dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, vykonal alespoň třetinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody
8. Při svém rozhodování soud nejprve zkoumal otázku, zda je splněn výkon poměrné části trestu. Vzhledem k tomu, že odsouzený je opakovaně ve výkonu trestu odnětí svobody, uplatní se postup podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a odsouzený může žádat o podmíněné propuštění po výkonu jedné poloviny trestu. Tuto podmínku odsouzený splnil ke dni 7. 2. 2021.
9. Soud dále zkoumal otázku, zda odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu odnětí svobody, svým chováním a plněním povinností prokázal polepšení. Tuto podmínku má soud rovněž za splněnou. Vězeňská služba hodnotí odsouzeného nadstandardně, ačkoliv s určitými výhradami, jelikož odsouzený měl možnost dosáhnout na více kázeňských odměn. Vychovatelka dále uvedla, že u odsouzeného je již účelu výkonu trestu dosaženo. Lze tedy uzavřít, že odsouzený se ve výkonu trestu chová řádně a projevuje snahu prokázat své polepšení.
10. Soud na závěr zkoumal otázku, zda je u odsouzeného splněna třetí podmínka, tedy předpoklad vedení řádného života. Odsouzený byl v minulosti podmíněně propuštěn, předchozí trest odnětí svobody však nevedl k tomu, aby odsouzený přehodnotil své priority. Ve zkušební době podmíněného propuštění se odsouzený dopustil speciální recidivy a opětovně spáchal přečin krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku. Za tento mu byl ještě zcela mimořádně uložen podmíněný trest za současného uložení ochranného léčení. Ani tato benevolence ze strany soudu však nevedla k nápravě odsouzeného, který se opětovně pod vlivem alkoholu dopustil přečinu krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku. Za této situace nemá soud žádný objektivní podklad, na základě kterého by mohl uzavřít, že tentokrát by situace dopadla jinak. Odsouzenému byla již dána šance léčit svou závislost a prokázat tak, že není třeba, aby vykonal zbytek trestu po podmíněném propuštění, odsouzený tuto příležitost nevyužil. To, že je odsouzený připraven nastoupit do léčebny je sice chvályhodné, ale jelikož byl odsouzený již v totožné situaci v minulosti a dopustil se dalšího trestného činu, je zde vysoká pravděpodobnost, že by po podmíněném propuštění opětovně páchal trestnou činností. Odsouzený ve své žádosti nevedl žádné mimořádné okolnosti, které by soud přesvědčily o opaku.
11. Na základě výše uvedeného dospěl soud k závěru, že u odsouzeného nejsou splněny podmínky § 88 odst. 1 tr. zákoníku. Ač je soudu známa aktuální judikatura Ústavního soudu, dle které není

možné pouze na základě předchozí trestné činnosti vylučovat zcela aplikaci institutu podmíněného propuštění u kteréhokoliv odsouzeného, při hodnocení jeho osoby nelze tuto trestní minulost přehlížet. Odsouzený byl v minulosti soudně trestán a podmíněně propuštěn, ani tato skutečnost nevedla ke změně jeho životního stylu. Jelikož odsouzený nesplnil zákonné podmínky pro podmíněné propuštění, byla jeho žádost zamítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možné podat stížnost u Okresního soudu v Pardubicích do tří dnů ode dne oznámení usnesení. O stížnosti rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích

Usnesení lze napadnout pro nesprávnost některého jeho výroku nebo pro porušení ustanovení o řízení, které usnesení předcházelo, jestliže toto porušení mohlo způsobit nesprávnost některého výroku usnesení. Stížnost lze opřít o nové skutečnosti nebo důkazy.

Toto právo nemá ten, kdo se jej platně vzdal.

Pardubice, 19. dubna 2021

Mgr. Matěj Pilát
samosoudce

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 2. června 2021 **o stížnosti odsouzeného XXX, narozeného XXX**, trvale bytem XXX, toho času ve výkonu trestu odnětí svobody ve XXX, proti usnesení Okresního soudu v Pardubicích ze dne 19. dubna 2021, č. j. 0 PP 62/2021 - 56,

takto:

*Stížnost odsouzeného se podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu **zamítá**.*

Odůvodnění:

Napadeným usnesením rozhodl okresní soud tak, že se podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku za použití § 331 odst. 1 tr. řádu zamítá žádost odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody uloženého rozsudkem Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 18. 4. 2019, sp. zn. 3 T 16/2019, rozsudkem Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou ze dne 25. 5. 2015, č. j. 10 T 52/2015-81, trestním příkazem Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 27. 9. 2013, č. j. 1 T 149/2013-22, ve spojení s usnesením téhož soudu ze dne 25. 9. 2015, č. j. 1 T 149/2013-93, rozsudkem Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou ze dne 4. 12. 2013, č. j. 10 T 28/2013-97, ve spojení s usnesením téhož soudu ze dne 15. 6. 2015, č. j. 10 T 28/2013-170, a rozsudkem Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 9. 11. 2018, č. j. 5 T 70/2018-132, ve spojení s usnesením téhož soudu ze dne 17. 6. 2019, č. j. 5 T 70/2018-158.

Své rozhodnutí okresní soud odůvodnil tím, že má za splněnou podmínku polepšení odsouzeného v dosavadním výkonu trestu odnětí svobody, neboť je vězeňskou službou hodnocen nadstandardně, ačkoliv s určitými výhradami, když mohl dosáhnout více kázeňských odměn. Podle vychovatelky slyšené u veřejného zasedání, je v případě odsouzeného účelu výkonu trestu dosaženo a lze uzavřít, že odsouzený projevuje snahu prokázat polepšení. Naproti tomu okresní soud nemá za splněnou podmínku, že lze důvodně předpokládat vedení řádného života odsouzeným v případě jeho podmíněného propuštění na svobodu, neboť ten již byl v minulosti podmíněně propuštěn a ve zkušební době se opakovaně dopustil přečinu krádeže. Pokud dřívější podmíněně propuštění nevedlo k nápravě odsouzeného a ten naopak spáchal trestnou činnost, nemá soud objektivní podklad, na základě něhož by mohl uzavřít, že by tentokrát situace dopadla jinak. Odsouzený ve své žádosti ani nevedl žádné mimořádné okolnosti, které by soud přesvědčily o opaku.

Proti tomuto usnesení podal odsouzený ihned po jeho vyhlášení stížnost, kterou blíže neodůvodnil.

Z podnětu podané stížnosti přezkoumal krajský soud napadené usnesení i řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že stížnost odsouzeného není důvodná.

Podle § 88 odst. 1 tr. zákoníku po výkonu poloviny uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody může soud odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že do budoucna povede řádný život.

Přestože okresní soud dospěl k závěru, že odsouzený splňuje podmínku polepšení, s ohledem na to, že je pro výkon trestu zařazen v I. diferenční skupině a ze strany vězeňské služby je způsob jeho výkonu trestu hodnocen jako nadstandardní, kdy účelu trestu již bylo dosaženo, tak krajský soud uvádí, že uvedený závěr neodpovídá tomu, že odsouzenému byly uděleny za celou dobu výkonu trestu pouze 3 kázeňské odměny. Ze strany ředitele věznice pak nebylo dáno doporučující stanovisko k vyhovění žádosti odsouzeného. Především však má krajský soud za to,

že okresní soud dospěl ke správnému závěru, že na straně odsouzeného není důvodný předpoklad vedení řádného života v případě jeho dalšího podmíněného propuštění na svobodu. Vedle toho, že odsouzený XXX, tak především nebylo možno přehlédnout, že má již 9 záznamů v rejstříku trestů a ve výkonu trestu se nachází podruhé. Podstatnou skutečností však zůstává, že v minulosti již byl odsouzený podmíněně propuštěn a v průběhu zkušební doby opakovaně spáchal trestný čin krádeže, kdy ve druhém případě mu byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody. V případě odsouzeného nelze v této souvislosti přehlédnout tXXX. Především skutečnost, že se odsouzený dopustil další úmyslné trestné činnosti ve zkušební době podmíněného propuštění, způsobuje i podle krajského soudu, že nelze důvodně předpokládat, že by v případě svého dalšího podmíněného propuštění vedl řádný život.

Protože v napadeném usnesení ani jemu předcházejícím řízení neshledal krajský soud žádné pochybení, byla stížnost odsouzeného jako nedůvodná podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu zamítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Pardubice 2. června 2021

JUDr. David Čejka v.r.
předseda senátu

USNESENÍ

Okresní soud v Pardubicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 19. dubna 2021 v trestní věci odsouzeného **XXX**, narozeného dne XXX, trvale bytem XXX, toho času ve výkonu trestu ve XXX, **o žádosti o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody,**

takto:

Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku za použití § 331 odst. 1 tr. řádu **se** žádost odsouzeného XXX o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody uloženého rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 2. 2015, č. j. 49 T 2/2014-760, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 25. 5. 2015, č. j. 6 To 37/2015-851, a rozsudkem Okresního soudu v Karviné ze dne 23. 8. 2013, č. j. 10 T 83/2013-63, ve spojení s usnesením téhož soudu ze dne 21. 9. 2015, č. j. 10 T 83/2013-127, **zamítá.**

Odůvodnění:

1. Odsouzený vykonává ve Věznici Pardubice trest odnětí svobody uložený mu shora uvedenými rozhodnutími za zločin loupeže podle § 173 odst. 1, 2 písm. b), přečin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 tr. zákoníku a přečin výtržnictví podle § 358 tr. zákoníku v trvání sedmi let a šesti měsíců. Dále byl odsouzenému uložen trest obecně prospěšných prací ve výměře 250 hodin, kdy mu nevykonaná část 175 hodin byla přeměněna na trest odnětí svobody.
2. Soud projednával otázku podmíněného propuštění z výkonu trestu ve veřejném zasedání na základě návrhu odsouzeného ze dne 1. 3. 2021. Lhůty k přípravě byly u všech účastníků zachovány.
3. Odsouzený ve své žádosti a při svém výslechu uvedl, že se chce vrátit k rodině a starat se o svou dceru. V minulém případě vykonal trest odnětí svobody přesahující jeden rok, ve zkušební době podmíněného propuštění se sice dopustil další trestné činnosti, nicméně míra jeho zapojení do této trestné činnosti byla nižší, než jak ji vyhodnotily soudy v nalézacím řízení.
4. Ze zprávy vězeňské služby a výslechu vychovatele vyplynulo, že odsouzený má celkem 13 kázeňských odměn a je zařazen do I. skupiny vnitřní diference. XXX odsouzený se následně propracoval zpět do I. skupiny vnitřní diference, kde se nachází 24. 9. 2018. U předchozí žádosti o podmíněné propuštění byl řešen rovněž problém s chováním na pracovišti, který se však při následném šetření neprokázal. Vězeňská služba tak hodnotí odsouzeného nadstandardně.
5. V rejstříku trestů má odsouzený celkem 7 záznamů, ve výkonu trestu je podruhé. Dne 12. 4. 2012 byl odsouzený podmíněně propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody, následně došlo k jeho osvědčení ve zkušební době ze zákona. Již dne 12. 12. 2012 se odsouzený dopustil přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a dále přečinu neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 tr. zákoníku, za tyto přečiny mu byl zcela mimořádně uložen alternativní trest obecně prospěšných prací. Ani to však nevedlo k nápravě odsouzeného, který se dne 26. 12. 2013 dopustil velmi závažné trestné činnosti, za kterou mu byl uložen citelný trest odnětí svobody v trvání 7 let a 6 měsíců.

6. Státní zástupkyně navrhla zamítnutí žádosti s ohledem na nedostatky předpokladu vedení řádného života, kdy odsouzený po předchozím podmíněném propuštění nevedl řádný život, naopak se dopustil velmi závažné trestné činnosti.
7. *Podle § 88 odst. 1 tr. zákoníku může soud odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a*
  - a. *odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody, nebo*
  - b. *odsouzený, jenž nebyl odsouzen za zvlášť závažný zločin, kterým byla nebo měla být způsobena smrt, nejde-li o trestný čin zabití podle § 141 odst. 1, kterým byla nebo měla být způsobena těžká újma na zdraví, jehož znakem je spáchání na těhotné ženě nebo na dítěti, který spáchal jako člen organizované skupiny, ve spojení s organizovanou skupinou nebo ve prospěch organizované zločinecké skupiny, nebo zvlášť závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině (§ 361), který spáchal v úmyslu umožnit nebo usnadnit spáchání teroristického trestného činu, trestného činu účasti na teroristické skupině (§ 312a), financování terorismu (§ 312d), podpory a propagace terorismu podle § 312e odst. 3 nebo vybrožování teroristickým trestným činem (§ 312f), nebo který je uveden v hlavě třetí, sedmé, deváté, dvanácté a třinácté zvláštní části tohoto zákona nebo v odstavci 4, a který dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, vykonal alespoň třetinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody*
8. Při svém rozhodování soud nejprve zkoumal otázku, zda je splněn výkon poměrné části trestu. Vzhledem k tomu, že odsouzený je opakovaně ve výkonu trestu odnětí svobody, uplatní se postup podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a odsouzený může žádat o podmíněné propuštění po výkonu jedné poloviny trestu. Tato podmínka je u odsouzeného splněna, rovněž ke dni 26. 2. 2021 uplynula lhůta 6 měsíců od právní moci posledního zamítavého rozhodnutí.
9. Soud dále zkoumal otázku, zda odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu odnětí svobody, svým chováním a plněním povinností prokázal polepšení. Tuto podmínku má soud za splněnou. Je pravdou, že odsouzený se dopustil v minulosti kázeňského přestupku, nicméně to se stalo již v roce 2016 a od té doby se odsouzený chová řádně a vězeňská služba jej hodnotí nadstandardně.
10. Soud na závěr zkoumal otázku, zda je u odsouzeného splněna třetí podmínka, tedy předpoklad vedení řádného života. Odsouzený má již 7 záznamů v rejstříku trestů, ve výkonu trestu je nyní podruhé. Odsouzený byl v minulosti podmíněně propuštěn, to však nevedlo k jeho polepšení a on se ve zkušební době dopustil dalšího trestného činu. Za toto jednání mu byl uložen ještě alternativní trest obecně prospěšných prací, ani ten však nevedl k jeho nápravě, naopak se odsouzený dopustil velmi závažného trestného činu, docházelo tak u něj ke stupňování závažnosti jeho jednání. Ani přístup odsouzeného k jeho spáchané činnosti, kdy u veřejného zasedání bagatelizoval míru svého zapojení, nevede soud k závěru, že by si odsouzený uvědomil závažnost svého jednání a projevil snahu po nápravě. O žádosti odsouzeného bylo již v minulosti rozhodováno a od předchozího zamítavého stanoviska se na straně odsouzeného nic nezměnilo. Za této situace nemůže soud uzavřít, že by zde byl důvodný předpoklad, že do budoucna odsouzený povede řádný život a vyvaruje se páchaní trestné činnosti.

11. Na základě výše uvedeného dospěl soud k závěru, že u odsouzeného nejsou splněny podmínky § 88 odst. 1 tr. zákoníku. Ač je soudu známa aktuální judikatura Ústavního soudu, dle které není možné pouze na základě předchozí trestné činnosti vylučovat zcela aplikaci institutu podmíněného propuštění u kteréhokoliv odsouzeného, při hodnocení jeho osoby nelze tuto trestní minulost přehlížet. Odsouzený byl v minulosti soudně trestán a podmíněně propuštěn, ani tato skutečnost nevedla ke změně jeho životního stylu. Jelikož odsouzený nesplnil zákonné podmínky pro podmíněné propuštění, byla jeho žádost zamítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možné podat stížnost u Okresního soudu v Pardubicích do tří dnů ode dne oznámení usnesení. O stížnosti rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích

Usnesení lze napadnout pro nesprávnost některého jeho výroku nebo pro porušení ustanovení o řízení, které usnesení předcházelo, jestliže toto porušení mohlo způsobit nesprávnost některého výroku usnesení. Stížnost lze opřít o nové skutečnosti nebo důkazy.

Toto právo nemá ten, kdo se jej platně vzdal.

Pardubice, 19. dubna 2021

Mgr. Matěj Pilát
předseda senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 2. června 2021 **o stížnosti odsouzeného XXX, narozeného XXX**, trvale bytem XXX, XXX, toho času ve výkonu trestu odnětí svobody ve XXX, proti usnesení Okresního soudu v Pardubicích ze dne 19. 4. 2021, č. j. 0 Pp 63/2021-69,

takto:

*Stížnost odsouzeného se podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu **zamítá**.*

Odůvodnění:

Napadeným usnesením Okresní soud podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku zamítl žádost odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, který mu byl uložen rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 2. 2015, č. j. 49 T 2/2014-760, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 25. 5. 2015, č. j. 6 To 37/2015-851, a rozsudkem Okresního soudu v Karviné ze dne 23. 8. 2013, č. j. 10 T 83/2013-63, ve spojení s usnesením téhož soudu ze dne 21. 9. 2015, č. j. 10 T 83/2013-127.

Okresní soud považoval za splněné podmínky podmíněného propuštění, pokud jde o patřičnou délku vykonaného trestu odnětí svobody a polepšení ve výkonu trestu odnětí svobody. Dle názoru okresního soudu nebyla splněna podmínka předpokladu vedení řádného života v případě podmíněného propuštění. Okresní soud zmiňuje trestní minulost odsouzeného a skutečnost, že již v minulosti byl podmíněně propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody. Odsouzený však ve zkušební době podmíněného propuštění spáchal další trestný čin, za který mu byl uložen ještě alternativní trest obecně prospěšných prací. To však nevedlo k jeho nápravě taktéž a spáchal další závažnější trestnou činnost. Okresní soud zmiňuje též, že odsouzený spáchanou trestnou činností bagatelizoval u veřejného zasedání.

Proti tomuto usnesení podal včasnou stížnost odsouzený, kterou nezdůvodnil.

Krajský soud ve smyslu ust. § 147 odst. 1 tr. řádu přezkoumal napadené usnesení i řízení, které mu předcházelo a dospěl k závěru, že stížnost odsouzeného důvodná není.

Okresní soud správně nepřehlédl, že život odsouzeného byl v minulosti poznamenán celou řadou odsouzení, kdy je třeba říct, že jenom v roce 2009 se jednalo o tři odsouzení a v roce 2010 byl odsouzen ve dvou případech. Jedná se o osobu, která má zkušenost s výkonem trestu odnětí svobody i s podmíněným propuštěním. Přes tuto zkušenost se k trestné činnosti později vrátil a spáchal velmi závažný trestný čin. XXX.

Z uvedeného je zřejmé, že odsouzený v situaci, kdy není ve výkonu odnětí svobody a nachází se na svobodě je opakovaně nedisciplinovaný, není schopen ovlivnit svoje chování tak, aby nedocházelo k recidivě na jeho straně a opakovaně selhává, přičemž lze shledat i gradaci závažnosti trestné činnosti.

V současné době odsouzený neprokázal, že by byl osobou, která by si dobrodiní zákona v podobě podmíněného propuštění zasloužila. Ve výkonu trestu odnětí svobody se odsouzený sice již určitou dobu chová bez problémově, ale s ohledem na způsob jeho života po delší časový úsek předcházející jeho uvěznění, nelze tyto jeho projevy chování ve výkonu trestu považovat za tak významné, aby mohly vést soud k úvaze o dostatečné míře resocializace odsouzeného.

Všechny uvedené skutečnosti tedy svědčí o tom, že odsouzený zatím do budoucna neskýtá předpoklad vedení řádného života. S ohledem na shora uvedené skutečnosti proto krajský soud stížnost odsouzeného jako nedůvodnou zamítl podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu.

Shodu s prvopisem potvrzuje Dita Šimková

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Pardubice 2. června 2021

JUDr. Šárka Pfeiferová v.r.
předsedkyně senátu

Zpracoval
Mgr. Petr Žanda

USNESENÍ

Okresní soud v Pardubicích rozhodl dne 28. 4. 2021 ve veřejném zasedání v trestní věci odsouzeného **XXX**, narozeného XXX, trvale bytem XXX, v současné době ve výkonu trestu ve **XXX**, o **žádosti o podmíněné propuštění**,

takto:

Podle § 88 odst. 1 písm. a), odst. 4 tr. zákoníku za použití § 331 odst. 1 tr. řádu **se** žádost odsouzeného **XXX** o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody uloženého rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 14. 5. 2009, sp. zn. 51 T 10/2008, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 28. 7. 2009, sp. zn. 10 To 61/2009, rozsudkem Okresního soudu v Lounech ze dne 29. 6. 2005, sp. zn. 2 T 58/2005, a rozsudkem Okresního soudu v Rakovníku ze dne 19. 6. 2018, sp. zn. 6 T 14/2018, **zamítá**.

Odůvodnění:

Dne 2. 3. 2020 byla u Okresního soudu v Pardubicích podána žádost odsouzeného o podmíněné propuštění. Dne 28. 4. 2021 soud konal veřejné zasedání a na základě důkazů v něm provedených dospěl k následujícím zjištěním a závěrům: listinnými důkazy, zejména hodnocením věznice, doplněným výpovědí vychovatele, bylo prokázáno, že odsouzený byl v předchozí době odsouzen rozhodnutími ve výroku citovanými, konec trestu je stanoven na 18. 10. 2025. Odsouzený má 6 kázeňských odměn, 6 x byl kázeňsky trestán, ale došlo k zahlazení tří kázeňských trestů a v současné době tak má evidovány kázeňské tresty tři. Odsouzený je zařazen do II. diferenční skupiny. Ředitel **XXX** podmíněné propuštění odsouzeného nedoporučil s odkazem na skutečnost, že účelu výkonu trestu není u odsouzeného dosahováno. Z rejstříku trestů odsouzeného vyplývá, že byl v minulosti 5 x odsouzen, ve výkonu trestu je podruhé a vykonává zbytek z trestu, ze kterého byl v minulosti již podmíněně propuštěn. **XXX**.

Podle § 88 odst. 1 tr. zákoníku může soud odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a podle písm. a) odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody, nebo podle písm. b) odsouzený, jenž nebyl odsouzen za zvlášť závažný zločin a který dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, vykonal alespoň třetinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody. Podle § 88 odst. 4 tr. zákoníku osoba odsouzená za trestný čin loupeže podle § 173 odst. 3,4 tr. zákoníku (dříve podle § 234 odst. 1,3 tr. zákoníku) může být podmíněně propuštěna po výkonu 2/3 z uloženého trestu, nehrozí-li s ohledem na okolnosti činu, za který byla odsouzena, a povahu její osobnosti opakování spáchaného nebo jiného obdobného zvlášť závažného zločinu.

Po přezkoumání výše popsané situace soud dospěl k závěru, že nelze uzavřít, že chování

odsouzeného a způsob, jakým plní své povinnosti ve výkonu trestu, by mohly podmíněné propuštění umožnit. Odsouzený je zařazen ve II. diferenciacní skupině a i když má evidováno 6 kázeňských odměn, má dosud evidovány také 3 kázeňské tresty, nejedná se o nadstandardní způsob výkonu trestu a o prokázaném polepšení nelze za dané situace vůbec uvažovat. Podle názoru soudu také nelze uzavřít, že by odsouzený skýtal záruku vedení řádného života do budoucna, protože byl v minulosti již opakovaně odsouzen, vykonával nepodmíněný trest, následně mu bylo poskytnuto dobrodiní v podobě podmíněného propuštění dne 3. 4. 2008, ovšem prakticky ihned po svém propuštění pokračoval ve vysoce závažné násilné a majetkové trestné činnosti, kterou XXX. Protože se odsouzený ve zkušební době podmíněného propuštění neosvědčil, byl mu zbytek trestu nařízen a v současné době jej ještě ani nezačal vykonávat, protože vykonává trest v trvání 13 roků a 7 měsíců, kterého se dopustil jako zvláště nebezpečný recidivista. Jestliže ani dříve vykonaný nepodmíněný trest nebyl schopen působit na odsouzeného žádoucím účinkem, naopak jeho trestná činnost gradovala až po velmi násilné jednání, pak není reálné očekávat, že by v případě podmíněného propuštění se stanovenou zkušební dobou byl odsouzený tentokrát již schopen svoje jednání významněji korigovat, resp. pro takový předpoklad neschází žádný z opatřených důkazů. Zohlednění předchozích odsouzení přitom nelze považovat za dvojí trestání, případně dvojí přičítání k tíži odsouzeného, protože informace o osobě odsouzeného, včetně předchozího života, jsou jedním ze základních kritérií pro soud z hlediska posuzování zákonných podmínek pro využití institutu podmíněného propuštění. Tento institut je navíc rozhodnutím výjimečným, nikoli nárokovým a posouzení veškerých zákonných podmínek, včetně dosavadního způsobu života odsouzeného, nekoliduje ani s rozhodovací praxí Ústavního soudu České republiky.

Vzhledem k výše uvedenému dospěl soud k závěru, že předchozí vykonaný trest neměl na odsouzeného prakticky žádný účinek, neboť se v dalším období dopustil další a mnohem závažnější trestné činnosti. Protože soud nemohl považovat důvodný předpoklad vedení řádného života v budoucnu na straně odsouzeného za splněný a také nelze dovodit prokázané polepšení ve výkonu trestu, byla žádost odsouzeného zamítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení může státní zástupce a odsouzený do tří dnů od jeho oznámení podat k Okresnímu soudu v Pardubicích stížnost. O stížnosti rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové. Usnesení lze napadnout pro nesprávnost některého jeho výroku nebo pro porušení ustanovení o řízení, které usnesení předcházelo, jestliže toto porušení mohlo způsobit nesprávnost některého výroku usnesení.

Pardubice 28. dubna 2021

Mgr. Karel Governac
předseda senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 2. června 2021 o stížnosti odsouzeného XXX, narozeného XXX, trvale bytem XXX, toho času ve výkonu trestu odnětí svobody ve XXX, proti usnesení Okresního soudu v Pardubicích ze dne 28. dubna 2021, č. j. 0 PP 64/2021 - 84,

takto:

*Stížnost odsouzeného se podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu **zamítá**.*

Odůvodnění:

Napadeným usnesením rozhodl okresní soud tak, že se podle § 88 odst. 1 písm. a), odst. 4 tr. zákoníku za použití § 331 odst. 1 tr. řádu zamítá žádost odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, který mu byl uložen rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 14. 5. 2009, sp. zn. 51 T 10/2008 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 28. 7. 2009, sp. zn. 10 To 61/2009, rozsudkem Okresního soudu v Lounech ze dne 29. 6. 2005, sp. zn. 2 T 58/2005 a rozsudkem Okresního soudu v Rakovníku ze dne 19. 6. 2018, sp. zn. 6 T 14/2018.

Své rozhodnutí okresní soud odůvodnil tím, že nelze uzavřít, že chování odsouzeného a způsob, jakým plní své povinnosti ve výroku trestu, by mohly podmíněné propuštění umožnit. Odsouzený je zařazen ve II. diferenční skupině a i když má evidováno 6 kázeňských odměn, má zároveň také 3 kázeňské tresty a nejedná se tedy o nadstandardní způsob výkonu trestu a o prokázaném polepšení nelze za dané situace vůbec uvažovat. Podle okresního soudu nelze ani uzavřít, že by odsouzený skýtal záruku vedení řádného života do budoucna, protože byl v minulosti již opakovaně odsouzen, vykonával nepodmíněný trest, následně mu bylo poskytnuto dobrodiní v podobě podmíněného propuštění dne 3. 4. 2008, ovšem prakticky ihned po svém propuštění pokračoval ve vysoce závažné majetkové trestné činnosti XXX. Protože se odsouzený ve zkušební době podmíněného propuštění neosvědčil, byl mu zbytek trestu nařízen a v současné době jej ještě ani nezačal vykonávat, protože vykonává trest v trvání 13 roků a 7 měsíců, kterého se dopustil jako zvláště nebezpečný recidivista. Jestliže ani dříve vykonaný nepodmíněný trest nebyl schopen působit na odsouzeného žádoucím účinkem, naopak jeho trestná činnost gradovala až po velmi násilné jednání, pak není reálné očekávat, že by v případě podmíněného propuštění se stanovenou zkušební dobou byl odsouzený tentokrát již schopen svoje jednání významněji korigovat, respektive pro takový předpoklad nesvědčí žádný z opatřených důkazů.

Proti tomuto usnesení podal odsouzený v zákonné lhůtě stížnost, ve které uvedl, že okresní soud dospěl k závěru, že by na svobodě nevedl řádný život, ale z jakého důvodu, již okresní soud neuvedl. Ve výkonu trestu je již 13 let, ve XXX 8 měsíců a své povinnosti si řádně plní, byl 6x kázeňských odměn a 3x trestán, když další 3 kázeňské tresty se mu povedlo zahladit. Ani jeden kázeňský trest nedostal ve zdejší věznici v XXX. Za dobu výkonu trestu dospěl a už ví, co chce od života a má zato, že splnil vše potřebné ke svému podmíněnému propuštění. XXX. Svého jednání, za které byl odsouzen, hluboce lituje, ale vše se stalo před dlouhými roky, kdy XXX. Z těchto důvodů žádá, aby krajský soud přehodnotil rozhodnutí okresního soudu a podmíněně ho propustit z výkonu trestu odnětí svobody.

Z podnětu podané stížnosti přezkoumal krajský soud napadené usnesení i řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že stížnost odsouzeného není důvodná.

Shodně jako okresní soud i krajský soud poukazuje na zpracovanou hodnotící zprávu ředitele věznice a výslech vychovatele u veřejného zasedání, z nichž vyplývá, že odsouzený za dobu výkonu trestu získal 6 kázeňských odměn, ale na druhé straně byl i 6x kázeňsky trestán, byť došlo k zahlazení 3 kázeňských trestů. Odsouzený je pro výkon trestu zařazen do II. diferenční skupiny a hodnocení dosavadního výkonu trestu odsouzeného ze strany věznice vyznívá negativně, když je zejména poukazováno na agresivní chování odsouzeného, XXX. Na svou závažnou násilnou trestnou činnost nemá náhled ani pocit viny, svou odpovědnost si nepřipouští a neguje ji. I podle názoru krajského soudu z těchto důvodů nelze uzavřít, že by odsouzený ve výkonu trestu svým chováním a zejména plněním svých povinností prokázal polepšení. Jeho hodnocení je spíše podprůměrné, když prokázání polepšení ve smyslu § 88 odst. 1 tr. zákoníku, předpokládá výrazně vyšší aktivitu, než jakou bylo doloženo dosavadní chování odsouzeného. Okresní soud správně uzavřel, že odsouzený nesplňuje ani předpoklad vedení řádného života do budoucna, neboť byl v minulosti již 5x odsouzen, ve výkonu trestu je podruhé a v minulosti již byl podmíněně propuštěn z výkonu trestu, ale v průběhu zkušební doby se dopustil závažné úmyslné trestné činnosti. Na straně odsouzeného jsou evidentní sklony k páčání tohoto druhu trestné činnosti a nelze rovněž přehlédnout, že XXX. Především však skutečnost, že se odsouzený trestné činnosti dopustil i po výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody, respektive ve zkušební době podmíněného propuštění z výkonu trestu, způsobuje, že i podle krajského soudu nelze důvodně očekávat, že v budoucnu povede řádný život. Na uvedeném nic nemění předložený příslib bydlení a práce, respektive dodatečné tvrzení odsouzeného, že své předchozí trestné činnosti lituje.

Protože v napadeném usnesení ani jemu předcházejícím řízení neshledal krajský soud žádné pochybení, byla stížnost odsouzeného jako nedůvodná podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu zamítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Pardubice 2. června 2021

JUDr. David Čejka v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Dita Šimková

USNESENÍ

Okresní soud v Pardubicích rozhodl dne 28. 4. 2021 ve veřejném zasedání v trestní věci odsouzeného **XXX**, narozeného XXX, trvale bytem XXX, Přerov, v současné době ve výkonu trestu ve XXX, **o žádosti o podmíněné propuštění,**

takto:

Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku za použití § 331 odst. 1 tr. řádu **se** žádost odsouzeného XXX o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody uloženého rozsudkem Okresního soudu v Přerově ze dne 31. 5. 2019, sp. zn. 1 T 193/2018, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě - pobočka v Olomouci ze dne 18. 6. 2020, sp. zn. 55 To 316/2019, **zamítá.**

Odůvodnění:

Dne 8. 3. 2021 byla u Okresního soudu v Pardubicích podána žádost odsouzeného o podmíněné propuštění. Dne 28. 4. 2021 soud konal veřejné zasedání a na základě důkazů v něm provedených dospěl k následujícím zjištěním a závěrům: listinnými důkazy, zejména hodnocením věznice, doplněným výpovědí vychovatele, a připojeným spisem bylo prokázáno, že odsouzený byl v předchozí době odsouzen rozhodnutím ve výroku citovaným, konec trestu je stanoven na 24. 6. 2021. Odsouzený se v rámci výkonu trestu chová slušně, program zacházení začíná postupně plnit, je zařazen do II. diferenční skupiny, do výkonu trestu nastoupil sám, ve výkonu trestu je podruhé, dosud nebyl kázeňsky odměněn, nebyl kázeňsky trestán. Z rejstříku trestů odsouzeného vyplývá, že byl celkem 11x soudně trestán, původně uložené alternativní tresty v nepodmíněné formě v minulosti vykonal. XXX, že se ve výkonu trestu snažil vytvořit si podmínky pro vyhovění žádosti, ale zřejmě v důsledku svého XXX nebyl pracovním zařazen a nemohl tak získat žádnou kázeňskou odměnu.

Podle § 88 odst. 1 tr. zákoníku může soud odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a podle písm. a) odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody, nebo podle písm. b) odsouzený, jenž nebyl odsouzen za zvláště závažný zločin a který dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, vykonal alespoň třetinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody.

Po přezkoumání výše popsané situace soud dospěl k závěru, že nelze uzavřít, že chování odsouzeného a způsob, jakým plní své povinnosti ve výkonu trestu, by mohly podmíněné propuštění umožnit. Jedná se dosud o zcela průměrný způsob výkonu trestu odnětí svobody bez jediné kázeňské odměny, program zacházení odsouzený teprve začíná plnit, stále trvá jeho zařazení do II. dif. skupiny, kde jsou zařazeni odsouzení s dosud kolísavým přístupem k výkonu trestu. Soud je toho názoru, že v případě odsouzeného dosud nebyla splněna podmínka prokázaného polepšení ve výkonu trestu, resp. je na místě, v případě podmíněného propuštění, na odsouzeném vyžadovat nadstandardní způsob výkonu trestu s odpovídajícím zařazením do I. skupiny vnitřní postupné diferenciace. Ani předpoklad vedení řádného života odsouzeného do

budoucná není naplněna, protože odsouzený již byl v minulosti ve výkonu nepodmíněného trestu a to dokonce z několika rozhodnutí a přesto se trestné činnosti ve formě speciální recidivy násilné trestné činnosti, kterou páchá pod významným vlivem alkoholu navzdory svému onemocnění epilepsií, opětovně dopustil. Ani v současné době zajištěné ubytování a zaměstnání pro odsouzeného pro případ podmíněného propuštění nejsou natolik významné aspekty, které by byly způsobilé v dané situaci shora uvedené negativní faktory na straně odsouzeného podstatným způsobem eliminovat.

Protože odsouzený nesplnil dvě ze tří zákonných podmínek pro vyhovění žádosti o podmíněné propuštění, byla jeho žádost o podmíněné propuštění z výkonu trestu zamítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení může státní zástupce a odsouzený do tří dnů od jeho oznámení podat k Okresnímu soudu v Pardubicích stížnost. O stížnosti rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích. Usnesení lze napadnout pro nesprávnost některého jeho výroku nebo pro porušení ustanovení o řízení, které usnesení předcházelo, jestliže toto porušení mohlo způsobit nesprávnost některého výroku usnesení.

Pardubice 28. 4. 2021

Mgr. Karel Governac
samosoudce

USNESENÍ

Okresní soud v Pardubicích rozhodl dne 26. 5. 2021 ve veřejném zasedání v trestní věci odsouzeného **XXX**, narozeného XXX, trvale bytem XXX, v současné době ve výkonu trestu ve XXX, o **žádosti o podmíněné propuštění**,

takto:

Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku za použití § 331 odst. 1 tr. řádu **se** žádost odsouzeného XXX o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody uloženého rozsudkem Okresního soudu v Trutnově ze dne 10. 5. 2016, č. j. 2 T 25/2016-83, ve spojení s usnesením Okresního soudu v Trutnově ze dne 24. 1. 2018, č. j. 2 T 25/2016-120, rozsudkem Okresního soudu v Náchodě ze dne 4. 4. 2018, č. j. 2 T 131/2017-111, a rozsudkem Okresního soudu v Náchodě ze dne 20. 11. 2019, č. j. 1 T 14/2019-208, **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Dne 17. 3. 2021 byla u Okresního soudu v Pardubicích podána opětovná žádost odsouzeného o podmíněné propuštění. Dne 26. 5. 2021 soud konal veřejné zasedání a na základě důkazů v něm provedených dospěl k následujícím zjištěním a závěrům: listinnými důkazy, zejména hodnocením věznice, doplněném výpovědí vychovatelky, bylo prokázáno, že odsouzený byl v předchozí době odsouzen rozhodnutími ve výroku citovanými, konec trestu je stanoven na 23. 4. 2023. Odsouzený se v rámci výkonu trestu chová slušně a ukázně, konfliktní situace nevyhledává, byl 11x kázeňsky odměněn a je evidován další návrh na udělení kázeňské odměny, zařazen je do I. diferenciační skupiny od 3. 10. 2019. Ze zprávy XXX ze dne 30. 3. 2021 se dále podává, že odsouzený je pracovníčně zařazen od 17. 2. 2020 na pozici vězeňský holič, program zacházení plní, XXX, účelu výkonu trestu bylo dosaženo, odsouzený spolupracuje XXX, ve výkonu trestu je počtvrté. Ředitel XXX podmíněné propuštění odsouzeného doporučil. Poslední odsouzení jsou doložena připojenými rozhodnutími a spisy.

2. Odsouzený u veřejného zasedání zdůraznil, XXX. Z rejstříku trestů odsouzeného vyplývá, že byl v minulosti 16x soudem odsouzen, nepodmíněný trest již 3x před současným trestem vykonával, z posledního výkonu trestu byl propuštěn 1. 11. 2014. Následovalo dalších 7 odsouzení a trestná činnost odsouzeného vygradovala v dosud poslední odsouzení za zločin vydírání podle § 175 odst. 1,2 písm. b) tr. zákoníku, za který uložený trest také v současné době vykonává.

3. Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku může soud po výkonu poloviny uloženého trestu odnětí svobody odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život.

4. Po přezkoumání výše popsané situace soud dospěl k závěru, že lze uzavřít, že chování odsouzeného a způsob, jakým plní své povinnosti ve výkonu trestu, by mohly podmíněné propuštění umožnit, protože způsob výkonu trestu odsouzeným lze považovat za nadstandardní. Odsouzený je ve výkonu trestu pravidelně kázeňsky odměňován, je pracovníčně zařazen, absolvoval

program 3xZ a dlouhodobě je zařazen v I. diferenční skupině. Nelze ovšem, podle názoru soudu, uzavřít, že by odsouzený skýtal záruku vedení řádného života do budoucna, protože byl v minulosti opakovaně soudem trestán, z toho ještě v nedávné době (před 7 lety) nepodmíněný trest vykonával. Na místo polepšení se však po výkonu tohoto trestu dopustil 7x trestné činnosti, z toho 2x závažné násilné trestné činnosti.

5. Jestliže ani dříve vykonané nepodmíněné tresty nebyly schopny působit na odsouzeného žádoucím účinkem, pak ovšem není reálné očekávat, že by v případě podmíněného propuštění se stanovenou zkušební dobou byl odsouzený již tentokrát schopen svoje jednání významněji korigovat, resp. pro takový předpoklad nesvědčí žádný z opatřených důkazů. XXX. Tyto aspekty by mohly být soudem v řízení o žádosti odsouzeného o podmíněné propuštění zohledněny např. v případě, že by se odsouzený nacházel ve výkonu trestu poprvé či podruhé a počet záznamů v jeho rejstříku trestů by osciloval kolem pěti záznamů, nikoli za situace, kdy má odsouzený 16 záznamů v rejstříku trestů a ve výkonu trestu je počtvrté, přičemž se trestné činnosti dopouští XXX. V hodnocení kritérií pro podmíněné propuštění na straně odsouzeného nelze pominout ani fakt, že se dopouští opakovaně závažné násilné trestné činnosti, ať již v minulosti ublížení na zdraví, či v posledních letech 2x zločinu vydírání. Nelze přehlédnout skutečnost, že bohaté závažné trestné činnosti se odsouzený dopouštěl již v době, kdy XXX. Z uvedeného vyplývá, že ani XXX nebyly v minulosti aspekty, které by odsouzeného od páchaní násilné trestné činnosti odradily a soud nemá žádný hmatatelný podklad pro závěr, že by právě tento trest měl být milníkem v životě odsouzeného do té míry, že se v budoucnu již žádné trestné činnosti nedopustí. Poznatky a získané pozitivní návyky i zkušenosti z absolvovaných programů (XXX) by snad mohly sehrát pozitivní roli u odsouzeného v době, kdy se po svém čtvrtém výkonu nepodmíněného trestu dříve či později na svobodu opětovně dostane.

6. Předchozí odsouzení přitom nelze považovat za dvojí trestání, případně dvojí přičítání k tíži odsouzeného, protože informace o osobě odsouzeného, včetně předchozího života, jsou jedním ze základních kritérií pro soud z hlediska posuzování zákonných podmínek pro využití institutu podmíněného propuštění. Tento institut je navíc rozhodnutím výjimečným, nikoli nárokovým a posouzení veškerých zákonných podmínek, včetně dosavadního způsobu života odsouzeného, nekoliduje ani s rozhodovací praxí Ústavního soudu České republiky (IV. ÚS 2253/14 a II. ÚS 2503/16 a nově II. ÚS 482/18). Vzhledem k výše uvedenému dospěl soud k závěru, že předchozí vykonané tresty neměly na odsouzeného prakticky žádný účinek, neboť se v dalším období dopustil další závažné trestné činnosti.

7. Proto soud nemohl považovat důvodný předpoklad vedení řádného života v budoucnu na straně odsouzeného za splněný, a proto byla žádost odsouzeného zamítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení může státní zástupce a odsouzený do tří dnů od jeho oznámení podat k Okresnímu soudu v Pardubicích stížnost. O stížnosti rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové. Usnesení lze napadnout pro nesprávnost některého jeho výroku nebo pro porušení ustanovení o řízení, které usnesení předcházelo, jestliže toto porušení mohlo způsobit nesprávnost některého výroku usnesení.

Pardubice 26. května 2021

Mgr. Karel Governac
předseda senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 30. června 2021 o stížnosti **odsouzeného XXX**, narozeného XXX, trvale bytem XXX, t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve XXX, proti usnesení Okresního soudu v Pardubicích ze dne 26. května 2021, č. j. 0 PP 93/2021-77,

takto:

*Stížnost odsouzeného se podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu **zamítá**.*

Odůvodnění:

Napadeným usnesením okresní soud rozhodl tak, že podle § 88 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku za použití § 331 odst. 1 trestního řádu se žádost odsouzeného XXX o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody uloženého rozsudkem Okresního soudu v Trutnově ze dne 10. 5. 2016, č. j. 2 T 25/2016-83, ve spojení s usnesením Okresního soudu v Trutnově ze dne 24. 1. 2018, č. j. 2 T 25/2016-120, rozsudkem Okresního soudu v Náchodě ze dne 4. 4. 2018, č. j. 2 T 131/2017-111, a rozsudkem Okresního soudu v Náchodě ze dne 20. 11. 2019, č. j. 1 T 14/2019-208, zamítá.

Proti tomuto usnesení podal odsouzený po jeho vyhlášení stížnost, kterou následně písemně odůvodnil. Poukázal na skutečnost, že se ve výkonu trestu chová slušně, je zařazen v I. prostupné skupině vnitřní diferenciaci, konfliktní situace nevyhledává a byl 11x kázeňsky odměněn. Trest vykonává v I. skupině vnitřní diferenciaci. Odsouzený již při veřejném zasedání před okresním soudem uvedl, že svého jednání lituje a požádal soud o důvěru. V dodatku k podané stížnosti uvedl, že mu vykonávaný trest hodně vzal, ale i dal. Z obsahu podání odsouzeného je zřejmé, že nesouhlasí s rozhodnutím okresního soudu a navrhuje, aby byl z výkonu trestu odnětí svobody podmíněně propuštěn.

Krajský soud ve smyslu § 147 odst. 1 trestního řádu přezkoumal napadené usnesení i řízení, které mu předcházelo, a po pečlivé úvaze dospěl k závěru, že stížnost důvodná není.

Podle § 88 odst. 1 trestního zákoníku soud může odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a

a) odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody, nebo

b) odsouzený, jenž nebyl odsouzen za zvlášť závažný zločin,

1. kterým byla nebo měla být způsobena smrt, nejde-li o trestný čin zabití podle § 141 odst. 1,

2. kterým byla nebo měla být způsobena těžká újma na zdraví,

3. jehož znakem je spáchání na těhotné ženě nebo na dítěti,

4. který spáchal jako člen organizované skupiny, ve spojení s organizovanou skupinou nebo ve prospěch organizované zločinecké skupiny, nebo zvlášť závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině (§ 361),

5. který spáchal v úmyslu umožnit nebo usnadnit spáchání teroristického trestného činu, trestného činu účasti na teroristické skupině (§ 312a), financování terorismu (§ 312d), podpory a propagace terorismu podle § 312e odst. 3 nebo vyhrožování teroristickým trestným činem (§ 312f), nebo

6. který je uveden v hlavě třetí, sedmé, deváté, dvanácté a třinácté zvláštní části tohoto zákona nebo v odstavci 4,

a který dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, vykonal alespoň třetinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody.

Podle ustanovení § 88 odst. 3 trestního zákoníku soud při rozhodování o podmíněném propuštění odsouzeného za zločin přihlédne také k tomu, zda odsouzený včas nastoupil do výkonu trestu a zda částečně nebo zcela nahradil či jinak odčinil škodu nebo jinou újmu způsobenou trestným činem nebo zda vydal bezdůvodné obohacení získané trestným činem. Jestliže odsouzený vykonával ochranné léčení před nástupem výkonu trestu odnětí svobody nebo v jeho průběhu, přihlédne soud i k projevenému postoji odsouzeného k výkonu ochranného léčení.

Ze znění citovaného ustanovení § 88 trestního zákoníku je zřejmé, že pro podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody musí odsouzený svým chováním po právní moci rozsudku a zejména během výkonu trestu prokázat polepšení (které ovšem z povahy věci musí být výraznější a nikoli přechodné) a dále musí existovat záruka, že odsouzený bude v budoucnu vést řádný život. Tyto podmínky musí být splněny současně.

V těchto intencích projednal žádost odsouzeného i okresní soud. Pokud jde o současný výkon trestu, okresní soud konstatoval, že chování odsouzeného a způsob, jakým plní své povinnosti ve výkonu trestu, by mohly podmíněné odsouzení umožnit. Odsouzený je zařazen v I. přístupné skupině vnitřní diferenciaci, je pravidelně kázeňsky odměňován, XXX.

Okresní soud přes pozitivní hodnocení odsouzeného, dospěl k závěru, že na straně odsouzeného není splněna podmínka předpokladu řádného života odsouzeného v případě vyhovění jeho žádosti.

V této souvislosti okresní soud poukázal na skutečnost, že odsouzený byl v minulosti již 16x soudně trestán, ve výkonu trestu odnětí svobody je počtvrté. Trestné činnosti se dopouští prakticky neustále od svého mladistvého věku, pokud zrovna není ve výkonu trestu, a to XXX. V hodnocení kritérií pro podmíněné propuštění na straně odsouzeného nelze pominout ani fakt, že se dopouští opakovaně závažné trestné činnosti, ať již v minulosti ublížení na zdraví či v posledních letech dvakrát zločinu vydírání.

Odsouzený se závažné trestné činnosti dopouštěl v době, kdy měl nezletilé děti, v minulosti byl i ve výkonu trestu a musel si být vědom toho, že další závažnou trestnou činností riskuje výkon dalšího nepodmíněného trestu odnětí svobody a přesto se této trestné činnosti opakovaně dopustil. Okresní soud v odůvodnění usnesení uvádí, že ani proklamovaný zájem a starost o nezletilé děti, případně o partnerku, nebyly v minulosti aspekty, které by odsouzeného od páčání násilné trestné činnosti odradily. Okresní soud poukázal na to, že nemá žádný hmatatelný podklad pro závěr, že by právě tento trest měl být milníkem v životě odsouzeného do té míry, že se v budoucnu již žádné trestné činnosti nedopustí. Okresní soud nemohl považovat za důvodný předpoklad řádného života v budoucnu, a proto žádost odsouzeného zamítl.

Krajský soud s argumentací okresního soudu souhlasí. Odsouzený v minulosti projevil velmi výrazné sklony k páčání trestné činnosti, jak je uvedeno shora. Ani přechodí trestní postihy (včetně výkonu nepodmíněných trestů odnětí svobody), jej neodradily od páčání další závažné úmyslné trestné činnosti. Tomu nasvědčuje skutečnost, že v květnu 2017 se odsouzený dopustil

zločinu vydírání, kdy v trestní věci vedené proti osobě XXX u Okresního soudu v Náchodě pod sp. zn. 2 T 40/2017 (čl. 35 spisu).

Ani podle názoru stížnostního soudu, který nepřehlédl obsah podané stížnosti, není prognóza chování odsouzeného v případě vyhovění jeho žádosti příznivá. Je zřejmé, že v kontrolovaném prostředí je odsouzený schopen chovat se řádně a plnit své povinnosti. Účelem trestu není ovšem pouze náprava samotného odsouzeného, ale také ochrana společnosti před páčáním zejména závažné trestné činnosti. V tomto smyslu má i krajský soud zato, že je nezbytné, aby resocializační proces odsouzeného nadále pokračoval v rámci nyní vykonávaného trestu odnětí svobody, aby tak bylo pokud možno zcela eliminováno nebezpečí, že poté, kdy bude na svobodě, bude v trestné činnosti pokračovat.

Krajský soud v této souvislosti poukazuje i na usnesení Ústavního soudu České republiky, ze dne 218. 2013 sp. zn. IV. ÚS 1535/13, ze kterého vyplývá, že ustanovení § 88 trestního zákoníku umožňuje soudům zvážit veškeré skutečnosti, které by mohly být při posuzování v něm stanovených podmínek relevantní. Mezi tyto skutečnosti bezpochyby patří i žadatelům dřívější život.

Krajský soud připomíná, že institut podmíněného propuštění z výkonu trestu představuje výjimečné řešení, k němuž lze přistoupit pouze tehdy, nejsou-li oprávněné pochybnosti o tom, že odsouzený v případě vyhovění jeho žádosti povede řádný život. Tyto pochybnosti v nyní projednávané trestní věci okresní soud důvodně shledal, a proto nepochybil, pokud žádost odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody zamítl.

Rozhodnutí okresního soudu je věcně správné. Na jeho pečlivé a přesvědčivé odůvodnění může krajský soud v podrobnostech dále odkázat.

Krajskému soudu nezbylo, než stížnost odsouzeného jako nedůvodnou zamítnout podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Pardubice 30. června 2021

JUDr. Aleš Holík v. r.
předseda senátu

Zpracoval
JUDr. Pavel Pelák

Podle § 129 odst. 4 tr. řádu z důvodu dlouhodobé dovolené předsedy senátu JUDr. Aleše Holíka podepsal rozhodnutí v jeho zastoupení člen senátu JUDr. Pavel Pelák.

USNESENÍ

Okresní soud v Pardubicích rozhodl dne 26. 5. 2021 ve veřejném zasedání v trestní věci odsouzeného **XXX**, narozeného XXX, trvale bytem XXX, okres XXX, v současné době ve výkonu trestu ve XXX, **o žádosti o podmíněné propuštění,**

takto:

Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku za použití § 331 odst. 1 tr. řádu **se** žádost odsouzeného XXX o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody uloženého rozsudkem Okresního soudu v Kroměříži ze dne 21. 1. 2020, sp. zn. 2 T 2/2020, **zamítá.**

Odůvodnění:

1. Dne 19. 3. 2021 byla u Okresního soudu v Pardubicích podána žádost odsouzeného o podmíněné propuštění. Dne 26. 5. 2021 soud konal veřejné zasedání a na základě důkazů v něm provedených dospěl k následujícím zjištěním a závěrům: listinnými důkazy, zejména hodnocením věznice, doplněném výpovědí vychovatele, bylo prokázáno, že odsouzený byl v předchozí době odsouzen rozhodnutím ve výroku citovaným, konec trestu je stanoven na 21. 2. 2022. Odsouzený se v rámci výkonu trestu chová slušně a ukázně, konfliktní situace nevyhledává, byl 2x kázeňsky odměněn, zařazen je do I. diferenční skupiny 22. 3. 2021. Ze zprávy XXX se dále podává, že odsouzený je pracovní zařazen od 1. 9. 2020 a náklady výkonu trestu tak platí, program zacházení plní, ve výkonu trestu je popáté a jedná se o standardní způsob výkonu trestu. Ředitel XXX podmíněné propuštění odsouzeného nedoporučil, protože i když je odsouzený schopen v kontrolovaném prostředí výkonu trestu své jednání korigovat a plnit si své povinnosti žádoucím způsobem, naopak v civilním životě opakovaně selhal. Poslední odsouzení je doloženo připojeným rozhodnutím a spisem.

2. Odsouzený u veřejného zasedání zdůraznil, že podle jeho názoru podmínky pro podmíněné propuštění splnil a poukázal na skutečnost, že i když jeho minulost je špatná, má za to, že ve výkonu trestu udělal vše pro to, aby z něj mohl být podmíněně propuštěn. Po nástupu do trestu projevil zájem o pracovní zařazení, čemuž zpočátku nemohlo být vyhověno, vykonával proto práce bez nároku na odměnu a později již byl pracovní zařazen. XXX Z rejstříku trestů odsouzeného vyplývá, že byl v minulosti 13x soudem odsouzen, nepodmíněný trest již 4x před současným trestem vykonával a byl také z jeho výkonu v minulosti podmíněně propuštěn dne 5. 2. 2004, a protože se ve zkušební době se neosvědčil, byl mu zbytek trestu nařízen a vykonal jej 20. 12. 2013. Následovala drogová trestná činnost odsouzeného, za kterou nyní (popáté) trest vykonává.

3. Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku může soud po výkonu poloviny uloženého trestu odnětí svobody odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život.

4. Po přezkoumání výše popsané situace soud dospěl k závěru, že nelze uzavřít, že chování odsouzeného a způsob, jakým plní své povinnosti ve výkonu trestu, by mohly podmíněně

propuštění umožnit, protože způsob výkonu trestu odsouzeným lze považovat za standardní. Odsouzený je ve výkonu trestu více než rok, od 1. 9. 2020 je pracovně zařazen a za celou dobu se mu podařilo získat pouze jednu odměnu z pracoviště a jednu odměnu za mimopracovní aktivitu. Tento počet kázeňských pochval nelze považovat za natolik aktivní přístup k výkonu trestu a plnění pracovních povinností, aby jej soud mohl považovat za nadstandardní, to vše ve spojení s tím, že odsouzený je v I. diferenciacní skupině zařazen pouze 2 měsíce, ačkoli obvykle lze získat v každém hodnotícím období (3 měsíce) kázeňskou pochvalu a po uplynutí dvou hodnotících období od nástupu trestu při jeho aktivním výkonu docílit přerazení do mírnější diferenciacní skupiny, v případě odsouzeného do skupiny I.

5. Nelze také uzavřít, že by odsouzený skýtal záruku vedení řádného života do budoucna, protože byl v minulosti opakovaně soudem trestán, z toho ještě v nedávné době (před 8 lety) nepodmíněný trest, resp. zbytek z trestu, ze kterého byl dříve podmíněně propuštěn, vykonával. Na místo polepšení se však naposledy dopustil zvláště závažné drogové trestné činnosti.

6. Jestliže ani dříve vykonané nepodmíněné tresty (a dobrodiní ve formě podmíněného propuštění a dále amnestie) nebyly schopny působit na odsouzeného žádoucím účinkem, pak ovšem není reálné očekávat, že by v případě podmíněného propuštění se stanovenou zkušební dobou byl odsouzený již tentokrát schopen svoje jednání významněji korigovat, resp. pro takový předpoklad nesvědčí žádný z opatřených důkazů. Příslib pracovního uplatnění a bydlení pro odsouzeného za této situace nejsou atributy, které by mohly podmíněně propuštění umožnit, XXX. Tyto aspekty by mohly být soudem v řízení o žádosti odsouzeného o podmíněné propuštění zohledněny např. v případě, že by se odsouzený nacházel ve výkonu trestu poprvé či podruhé a počet záznamů v jeho rejstříku trestů by osciloval kolem pěti záznamů, nikoli za situace, kdy má odsouzený 13 záznamů v rejstříku trestů a ve výkonu trestu je popáté, přičemž se trestné činnosti dopouští XXX. Poznatky a získané pozitivní návyky i zkušenosti z absolvovaných programů (XXX) by snad mohly sehrát pozitivní roli u odsouzeného v době, kdy se po svém pátém výkonu nepodmíněného trestu dříve či později na svobodu opětovně dostane.

7. Předchozí odsouzení přitom nelze považovat za dvojí trestání, případně dvojí přičítání k tíži odsouzeného, protože informace o osobě odsouzeného, včetně předchozího života, jsou jedním ze základních kritérií pro soud z hlediska posuzování zákonných podmínek pro využití institutu podmíněného propuštění. Tento institut je navíc rozhodnutím výjimečným, nikoli nárokovým a posouzení veškerých zákonných podmínek, včetně dosavadního způsobu života odsouzeného, nekoliduje ani s rozhodovací praxí Ústavního soudu České republiky (IV. ÚS 2253/14 a II. ÚS 2503/16 a nově II. ÚS 482/18). Vzhledem k výše uvedenému dospěl soud k závěru, že předchozí vykonané tresty neměly na odsouzeného prakticky žádný účinek, neboť se v dalším období dopustil další závažné trestné činnosti.

8. Proto soud nemohl považovat důvodný předpoklad vedení řádného života v budoucnu na straně odsouzeného za splněný, stejně tak absentuje prokázané polepšení v podobě nadstandardního způsobu výkonu trestu, a proto byla žádost odsouzeného zamítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení může státní zástupce a odsouzený do tří dnů od jeho oznámení podat k Okresnímu soudu v Pardubicích stížnost. O stížnosti rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové. Usnesení lze napadnout pro nesprávnost některého jeho výroku nebo pro porušení

ustanovení o řízení, které usnesení předcházelo, jestliže toto porušení mohlo způsobit nesprávnost některého výroku usnesení.

Pardubice 26. května 2021

Mgr. Karel Governac
předseda senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 30. června 2021 **o stížnosti odsouzeného XXX, narozeného XXX**, trvale bytem XXX, toho času ve výkonu trestu odnětí svobody ve XXX, proti usnesení Okresního soudu v Pardubicích ze dne 26. května 2021, č. j. 0 PP 94/2021 – 25,

takto:

*Stížnost odsouzeného se podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu **zamítá**.*

Odůvodnění:

Napadeným usnesením rozhodl okresní soud tak, že se podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku za použití § 331 odst. 1 tr. řádu zamítá žádost odsouzeného o podmíněně propuštění z výkonu trestu odnětí svobody uloženého rozsudkem Okresního soudu v Kroměříži ze dne 21. 1. 2020, sp. zn. 2 T 2/2020.

Své rozhodnutí okresní soud odůvodnil tím, že nelze uzavřít, že chování odsouzeného a způsob, jakým plní své povinnosti ve výkonu trestu, by mohly podmíněně propuštění umožnit, protože způsob výkonu trestu odsouzeným lze považovat za standardní. Odsouzený je ve výkonu trestu více než jeden rok, je pracovně zařazen a za celou dobu se mu podařilo získat pouze jednu odměnu z pracoviště a jednu odměnu za mimopracovní aktivity. Tento počet kázeňských pochval nelze považovat za natolik aktivní přístup k výkonu trestu a plnění pracovních povinností, aby jej soud mohl považovat za nadstandardní, to vše ve spojení s tím, že odsouzený je v I. diferenční skupině zařazen pouze dva měsíce, ačkoliv obvykle lze získat v každém tříměsíčním hodnotícím období kázeňskou pochvalu a po uplynutí dvou hodnotících období od nástupu trestu při jeho aktivním výkonu docílit přerazení do mírnější diferenční skupiny, v případě odsouzeného do skupiny I. Nelze také uzavřít, že by odsouzený skýtal záruku vedení řádného života do budoucna, protože byl v minulosti opakovaně soudně trestán, z toho ještě v nedávné době nepodmíněný trest, resp. zbytek trestu, ze kterého byl dříve podmíněně propuštěn, vykonával. Namísto polepšení se však odsouzený naposledy dopustil zvláště závažné drogové trestné činnosti. Jestliže ani dříve vykonané nepodmíněné tresty a dobrodiní ve formě podmíněného propuštění a amnestie nebyly schopny působit na odsouzeného žádoucím účinkem, pak ovšem není reálné očekávat, že by v případě podmíněného propuštění se stanovenou zkušební dobou byl odsouzený již tentokrát schopen svoje jednání významněji korigovat, resp. pro takový předpoklad nesvědčí žádný z opatřených důkazů. XXX této situace nejsou atributy, které by mohly podmíněně propuštění umožnit, XXX. Tyto aspekty by mohly být soudem zohledněny, pokud by se odsouzený ve výkonu trestu nacházel poprvé či podruhé a počet záznamů v jeho rejstříku trestů by osciloval kolem pěti záznamů, nikoliv za situace, kdy má odsouzený třináct záznamů v rejstříku trestů a ve výkonu trestu je popáté, přičemž se trestné činnosti dopouští XXX. Je tak zřejmé, že předchozí vykonané tresty neměly na odsouzeného prakticky žádný účinek, neboť se v dalším období dopustil další závažné trestné činnosti. Z těchto důvodů nemohl považovat okresní soud za splněný důvodný předpoklad vedení řádného života odsouzeným v budoucnu, když stejně tak absentuje prokázání polepšení v podobě nadstandardního způsobu výkonu trestu, a proto byla žádost odsouzeného zamítnuta.

Proti tomuto usnesení podal odsouzený ihned po jeho vyhlášení stížnost, kterou ani dodatečně písemně neodůvodnil.

Z podnětu podané stížnosti přezkoumal krajský soud napadené usnesení i řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že stížnost odsouzeného není důvodná.

Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku může soud po výkonu poloviny uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmíněného trestu odnětí svobody odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život.

Předně krajský soud uvádí, že v napadeném usnesení ani jemu předcházejícím řízením neshledal žádné pochybení, a proto z důvodu stručnosti odkazuje na odůvodnění okresního soudu, s jehož závěry se zcela ztotožňuje. Vzhledem k tomu, že odsouzený svou stížnost blíže neodůvodnil konkrétními námitkami, tak krajskému soudu nezbývá než konstatovat, že i podle jeho názoru nelze dosud uzavřít, že by odsouzený ve výkonu trestu svým chováním a zejména plněním svých povinností prokázal polepšení ve smyslu § 88 odst. 1 tr. zákoníku, neboť to předpokládá výrazně vyšší aktivitu, než jakou bylo doloženo dosavadní chování odsouzeného v průběhu výkonu trestu odnětí svobody. Na jedné straně sice bylo zjištěno, že se odsouzený ve výkonu trestu chová slušně a ukázně a nevyhledává konfliktní situace, když plní i program zacházení. Na druhé straně však za celou dobu výkonu trestu odsouzený získal pouze dvě kázeňské odměny a do I. diferenační skupiny byl zařazen teprve od 22. 3. 2021. Způsob výkonu trestu odnětí svobody odsouzeným je tak možno považovat pouze za standardní a rozhodně nelze souhlasit s tvrzením odsouzeného, že udělal vše proto, aby mohl být z výkonu trestu podmíněně propuštěn.

Odsouzený nesplňuje ani předpoklad vedení řádného života do budoucna, neboť přes XXX nelze přehlédnout, že byl v minulosti již 13x odsouzen a ve výkonu trestu se nachází popáté, když v minulosti byl z výkonu trestu podmíněně propuštěn, ale dopustil se další úmyslné trestné činnosti a byl mu nařízen výkon zbytku trestu odnětí svobody. Právě skutečnost, že se odsouzený trestné činnosti dopouštěl i po výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody, resp. ve zkušební době podmíněného propuštění, způsobuje, že i podle názoru krajského soudu nelze důvodně očekávat, že by v případě svého dalšího podmíněného propuštění na svobodu vedl řádný život. Pro uvedené ostatně svědčí i stanovisko ředitele věznice, který nedoporučil odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, neboť ten je schopen své jednání korigovat a plnit si své povinnosti žádoucím způsobem v kontrolovaném prostředí výkonu trestu, ale naopak v civilním životě opakovaně selhává. Okresní soud proto dospěl ke správnému závěru, že na straně odsouzeného nejsou splněny zákonem vyžadované podmínky pro jeho podmíněné propuštění na svobodu.

Protože v napadeném usnesení ani jemu předcházejícím řízením neshledal krajský soud žádné pochybení, byla stížnost odsouzeného jako nedůvodná podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu zamítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Pardubice 30. června 2021

JUDr. David Čejka v. r.
předseda senátu

USNESENÍ

Okresní soud v Pardubicích rozhodl dne 25. 5. 2021 ve veřejném zasedání v trestní věci odsouzeného **XXX**, narozeného XXX, trvale bytem XXX, v současné době ve výkonu trestu ve Věznici Pardubice, o **žádosti o podmíněné propuštění**,

takto:

Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku za použití § 331 odst. 1 tr. řádu **se** žádost odsouzeného XXX o podmíněné propuštění z výkonu trestu odněti svobody uloženého rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 6. 3. 2018, sp. zn. 1 T 23/2017, a rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 20. 11. 2018, sp. zn. 74 T 92/2018, **zamítá**.

Odůvodnění:

Dne 26. 3. 2021 byla u Okresního soudu v Pardubicích podána žádost odsouzeného o podmíněné propuštění. Dne 25. 5. 2021 soud konal veřejné zasedání a na základě důkazů v něm provedených dospěl k následujícím zjištěním a závěrům: listinnými důkazy, odsuzujícími rozhodnutími a připojenými spisy, dále zejména hodnocením věznice, doplněném výpovědí vychovatelky, bylo prokázáno, že odsouzený byl v předchozí době odsouzen rozhodnutími ve výroku citovanými, konec trestu je stanoven na 29. 6. 2023. Odsouzený se v rámci výkonu trestu chová slušně a ukázně, konfliktní situace nevyhledává, aktuálně má 3 kázeňské odměny, nebyl kázeňsky trestán, zařazen je od 2. 9. 2020 do I. diferenciacní skupiny. Odsouzený byl pracovníčně zařazen, ale vyřazen byl pro nedostatečnou kvalitu práce. V posledním období byl k odsouzenému zjištěn negativní poznatek v podobě nedodržení pořádku a nerespektování zaměstnance vězeňské služby. Ředitel XXX podmíněné propuštění odsouzeného nedoporučil s odkazem na jeho předchozí odsouzení s tím, že účelu trestu je sice dosaženo, ale odsouzený neskýtá záruku adekvátního začlenění do společnosti. Z rejstříku trestů odsouzeného vyplývá, že byl v minulosti 13 x odsouzen od roku 2007 do r. 2018, ve výkonu trestu je potřetí, v minulosti byl z výkonu trestu podmíněně propuštěn 20. 2. 2013, ale zbytek trestu mu z důvodu neosvědčení byl nařízen a tento vykonal dne 19. 4. 2017. Po tomto termínu se odsouzený dopustil další a opakované trestné činnosti a zpět do výkonu trestu byl dodán 1. 5. 2018. Odsouzený u veřejného zasedání poukázal na skutečnost, že XXX. Žádost odsouzeného byla doplněna o osvědčení zajištěného bydlení i zaměstnání v případě podmíněného propuštění od XXX (č. l. 33) a XXX (č. l. 34).

Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku může soud po výkonu poloviny uloženého trestu odněti svobody odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život.

Po přezkoumání výše popsané situace soud dospěl k závěru, že lze uzavřít, že chování odsouzeného a způsob, jakým plní své povinnosti ve výkonu trestu, by mohly podmíněné propuštění umožnit. Odsouzený je dlouhodobě kladně hodnocen a také kázeňsky odměňován, účelu trestu bylo dosaženo. Upozornění na nedodržení pořádku a nerespektování zaměstnance vězeňské služby se neodrazilo v kázeňském opatření, proto jej soud odsouzenému k tíži nekladl, protože se z logiky věci muselo jednat o drobný poklesek v jinak dobrém chování odsouzeného.

Podle názoru soudu ovšem rozhodně nelze uzavřít, že by odsouzený skýtal záruku vedení řádného života do budoucna, protože byl v minulosti již opakovaně odsouzen (13x), vykonával 2x nepodmíněný trest, všechna odsouzení, která jsou kromě majetkové trestné činnosti i za závažnější trestnou činnost násilného charakteru, pochází z období pouhých deseti let a trestná činnost odsouzeného gradovala až ve zvlášť závažný zločin loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku. Nelze pominout ani tu skutečnost, že odsouzený byl v době kratší než před 10ti lety podmíněně propuštěn z výkonu trestu, a protože se ve zkušební době neosvědčil, byl mu zbytek trestu nařízen a vykonal jej 19. 4. 2017. Teprve poté se však odsouzený dopustil další bohaté trestné činnosti, která vyústila až ve spáchání zvlášť závažného zločinu loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku skutkem ze dne 16. 4. 2018, který byl součástí sériové trestné činnosti páchané od 19. 3. 2018 celkem osmi skutky. Takto závažné trestné činnosti se tak odsouzený dopustil rok po předchozím výkonu nepodmíněného trestu, přičemž se jednalo o zbytek trestu, ze kterého byl předtím podmíněně propuštěn. Stupeň narušení, resp. sklony k trestné činnosti, jsou na straně odsouzeného poměrně značné a neumožňují soudu jiný závěr než ten, že na splnění předpokladu vedení řádného života odsouzeným do budoucna nelze ani s vyšší mírou pravděpodobnosti usuzovat. Jestliže ani dříve vykonaný nepodmíněný trest v minulosti nebyl schopen působit na odsouzeného žádoucím účinkem, naopak jeho trestná činnost pokračovala, pak není reálné očekávat, že by v případě podmíněného propuštění se stanovenou zkušební dobou byl odsouzený tentokrát již byl schopen svoje jednání významněji korigovat, resp. pro takový předpoklad nesvědčí žádný z opatřených důkazů. To zejména za situace, kdy v nedávné minulosti odsouzený v podobné situaci zcela transparentně selhal. Zohlednění předchozích odsouzení přitom nelze považovat za dvojí trestání, případně dvojí přičítání k tíži odsouzeného, protože informace o osobě odsouzeného, včetně předchozího života, jsou jedním ze základních kritérií pro soud z hlediska posuzování zákonných podmínek pro využití institutu podmíněného propuštění. Tento institut je navíc rozhodnutím výjimečným, nikoli nárokovým a posouzení veškerých zákonných podmínek, včetně dosavadního způsobu života odsouzeného, nekoliduje ani s rozhodovací praxí Ústavního soudu České republiky.

Vzhledem k výše uvedenému dospěl soud k závěru, že předchozí vykonané tresty neměly na odsouzeného prakticky žádný účinek, neboť se v dalším období dopustil opětovně majetkové a násilné trestné činnosti. Zázemí ani existence nezaopatřených dětí, jakožto významné sociální vazby, jej od opětovného spáchání trestné činnosti s vědomím rizika návratu do věznice neodradily. Proto soud nemohl považovat důvodný předpoklad vedení řádného života v budoucnu na straně odsouzeného za splněný, a proto byla žádost odsouzeného zamítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení může státní zástupce a odsouzený do tří dnů od jeho oznámení podat k Okresnímu soudu v Pardubicích stížnost. O stížnosti rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové. Usnesení lze napadnout pro nesprávnost některého jeho výroku nebo pro porušení ustanovení o řízení, které usnesení předcházelo, jestliže toto porušení mohlo způsobit nesprávnost některého výroku usnesení.

Pardubice 25. května 2021

Mgr. Karel Governac
předseda senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 15. června 2021 o stížnosti **odsouzeného XXX, narozeného XXX**, trvale bytem XXX, toho času ve výkonu trestu odnětí svobody ve XXX, proti usnesení Okresního soudu v Pardubicích ze dne 25. května 2021, č. j. 0 PP 97/2021 - 52,

takto:

Stížnost odsouzeného se podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu zamítá.

Odůvodnění:

Napadeným usnesením okresní soud rozhodl tak, že podle § 88 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku za použití § 331 odst. 1 trestního řádu se žádost odsouzeného Marka Legezy o podmíněně propuštění z výkonu trestu odnětí svobody uloženého rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 6. 3. 2018 sp. zn. 1 T 23/2017 a rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 20. 11. 2018 sp. zn. 74 T 62/2018, zamítá.

Proti tomuto usnesení podal odsouzený po jeho vyhlášení stížnost, kterou následně písemně odůvodnil. Poukázal na to, že v době výkonu trestu odnětí svobody plnil svoje povinnosti, nebyl kázeňsky trestán. Má za to, že jeho nová paní vychovatelka se spletla, protože byl tři roky na jiném oddíle. XXX. Z obsahu podání odsouzeného je zřejmé, že nesouhlasí s rozhodnutím okresního soudu a navrhuje, aby byl z výkonu trestu odnětí svobody podmíněně propuštěn.

Krajský soud ve smyslu § 147 odst. 1 trestního řádu přezkoumal napadené usnesení i řízení, které mu předcházelo, a po pečlivé úvaze dospěl k závěru, že stížnost důvodná není.

Podle § 88 odst. 1 trestního zákoníku soud může odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a

a) odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody, nebo

b) odsouzený, jenž nebyl odsouzen za zvlášť závažný zločin,

1. kterým byla nebo měla být způsobena smrt, nejde-li o trestný čin zabití podle § 141 odst. 1,

2. kterým byla nebo měla být způsobena těžká újma na zdraví,

3. jehož znakem je spáchání na těhotné ženě nebo na dítěti,

4. který spáchal jako člen organizované skupiny, ve spojení s organizovanou skupinou nebo ve prospěch organizované zločinecké skupiny, nebo zvlášť závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině (§ 361),

5. který spáchal v úmyslu umožnit nebo usnadnit spáchání teroristického trestného činu, trestného činu účasti na teroristické skupině (§ 312a), financování terorismu (§ 312d), podpory a propagace terorismu podle § 312e odst. 3 nebo vyhrožování teroristickým trestným činem (§ 312f), nebo

6. který je uveden v hlavě třetí, sedmé, deváté, dvanácté a třinácté zvláštní části tohoto zákona nebo v odstavci 4,

a který dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, vykonal alespoň třetinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody.

Podle ustanovení § 88 odst. 3 trestního zákoníku soud při rozhodování o podmíněném propuštění odsouzeného za zločin přihlédne také k tomu, zda odsouzený včas nastoupil do výkonu trestu a zda částečně nebo zcela nahradil či jinak odčinil škodu nebo jinou újmu způsobenou trestným činem nebo zda vydal bezdůvodné obohacení získané trestným činem. Jestliže odsouzený vykonával ochranné léčení před nástupem výkonu trestu odnětí svobody nebo v jeho průběhu, přihlédne soud i k projevenému postoji odsouzeného k výkonu ochranného léčení.

Ze znění citovaného ustanovení § 88 trestního zákoníku je zřejmé, že pro podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody musí odsouzený svým chováním po právní moci rozsudku a zejména během výkonu trestu prokázat polepšení (které ovšem z povahy věci musí být výraznější a nikoli přechodné) a dále musí existovat záruka, že odsouzený bude v budoucnu vést řádný život. Tyto podmínky musí být splněny současně.

V těchto intencích projednal žádost odsouzeného i okresní soud. Pokud jde o současný výkon trestu, okresní soud konstatoval, že chování odsouzeného a způsob, jakým plní své povinnosti ve výkonu trestu, by mohly podmíněné propuštění umožnit. Odsouzený je zařazen v I. prostupné skupině vnitřní diferenciaci, má tři kázeňské odměny a nebyl dosud kázeňsky trestán, je dlouhodobě kladně hodnocen. Okresní soud správně nekladl odsouzenému k tíži nedávno zjištěný negativní poznatek, tj. upozornění na nedodržení pořádku a nerespektování zaměstnance vězeňské služby, neboť se tato skutečnost neodrazila v kázeňském opatření, když z logiky věci se muselo jednat o drobný poklesek v jinak dobrém chování odsouzeného. V tomto smyslu také vypovídala při veřejném zasedání před okresním soudem vychovatelka věznice (čl. 49).

Okresní soud přes pozitivní hodnocení odsouzeného, dospěl k závěru, že na straně odsouzeného není splněna podmínka předpokladu řádného života odsouzeného v případě vyhovění jeho žádosti.

V této souvislosti okresní soud poukázal na skutečnost, že odsouzený byl v minulosti již 13x soudně trestán, vykonával již 2x nepodmíněný trest odnětí svobody, všechna odsouzení jsou kromě majetkové trestné činnosti i za násilnou trestnou činnost, která gradovala až ve zvlášť závažný zločin loupeže podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku, jehož se dopustil skutkem ze dne 16. 4. 2018, který byl součástí sériové trestné činnosti páchané od 19. 3. 2018 celkem osmi skutky. Této závažné trestné činnosti se odsouzený dopustil rok po předchozím výkonu nepodmíněného trestu, přičemž se jednalo o zbytek trestu odnětí svobody, z něhož byl předtím podmíněně propuštěn. Okresní soud dospěl k závěru, že není reálné očekávat, že by odsouzený již byl tentokrát schopen svoje chování významněji korigovat, resp. pro takový závěr nesvědčí žádný z opatřených důkazů. To zejména za situace, kdy odsouzený v podobné situaci zcela transparentně selhal. Předchozí tresty neměly na odsouzeného prakticky žádný účinek. Okresní soud proto nemohl považovat předpoklad vedení řádného života za splněný a proto žádost odsouzeného zamítl.

Krajský soud s argumentací okresního soudu souhlasí. Odsouzený v minulosti projevil velmi výrazné sklony k páčání trestné činnosti, jak je uvedeno shora. Ani přechodí trestní postihy (včetně výkonu nepodmíněných trestů odnětí svobody), ani předchozí podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody jej neodradily od páčání další úmyslné trestné činnosti. K tomu krajský soud dodává, že zvlášť závažného zločinu loupeže se odsouzený dopustil XXX (viz rozsudek Okresního soudu v Ostravě sp. zn. 74 T 92/2018 ze dne 20. 11. 2018 na čl. 17-19 spisu).

Ani podle názoru stížnostního soudu, který nepřehlédl obsah podané stížnosti, není prognóza chování odsouzeného v případě vyhovění jeho žádosti příznivá. V hodnotící zprávě XXX,

podepsané ředitelem XXX, ze dne 9. 4. 2021, je přes pozitivní aspekty výslovně poukázáno na to, že předchozí tresty neměly na chování odsouzeného dostatečný výchovný vliv, odsouzený neskýtá dostatečnou garanci adekvátního začlenění se zpět do společnosti. S tímto závěrem krajský soud souhlasí. V kontrolovaném prostředí je odsouzený schopen chovat se řádně a plnit své povinnosti, nicméně ani podle názoru krajského soudu tento předpoklad by nebyl dán v případě podmíněného propuštění odsouzeného z výkonu trestu odnětí svobody. Ředitel věznice výslovně uvedl, že nedoporučuje žádosti odsouzeného vyhovět (čl. 10 p. v.) Zamítnutí žádosti odsouzeného navrhla při veřejném zasedání před okresním soudem také státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Pardubicích (čl. 49 spisu).

Krajský soud připomíná, že institut podmíněného propuštění z výkonu trestu představuje výjimečné řešení, k němuž lze přistoupit pouze tehdy, nejsou-li oprávněné pochybnosti o tom, že odsouzený v případě vyhovění jeho žádosti povede řádný život. Tyto pochybnosti v nyní projednávané trestní věci okresní soud důvodně shledal, a proto nepochybil, pokud žádost odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody zamítl.

Rozhodnutí okresního soudu je věcně správné. Na jeho pečlivé a přesvědčivé odůvodnění může krajský soud v podrobnostech dále odkázat.

Krajskému soudu nezbylo, než stížnost odsouzeného jako nedůvodnou zamítnout podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Pardubice 15. června 2021

JUDr. Aleš Holík v. r.
předseda senátu

Zpracoval
JUDr. Pavel Pelák

USNESENÍ

Okresní soud v Pardubicích rozhodl dne 26. 5. 2021 ve veřejném zasedání v trestní věci odsouzeného **XXX**, narozeného XXX, trvale bytem XXX, v současné době ve výkonu trestu ve XXX, o **žádosti o podmíněné propuštění**,

takto:

Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku za použití § 331 odst. 1 tr. řádu **se** žádost odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody uloženého rozsudkem Okresního soudu v Jičíně ze dne 24. 1. 2018, sp. zn. 1 T 1/2018, trestním příkazem Okresního soudu v Jičíně ze dne 30. 8. 2017, sp. zn. 16 T 59/2017, ve spojení s usnesením téhož soudu ze dne 8. 9. 2018, sp. zn. 16 T 59/2017, rozsudkem Okresního soudu v Jičíně ze dne 26. 11. 2018, sp. zn. 16 T 92/2018, rozsudkem Okresního soudu v Chomutově ze dne 9. 11. 2017, sp. zn. 6 T 154/2016, ve spojení s usnesením téhož soudu ze dne 10. 12. 2019, sp. zn. 6 T 154/2016 a rozsudkem Okresního soudu v Jičíně ze dne 9. 7. 2020, sp. zn. 2 T 40/2020, **zamítá**.

Odůvodnění:

Dne 1. 4. 2021 byla u Okresního soudu v Pardubicích podána další žádost odsouzeného o podmíněné propuštění. Předchozí žádost odsouzeného byla zamítnuta dne 21. 10. 2020 a stížnostní soud o ní rozhodoval dne 2. 12. 2020 pod sp. zn. 14 To 428/2020 (č. l. 49). Dne 26. 5. 2021 soud konal veřejné zasedání a na základě důkazů v něm provedených dospěl k následujícím zjištěním a závěrům: listinnými důkazy, zejména hodnocením věznice, doplněném výpovědí vychovatele, bylo prokázáno, že odsouzený byl v předchozí době odsouzen rozhodnutími ve výroku citovanými, konec trestu je stanoven na 8. 3. 2022. Odsouzený se v rámci výkonu trestu chová slušně a ukázně, konfliktní situace nevyhledává, aktuálně má 7 kázeňských odměn, kázeňsky trestán nebyl, zařazen je do I. diferenční skupiny (ode dne 17. 8. 2020), jedná se o standardní výkon trestu. Odsouzený je pracovní zařazen. Ředitel Věznice XXX konstatoval, že účelu výkonu trestu je dosahováno a navrhl vyhovění žádosti. Z rejstříku trestů odsouzeného vyplývá, že byl v minulosti 15 x odsouzen, ve výkonu trestu je podruhé. Odsouzený u veřejného zasedání odkázal na odůvodnění své žádosti, kde zmínil, že v případě propuštění může bydlet u XXX. Odsuzující rozhodnutí jsou doložena přípojenými rozhodnutími a spisy.

Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku může soud po výkonu poloviny uloženého trestu odnětí svobody odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život.

Po přezkoumání výše popsané situace soud dospěl k závěru, že lze uzavřít, že chování odsouzeného a způsob, jakým plní své povinnosti ve výkonu trestu, by mohly podmíněné propuštění umožnit. Odsouzený je oproti předcházejícímu rozhodnutí o zamítnutí jeho žádosti o podmíněné propuštění již delší čas zařazen do I. diferenční skupiny, ke kterému došlo až poté, co mu byl zahrazen kázeňský trest (v srpnu 2020) a způsob výkonu jeho trestu tak lze v současné době hodnotit jako více než standardní, čemuž odpovídá i získaných 7 kázeňských odměn, tedy opětovně navýšení o 2 kázeňské odměny oproti situaci, kdy soud rozhodoval o předcházející

žádosti odsouzeného o podmíněné propuštění. Podle názoru soudu ovšem nelze uzavřít, že by odsouzený skýtal záruku vedení řádného života do budoucna, protože byl v minulosti již opakovaně odsouzen (15x), vykonával nepodmíněný trest nikoli zanedbatelné výměry (10 měsíců) v r. 2006, přičemž od tohoto výkonu trestu byl znovu 13x odsouzen. Skutečnost, že odsouzenému byly opětovně ukládány pouze alternativní tresty, lze vysvětlit snad pouze velkorysostí soudů, které si odsouzený nevážil, protože i tyto alternativní tresty, resp. přeměny těchto trestů na trest nepodmíněný, v současné době také vykonává. Ve výkonu trestu je odsouzený podruhé, jedná se u něho o speciální recidivu. Jestliže ani dříve vykonaný nepodmíněný trest v minulosti nebyl schopen působit na odsouzeného žádoucím účinkem, naopak jeho trestná činnost pokračovala a vedla k dalším 13ti odsouzením, pak není reálné očekávat, že by v případě podmíněného propuštění se stanovenou zkušební dobou byl odsouzený tentokrát již byl schopen svoje jednání významněji korigovat, resp. pro takový předpoklad nesvědčí žádný z opatřených důkazů. Zohlednění předchozích odsouzení přitom nelze považovat za dvojí trestání, případně dvojí přičítání k tíži odsouzeného, protože informace o osobě odsouzeného, včetně předchozího života, jsou jedním ze základních kritérií pro soud z hlediska posuzování zákonných podmínek pro využití institutu podmíněného propuštění. Tento institut je navíc rozhodnutím výjimečným, nikoli nárokovým a posouzení veškerých zákonných podmínek, včetně dosavadního způsobu života odsouzeného, nekoliduje ani s rozhodovací praxí Ústavního soudu České republiky.

Vzhledem k výše uvedenému dospěl soud k závěru, že předchozí vykonané tresty neměly na odsouzeného prakticky žádný účinek, neboť se v dalším období dopustil zcela shodné trestné činnosti. Proto soud nemohl považovat důvodný předpoklad vedení řádného života v budoucnu na straně odsouzeného za splněný, a proto byla žádost odsouzeného zamítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení může státní zástupce a odsouzený do tří dnů od jeho oznámení podat k Okresnímu soudu v Pardubicích stížnost. O stížnosti rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové. Usnesení lze napadnout pro nesprávnost některého jeho výroku nebo pro porušení ustanovení o řízení, které usnesení předcházelo, jestliže toto porušení mohlo způsobit nesprávnost některého výroku usnesení.

Pardubice 26. května 2021

Mgr. Karel Governac v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Popelová.

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 22. června 2021 o **stížnosti odsouzeného XXX**, narozeného XXX, trvale bytem XXX, nyní ve výkonu trestu odnětí svobody ve XXX proti usnesení Okresního soudu v Pardubicích ze dne 26. května 2021, č. j. 0 PP 101/2021 – 67,

takto:

*Stížnost odsouzeného se podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu **zamítá**.*

Odůvodnění:

Napadeným usnesením okresní soud podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku za použití § 331 odst. 1 tr. řádu zamítl žádost odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody uloženého rozsudkem Okresního soudu v Jičíně ze dne 24. 1. 2018, sp. zn. 1 T 1/2018, trestním příkazem Okresního soudu v Jičíně ze dne 30. 8. 2017, sp. zn. 16 T 59/2017, ve spojení s usnesením téhož soudu ze dne 8. 9. 2018, sp. zn. 16 T 59/2017, rozsudkem Okresního soudu v Jičíně ze dne 26. 11. 2018, sp. zn. 16 T 92/2018, rozsudkem Okresního soudu v Chomutově ze dne 9. 11. 2017, sp. zn. 6 T 154/2016, ve spojení s usnesením téhož soudu ze dne 10. 12. 2019, sp. zn. 6 T 154/2016, a rozsudkem Okresního soudu v Jičíně ze dne 9. 7. 2020, sp. zn. 2 T 40/2020.

Proti tomuto usnesení podal odsouzený v zákonné lhůtě stížnost a vyjádřil nesouhlas se závěrem, že by nesplnil předpoklady pro rozhodnutí o podmíněném propuštění. V tomto směru odkázal na nález Ústavního soudu, sp. zn. II. ÚS 482/2018, ze dne 28. 11. 2018 a navrhl, aby krajský soud jeho žádosti o podmíněné propuštění vyhověl.

Z podnětu podané stížnosti přezkoumal krajský soud napadené usnesení a přezkoumal i řízení, které jeho vydání předcházelo. Poté dospěl k následujícím závěrům.

I když je chování odsouzeného po dobu výkonu trestu hodnoceno kladně, odsouzený získal řadu kázeňských odměn a vyhovění žádosti doporučil i ředitel věznice, přesto mohl okresní soud na podkladě zcela určitých a konkrétních skutečností dovodit, že u odsouzeného není přesvědčivý předpoklad, že by po propuštění vedl řádný život.

Z citovaného rozhodnutí Ústavního soudu, sp. zn. II. ÚS 428/18, ze dne 28. 11. 2018 vyplývá, že východiskem pro posuzování naplnění podmínek pro podmíněné propuštění je hodnocení, zda došlo ke skutečnému polepšení a nápravě odsouzeného, neboť právě náprava odsouzeného nejefektivněji vede k ochraně společnosti a tedy k naplnění účelu trestního práva ve společnosti. Nelze zcela vyloučit možnost podmíněného propuštění pro jakkoliv definovanou skupinu odsouzených, a to ani chronickým recidivistů či pachatelů velmi závažné kriminality, pokud zákonodárce obecně připustil možnost podmíněného propuštění všech odsouzených. Každý případ je však třeba hodnotit individuálně a rozhodnutí o podmíněném propuštění je nutné odůvodnit vzhledem k osobě konkrétního odsouzeného nepomíjeje též jeho možný vývoj a nápravu v průběhu výkonu trestu odnětí svobody i další relevantní aktuální informace. Při zvažování, zda se odsouzený polepšil, je třeba primárně hodnotit, za co mu byly uloženy kázeňské odměny či tresty, nikoliv však kolik mu jich bylo uloženo. Za značný projev polepšení či

nepolepšení odsouzeného nelze bez bližšího odůvodnění považovat jednoduché skutečnosti nenavázané na změnu jeho vnitřního postoje, např. uklizení podlahy či naopak nepořádek na cele. Hodnocení očekávání vedení řádného života nelze založit na pouhých počtech odsouzení či výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody. Takové údaje jsou příliš zobecňující pro úsudek o možném budoucím vedení řádného života odsouzeného v konkrétním případě. Je tak nutné analyzovat vývoj trestné činnosti odsouzeného z hlediska její frekvence a závažnosti, a to zejména v letech předcházejících spáchání trestného činu, za který odsouzený vykonává trest. Je přitom třeba mít na paměti, že podle kriminologických výzkumů dochází k opouštění kriminální dráhy postupně.

Ve vztahu k těmto kritériím, která definoval Ústavní soud, je možné konstatovat, že během výkonu trestu odnětí svobody nebylo chování odsouzeného za pobytu ve XXX blíže hodnoceno, po přemístění do XXX se choval odsouzený bezkonfliktně, plnil stanovené povinnosti a plně se adaptoval na podmínky výkonu trestu. I když je jeho chování ve výkonu trestu celkově hodnoceno kladně, není možné pomíjet, že podle vyjádření vychovatele u něj jde o standardní výkon trestu. Okresní soud pak důvodně zaměřil svoji pozornost na jednotlivá odsouzení vztahující se k trestům, pro které nyní odsouzený vykonává trest odnětí svobody.

Z popisu rejstříku trestů je zřejmé, že z výkonu trestu odnětí svobody, který odsouzený vykonával již v minulosti, byl i dříve podmíněně propuštěn v roce 2006. I poté se však dopouštěl další trestné činnosti, za kterou byl opakovaně odsouzen, mnohokrát mu byly ukládány v zásadě výchovné tresty, ale ani ty odsouzeného neodradily od opakování stejné trestné činnosti. Podle krajského soudu není bez významu zejména urputnost, s jakou odsouzený opakoval stále stejné protiprávní trestné jednání spočívající v nerespektování zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel. Za toto shodné úmyslné protiprávní jednání byl odsouzen opakovaně, přesto v krátké době znovu a znovu stejné jednání opakoval. Ani výkon předchozího trestu odnětí svobody, z něhož byl podmíněně propuštěn, ani odsouzení k trestům nespojeným s odnětím svobody tak odsouzenému nebránilo v tom, aby soustavně a úporně znovu a znovu nepáchal stejnou úmyslnou trestnou činnost. Odsouzený pak ani řádně nenastoupil výkon trestu odnětí svobody, kdy za toto jednání byl rovněž odsouzen, řádně nevykonával ani trest obecně prospěšných prací.

S ohledem na to, že opakování stejnorodé úmyslné trestné činnosti se odsouzený dopouštěl poté, co již v minulosti vykonával nepodmíněný trest odnětí svobody a dokonce byl z výkonu trestu podmíněně propuštěn, a znovu a opakovaně páchal trestnou činnost i poté, kdy mu byly ukládány ryze výchovné tresty, z nichž si však nevzal náležité ponaučení, jeví se jako vcelku logický závěr okresního soudu, že toto chování odsouzeného trávající po řadu let, kdy krátce po sobě znovu a znovu opakoval stejnou úmyslnou trestnou činnost, neskýtá záruku, že by v případě podmíněného propuštění odsouzený vedl řádný život. Za těchto okolností nebylo možné pokládat za beze zbytku naplněné všechny podmínky nezbytné k tomu, aby mohl soud rozhodnout o podmíněném propuštění odsouzeného z výkonu trestu odnětí svobody.

Z pohledu podané žádosti i ve světle právních názorů vyjádřených ve zmíněném rozhodnutí Ústavního soudu pak nelze mechanicky hodnotit jen počet kázeňských odměn, zvláště pokud byly ukládány za plnění jednoduchých úkolů jako např. úklidových prací. Naopak je na místě hodnotit vývoj osobnosti odsouzeného a z tohoto pohledu zvažovat, do jaké míry je reálný předpoklad, že se výkonem trestu skutečně napravil a že do budoucna již povede řádný život. Pokud v posuzované věci okresní soud dovodil, že odsouzený neskýtá přesvědčivou záruku vedení řádného života do budoucna, pak se s ohledem na zjištěné okolnosti jeví tento závěr jako podložený a logický. Okresní soud tedy zdůvodnil, proč nepovažoval za splněné všechny zákonem vyžadované podmínky k tomu, aby mohl vyhovět žádosti o podmíněné propuštění odsouzeného, a proto tuto jeho žádost zamítl.

Rovněž stížnost odsouzeného proti napadenému usnesení vyhodnotil jako nedůvodnou i krajský soud, a proto ji podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Pardubice 22. června 2021

JUDr. Aleš Holík v. r.
předseda senátu

USNESENÍ

Okresní soud v Pardubicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 3. června 2021 v trestní věci odsouzeného **XXX**, narozeného dne XXX, trvale bytem XXX, toho času ve výkonu trestu ve XXX, **o žádosti o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody,**

takto:

Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku za použití § 331 odst. 1 tr. řádu **se** žádost odsouzeného XXX o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody uloženého rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 14. 2. 2017, č. j. 1 T 160/2016-380, rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 20. 1. 2009, č. j. 54 T 1/2008-1631, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 15. 4. 2009, sp. zn. 5 To 14/2009, a rozsudkem Okresního soudu v Chrudimi ze dne 24. 4. 2020, č. j. 7 T 23/2020-97, **zamítá.**

Odůvodnění:

Odsouzený vykonává ve XXX tresty odnětí svobody uložené mu shora uvedenými rozhodnutími, a to konkrétně trest odnětí svobody v trvání tří let a devíti měsíců, uložený mu za přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1, 3 tr. zákoníku a dále za přečin podvodu podle § 209 odst. 3 tr. zákoníku. Dále byl odsouzenému za přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. g) tr. zákoníku uložen trest odnětí svobody v trvání šesti měsíců. V neposlední řadě odsouzený vykonává zbytek trestu po předchozím podmíněném propuštění, a to v délce 1 008 dnů.

Soud projednával otázku podmíněného propuštění z výkonu trestu ve veřejném zasedání na základě návrhu odsouzeného ze dne 14. 4. 2021. Lhůty k přípravě byly u všech účastníků zachovány.

Odsouzený ve své žádosti a při svém výslechu uvedl, že má zajištěno zaměstnání i bydlení, vracel by se ke své XXX, ve které v současné době pracuje jako XXX. K trestné činnosti páchané ve zkušební době podmíněného propuštění se vyjádřil tak, že se dostal do dluhové pasti, kdy po podmíněném propuštění neměl přehled o svých závazcích, vytloukal klín klínem a nakonec nedostatek finančních prostředků řešil trestnou činností. Pokud by byl podmíněně propuštěn, má odsouzený v plánu požádat o oddlužení, aby stabilizoval svou finanční situaci. Co se týče trestné činnosti ve výkonu trestu, tedy držení a užívání mobilního telefonu, ten si obstaral, jelikož jeho XXX.

Ze zprávy vězeňské služby a výslechu vychovatelky vyplynulo, že odsouzený má celkem 22 odměn, je zařazen v I. skupině vnitřní diferenciaci. Jedná se u něj o nadstandardní výkon trestu a účelu trestu je již dosaženo.

V rejstříku trestů má odsouzený celkem 12 záznamů, ve výkonu trestu je podruhé. V roce 2010 byl odsouzený podmíněně propuštěn, od té doby byl odsouzený pětkrát soudně trestán, převážně pro majetkovou trestnou činnost.

Státní zástupkyně navrhla zamítnutí žádosti s ohledem na nedostatek předpokladu vedení řádného života u odsouzeného, jelikož ten by v minulosti podmíněně propuštěn a ve zkušební

době podmíněného propuštění se dopustil další trestné činnosti. Státní zástupkyně rovněž poukázala na to, že se odsouzený dopustil ve výkonu trestu odnětí svobody trestné činnosti.

Podle § 88 odst. 1 tr. zákoníku může soud odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a

a) odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody, nebo

b) odsouzený, jenž nebyl odsouzen za zvlášť závažný zločin,

1. kterým byla nebo měla být způsobena smrt, nejde-li o trestný čin zabití podle § 141 odst. 1,

2. kterým byla nebo měla být způsobena těžká újma na zdraví,

3. jehož znakem je spáchání na těhotné ženě nebo na dítěti,

4. který spáchal jako člen organizované skupiny, ve spojení s organizovanou skupinou nebo ve prospěch organizované zločinecké skupiny, nebo zvlášť závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině (§ 361),

5. který spáchal v úmyslu umožnit nebo usnadnit spáchání teroristického trestného činu, trestného činu účasti na teroristické skupině (§ 312a), financování terorismu (§ 312d), podpory a propagace terorismu podle § 312e odst. 3 nebo vybrožování teroristickým trestným činem (§ 312f), nebo

6. který je uveden v hlavě třetí, sedmé, deváté, dvanácté a třinácté zvláštní části tohoto zákona nebo v odstavci 4,

a který dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, vykonal alespoň třetinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody.

Při svém rozhodování soud nejprve zkoumal otázku, zda je splněn výkon poměrné části trestu. Vzhledem k tomu, že odsouzený je opakovaně ve výkonu trestu odnětí svobody, uplatní se postup podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a odsouzený může žádat o podmíněné propuštění po výkonu jedné poloviny trestu. Tuto podmínku odsouzený splnil, rovněž dne 4. 8. 2020 uplynula lhůta 6 měsíců od předchozí zamítavé žádosti.

Soud dále zkoumal otázku, zda odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu odnětí svobody, svým chováním a plněním povinností prokázal polepšení. Tuto podmínku soud nemá beze zbytku za splněnou. Je pravdou, že odsouzený je XXX velmi kladně hodnocen, ostatně jedná se o osobu zjevně inteligentní, která je schopna své jednání korigovat žádoucím způsobem, vyhovuje-li to jeho zájmům. Velmi negativní je však skutečnost, že se odsouzený dopustil spáchání trestného činu přímo ve výkonu trestu, za tento trestný čin byl pravomocně uznán na vinu a byl mu uložen další trest odnětí svobody. Ačkoliv jednání odsouzeného je lidsky pochopitelné, ukazuje na to, že odsouzený je ochoten respektovat nastavené normy jen do té míry, do které to vyhovuje jeho vlastním zájmům.

Soud dále zkoumal, zda je u odsouzeného splněna třetí podmínka, tedy předpoklad vedení řádného života. Zde soud musí konstatovat, že odsouzený byl v minulosti podmíněně propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody, dobrodiní soudu si nevážil a dopustil se většího množství úmyslných trestných činů. Ačkoliv se odsouzený tvrdí, že tentokrát svou finanční situaci již vyřeší legálním způsobem, soudu se toto tvrzení nejevilo jako pravděpodobné. Odsouzený si musel být již po minulém podmíněném propuštění vědom toho, že v případě páchaní další trestné činnosti mu bude nařízen výkon zbytku trestu, ze kterého byl podmíněně propuštěn, přesto své závazky neřešil legálním způsobem, ale dopustil se většího množství trestných činů. Odsouzený

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Popelová.

nebyl schopen uvést žádné mimořádné okolnosti, na základě kterých by mu soud mohl uvěřit, že tentokrát bude situace jiná. Nelze ani odhlédnout od toho, že manželka odsouzeného, ke které se odsouzený plánuje vrátet, se dopustila spáchání jednoho z trestných činů společně s ním.

Na základě výše uvedeného dospěl soud k závěru, že u odsouzeného nejsou splněny podmínky § 88 odst. 1 tr. zákoníku. Ač je soudu známa aktuální judikatura Ústavního soudu, dle které není možné pouze na základě předchozí trestné činnosti vylučovat zcela aplikaci institutu podmíněného propuštění u kteréhokoliv odsouzeného, při hodnocení jeho osoby nelze tuto trestní minulost přehlížet. Nejen, že se odsouzený dopustil trestné činnosti ve zkušební době předchozího podmíněného propuštění a v současné době vykonává zbytek trestu, ze kterého byl podmíněně propuštěn, dopustil se navíc trestné činnosti přímo ve výkonu trestu odnětí svobody. Opakované podmíněné propuštění v okamžiku, kdy se odsouzený neosvědčí ve zkušební době, je možné jen za zcela výjimečných okolností, kdy odsouzený prokáže zásadní změnu svého životního stylu. Nic takového u odsouzeného zjištěno nebylo, ten naopak spácháním trestného činu ve výkonu trestu prokázal, že se nelze spolehnout na to, že by v budoucnu byl ochoten dodržovat právní předpisy. Z těchto důvodů soud žádost odsouzeného zamítl.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možné podat stížnost u Okresního soudu v Pardubicích do tří dnů ode dne oznámení usnesení. O stížnosti rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích

Usnesení lze napadnout pro nesprávnost některého jeho výroku nebo pro porušení ustanovení o řízení, které usnesení předcházelo, jestliže toto porušení mohlo způsobit nesprávnost některého výroku usnesení. Stížnost lze opřít o nové skutečnosti nebo důkazy.

Toto právo nemá ten, kdo se jej platně vzdal.

Pardubice, 3. června 2021

Mgr. Matěj Pilát v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Popelová.

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 11. srpna 2021 o stížnosti odsouzeného XXX, narozeného XXX, trvale bytem XXX proti usnesení Okresního soudu v Pardubicích ze dne 3. června 2021, č. j. OPP 111/2021 – 112,

takto:

Stížnost odsouzeného se podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu zamítá.

Odůvodnění:

Napadeným usnesením zamítl okresní soud podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku za použití § 331 odst. 1 tr. řádu žádost odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, který vykonává podle rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 14. 2. 20217, sp. zn. 1 T 160/2016, Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 20. 1. 2009, sp. zn. 54 T 1/2008 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 15. 4. 2009, sp. zn. 5 To 14/2009 a rozsudku Okresního soudu v Chrudimi ze dne 24. 4. 2020, sp. zn. 7 T 23/2020.

Proti tomuto usnesení podal odsouzený ihned po jeho vyhlášení stížnost. V ní vyjádřil přesvědčení, že podmínky pro podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody splňuje. Nesouhlasí s názorem okresního soudu, že své jednání koriguje pouze tehdy, pokud to vyhovuje jeho vlastním zájmům. Ke svému jednání, za které byl odsouzen, se plně doznal, spolupracoval s orgány činnými v trestním řízení a trest uložený prvostupňovým soudem přijal. Pokud se okresní soud vyjadřuje k jeho XXX. Okresní soud podle odsouzeného nesprávně hodnotil důvody, které ho vedly ke spáchání trestné činnosti ve výkonu trestu odnětí svobody a vyvodil tak mylné závěry týkající se hodnocení jeho osoby.

Podle výpovědi vychovatelky i hodnocení Věznice Pardubice je výkon trestu u tohoto odsouzeného naprosto bezproblémový, nadstandardní a podle přesvědčení odsouzeného výkon trestu zcela splnil svůj účel. Odsouzený podrobně vysvětlil zásadní rozdíl mezi svojí sociální situací v době po předchozím propuštění z výkonu trestu v roce 2010 a situací, jaká by nastala nyní. Má především stabilního a silného zaměstnavatele, který nevyvozuje důsledky z jeho předchozího výkonu trestu odnětí svobody, odsouzený vyřešil svoje problémy s dluhy, a to soustavnou a cílenou prací během posledních více než tří let. Vyjádření vychovatelky Mgr. XXX i vězeňského psychologa XXX, která jsou zmiňována v písemné zprávě věznice, dosvědčují, že u odsouzeného nastal očekávaný posun v myšlení a výkon trestu u něj zcela naplnil svůj účel. Odsouzený připomíná, že i když není rozhodnutí o podmíněném propuštění nárokové, soudy by neměly vylučovat určitou kategorii osob jen na základě mechanického konformního přístupu. Známa je i skutečnost, že se velmi liší způsoby rozhodování jednotlivých okresních soudů v různých věznicích. Odsouzený je přesvědčen, že prodělal proměnu tak, aby byl schopen řádně se zařadit do většinové společnosti, a není u něj důvod k dalšímu pokračování výkonu trestu. Má za to, že napadené usnesení okresního soudu je nedostatečně odůvodněné, omezuje se na prosté konstatování stavu věci bez hlubšího zkoumání či vysvětlení. Není souladné ani s judikaturou Ústavního soudu, a proto je odsouzený pokládá za vadné. Navrhl tedy, aby krajský soud napadené usnesení zrušil a sám vyhověl jeho žádosti o podmíněné propuštění a propustil ho z výkonu trestu.

Z podnětu podané stížnosti přezkoumal krajský soud nejen napadené usnesení, ale také řízení, které jeho vydání předcházelo. Poté dospěl k následujícím závěrům.

I okresní soud si byl vědom skutečnosti, že celkově je chování odsouzeného ve výkonu trestu odnětí svobody posuzováno velmi dobře, odsouzený je ve výkonu trestu podruhé a velmi kladně vyznívá jeho hodnocení ze strany věznice i vychovatelky. Bez povšimnutí však nemohla zůstat skutečnost, že i v minulosti musel být odsouzený velmi dobře hodnocen, když dosáhl podmíněného propuštění z výkonu předchozího trestu odnětí svobody, přesto se však poté dopouštěl opakovaně úmyslné trestné činnosti. Nadto byl odsouzen i za to, že úmyslnou trestnou činnost spáchal během výkonu stávajícího trestu odnětí svobody. Ve vztahu k tomuto odsouzení poukazoval odsouzený na nepříznivou situaci XXX. Od ukončení této trestné činnosti spáchané během výkonu trestu odnětí svobody ještě neuplynuly ani dva roky a odsouzený se jí dopustil zhruba po třech letech výkonu trestu odnětí svobody. Přes jinak velmi kladné hodnocení chování odsouzeného ve výkonu trestu odnětí svobody nelze zmíněnou okolnost pomíjet a i podle krajského soudu je třeba spáchání této trestné činnosti brát v úvahu při zvažování otázky, zda lze od odsouzeného po propuštění očekávat vedení řádného života.

Odsouzený na jednu stranu velmi dobře plnil svoje povinnosti ve výkonu trestu a dosahoval kladného hodnocení, zařazen byl také i z tohoto důvodu na venkovní pracoviště, této situace však pak zneužil k tomu, aby po řadu měsíců páchal jednání, které bylo posouzeno jako úmyslný trestný čin zaměřený proti výkonu trestu odnětí svobody. S ohledem na celkovou délku současně vykonávaných trestů, kdy zmíněné trestné činnosti se odsouzený dopustil po několika letech výkonu trestu odnětí svobody a kdy od spáchání této trestné činnosti dosud neuplynuly ani celé dva roky, má krajský soud za to, že předpoklad budoucího vedení řádného života odsouzeným je takto významným způsobem zpochybněn. Odsouzený velmi dobře plní jinak všechny uložené povinnosti, svým chováním naplňuje předpoklady k tomu, aby byl velmi dobře hodnocen a dosáhl řady kázeňských odměn, přesto spáchání trestné činnosti během výkonu trestu odnětí svobody, které se odsouzený dopouštěl po delší dobu po řadu měsíců, a dosavadní časový odstup od ukončení páchaní této trestné činnosti odůvodňují závěr vyslovený okresním soudem, že prozatím nelze u odsouzeného vyslovit dostatečně přesvědčivý předpoklad, že by po propuštění vedl řádný život.

Pokud tedy ve stávající situaci okresní soud žádost odsouzeného o podmíněné propuštění zamítl, pak i krajský soud dospěl k závěru, že pro takový postup byly dostatečně přesvědčivé důvody. Proto stížnost odsouzeného proti napadenému usnesení jako nedůvodnou zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Pardubice 11. srpna 2021

JUDr. Aleš Holík v. r.
předseda senátu

USNESENÍ

Okresní soud v Pardubicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 3. června 2021 v trestní věci odsouzeného **XXX**, narozeného dne XXX, trvale bytem XXX, po propuštění bytem XXX, toho času ve výkonu trestu ve XXX, **o žádosti o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody,**

takto:

Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku za použití § 331 odst. 1 tr. řádu **se** odsouzený XXX **podmíněně propouští** z výkonu trestu odnětí svobody uloženého rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 22. 10. 2018, č. j. 1 T 178/2018-83, a rozsudkem Okresního soudu v Chrudimi ze dne 26. 2. 2019, č. j. 7 T 73/2018-234.

Podle § 89 odst. 1 tr. zákoníku **se** stanoví zkušební doba v trvání **4 (čtyř) let** a zároveň se nad odsouzeným vyslovuje **dohled**.

Podle § 89 odst. 2 tr. zákoníku se odsouzenému ukládá povinnost ve zkušební době dle svých sil **nahradit škodu** trestnou činností způsobenou.

Podle § 89 odst. 2 tr. zákoníku a § 48 odst. 4 písm. h) tr. zákoníku se odsouzenému ukládá povinnost ve zkušební době **se zdržet požívání** návykových látek.

Odůvodnění:

Odsouzený vykonává ve XXX tresty odnětí svobody uložené mu shora uvedenými rozhodnutími, a to konkrétně trest odnětí svobody v trvání tří let uložený mu mimo jiné za zločin loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku a dále trest odnětí svobody v trvání tří měsíců, uložený mu za přečin krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku.

Soud projednával otázku podmíněného propuštění z výkonu trestu ve veřejném zasedání na základě návrhu odsouzeného ze dne 26. 4. 2021. Lhůty k přípravě byly u všech účastníků zachovány.

Odsouzený ve své žádosti a při svém výslechu uvedl, že má zajištěno zaměstnání i bydlení, vracel by se k rodičům, kteří by dohlédli na to, aby se nestýkal se závadovými osobami. Odsouzený dále projevil lítost nad spáchanou trestnou činností a deklaroval odhodlání do budoucna vést řádný život.

Ze zprávy vězeňské služby a výslechu vychovatelky vyplynulo, že odsouzený má celkem 3 odměny, je zařazen v I. skupině vnitřní diferenciaci. K relativně nízkému počtu odměn uvedla vychovatelka, že odsouzený tuto skutečnost nezavinil, důvodem je fakt, že nebyl po delší dobu pracovní zařazen. Ze zaměstnání u společnosti XXX byl odsouzený vyřazen, nikoliv pro špatnou pracovní morálku, ale proto, že jeho manuální schopnosti na tuto práci nestačily. Vychovatelka hodnotila výkon trestu ze strany odsouzeného jako nadstandardní. Ředitel věznice v hodnocení konstatuje, že u odsouzeného je dosahováno účelu výkonu trestu a odsouzený dokázal korigovat své chování žádoucím směrem.

V rejstříku trestů má odsouzený celkem 9 záznamů, ve výkonu trestu je podruhé. V roce 2015 odsouzený vykonal předchozí trest odnětí svobody v trvání 16 měsíců, následně byl třikrát odsouzen.

Státní zástupkyně navrhla zamítnutí žádosti s ohledem na nedostatek předpokladu vedení řádného života u odsouzeného, jelikož ten je podruhé ve výkonu trestu a z předchozího výkonu trestu se nepoučil.

Podle § 88 odst. 1 tr. zákoníku může soud odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a

a) odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody, nebo

b) odsouzený, jenž nebyl odsouzen za zvlášť závažný zločin,

1. kterým byla nebo měla být způsobena smrt, nejde-li o trestný čin zabití podle § 141 odst. 1,

2. kterým byla nebo měla být způsobena těžká újma na zdraví,

3. jehož znakem je spáchání na těhotné ženě nebo na dítěti,

4. který spáchal jako člen organizované skupiny, ve spojení s organizovanou skupinou nebo ve prospěch organizované zločinecké skupiny, nebo zvlášť závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině (§ 361),

5. který spáchal v úmyslu umožnit nebo usnadnit spáchání teroristického trestného činu, trestného činu účasti na teroristické skupině (§ 312a), financování terorismu (§ 312d), podpory a propagace terorismu podle § 312e odst. 3 nebo vybrožování teroristickým trestným činem (§ 312f), nebo

6. který je uveden v hlavě třetí, sedmé, deváté, dvanácté a třinácté zvláštní části tohoto zákona nebo v odstavci 4,

a který dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, vykonal alespoň třetinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody.

Při svém rozhodování soud nejprve zkoumal otázku, zda je splněn výkon poměrné části trestu. Vzhledem k tomu, že odsouzený je opakovaně ve výkonu trestu odnětí svobody, uplatní se postup podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a odsouzený může žádat o podmíněně propuštění po výkonu jedné poloviny trestu. Tuto podmínku odsouzený splnil dne 19. 7. 2020.

Soud dále zkoumal otázku, zda odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu odnětí svobody, svým chováním a plněním povinností prokázal polepšení. I tuto podmínku má soud za splněnou, odsouzený je vězeňskou službou hodnocen nadstandardně, s jeho chováním nejsou žádné problémy a sama vězeňská služba dospěla k závěru, že u odsouzeného došlo k přehodnocení jeho dosavadního způsobu života.

Soud dále zkoumal, zda je u odsouzeného splněna třetí podmínka, tedy předpoklad vedení řádného života. Je pravdou, že odsouzený je ve výkonu trestu již podruhé, předchozí trest odnětí svobody na něj zjevně neměl žádoucí vliv. Na druhou stranu se odsouzený soudu jeví jako osoba velmi lehce ovlivnitelná a soud uvěřil jeho tvrzení, že trestnou činnost páchal pod vlivem svého okolí. Pokud odsouzený v současné době deklaruje ochotu žít s rodiči, kteří jej budou motivovat k vedení řádného života, nemá soud důvod mu nevěřit. Soud také přihlédl k tomu, že odsouzený nepodal žádost o podmíněně propuštění ihned po uplynutí jedné poloviny trestu, ale že odsouzenému zbývá vykonal již pouze zhruba 9 měsíců. Za této situace má soud za to, že

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Popelová.

s ohledem na osobnost odsouzeného k jeho nápravě lépe přispěje, když bude podmíněně propuštěn a bude nad ním vysloven dohled probační a mediační služby, která s ním bude moci dále pracovat. Pokud by žádost odsouzeného byla zamítnuta a ten by byl propuštěn 3. 3. 2022 po výkonu celého trestu, tato možnost by chyběla a dle mínění soudu by hrozilo větší nebezpečí, že bude odsouzený opakovat páčání trestné činnosti. Z těchto důvodů tak soud vyhověl žádosti odsouzeného.

S ohledem na trestní minulost odsouzeného mu byla stanovena delší zkušební doba, a to v trvání 4 let. Nad odsouzeným byl stanoven dohled probační a mediační služby, jelikož má soud za to, že odsouzený potřebuje ve svém životě asistenci, aby se do budoucna vyvaroval styku se závadovými osobami. Jelikož odsouzený doposud neuhradil škodu, kterou trestnou činností způsobil, byla mu uložena povinnost tuto škodu v průběhu zkušební doby nahradit. Odsouzený sám přiznal, že se loupeže dopustil XXX, byl mu tedy uložen i zákaz užívání návykových látek ve zkušební době podmíněného propuštění.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možné podat stížnost u Okresního soudu v Pardubicích do tří dnů ode dne oznámení usnesení. O stížnosti rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích

Usnesení lze napadnout pro nesprávnost některého jeho výroku nebo pro porušení ustanovení o řízení, které usnesení předcházelo, jestliže toto porušení mohlo způsobit nesprávnost některého výroku usnesení. Stížnost lze opřít o nové skutečnosti nebo důkazy.

Toto právo nemá ten, kdo se jej platně vzdal.

Pardubice, 3. června 2021

Mgr. Matěj Pilát v. r.
předseda senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 14. července 2021 o **stížnosti státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Pardubicích** v trestní věci **odsouzeného XXX**, narozeného XXX v, trvale bytem XXX, t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody XXX, proti usnesení Okresního soudu v Pardubicích ze dne 3. 6. 2021, č.j. 0 PP 118/2021-44,

takto:

*Z podnětu stížnosti státní zástupkyně se napadené usnesení podle § 149 odst. 1 písm. a) tr. řádu **zrušuje** a nově se rozhoduje tak, že podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku za použití § 331 odst. 1 tr. řádu se žádost odsouzeného XXX o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, který mu byl uložen rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 22.10.2018, č.j. 1 T 178/2018-83 a rozsudkem Okresního soudu v Chrudimi ze dne 26.2.2019, č.j. 7 T 73/2018-234, **zamítá**:*

Odůvodnění:

Napadeným usnesením rozhodl okresní soud podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a vyhověl žádosti odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody z rozhodnutí shora citovaných, přičemž stanovil zkušební dobu na 4 roky za současného vyslovení dohledu s povinností ve zkušební době podle svých sil nahradit škodu trestnou činností způsobenou a dále povinností zdržet se ve zkušební době požívání návykových látek.

Své rozhodnutí okresní soud odůvodnil tím, že odsouzený vykonal zákonem předepsanou část trestu odnětí svobody, dále shledal, že svým chováním a plněním povinností prokázal polepšení, kdy je hodnocen nadstandardně, s jeho chováním nejsou žádné problémy a sama vězeňská služba dospěla k závěru, že u odsouzeného došlo k přehodnocení jeho dosavadního způsobu života. Pokud jde o další podmínku podmíněného propuštění, tedy zda je u něho předpoklad vedení řádného života, pak se odsouzený jeví jako osoba velmi lehce ovlivnitelná a soud uvěřil jeho tvrzení, že trestnou činnost páchal pod vlivem svého okolí. Pokud nyní deklaruje ochotu žít s rodiči, nemá soud důvod mu nevěřit. S ohledem na osobnost odsouzeného k jeho nápravě lépe přispěje, když bude podmíněně propuštěn a bude nad ním vysloven dohled probační a mediační služby. S ohledem na jeho trestní minulost uložil delší zkušební dobu a dohled probační služby, stejně jako uložil další povinnosti ohledně náhrady škody a povinnosti zdržet se užívání návykových látek

Proti tomuto usnesení podala včasnou stížnost státní zástupkyně, v níž poukazuje na skutečnost, že odsouzený byl 9x soudně trestán, ve výkonu trestu odnětí svobody je podruhé. Ani první výkon trestu nesplnil svůj účel, když se poté odsouzený dopustil další, i závažnější trestné činnosti – zločinu loupeže, za který mu byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 3 let, který nyní vykonává. Ve výkonu trestu je odsouzený od 3. 12. 2018 a za dobu výkonu trestu získal pouze 3 odměny, dle sdělení věznice je účelu trestu dosahováno, nikoli dosaženo. Rozhodnutí okresního soudu o podmíněném propuštění považuje za předčasné, neboť nebyly splněny všechny zákonné podmínky, zejména ta, zda povede řádný život. Proto navrhl, aby bylo napadené usnesení zrušeno a žádost odsouzeného o podmíněné propuštění byla zamítnuta.

Krajský soud ve smyslu ustanovení § 147 odst. 1 tr. řádu přezkoumal napadené usnesení, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k těmto závěrům.

Podle ustanovení § 88 odst. 1 tr. zákoníku soud může odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním

Shodu s prvopisem potvrzuje Dita Šimková

a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a

- a) odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody, nebo
- b) odsouzený, jenž nebyl odsouzen za zvlášť závažný zločin a který dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, vykonal alespoň třetinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody.

Podle § 88 odst. 2 tr. zákoníku jestliže odsouzený za přečin prokázal svým vzorným chováním a plněním svých povinností, že dalšího výkonu trestu není třeba, může ho soud podmíněně propustit na svobodu i předtím, než vykonal část trestu odnětí svobody vyžadovanou pro podmíněné propuštění podle odstavce 1. Soud nevyhoví návrhu ředitele věznice na podmíněné propuštění odsouzeného na svobodu, jen je-li zjevné, že by odsouzený po propuštění na svobodu nevedl řádný život.

Podle § 88 odst. 3 tr. zákoníku soud při rozhodování o podmíněném propuštění odsouzeného za zločin přihlédne také k tomu, zda odsouzený včas nastoupil do výkonu trestu a zda částečně nebo zcela nahradil či jinak odčinil škodu nebo jinou újmu způsobenou trestným činem. Jestliže odsouzený vykonával ochranné léčení před nástupem výkonu trestu odnětí svobody nebo v jeho průběhu, přihlédne soud i k projevenému postoji odsouzeného k výkonu ochranného léčení.

Ze znění citovaného ustanovení § 88 odst. 1 tr. zákoníku je zřejmé, že pro podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody musí být splněny obě podmínky současně: tedy jednak odsouzený musí svým chováním po právní moci rozsudku a zejména během výkonu trestu prokázat polepšení a dále musí existovat záruka, že odsouzený povede v budoucnu řádný život.

Lze souhlasit s názorem okresního soudu, že odsouzený splnil podmínku zákonem předepsané části trestu, aby mohl žádost podat a také do jisté míry, ale ne zcela, splnil podmínku, že v průběhu výkonu trestu prokázal nápravu a polepšení. Nelze přehlédnout, že odsouzený je ve výkonu trestu odnětí svobody od 3. 12. 2018 a od té doby do současné doby získal jenom 3 kázeňské odměny, což se nejeví jako nadstandardní způsob výkonu trestu, jak je v usnesení okresního soudu uvedeno, ale jedná se dle názoru krajského soudu o standardní způsob výkonu trestu. Odsouzený nepochybně měl možnost získat více kázeňských odměn, nikoli jen ze zaměstnání, jak uváděla vychovatelka, ale i z jiných aktivit a činností v rámci výkonu trestu. Pokud pak v průběhu roku 2020 nezískal ani jednu kázeňskou odměnu, ani to nelze hodnotit jako nadstandardní přístup k výkonu trestu. Kromě toho přeřazen byl do I. skupiny vnitřní diferenciaci až 18. 1. 2021, tedy rovněž se zde nenachází nikterak dlouho dobu a pokud jde o jeho pracovní zařazení, ani to nevykazuje nějaké výtečné hodnocení, neboť z jednoho pracoviště byl vyřazen proto, že odvolal svůj souhlas se zaměstnáváním u jiného subjektu než je věznice, v druhém případě byl zařazen na pracovišti uvnitř věznice, ale z tohoto pracoviště byl vyřazen z důvodu neprokázání dovedností potřebných k vykonávání práce a teprve nyní od dubna 2021 je zaměstnán u společnosti XXX. Ani tyto skutečnosti nelze tedy hodnotit jako nadstandardní způsob výkonu trestu, zejména pokud před výkonem trestu odsouzený nepracoval a mohl si takto v průběhu výkonu trestu vytvořit potřebné pracovní návyky a dovednosti. Krajský soud proto nedospěl k závěru, že by odsouzený nadstandardním způsobem plnil podmínky výkonu trestu tak, aby prokázal nápravu a polepšení v takové míře, aby mohlo být uvažováno o podmíněném propuštění. Jistě je snahou odsouzeného plnit všechny stanovené programy i podmínky, ale jeho přístup by mohl být daleko aktivnější, snaživější a mohl by získat více benefitů, které by mu poté pomohly při hodnocení jeho nápravy a polepšení.

Pokud jde o poslední podmínku pro podmíněné propuštění, a sice zda do budoucna skýtá záruku vedení řádného života, pak na rozdíl od okresního soudu ani v tomto případě nedospěl

krajský soud k závěru, že by tato podmínka byla u odsouzeného splněna. Nelze pomíjet při hodnocení všech rizik do budoucna skutečnosti, které zmiňuje státní zástupkyně v podané stížnosti. Odsouzený je osobou, která má s trestnou činností velmi bohaté zkušenosti. O tom vypovídá obsah 9 záznamů v rejstříku trestů, a i když pro některá odsouzení platí fikce zahlazení, přesto nelze pomíjet v rámci hodnocení osobnosti odsouzeného známá fakta. Z devíti odsouzení je převážná část pro majetkovou trestnou činnost. Odsouzenému byly dávány různé šance v průběhu jeho života, kterých však nevyužil a nepřesvědčil, že je schopen na svobodě žít řádným způsobem života. O tom vypovídá fakt, že z předchozího výkonu trestu odnětí svobody byl propuštěn dne 2. 10. 2015 a od té doby následuje výčet dalších tří odsouzení, která v současné době vykonává, přičemž je zřejmé, že od původní majetkové trestné činnosti došlo dokonce ke gradaci jeho trestného jednání, neboť se dopustil dokonce násilného trestného činu v podobě loupeže, za což byl odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody na 3 roky a posléze byl tento trest zrušen dalším uloženým souhrnným trestem, resp. zůstal v této výměře a přibyl trest propadnutí věci. To rozhodně nevypovídá o tom, že by si odsouzený vzal z výkonu trestu patřičné poučení a snažil se svůj způsob života změnit.

Jistě v rámci výkonu trestu pod dohledem orgánů vězeňské služby je schopen své chování a jednání korigovat, projevovat snahu po nápravě, ale nelze přehlédnout zásadní skutečnost, že na svobodě opakovaně selhal a znovu páchal trestnou činností. O tom vypovídá to, že je podruhé ve výkonu trestu odnětí svobody. Styl života odsouzeného na svobodě svědčí o tom, že není schopen žít řádným způsobem života, opakovaně selhává a opakovaně páchá stejný druh trestné činnosti. Pominout nelze ani závažnost poslední spáchané trestné činnosti, pro kterou je nyní ve výkonu trestu odnětí svobody a i když se její charakter odrazil ve výši uloženého trestu, nelze přehlédnout, že šlo o závažné jednání násilného charakteru, kterým se snažil si přisvojit peníze poškozeného, které mu údajně dlužil. Přitom ze samotného vyjádření odsouzeného u veřejného zasedání vyplynulo, že dosud ani nezačal splácet způsobenou škodu a ani se nijak nezajímal o to, aby tak mohl učinit. Jistě i tato skutečnost je zásadní z hlediska hodnocení jeho osobnosti a snahy dosáhnout nápravy v tom směru, že odčiní následky, které svou trestnou činností způsobil. To, že odsouzený v průběhu výkonu trestu prokázal zájem a snahu pracovat na sobě samém v oblasti změny názorů, postojů a chování, je jistě chvályhodné, nicméně jak bylo uvedeno již shora, v kontrolovaném prostředí věznice dokáže své chování a jednání korigovat potřebným směrem, ale na svobodě opakovaně selhává.

Pokud jde o trestní minulost odsouzeného, tak právě při hodnocení skutečností, zda je osobou, která skýtá do budoucna záruku vedení řádného života, je třeba kromě jiného vycházet i z těchto údajů, které mnohé o osobnosti odsouzeného vypovídají. Předchozí tresty neměly pozitivní výchovný účinek, naopak odsouzený spáchal další trestnou činnost v době, kdy mu byla dána šance prokázat, že se polepšil a že výkon trestu jej napravil. Takové skutečnosti nelze pomíjet a dané skutečnosti vedly krajský soud k oprávněným závěrům, že odsouzený není osobou, které by v tomto ohledu bylo možné věřit v tom směru, že se další trestné činnosti již nedopustí. Podstatou institutu podmíněného propuštění je zkoumat, zda dosavadní výkon trestu i plnění resocializačního programu ze strany odsouzeného, jakož i sociální podmínky a zázemí, do kterého se bude vracet, skýtají záruku vedení řádného života do budoucna. Je sice pravdou, že odsouzený má zázemí, kam by se mohl vrátit, ale toto měl i před nástupem do výkonu trestu, přesto selhal. Proto ani tyto skutečnosti nemohou převážit fakt, že odsouzený inklinuje k trestné činnosti, kdy ve výkonu trestu je schopen své povinnosti plnit a chování korigovat, ale v civilním životě opakovaně selhává. Z hodnocení věznice vyplývá, že u odsouzeného je nápravy dosahováno, ale zatím jí dosaženo nebylo.

Proto i z tohoto pohledu nelze dovodit, že by odsouzený skutečně v případě propuštění skýtal záruku vedení řádného života.

Pokud jde o to, že má příslib práce, ani to není rozhodující skutečnost, která by mohla odůvodnit podmíněné propuštění, neboť jde pouze o příslib práce, avšak odsouzený před

výkonem trestu nepracoval, ani ve výkonu trestu to s prací nebylo zcela dostatečné, proto nelze jen z tohoto příslibu dovozovat nápravu odsouzeného.

Z ustanovení § 88 odst. 1 tr. řádu vyplývá, že soud „může“ odsouzeného při splnění tam citovaných podmínek propustit z výkonu trestu odnětí svobody. Na daný institut tedy není právní nárok, ale záleží na posouzení a rozhodnutí soudu, zda existují takové skutečnosti a okolnosti, které využití daného institutu umožňují a v daném případě krajský soud takové skutečnosti, které by svědčily pro závěr, že odsouzený již v budoucnu povede řádný život, neshledal.

S ohledem na shora uvedené krajský soud z podnětu stížnosti státní zástupkyně napadené usnesení podle § 149 odst. 1 písm. a) tr. řádu zrušil a sám nově rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Pardubice 14. července 2021

JUDr. Šárka Pfeiferová v.r.
předsedkyně senátu

USNESENÍ

Okresní soud v Pardubicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 10. června 2021 v trestní věci odsouzeného **XXX**, narozeného dne XXX, trvale bytem XXX, toho času ve výkonu trestu ve XXX, **o žádosti o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody,**

takto:

Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku za použití § 331 odst. 1 tr. řádu **se** žádost odsouzeného XXX o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody uloženého rozsudkem Okresního soudu v Chomutově ze dne 4. 9. 2017, č. j. 47 T 108/2015-1398, a rozsudkem Okresního soudu v Chomutově ze dne 24. 7. 2019, č. j. 29 T 73/2019-113, **zamítá.**

Odůvodnění:

Odsouzený vykonává ve Věznici Pardubice dva tresty odnětí svobody uložené mu shora uvedenými rozhodnutími. V prvním případě jde trest odnětí svobody v trvání pěti let uložený mu za zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku a přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku, nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku a výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku. Dále odsouzený vykonává trest odnětí svobody v trvání čtyř měsíců za přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. f) tr. zákoníku, a to za nenastoupení do výkonu trestu.

Soud projednával otázku podmíněného propuštění z výkonu trestu ve veřejném zasedání na základě návrhu odsouzeného ze dne 26. 4. 2021, který byl původně adresován Okresnímu soudu v Litoměřicích. Lhůty k přípravě byly u všech účastníků zachovány.

Odsouzený ve své žádosti a při svém výsledku uvedl, že po propuštění by bydlel XXX a dále se soudí se svým bývalým zaměstnavatelem, z čehož očekává další příjmy. Odsouzený nesouhlasil s uloženými kázeňskými tresty s odůvodněním, že je nekuřák a pouze upozorňoval ostatní odsouzené, že by neměli kouřit, za což mu byly uloženy kázeňské tresty. Odsouzený se odmítá podílet na úklidech ve věznici, jelikož mladší odsouzení je také nevykonávají.

Ze zprávy vězeňské služby a výsledku vychovatelky vyplynulo, že odsouzený je zařazen ve II. skupině vnitřní diferenciaci, má uděleny 2 kázeňské tresty, kázeňskou odměnu nemá. Věznice konstatuje, že odsouzený popírá spáchané delikty, jemu uložený trest nepřijal a chybí mu nadhled i kontrola. Účelu výkonu trestu u odsouzeného není dosahováno.

V rejstříku trestů má odsouzený celkem 17 záznamů, ve výkonu trestu je poosmé. Naposledy byl podmíněně propuštěn z výkonu trestu v roce 2012 se zkušební dobou v trvání tří let, následně došlo k jeho osvědčení ze zákona. Odsouzený nicméně započal páchat závažnou trestnou činnost, za kterou je v současné době ve výkonu trestu, ihned po svém podmíněném propuštění.

Státní zástupkyně navrhla zamítnutí žádosti s ohledem na negativní hodnocení ze strany věznice, konstatovala rovněž absenci předpokladu vedení řádného života ze strany odsouzeného.

Podle § 88 odst. 1 tr. zákoníku může soud odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a

může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a

a) odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody, nebo

b) odsouzený, jenž nebyl odsouzen za zvlášť závažný zločin,

1. kterým byla nebo měla být způsobena smrt, nejde-li o trestný čin zabití podle § 141 odst. 1,

2. kterým byla nebo měla být způsobena těžká újma na zdraví,

3. jebož znakem je spáchání na těhotné ženě nebo na dítěti,

4. který spáchal jako člen organizované skupiny, ve spojení s organizovanou skupinou nebo ve prospěch organizované zločinecké skupiny, nebo zvlášť závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině (§ 361),

5. který spáchal v úmyslu umožnit nebo usnadnit spáchání teroristického trestného činu, trestného činu účasti na teroristické skupině (§ 312a), financování terorismu (§ 312d), podpory a propagace terorismu podle § 312e odst. 3 nebo vybrožování teroristickým trestným činem (§ 312f), nebo

6. který je uveden v hlavě třetí, sedmé, deváté, dvanácté a třinácté zvláštní části tohoto zákona nebo v odstavci 4,

a který dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, vykonal alespoň třetinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody.

Při svém rozhodování soud nejprve zkoumal otázku, zda je splněn výkon poměrné části trestu. Vzhledem k tomu, že odsouzený je opakovaně ve výkonu trestu odnětí svobody, uplatní se postup podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a odsouzený může žádat o podmíněné propuštění po výkonu jedné poloviny trestu. Tuto podmínku odsouzený splnil ke dni 1. 3. 2020.

Soud dále zkoumal otázku, zda odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu odnětí svobody, svým chováním a plněním povinností prokázal polepšení. Tuto podmínku soud nemá za splněnou. Odsouzený se nachází v II. skupině vnitřní diferenciaci, má uloženy dva kázeňské tresty. Odsouzený se u veřejného zasedání snažil sporovat okolnosti, které k uložení kázeňských trestů vedly, jejich uložení je však v kompetenci vězeňské služby. I kdyby však odsouzenému nebyly tyto kázeňské tresty uloženy, zcela jistě by se nedalo hovořit z jeho strany o nadstandardním výkonu trestu, který by vedl k závěru o prokázání polepšení ze strany odsouzeného. Odsouzený se odmítá zapojovat i do běžných úklidových prací na oddíle, je konfliktní a není schopen korigovat své chování. Odsouzenému nebyla udělena ani jedna kázeňská odměna. Soud tak musel dojít k závěru, že odsouzený svým chováním ve výkonu trestu neprokázal polepšení.

Soud dále zkoumal, zda je u odsouzeného splněna třetí podmínka, tedy předpoklad vedení řádného života. Odsouzený je ve výkonu trestu již poosmé, ihned po předchozím podmíněném propuštění začal páchat velmi závažnou trestnou činnost. Odsouzený svou vinu popírá, nicméně soud nemá pravomoc v rámci rozhodování o podmíněném propuštění přezkoumávat pravomocné odsouzení nalézacího soudu. Odsouzený rovněž nenastoupil do výkonu trestu odnětí svobody dobrovolně, za což mu byl uložen další trest odnětí svobody. Odsouzený sice rovněž popírá spáchání tohoto trestného činu, jelikož se snaží poukazovat na důležité důvody, které mu bránily v nastoupení, nicméně i zde je soud vázán pravomocným rozhodnutím nalézacího soudu. Rovněž je nutné přihlídnout k tomu, že odsouzený nepřijal svou vinu a staví se do role oběti, což snižuje šanci na jeho resocializaci. Za této situace je zřejmé, že u odsouzeného existuje vysoké riziko opakování trestné činnosti v případě propuštění z výkonu trestu odnětí svobody.

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Popelová.

Soud shledal, že u odsouzeného nejsou splněny dvě ze tří zákonem vyžadovaných podmínek pro podmíněně propuštění a žádost odsouzeného tak byla zamítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možné podat stížnost u Okresního soudu v Pardubicích do tří dnů ode dne oznámení usnesení. O stížnosti rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích

Usnesení lze napadnout pro nesprávnost některého jeho výroku nebo pro porušení ustanovení o řízení, které usnesení předcházelo, jestliže toto porušení mohlo způsobit nesprávnost některého výroku usnesení. Stížnost lze opřít o nové skutečnosti nebo důkazy.

Toto právo nemá ten, kdo se jej platně vzdal.

Pardubice, 10. června 2021

Mgr. Matěj Pilát v. r.
předseda senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích projednal v neveřejném zasedání konaném dne 11. srpna 2021 **stížnost odsouzeného XXX, narozeného XXX**, trvale bytem XXX, toho času ve výkonu trestu odnětí svobody ve XXX, proti usnesení Okresního soudu v Pardubicích ze dne 10. června 2021, č. j. 0 PP 119/2021 - 59, a rozhodl

takto:

*Stížnost odsouzeného se podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu **zamítá**.*

Odůvodnění:

Napadeným usnesením okresní soud podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku zamítl žádost odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody uloženého mu rozsudkem Okresního soudu v Chomutově ze dne 4. 9. 2017, č. j. 47 T 108/2015 – 1398 a rozsudkem Okresního soudu v Chomutově ze dne 24. 7. 2019, č. j. 29 T 73/2019-113.

Své rozhodnutí odůvodnil okresní soud tím, že v případě odsouzeného nelze spatřovat polepšení a předpoklad vedení řádného života. Odsouzený byl ve výkonu trestu kázeňsky trestán, nachází se ve II. skupině vnitřní diferenciaci, odmítá se zapojovat do běžných úklidových prací na oddíle, je konfliktní a není schopen korigovat svoje chování. Odsouzený je ve výkonu trestu již poosmé, nemá náhled na spáchanou trestnou činnost a v minulosti již byl podmíněně propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody. Do současného výkonu trestu odnětí svobody ani dobrovolně nenastoupil. Z těchto důvodů okresní soud spatřuje u odsouzeného vysoké riziko opakování trestné činnosti v případě podmíněného propuštění na svobodu.

Proti tomuto usnesení podal včasnou stížnost odsouzený, ve které vyjádřil svoje přesvědčení, že podmínky podmíněného propuštění splňuje a je připraven vést řádný život. Cítí, že je dostatečně ponaučen a XXX. K výtkám týkajícím se jeho pasivity při úklidu uvádí, že je po XXX. Ve vztahu ke kázeňským trestům uvádí, že on sám byl 2x napaden, což podrobně popisuje.

Krajský soud ve smyslu § 147 odst. 1 tr. řádu přezkoumal napadené usnesení i řízení, které mu předcházelo, a dospěl k závěru, že stížnost odsouzeného není důvodná.

Okresní soud správně dovedl, že nelze spatřovat reálné polepšení odsouzeného, a proto zde není ani příznivé očekávání spojené s odsouzeným v případě jeho podmíněného propuštění na svobodu. Tyto podmínky v případě odsouzeného splněny nebyly.

Okresní soud naprosto přesvědčivou a konkrétní argumentací vyjádřil, že v případě odsouzeného zde není patrné polepšení, je podprůměrným vězněm, který má kázeňské problémy při výkonu trestu. Odsouzený pochopitelně není politickým vězněm, neboť nebyl odsouzen za své politické přesvědčení, ale za to, že poměrně zásadním způsobem XXX Tyto trestné činy byly spáchány, popř. ukončeny v roce 2015, kdy již byl odsouzený v důchodovém věku. Je tedy zřejmé, že ani postupující věk neměl vliv na změnu životních postojů odsouzeného projevujících se páchaním trestné činnosti. Odsouzený již byl 17x odsouzen během let 1968 – 2019 a jedná se u něj o ustálený způsob života. Neprojevuje žádný náhled na spáchanou trestnou činnost a v průběhu výkonu trestu nevyvíjí patřičné úsilí k tomu, aby prokázal svoje polepšení.

Shodu s prvopisem potvrzuje Dita Šimková

V daném případě je tedy podstatné, že odsouzený je spíše podprůměrným vězněm, který nevyvinul žádné úsilí k tomu, aby přesvědčil soud rozhodující o jeho žádosti o tom, že u něj došlo k polepšení. Je zjevné, že má problémy přizpůsobit se životu ve výkonu trestu odnětí svobody a ani v tomto kontrolovaném prostředí není schopen bezproblémově fungovat, kdy byl již opakovaně kázeňsky trestán. Nevytváří si ani podmínky pro přeřazení do I. přístupné skupiny vnitřní diference. Odsouzený není schopen dodržovat vnitřní řád věznice, dochází u něj ke kázeňskému potrestání. Jedná se o osobu, která v minulosti již byla opakovaně trestána, nacházela se ve výkonu trestu odnětí svobody a tak lze těžko očekávat, že by mohla v souladu se zákony fungovat i v nekontrolovaném prostředí civilního života.

Žádost odsouzeného byla zjevně nedůvodná, stejně tak i jeho stížnost, a proto ji krajský soud podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Pardubice 11. srpna 2021

JUDr. Aleš Holík v.r.
předseda senátu

Zpracoval
Mgr. Petr Žanda

USNESENÍ

Okresní soud v Pardubicích, soud pro mládež, rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 10. června 2021 v trestní věci odsouzeného **XXX**, narozeného XXX, trvale bytem XXX, toho času ve výkonu trestu ve XXX, **o žádosti o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody,**

takto:

Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku za použití § 331 odst. 1 tr. řádu **se** žádost odsouzeného XXX o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody uloženého rozsudkem Městského soudu v Praze – soudu pro mládež ze dne 9. 4. 2021, č. j. 63 Tm 3/2021-498, **zamítá.**

Odůvodnění:

Odsouzený vykonává ve XXX trestní opatření odnětí svobody v trvání jednoho roku uložené mu shora uvedeným rozhodnutím pro provinění loupeže podle § 173 odst. 1, 2 písm. b) a provinění neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 tr. zákoníku.

Soud projednával otázku podmíněného propuštění z výkonu trestu ve veřejném zasedání na základě návrhu odsouzeného ze 14. 4. 2021, který byl původně adresován Obvodnímu soudu pro Prahu 4. Lhůty k přípravě byly u všech účastníků zachovány.

Odsouzený ve své žádosti a při svém výslechu uvedl, že po propuštění by se vracel na adresu svého trvalého pobytu na XXX, nemá však žádné potvrzení o tom, že by tam mohl bydlet. Žádné zaměstnání zatím zajištěné nemá, práci by si hledal až v případě propuštění. Odsouzený dále uvedl, že lituje svého jednání.

Ze zprávy vězeňské služby a výslechu vychovatelky vyplynulo, že odsouzený je ve výkonu trestu pouze velmi krátce, a to ode dne 10. 4. 2021, doposud nebyl hodnocen. Ve výkonu vazby měl odsouzený dva méně závažné negativní poznatky. I přes to XXX doporučila propuštění odsouzeného, což vychovatel u veřejného zasedání odůvodnil snížením kriminogenních rizik při opuštění rizikového prostředí věznice pro mladistvé. Sama vězeňská služba však konstatuje, že pro minimalizaci budoucích rizik je významné, aby měl odsouzený zajištěné bydlení a zaměstnání.

V rejstříku trestů má odsouzený celkem 1 záznam, ve výkonu trestního opatření odnětí svobody je poprvé.

V přípravném řízení byl na mladistvého zpracován znalecký posudek z oboru dětské psychiatrie a dětské psychologie. Z něj vyplývá, že resocializace je u odsouzeného snížena pro jeho postojovou uzavřenost, osobnost odsouzeného je XXX.

Státní zástupkyně navrhla zamítnutí žádosti s ohledem na negativní hodnocení ze strany věznice, konstatovala rovněž absenci předpokladu vedení řádného života ze strany odsouzeného.

Podle § 88 odst. 1 tr. zákoníku může soud odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a

a) odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody, nebo

b) odsouzený, jenž nebyl odsouzen za zvlášť závažný zločin,

1. kterým byla nebo měla být způsobena smrt, nejde-li o trestný čin zabití podle § 141 odst. 1,

2. kterým byla nebo měla být způsobena těžká újma na zdraví,

3. jehož znakem je spáchání na těhotné ženě nebo na dítěti,

4. který spáchal jako člen organizované skupiny, ve spojení s organizovanou skupinou nebo ve prospěch organizované zločinecké skupiny, nebo zvlášť závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině (§ 361),

5. který spáchal v úmyslu umožnit nebo usnadnit spáchání teroristického trestného činu, trestného činu účasti na teroristické skupině (§ 312a), financování terorismu (§ 312d), podpory a propagace terorismu podle § 312e odst. 3 nebo vybrožování teroristickým trestným činem (§ 312f), nebo

6. který je uveden v hlavě třetí, sedmé, deváté, dvanácté a třinácté zvláštní části tohoto zákona nebo v odstavci 4,

a který dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, vykonal alespoň třetinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody.

Při svém rozhodování soud nejprve zkoumal otázku, zda je splněn výkon poměrné části trestu. Vzhledem k tomu, že odsouzený je ve výkonu trestu za trestný čin spojený se způsobením těžké újmy na zdraví, uplatní se postup podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a odsouzený může žádat o podmíněně propuštění po uplynutí jedné poloviny délky trestu. Tuto podmínku odsouzený splnil již dne 23. 2. 2021, tedy před samotným nástupem do výkonu trestu, jelikož mu byla započítána doba, kterou strávil ve výkonu vazby.

Soud dále zkoumal otázku, zda odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu odnětí svobody, svým chováním a plněním povinností prokázal polepšení. Tuto podmínku nelze mít u odsouzeného za splněnou. Je pravdou, že odsouzený neměl objektivní možnost prokázat ve výkonu trestu polepšení, jelikož převážnou část délky trestního opatření strávil ve výkonu vazby. Zákon však explicitně stanoví, že prokázat polepšení je možné až po právní moci rozsudku. Ani chování odsouzeného ve výkonu vazby nelze hodnotit nikterak pozitivně, když bylo o odsouzeném v průběhu vazby zjištěno dvou negativních poznatků. Za této situace tak soud nemohl dospět k jinému závěru, než že odsouzený svým chováním doposud neprokázal polepšení.

Na závěr zkoumal soud, zda je u odsouzeného splněna třetí podmínka, tedy předpoklad vedení řádného života. Odsouzený byl pouze jedenkrát soudně trestán a je poprvé ve výkonu trestu odnětí svobody, což hovoří v jeho prospěch. Na druhou stranu odsouzený soudu nepředložil, že by se měl kam vrátit a odsouzený nemá zajištěné ani zaměstnání. I s ohledem na závěry vězeňské služby a znaleckého posudku je pak zřejmé, že existence stabilního zaměstnání, bydlení a sociálního zázemí je klíčová pro budoucí vývoj odsouzeného. Jelikož soud nemá prokázáno, že by kterýkoliv z těchto protektivních faktorů byl u odsouzeného zajištěn, musel dojít k závěru, že zde není dán důvodný předpoklad vedení řádného života ze strany odsouzeného v budoucnu.

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Popelová.

Ačkoliv XXX doporučila propuštění odsouzeného s ohledem na minimalizaci jeho expozice vůči ostatním mladistvým odsouzeným, soud toto kritérium nemůže předřazovat před zákonné podmínky pro podmíněné propuštění. Jelikož odsouzený nesplňuje dvě ze tří zákonem předpokládaných podmínek, byla jeho žádost zamítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možné podat stížnost u Okresního soudu v Pardubicích do tří dnů ode dne oznámení usnesení. O stížnosti rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích

Usnesení lze napadnout pro nesprávnost některého jeho výroku nebo pro porušení ustanovení o řízení, které usnesení předcházelo, jestliže toto porušení mohlo způsobit nesprávnost některého výroku usnesení. Stížnost lze opřít o nové skutečnosti nebo důkazy.

Toto právo nemá ten, kdo se jej platně vzdal.

Pardubice, 10. června 2021

Mgr. Matěj Pilát v. r.
předseda senátu

USNESENÍ

Okresní soud v Pardubicích rozhodl dne 1. 7. 2021 ve veřejném zasedání v trestní věci odsouzeného **XXX**, narozeného XXX v Broumově, trvale bytem nám. XXX, v současné době ve výkonu trestu ve XXX, **o návrhu ředitele věznice na podmíněné propuštění,**

takto:

Podle § 88 odst. 1 písm. a), odst. 2 tr. zákoníku za použití § 331 odst. 1 tr. řádu **se návrh ředitele věznice na podmíněné propuštění odsouzeného XXX z výkonu trestu odnětí svobody uloženého rozsudkem Okresního soudu v Náchodě ze dne 23. 5. 2012, č. j. 11 T 23/2012-156, rozsudkem Okresního soudu v Náchodě ze dne 27. 10. 2010, č. j. 11 T 75/2010-338, ve spojení s usnesením téhož soudu ze dne 17. 10. 2012, č. j. 11 T 75/2010-410, a rozsudkem Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 15. 5. 2017, č. j. 2 T 76/2017-184, zamítá.**

Odůvodnění:

1.Dne 7. 5. 2021 byl u Okresního soudu v Pardubicích podán návrh ředitele Věznice XXX na podmíněné propuštění odsouzeného. Žádost odsouzeného byla zamítnuta usnesením Okresního soudu v Pardubicích ze dne 24. 9. 2020, sp. zn. 0 PP 295/2020, které nabylo právní moci dne 4. 5. 2021 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, ze dne 4. 5. 2021, sp. zn. 14 To 398/2020. Stížnostní soud ve shodě se soudem prvním konstatoval, že předpoklad vedení řádného života u odsouzeného není dán. Dne 1. 7. 2021 soud konal veřejné zasedání a na základě důkazů v něm provedených dospěl k následujícím zjištěním a závěrům: listinnými důkazy, zejména hodnocením věznice, doplněným výpovědí vychovatelky, bylo prokázáno, že odsouzený byl v předchozí době odsouzen rozhodnutími ve výroku citovanými, konec trestu je stanoven na 14. 3. 2024. Odsouzený se v rámci výkonu trestu chová slušně a ukázně, konfliktní situace nevyhledává, byl 14x kázeňsky odměněn, stále bez kázeňského trestu, zařazen je do I. diferenční skupiny od 5. 3. 2019. Ze zprávy Věznice XXX, resp. z návrhu ředitele věznice ze dne 7. 5. 2021, se dále podává, že odsouzený po dokončení vzdělání ve Školském výchovném středisku Věznice XXX nastoupil 3. 9. 2018 do pracovní činnosti intendantní dílny a účelu výkonu trestu bylo dosaženo. Poslední odsouzení jsou doložena připojenými rozhodnutími a spisy.

2.Odsouzený u veřejného zasedání zdůraznil, že by se chtěl vracet do bytu k rodičům a pracovat u svého švagra, zdůraznil změnu svého pohledu na drogy. Možnost bydlení u rodičů odsouzený u veřejného zasedání doložil potvrzením (č. l. 8) a zaměstnání (č. l. 41). Drogovou problematiku v případě podmíněného propuštění by odsouzený řešil ve spolupráci s organizací XXX v ambulanci v XXX a k jeho propuštění nemá připomínky ani adiktolog Věznice XXX, jak je zřejmé ze zprávy na č. l. 42. Z rejstříku trestů odsouzeného vyplývá, že byl v minulosti 6x soudem odsouzen, nepodmíněný trest již před současným trestem vykonával, z výkonu dvou trestů v řadě byl podmíněně propuštěn 13. 2. 2014, a protože se ve zkušební době podmíněného propuštění neosvědčil, byly mu oba zbytky trestu k výkonu nařizeny a v současnosti jej také společně s dalším uloženým trestem vykonává, resp. v těchto případech již vykonal (2. 1. 2021). Následovalo další odsouzení a trestná činnost odsouzeného ve formě speciální recidivy trestné

činnosti drogového charakteru se opakovala. Odsouzený přitom trestnou činnost páchal dovozem surovin k výrobě pervitinu z XXX, přechováváním prostředků nezbytných k výrobě drogy a také prodejem pervitinu.

3. Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku může soud po výkonu poloviny uloženého trestu odnětí svobody odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život.

4. Po přezkoumání výše popsané situace soud dospěl k závěru, že lze uzavřít, že chování odsouzeného a způsob, jakým plní své povinnosti ve výkonu trestu, by mohly podmíněně propuštění umožnit, protože způsob výkonu trestu odsouzeným lze považovat za nadstandardní. Odsouzený je ve výkonu trestu pravidelně kázeňsky odměňován, je pracovně zařazen, absolvoval adiktologickou péči, dokončil vzdělání a dlouhodobě je zařazen v I. diferenční skupině. Nelze ovšem, podle názoru soudu, uzavřít, že by odsouzený skýtal záruku vedení řádného života do budoucna, protože byl v minulosti opakovaně soudem trestán, z toho ještě v nedávné době (před 7 lety) nepodmíněný trest vykonával a byl ze dvou vykonávaných trestů současně podmíněně propuštěn. Na místo polepšení se však po výkonu tohoto trestu dopustil identické trestné činnosti v oblasti drog a to nikoli mírnějším způsobem provedení, např. drobnou distribucí několika málo odběratelům, typicky jednorázových spotřebních dávek pervitinu, ale zajištěním dovozu léků k výrobě drogy ze zahraničí, skladováním prostředků a pomůcek k výrobě pervitinu a také distribucí pervitinu.

5. Jestliže ani dříve vykonaný nepodmíněný trest nebyl schopen působit na odsouzeného žádoucím účinkem, ani dobrodiní soudu v podobě podmíněného propuštění si odsouzený nevážil, když stanovenou podmínku zkušební doby významně porušil, pak ovšem není reálné očekávat, že by v případě dalšího podmíněného propuštění se stanovenou zkušební dobou byl odsouzený již tentokrát schopen svoje jednání významněji korigovat, resp. pro takový předpoklad nesvědčí žádný z opatřených důkazů. Příslib zajištěného bydlení a zaměstnání pro odsouzeného za této situace nejsou atributy, které by mohly podmíněné propuštění umožnit, nehledě k tomu, že bydliště u rodičů měl odsouzený zajištěné zřejmě i v minulosti. Ani v úvahu přicházející spolupráce se sdružením XXX v oblasti drogové problematiky nemůže shora uvedené negativní a rizikové okolnosti na straně odsouzeného významněji zeslabit, protože tato spolupráce je zcela dobrovolná a uložení zvláštní podmínky podmíněného propuštění v podobě absolvování léčby v situaci, kdy je odsouzený již 4 roky ve výkonu trestu, kde lze důvodně předpokládat jeho abstinenci, postrádá zásadnější význam. Tyto aspekty by mohly být soudem v řízení o žádosti odsouzeného o podmíněné propuštění zohledněny např. v případě, že by se odsouzený nacházel ve výkonu trestu poprvé a počet záznamů v jeho rejstříku trestů by osciloval kolem pěti záznamů, nikoli za situace, kdy je ve výkonu trestu podruhé a porušil předchozí podmínku podmíněného propuštění. Poznatky a získané pozitivní návyky i zkušenosti z absolvovaných programů ve výkonu trestu by snad mohly sehrát pozitivní roli u odsouzeného v době, kdy se po výkonu nepodmíněného trestu dříve či později na svobodu opětovně dostane.

6. Předchozí odsouzení přitom nelze považovat za dvojí trestání, případně dvojí přičítání k tíži odsouzeného, protože informace o osobě odsouzeného, včetně předchozího života, jsou jedním ze základních kritérií pro soud z hlediska posuzování zákonných podmínek pro využití institutu podmíněného propuštění. Tento institut je navíc rozhodnutím výjimečným, nikoli nárokovým a posouzení veškerých zákonných podmínek, včetně dosavadního způsobu života odsouzeného, nekoliduje ani s rozhodovací praxí Ústavního soudu České republiky (IV. ÚS 2253/14 a II. ÚS 2503/16 a nově II. ÚS 482/18). Vzhledem k výše uvedenému dospěl soud k závěru, že předchozí vykonané tresty neměly na odsouzeného prakticky žádný účinek, neboť se v dalším období

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Popelová.

dopustil další závažné trestné činnosti.

7. Proto soud nemohl považovat důvodný předpoklad vedení řádného života v budoucnu na straně odsouzeného za splněný, a proto byla žádost odsouzeného zamítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení může státní zástupce a odsouzený do tří dnů od jeho oznámení podat k Okresnímu soudu v Pardubicích stížnost. O stížnosti rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové. Usnesení lze napadnout pro nesprávnost některého jeho výroku nebo pro porušení ustanovení o řízení, které usnesení předcházelo, jestliže toto porušení mohlo způsobit nesprávnost některého výroku usnesení.

Pardubice 1. července 2021

Mgr. Karel Governac v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Popelová.

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 17. srpna 2021 o stížnosti **odsouzeného XXX**, narozeného XXX, trvale bytem XXX, nyní ve výkonu trestu odnětí svobody ve XXX, proti usnesení Okresního soudu v Pardubicích ze dne 1. července 2021, č. j. 0 PP 129/2021-48,

takto:

*Stížnost odsouzeného se podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu **zamítá**.*

Odůvodnění:

Napadeným usnesením okresní soud s poukazem na ustanovení § 88 odst. 1 písm. a), odst. 2 tr. zákoníku a § 331 odst. 1 tr. řádu zamítl návrh ředitele Věznice Pardubice na podmíněné propuštění odsouzeného XXX z výkonu trestu odnětí svobody uloženého rozsudky Okresního soudu v Náchodě ze dne 23. 5. 2012, sp. zn. 11 T 23/2012, rozsudkem téhož soudu ze dne 27. 10. 2010, sp. zn. 11 T 75/2010, ve spojení s usnesením téhož soudu ze dne 17. 10. 2012, sp. zn. 11 T 75/2010, a rozsudkem Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 15. 5. 2017, sp. zn. 2 T 76/2017. Okresní soud připustil, že chování odsouzeného ve výkonu trestu lze hodnotit velmi dobře, nicméně podle něj odsouzený neskýtá přesvědčivou záruku, že po propuštění povede řádný život, když po dřívějším podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody spáchal znovu úmyslnou trestnou činnost stejného druhu.

Proti uvedenému usnesení podal odsouzený ihned po jeho vyhlášení stížnost. Namítl, že okresní soud měl důsledněji zvážit stanovisko zaměstnanců Věznice XXX, kteří s odsouzeným dlouhodobě pracují a jeho chování hodnotí jednoznačně kladně. Podle vyjádření vychovatelky je jeho výkon trestu hodnocen jako nadstandartní, odsouzený se aktivně podílel na provozu věznice, využil i možnosti doplnit si vzdělání, ve všech směrech byl hodnocen výrazně kladně, během výkonu trestu obdržel celkem 14 kázeňských odměn a žádný kázeňský trest. V I. skupině vnitřní diferenciací je umístěn již od března 2019 a je přesvědčen, že svým chováním ve výkonu trestu výrazně snížil riziko, o čemž svědčí i přeřazení do nižšího stupně zabezpečení. Odsouzený během výkonu trestu zcela přehodnotil svůj pohled na drogovou problematiku, sám oslovil adiktologa působícího ve věznici, pravidelně se účastnil odborných sezení a výrazně změnil svůj postoj ke zneužívání drog. Dobrovolně navázal spolupráci s organizací XXX a s tou má zájem spolupracovat i po propuštění na svobodu. Kladné hodnocení jeho osoby i předpoklad že jeho propuštění na svobodu nevyvolá nebezpečí, osvědčuje i postoj ředitele věznice, který sám podal návrh na podmíněné propuštění odsouzeného. Navrhl proto, aby krajský soud napadené usnesení přezkoumal a sám návrhu ředitele na podmíněné propuštění vyhověl.

Z podnětu podané stížnosti krajský soud přezkoumal napadené usnesení a přezkoumal i řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo. Poté dospěl k následujícím závěrům.

Žádný spor nevzniká o tom, že po celou dobu výkonu trestu odnětí svobody plnil odsouzený velmi dobře uložené povinnosti, projevil zájem zapojit se i do společenských aktivit a dosáhl celé řady kázeňských odměn, přičemž do I. diferenciační skupiny je zařazen už po dobu téměř 2,5

roku. Vyžádané zprávy připomínají, že si doplnil vzdělání ve školském výchovném středisku, že začal navštěvovat adiktologa a z jeho popudu navázal spolupráci s organizací XXX, s níž by mohl řešit problém týkající se drog i po podmíněném propuštění. Odsouzený doložil i zajištěné ubytování a budoucí zaměstnání pro případ propuštění z výkonu trestu odnětí svobody.

Odsouzený vykonává celkově poměrně dlouhý nepodmíněný trest odnětí svobody, jehož výkon u něj započal v lednu 2017, konec souhrnu vykonávaných trestů by u něj připadal na březen roku 2024. Už jedna dřívější žádost o podmíněné propuštění byla odsouzenému zamítnuta, nyní byl projednáván návrh, který podal nikoliv odsouzený sám, ale ředitel věznice.

I když je chování odsouzeného po celou dobu výkonu trestu hodnoceno velmi dobře, odsouzený projevuje snahu prokázat určitou nadstandartní aktivitu a využít možnosti zapojit se do činností, které zlepšují náhled na jeho osobu, přesto není možné pomíjet, že už v minulosti vykonával trest za úmyslnou trestnou činnost, mimo jiné spojenou i s distribucí drog, a po podmíněném propuštění, kdy už v průběhu předchozího výkonu trestu odnětí svobody byl velmi hodnocen, spáchal další trestnou činnost stejného druhu. Rozsudkem Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 15. 5. 2017, sp. zn. 2 T 76/2017, byl odsouzen za řadu závažných trestných činů, zvláště závažné zločiny nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku a přečin výroby a držení předmětu k nedovolené výrobě omamné a psychotropní látky a jedu podle § 286 odst. 1 tr. zákoníku. Zmíněná trestná činnost spočívala v tom, že dovezl z XXX ve vlaku léky obsahující pseudoefedrin určené k výrobě metamfetaminu, kromě toho jiné osobě prodal pervitin, léky k výrobě této drogy dovezl i v jiném případě osobním automobilem a přečechoval i pomůcky sloužící k výrobě pervitinu. Spáchání takto závažné trestné činnosti a to formou více útoků v situaci, kdy už předchozí trest vykonával odsouzený za trestnou činnost související se zneužíváním drog, logicky vedla okresní soud k pochybnostem o tom, zda lze od odsouzeného očekávat, že v budoucnu povede řádný život, že myslí skutečně vážně deklarovanou snahu vyřešit problém s drogami, a zda u něj nepřetrvává významné riziko páčání další trestné činnosti po propuštění z výkonu trestu odnětí svobody.

I když odsouzený vykonal už převažující část trestu, tak v situaci, kdy vykonává více postupně uložených trestů, mezi nimi i zbytek trestu, z jehož výkonu byl dříve podmíněně propuštěn, zbývá odsouzenému vykonat z celkového trestu ještě dobu zhruba 2,5 roku. Podle vyjádření adiktologa z XXX věznice začal odsouzený spolupracovat s adiktologem teprve v srpnu roku 2020, tedy před rokem, a dosud proběhlo 17 sezení, z toho v 10 případech šlo o terapii skupinovou. I když je průběh adiktologické péče hodnocen kladně, nelze pomíjet, že k této aktivitě přistoupil odsouzený až po mnoha letech trestu odnětí svobody a s ohledem na povahu a závažnost spáchané trestné činnosti, celkovou délku uloženého trestu i skutečnost, že po dřívějším podmíněném propuštění spáchal odsouzený řadou více útoků znovu stejnou závažnou úmyslnou trestnou činností spojenou s drogami, nepovažuje v současné době krajský soud dosud za přesvědčivě doložené podmínky k tomu, aby bylo možno již nyní odsouzeného očekávat, že po propuštění povede řádný život a že se do budoucna znovu trestné činnosti nedopustí.

Přes celkově jednoznačně kladné hodnocení osoby odsouzeného pak dospěl i krajský soud k závěru, že v současné době za nynější situace, kdy adiktologická péče probíhá zhruba rok, není ještě u odsouzeného přesvědčivě doložen předpoklad, že by po propuštění vedl řádný život a že by se nemohl dopustit znovu další trestné činnosti. Za těchto okolností vyhodnotil krajský soud jako věcně správné i rozhodnutí okresního soudu, který návrh ředitele na podmíněné propuštění odsouzeného zamítl. Z výše uvedených důvodů proto zamítl krajský soud i stížnost odsouzeného proti tomuto usnesení jako nedůvodnou.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Pardubice 17. srpna 2021

JUDr. Aleš Holík v. r.
předseda senátu

USNESENÍ

Okresní soud v Pardubicích rozhodl dne 2. 7. 2021 ve veřejném zasedání v trestní věci odsouzeného **XXX**, narozeného XXX, trvale bytem XXX, v současné době ve výkonu trestu ve XXX, o **žádosti odsouzeného na podmíněné propuštění,**

takto:

Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku za použití § 331 odst. 1 tr. řádu **se** žádost odsouzeného XXX o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody uloženého rozsudkem Okresního soudu v Karviné – pobočka Havířov ze dne 23. 2. 2009, sp. zn. 103 T 129/2008, rozsudkem Okresního soudu v Karviné – pobočka Havířov ze dne 27. 8. 2015, sp. zn. 102 T 104/2015, a rozsudkem Okresního soudu v Karviné ze dne 8. 8. 2016, sp. zn. 9 T 65/2016, **zamítá.**

Odůvodnění:

1. Dne 11. 5. 2021 byla u Okresního soudu v Pardubicích podána žádost odsouzeného na podmíněné propuštění odsouzeného. Dne 2. 7. 2021 soud konal veřejné zasedání a na základě důkazů v něm provedených dospěl k následujícím zjištěním a závěrům: listinnými důkazy, zejména hodnocením věznice, doplněném výpovědí vychovatelky, bylo prokázáno, že odsouzený byl v předchozí době odsouzen rozhodnutími ve výroku citovanými, konec trestu je stanoven na 7. 9. 2027. Odsouzený se v rámci výkonu trestu chová slušně a ukázně, konfliktní situace nevyhledává, byl 26x kázeňsky odměněn, stále bez kázeňského trestu, zařazen je do I. diferenční skupiny od 12. 12. 2016. Ze zprávy Věznice XXX ze dne 25. 5. 2021 se dále podává, že odsouzený byl pracovní dle dlouhodobě zařazen na pracovišti jako truhlář a od 22. 10. 2020 pracuje na venkovním nestřeženém pracovišti XXX, odkud je kladně hodnocen. V mezidobí odsouzený také absolvoval XXX a byla mu udělena odměna ve formě opuštění věznice za doprovodu zaměstnance, telefonický i písemný kontakt udržuje s rodinou. Ředitel Věznice XXX navrhl vyhovění žádosti odsouzené u, který byl sice ve výkonu trestu a opakovaně soudem trestán, ale účelu výkonu trestu již bylo, podle jeho názoru, dosaženo. Poslední odsouzení jsou doložena připojenými rozhodnutími a spisy.

2. Odsouzený u veřejného zasedání zdůraznil, že by se chtěl vracet do domu k rodičům a pracovat, zdůraznil změnu svého životního postoje, absolvování řady programů ve výkonu trestu. Možnost bydlení u rodičů odsouzený doložil potvrzením (č. l. 9) a zaměstnání (č. l. 8), podporu rodiny zprávou na č. l. 5. Odsouzený ke své trestní minulosti doplnil, že si dříve z uložených trestů nebral ponaučení a poukázal také na svůj (tehdy) nízký věk. Ze zprávy adiktologa Věznice XX ze dne 8. 12. 2020 a 20. 1. 2021 (č. l. 10,12) vyplývá, že odsouzený se podrobil individuální i skupinové terapii a jeho stav lze označit jako bez zátěže z hlediska adiktologie. Vyhodnocení aktivity skupinové terapie je pozitivní, jak dokládá zpráva psychologičky Věznice XXX ze dne 7. 12. 2020 (č. l. 11). Odsouzený má příslib péče a spolupráce z XXX a terapeutického centra XXX. Kladné hodnocení z pracoviště v oboru údržby potvrzuje zaměstnavatel (č. l. 75). Z rejstříku trestů odsouzeného vyplývá, že byl v minulosti 9x soudem odsouzen, nepodmíněný trest již před současným trestem vykonával, byl z jeho výkonu podmíněně propuštěn 26. 1. 2012, a protože se ve zkušební době podmíněného propuštění neosvědčil, byl mu zbytek trestu k výkonu nařízen a v současnosti jej také společně s dalšími

uloženými tresty vykonává, resp. v tomto případě již vykonal (3. 5. 2019). Následovalo další odsouzení a trestná činnost odsouzeného ve formě speciální recidivy trestné činnosti drogového charakteru se opakovala a gradovala, v současné době vykonává trest v trvání 7,5 roku, jehož konec je vyměřen na termín 7. 3. 2026 a pak by měl ještě následovat další trest v trvání 1,5 roku za další, nikoli zanedbatelnou trestnou činnost. Odsouzený přitom trestnou činností páchal v poměrně zásadním rozsahu, přičemž první odsouzení za drogovou trestnou činnost se týkalo distribuce marihuany a poté, co byl odsouzený z výkonu tohoto trestu podmíněně propuštěn a měl vést řádný život, aby osvědčil, že si dobrodiní soudu zaslouží, se naopak dopouštěl ještě závažnější trestné činnosti ve formě masivní distribuce pervitinu. Odsouzený před svým zadržením ujížděl hlídce Police ČR a nástupu jeho současného trestu předcházela vazba.

3. Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku může soud po výkonu poloviny uloženého trestu odnětí svobody odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život.

4. Po přezkoumání výše popsané situace soud dospěl k závěru, že lze uzavřít, že chování odsouzeného a způsob, jakým plní své povinnosti ve výkonu trestu, by mohly podmíněně propuštění umožnit, protože způsob výkonu trestu odsouzeným lze jednoznačně považovat za nadstandardní. Odsouzený je ve výkonu trestu pravidelně kázeňsky odměňován, je pracovně zařazen, absolvoval adiktologickou péči, program pro neukázněné řidiče a dlouhodobě je zařazen v I. diferenční skupině. Nelze ovšem, podle názoru soudu, uzavřít, že by odsouzený skýtal záruku vedení řádného života do budoucna, protože byl v minulosti opakovaně soudem trestán, z toho ještě v nedávné době (před 9 lety) nepodmíněně trest vykonával a byl podmíněně propuštěn. Na místo polepšení se však ve zkušební době podmíněného propuštění ve svém věku téměř 30ti let, který nelze označit za věk blízký věku mladistvých, dopustil identické a ještě závažnější trestné činnosti v oblasti drog a další trestné činnosti různého charakteru.

5. Jestliže ani dříve vykonaný nepodmíněný trest nebyl schopen působit na odsouzeného žádoucím účinkem, ani dobrodiní soudu v podobě podmíněného propuštění si odsouzený nevážil, když stanovenou podmínku zkušební doby významně porušil, pak ovšem není reálné očekávat, že by v případě dalšího podmíněného propuštění se stanovenou zkušební dobou byl odsouzený již tentokrát schopen svoje jednání významněji korigovat, resp. pro takový předpoklad nesvědčí žádný z opatřených důkazů. Příslib zajištěného bydlení a zaměstnání pro odsouzeného za této situace nejsou atributy, které by mohly podmíněně propuštění umožnit, nehledě k tomu, že bydliště u rodičů, případně podporu rodiny, měl odsouzený zajištěné zřejmě i v minulosti. Ani v úvahu přicházející spolupráce se sdružením XXX, případně terapeutického centra XXX, nemůže shora uvedené negativní a rizikové okolnosti na straně odsouzeného významněji zeslabit, protože tato spolupráce je zcela dobrovolná a uložení zvláštní podmínky podmíněného propuštění v podobě absolvování léčby v situaci, kdy je odsouzený již 6 let ve výkonu trestu, kde lze důvodně předpokládat jeho abstinenci, postrádá zásadnější význam. Tyto aspekty by mohly být soudem v řízení o žádosti odsouzeného o podmíněně propuštění zohledněny např. v případě, že by se odsouzený nacházel ve výkonu trestu poprvé a počet záznamů v jeho rejstříku trestů by osciloval kolem pěti záznamů, nikoli za situace, kdy je ve výkonu trestu podruhé a porušil předchozí podmínku podmíněného propuštění. Poznatky a získané pozitivní návyky i zkušenosti z absolvovaných programů ve výkonu trestu by snad mohly sehrát pozitivní roli u odsouzeného v době, kdy se po výkonu nepodmíněného trestu dříve či později na svobodu opětovně dostane.

6. Předchozí odsouzení přitom nelze považovat za dvojí trestání, případně dvojí přičítání k tíži odsouzeného, protože informace o osobě odsouzeného, včetně předchozího života, jsou jedním ze základních kritérií pro soud z hlediska posuzování zákonných podmínek pro využití institutu

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Popelová.

podmíněného propuštění. Tento institut je navíc rozhodnutím výjimečným, nikoli nárokovým a posouzení veškerých zákonných podmínek, včetně dosavadního způsobu života odsouzeného, nekoliduje ani s rozhodovací praxí Ústavního soudu České republiky (IV. ÚS 2253/14 a II. ÚS 2503/16 a nově II. ÚS 482/18). Vzhledem k výše uvedenému dospěl soud k závěru, že předchozí vykonané tresty neměly na odsouzeného prakticky žádný účinek, neboť se v dalším období dopustil další závažné trestné činnosti.

7. Proto soud nemohl považovat důvodný předpoklad vedení řádného života v budoucnu na straně odsouzeného za splněný, a proto byla žádost odsouzeného zamítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení může státní zástupce a odsouzený do tří dnů od jeho oznámení podat k Okresnímu soudu v Pardubicích stížnost. O stížnosti rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové. Usnesení lze napadnout pro nesprávnost některého jeho výroku nebo pro porušení ustanovení o řízení, které usnesení předcházelo, jestliže toto porušení mohlo způsobit nesprávnost některého výroku usnesení.

Pardubice 2. července 2021

Mgr. Karel Governac v. r.
předseda senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 11. srpna 2021 o stížnosti **odsouzeného XXX**, narozeného XXX v Havířově, trvale bytem XXX, v současné době ve výkonu trestu odnětí svobody ve XXX, proti usnesení Okresního soudu v Pardubicích ze dne 2. července 2021, č. j. 0 PP 130/2021-81,

takto:

*Stížnost odsouzeného se podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu **zamítá**.*

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením okresní soud podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku zamítl žádost odsouzeného o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody uloženého mu rozsudkem Okresního soudu v Karviné – pobočka Havířov ze dne 23. 2. 2009, sp. zn. 103 T 129/2008, rozsudkem Okresního soudu v Karviné – pobočka Havířov ze dne 27. 8. 2015, sp. zn. 102 T 104/2015, a rozsudkem Okresního soudu v Karviné ze dne 8. 8. 2016, sp. zn. 9 T 65/2016.
2. V rozsáhlém odůvodnění okresní soud konstatuje podstatné skutečnosti obsažené především ve zprávě Věznice XXX, ale i vyjádření odsouzeného k jeho žádosti. Okresní soud konstatoval řadu provedených důkazů včetně zprávy adiktologa a konstatoval i skutečnosti vyplývající z rejstříku trestů. Zde již přechází v určité hodnocení, kde okresní soud zmínil, že u odsouzeného v minulosti došlo k podmíněnému propuštění z výkonu trestu odnětí svobody v roce 2012, avšak následně se odsouzený neosvědčil a zbytek trestu v současnosti s dalšími tresty vykonává. Okresní soud zmiňuje i skutečnost, že další odsouzení odsouzeného po podmíněném propuštění bylo pro speciální recidivu, a sice drogovou trestnou činnost, která se opakovala a gradovala, kdy nyní je vykonáván poměrně důrazný trest odnětí svobody ve výměře 7,5 let vedle dalšího odsouzení.
3. Okresní soud dovozuje, že nelze předpokládat u odsouzeného vedení řádného života v případě propuštění na svobodu. Konstatoval, že předchozí podmíněné propuštění se neosvědčilo a velmi zásadním způsobem odsouzený porušil podmínku vedení řádného života. Zajištěné bydlení a zaměstnání nepovažuje okresní soud za významné, kdy uvádí, že bylo zajištěno již v minulosti a stejně tak hodnotí i možnost uložení podmínky abstinence, která po 6 letech výkonu trestu odnětí svobody dle názoru soudu postrádá efekt.
4. Proti tomuto usnesení podal odsouzený včasnou stížnost. Okresní soud je kritizován za to, že přihlíží k minulosti odsouzeného a měl by hodnotit především současný stav a místo, kam se bude odsouzený po propuštění vracet. Odsouzený tvrdí, že se nebude vracet do stejného prostředí, jak hovoří okresní soud, kdy trestnou činnost páchal v době, kdy nebydlel s rodiči a bylo to na větším městě a nyní by bydlel přímo u rodičů a bydlel by v prostředí malého města. Vedle rodiny, která ho podporuje má odsouzený důvěru i adiktologa, což okresní soud nehodnotil.
5. Krajský soud ve smyslu § 147 odst. 1 tr. řádu přezkoumal ke stížnosti odsouzeného napadené usnesení i řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že jeho stížnost důvodná není.
6. Odsouzenému lze bezesporu přiznat vysokou míru projeveného polepšení ve výkonu trestu odnětí svobody, o čemž svědčí bezvýhradně kladné hodnocení všemi dotčenými subjekty. 26 kázeňských odměn za dobu 6 let znamená, že po celou dobu odsouzený pravidelně využívá

Shodu s prvopisem potvrzuje Dita Šimková

všechny hodnotící období k zisku kázeňských odměn. Velmi kladně lze posoudit i jeho pracovní činnost a to i mimo věznici. Lze skutečně říci, že ředitel věznice i adiktolog jsou žádosti odsouzeného nakloněni. Pokud jde o zprávu adiktologa, tak tam se však hodnotí otázka závislosti, kdy je odsouzený charakterizován jako osoba bez zátěže a nelze říci, že by adiktolog hodnotil resocializaci odsouzeného ve výkonu trestu odnětí svobody, která mu nepřísluší. Pokud jde o náhled, který hodnotí adiktolog, jedná se o náhled na negativa užívání omamných a psychotropních látek, nikoliv na spáchanou trestnou činnost. Dalším pozitivem je podpora rodiny ze strany odsouzeného.

7. Pokud by se jednalo o situaci, kdy by odsouzený v minulosti ještě nebyl podmíněně propuštěn, zřejmě by již nyní mohlo být reálně uvažováno o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, přestože odsouzeného čeká ještě poměrně dlouhý výkon trestu odnětí svobody, kdy konec výkonu trestu vychází až na rok 2027. Selhání odsouzeného v minulosti, speciální recidiva, gradace trestné činnosti, specifická páchaní drogové trestné činnosti je však natolik významnou skutečností, že je na místě potvrdit možnost opětovného podmíněného propuštění ještě výrazně delším výkonem trestu odnětí svobody, resp. částí uloženého trestu. Trend chování odsouzeného je bezpochyby velmi dobrý, avšak z materiálního hlediska se jeví podmíněné propuštění v současnosti jako předčasné. S ohledem na předchozí opakované závažné selhávání odsouzeného při pobytu na svobodě je zapotřebí, aby výrazně větší část uloženého trestu odnětí svobody nyní na odsouzeného působila, kdy však je třeba podotknout, že odsouzený je bezesporu na dobré cestě k tomu, aby byl v budoucnu podmíněně propuštěn, což v obdobných případech u recidivistů, kteří již byli v minulosti podmíněně propuštěni, není situace příliš častá. Dosavadní hodnocení odsouzeného jsou však tak příznivá, že v jeho případě lze říci, že je na dobré cestě, aby se to v budoucnu mohlo uskutečnit. Bude nyní na odsouzeném, aby nezatrpkal a pokračoval ve svém úsilí, které by mohl ještě zvýšit, aby v budoucnu mohlo být uvažováno o vyhovění takové jeho žádosti. V současné době se jeví možnost podmíněného propuštění jako předčasná.
8. S ohledem na shora uvedené skutečnosti krajský soud stížnost odsouzeného jako nedůvodnou zamítl podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Pardubice 11. srpna 2021

JUDr. Aleš Holík v.r.
předseda senátu

Zpracoval
Mgr. Petr Žanda

USNESENÍ

Okresní soud v Pardubicích rozhodl dne 1. 7. 2021 ve veřejném zasedání v trestní věci odsouzeného **XXX**, narozeného XXX, trvale bytem XXX, v současné době ve výkonu trestu ve **XXX, o žádosti odsouzeného o podmíněné propuštění,**

takto:

Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku za použití § 331 odst. 1 tr. řádu **se** žádost odsouzeného XXX o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody uloženého rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 26. 6. 2012 sp. zn. 29 T 49/2012, ve spojení s usnesením Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 22. 1. 2018 sp. zn. 2 PP 13/2014, rozsudkem Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 20. 2. 2019 č. j. 1 T 11/2019-53, rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 17. 12. 2015 sp. zn. 2 T 14/2014, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 24. 4. 2017 č. j. 11 To 7/2017-13199, ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 7. 5. 2019 č. j. 2 T 14/2014-13839, a trestním příkazem Okresního soudu v Jičíně ze dne 27. 2. 2017 č. j. 2 T 6/2017-152, ve spojení s usnesením téhož soudu ze dne 21. 10. 2019 č. j. 2 T 6/2017-227, **zamítá.**

Odůvodnění:

1. Dne 3. 5. 2021 byla u Okresního soudu v Pardubicích podána žádost odsouzeného o podmíněné propuštění. Předcházející žádost odsouzeného o podmíněné propuštění byla zamítnuta usnesením Okresního soudu v Pardubicích ze dne 16. 9. 2020, sp. zn. 0 PP 273/2020, které nabylo právní moci 4. 11. 2020 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, ze dne 4. 11. 2020, sp. zn. 14 To 393/2020. Stížnostní soud ve shodě s prvním soudem uzavřel, že v případě odsouzeného není naplněn předpoklad vedení řádného života do budoucna s ohledem na opakovaná odsouzení v minulosti za rozsáhlou majetkovou trestnou činnost a trestné činnosti se dopouštěl i ve zkušební době podmíněného propuštění, přičemž zbytek trestu mu tak musel být nařízen. Dne 1. 7. 2021 soud konal veřejné zasedání a na základě důkazů v něm provedených dospěl k následujícím zjištěním a závěrům: listinnými důkazy, zejména hodnocením věznice, doplněném výpovědí vychovatelky, bylo prokázáno, že odsouzený byl v předchozí době odsouzen rozhodnutími ve výroku citovanými, konec trestu je stanoven na 14. 4. 2022. Odsouzený se v rámci výkonu trestu chová slušně a ukázně, konfliktní situace nevyhledává, byl 10x kázeňsky odměněn a další návrh na udělení kázeňské odměny je evidován, stále je bez kázeňského trestu, zařazen je do I. diferenační skupiny od 25. 11. 2019. Ze zprávy XXX se dále podává, že odsouzenému byly uděleno 6x povolení opustit věznici v souvislosti s návštěvou a tato mimořádná odměna byla 4x realizována. Odsouzený je pracovníčně zařazen a účelu výkonu trestu bylo dosaženo. Poslední odsouzení jsou doložena připojenými rozhodnutími.

2. Odsouzený u veřejného zasedání zdůraznil, že by se chtěl na svobodě vyšší mírou podílet na splácení svých dluhů a zaměstnavatel mu nabízí solidní plat. Možnost bydlení i zaměstnání odsouzený doložil potvrzením (č. l. 2). Z rejstříku trestů odsouzeného vyplývá, že byl v minulosti 8x soudem odsouzen, nepodmíněný trest již před současným trestem vykonával, z výkonu trestu byl podmíněně propuštěn 4. 6. 2014, a protože se ve zkušební době podmíněného propuštění neosvědčil, byl mu zbytek trestu k výkonu nařízen a v současnosti jej také společně s dalšími uloženými tresty vykonává, resp. již vykonával (14. 1. 2020). Následovalo další odsouzení a trestná

činnost odsouzeného ve formě speciální recidivy trestné činnosti majetkového charakteru se opakovala. Odsouzený přitom trestnou činnost páchal sériovým způsobem, a to až už trestnou činnost majetkového charakteru, případně trestnou činnost obchodu s látkami obsahujícími steroidy.

3. Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku může soud po výkonu poloviny uloženého trestu odnětí svobody odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život.

4. Po přezkoumání výše popsané situace soud dospěl k závěru, že lze uzavřít, že chování odsouzeného a způsob, jakým plní své povinnosti ve výkonu trestu, by mohly podmíněně propuštění umožnit, protože způsob výkonu trestu odsouzeným lze považovat za nadstandardní. Odsouzený je ve výkonu trestu pravidelně kázeňsky odměňován, je pracovníčně zařazen a dlouhodobě je zařazen v I. diferenciální skupině. Nelze ovšem, podle názoru soudu, uzavřít, že by odsouzený skýtal záruku vedení řádného života do budoucna, protože byl v minulosti opakovaně soudem trestán, z toho ještě v nedávné době (před 7 lety) nepodmíněný trest vykonával a byl podmíněně propuštěn. Na místo polepšení se však po výkonu tohoto trestu dopustil identické trestné činnosti majetkového charakteru doplněné trestnou činností v oblasti nedovolené dispozice s látkami s hormonálním účinkem.

5. Jestliže ani dříve vykonaný nepodmíněný trest nebyl schopen působit na odsouzeného žádoucím účinkem, ani dobrodiní soudu v podobě podmíněného propuštění si odsouzený nevážil, když stanovenou podmínku zkušební doby významně porušil, pak ovšem není reálné očekávat, že by v případě dalšího podmíněného propuštění se stanovenou zkušební dobou byl odsouzený již tentokrát schopen svoje jednání významněji korigovat, resp. pro takový předpoklad nesvědčí žádný z opatřených důkazů. Příslib zajištěného bydlení a zaměstnání pro odsouzeného za této situace nejsou atributy, které by mohly podmíněné propuštění umožnit. Tyto aspekty by mohly být soudem v řízení o žádosti odsouzeného o podmíněné propuštění zohledněny např. v případě, že by se odsouzený nacházel ve výkonu trestu poprvé a počet záznamů v jeho rejstříku trestů by osciloval kolem pěti záznamů, nikoli za situace, kdy je ve výkonu trestu potřetí a významně porušil předchozí podmínku podmíněného propuštění. Poznatky a získané pozitivní návyky i zkušenosti z absolvovaných programů ve výkonu trestu by snad mohly sehrát pozitivní roli u odsouzeného v době, kdy se po výkonu nepodmíněného trestu dříve či později na svobodu opětovně dostane.

6. Předchozí odsouzení přitom nelze považovat za dvojí trestání, případně dvojí přičítání k tíži odsouzeného, protože informace o osobě odsouzeného, včetně předchozího života, jsou jedním ze základních kritérií pro soud z hlediska posuzování zákonných podmínek pro využití institutu podmíněného propuštění. Tento institut je navíc rozhodnutím výjimečným, nikoli nárokovým a posouzení veškerých zákonných podmínek, včetně dosavadního způsobu života odsouzeného, nekoliduje ani s rozhodovací praxí Ústavního soudu České republiky (IV. ÚS 2253/14 a II. ÚS 2503/16 a nově II. ÚS 482/18). Vzhledem k výše uvedenému dospěl soud k závěru, že předchozí vykonané tresty neměly na odsouzeného prakticky žádný účinek, neboť se v dalším období dopustil další závažné trestné činnosti.

7. Proto soud nemohl považovat důvodný předpoklad vedení řádného života v budoucnu na straně odsouzeného za splněný, a proto byla žádost odsouzeného zamítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení může státní zástupce a odsouzený do tří dnů od jeho oznámení podat k Okresnímu soudu v Pardubicích stížnost. O stížnosti rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové. Usnesení lze napadnout pro nesprávnost některého jeho výroku nebo pro porušení ustanovení o řízení, které usnesení předcházelo, jestliže toto porušení mohlo způsobit nesprávnost některého výroku usnesení.

Pardubice 1. července 2021

Mgr. Karel Governac v. r.
předseda senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 11. srpna 2021 o stížnosti **odsouzeného XXX**, narozeného XXX, trvale bytem XXX, toho času ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici XXX, proti usnesení Okresního soudu v Pardubicích ze dne 1. července 2021, č. j. 0 PP 133/2021-214,

takto:

Stížnost odsouzeného se podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu zamítá.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením okresní soud podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku zamítl žádost odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody uloženého mu rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 26. 6. 2012 sp. zn. 29 T 49/2012, ve spojení s usnesením Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 22. 1. 2018 sp. zn. 2 PP 13/2014, rozsudkem Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 20. 2. 2019 č. j. 1 T 11/2019-53, rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 17. 12. 2015 sp. zn. 2 T 14/2014, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 24. 4. 2017 č. j. 11 To 7/2017-13199, ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 7. 5. 2019 č. j. 2 T 14/2014-13839, a trestním příkazem Okresního soudu v Jičíně ze dne 27. 2. 2017 č. j. 2 T 6/2017-152, ve spojení s usnesením téhož soudu ze dne 21. 10. 2019 č. j. 2 T 6/2017-227.
2. V odůvodnění napadeného rozhodnutí okresní soud shrnul provedené dokazování včetně zprávy věznice, zmínil vyjádření odsouzeného u veřejného zasedání a rekapituloval minulost odsouzeného, přičemž zdůraznil předchozí podmíněné propuštění z výkonu trestu v roce 2014. Okresní soud hodnotí jednání odsouzeného v době po podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody jako speciální recidivu majetkového charakteru páchanou sériovým způsobem. Okresní soud konstatuje, že na místo předpokládaného polepšení došlo k páchání identické trestné činnosti majetkového charakteru doplněné ještě o další typ trestné činnosti. Podle názoru okresního soudu příslib bydlení a zaměstnání není pro posouzení dané žádosti zásadní. Okresní soud proto dospěl k závěru, že zde není důvodný předpoklad vedení řádného života v budoucnu.
3. Proti tomuto usnesení podal včasnou stížnost odsouzený, ve které vyjádřil své přesvědčení o tom, že už trestnou činnost páchat nebude. Odsouzený zdůrazňuje především zajištění zaměstnání a bydlení po propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, což mu umožní zařazení do společnosti. Odsouzený navrhl, aby byl z výkonu trestu odnětí svobody podmíněně propuštěn.
4. Krajský soud ve smyslu ustanovení § 147 odst. 1 tr. řádu přezkoumal napadené usnesení i řízení, které mu předcházelo, a dospěl k závěru, že stížnost odsouzeného není důvodná.
5. Krajský soud musí konstatovat, že okresní soud rozhodl ve věci správně, neboť předpoklad vedení řádného života v případě podmíněného propuštění odsouzeného dovodit nelze.
6. V zásadě lze konstatovat, že se situace nezměnila od doby posledního rozhodování krajského soudu, kdy lze poukázat i na odůvodnění rozhodnutí krajského soudu sp. zn. 14 To 393/2020. Podstatou těchto úvah je skutečnost, že v případě odsouzeného se jedná o člověka s ustáleným způsobem života, který v kontrolovaném prostředí věznice plní své povinnosti, ale v případě jeho pobytu na svobodě opakovaně selhává. Zásadním negativem je skutečnost, že předchozí podmíněné propuštění v roce 2014 se ukázalo jako nesprávným rozhodnutím a odsouzený tehdy

i za situace, že mu dokonce byly ukládány další alternativní tresty za další trestnou činnost ani této situace nevyužil a v páchání trestné činnosti pokračoval. Nyní se odsouzeným nabízí znovu řádný výkon trestu odnětí svobody a zajištěné ubytování a zaměstnání, avšak to jsou skutečnosti, které zde byly i v minulosti a odsouzený opakovaně selhával. Za těchto okolností by se muselo jednat o zcela mimořádné úsilí odsouzeného, které by projevil ve výkonu trestu odnětí svobody. Musely by existovat tak výrazné skutečnosti, které by zastínily rozsáhlé negativum, které lze spatřovat dlouhodobě v jeho předchozím způsobu života a opakovaném selhávání. Takové okolnosti však nabídnuty nyní nebyly a okresní soud ve věci rozhodl správně.

7. S ohledem na shora uvedené skutečnosti proto krajský soud stížnost odsouzeného jako nedůvodnou zamítl podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Pardubice 11. srpna 2021

JUDr. Aleš Holík v.r.
předseda senátu

Zpracoval
Mgr. Petr Žanda

USNESENÍ

Okresní soud v Pardubicích rozhodl dne 28. 6. 2021 ve veřejném zasedání v trestní věci odsouzeného **XXX**, narozeného XXX, trvale bytem XXX, v současné době ve výkonu trestu ve XXX, o **žádosti o podmíněné propuštění**,

takto:

Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku za použití § 331 odst. 1 tr. řádu **se** žádost odsouzeného XXX o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody uloženého rozsudkem Okresního soudu v Uherském Hradišti ze dne 10. 2. 2020, sp. zn. 18 T 175/2018, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Brně – pobočka ve Zlíně ze dne 7. 5. 2020, sp. zn. 6 To 133/2020, **zamítá**.

Odůvodnění:

Dne 20. 5. 2021 byla u Okresního soudu v Pardubicích podána žádost odsouzeného o podmíněné propuštění. Dne 28. 6. 2021 soud konal veřejné zasedání a na základě důkazů v něm provedených dospěl k následujícím zjištěním a závěrům: listinnými důkazy, zejména hodnocením věznice, doplněném výpovědí vychovatele, bylo prokázáno, že odsouzený byl v předchozí době odsouzen rozhodnutím ve výroku citovaným, konec trestu je stanoven na 8. 1. 2022. Odsouzený se v rámci výkonu trestu chová slušně, program zacházení plní, je zařazen do I. diferenční skupiny od 17. 5. 2021, výkonu trestu předcházela vazba, ve výkonu trestu je počtvrté, byl 2x kázeňsky odměněn, nebyl kázeňsky trestán. Z rejstříku trestů odsouzeného vyplývá, že byl celkem 9x soudně trestán, nepodmíněné tresty v minulosti opakovaně vykonal, v posledních 10ti letech mu byl nepodmíněný trest uložen 6x, chronickou recidivou je majetková trestná činnost. Odsouzený u veřejného zasedání předložil také potvrzení o zajištěném ubytování u družky Miroslavy poslušné, se kterou má, podle vlastního vyjádření, 17ti měsíční dceru, (č. l. 21) a také potvrzení o zaměstnání (č. l. 22) a také doklad o náhradě škody způsobené trestnou činností, za kterou nyní uložený trest vykonává (č. l. 21). Ředitel Věznice XXX podmíněné propuštění odsouzeného nedoporučil s poukazem na osobnost odsouzeného, který se jeví jako méně zodpovědný, s oslabenou vůlí a sebedisciplinou, obtížně ponaučitelný z předchozích zkušeností v návaznosti na opakované páchání trestné činnosti, přičemž v kontrolovaném prostředí dokáže své chování korigovat.

Podle § 88 odst. 1 tr. zákoníku může soud odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a podle písm. a) odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody, nebo podle písm. b) odsouzený, jenž nebyl odsouzen za zvlášť závažný zločin a který dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, vykonal alespoň třetinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody.

Po přezkoumání výše popsané situace soud dospěl k závěru, že nelze uzavřít, že chování odsouzeného a způsob, jakým plní své povinnosti ve výkonu trestu, by mohly podmíněné

propuštění umožnit. Jedná se dosud o průměrný způsob výkonu trestu odnětí svobody, odsouzený je ve výkonu trestu jeden rok, trestu předcházela vazba, ovšem za rok výkonu trestu odsouzený získal pouze dvě kázeňské odměny, ačkoli je pracovně zařazen od 3. 8. 2020. Při aktivním výkonu trestu lze důvodně usuzovat na získání kázeňské odměny každé tři měsíce, ať už z pracoviště, případně z výkonu úklidových prací na oddělení či jiné práce pro potřeby věznic. I kdyby odsouzený získával odměny pouze ze zaměstnání, pak při téměř ročním výkonu trestu by měl kázeňské odměny 3 a další by mohla být již v návrhu. Okresní soud je toho názoru, že u odsouzených, kteří jsou ve výkonu trestu poněkoli káté, lze předpokládat kratší adaptaci na prostředí výkonu trestu, s čímž souvisí přizpůsobení se režimu, plnění programu zacházení a respektování řádu. O to více je však nezbytné vyžadovat aktivní způsob výkonu trestu, pokud by měl být následně soudem vyhodnocen jako polepšení ve smyslu zákonného kritéria, tedy nadstandardního výkonu trestu. Pouhé dodržení režimu výkonu trestu s plněním programu zacházení, byť s nedávným přeřazením do I. diferenační skupiny a zejména dvě kázeňské odměny za rok, pak za nadstandardní způsob výkonu trestu u odsouzeného, který je ve výkonu trestu počtvrté, nelze, podle názoru soudu, považovat.

Ani předpoklad vedení řádného života odsouzeného do budoucna není naplněn, protože odsouzený již byl v minulosti 3x ve výkonu nepodmíněného trestu a to dokonce z několika rozhodnutí a přesto se trestné činnosti ve formě speciální recidivy majetkové trestné činnosti opětovně dopustil. Ani v současné době zajištěné ubytování, sociální zázemí a zaměstnání pro odsouzeného pro případ podmíněného propuštění nejsou natolik významné aspekty, které by byly způsobitelné v dané situaci shora uvedené negativní faktory na straně odsouzeného podstatným způsobem eliminovat.

Protože odsouzený nesplnil dvě ze tří zákonných podmínek pro vyhovění žádosti o podmíněné propuštění, byla jeho žádost o podmíněné propuštění z výkonu trestu zamítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení může státní zástupce a odsouzený do tří dnů od jeho oznámení podat k Okresnímu soudu v Pardubicích stížnost. O stížnosti rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích. Usnesení lze napadnout pro nesprávnost některého jeho výroku nebo pro porušení ustanovení o řízení, které usnesení předcházelo, jestliže toto porušení mohlo způsobit nesprávnost některého výroku usnesení.

Pardubice 28. 6. 2021

Mgr. Karel Governac v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Popelová.

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 11. srpna 2021 o stížnosti odsouzeného XXX, narozeného XXX, trvale bytem XXX, toho času ve výkonu trestu odnětí svobody ve XXX, proti usnesení Okresního soudu v Pardubicích ze dne 28. června 2021, č. j. 0 PP 139/2021 – 24,

takto:

Stížnost odsouzeného se podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu zamítá.

Odůvodnění:

Napadeným usnesením okresní soud podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku zamítl žádost odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, který mu byl uložen rozsudkem Okresního soudu v Uherském Hradišti ze dne 10. 2. 2020, sp. zn. 18 T 175/2018 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Brně – pobočky ve Zlíně ze dne 7. 5. 2020, sp. zn. 6 To 33/2020.

Své rozhodnutí okresní soud odůvodnil především tím, že neshledal u odsouzeného polepšení, kdy hodnotil jeho počínání ve výkonu trestu jako průměrný způsob výkonu trestu odnětí svobody, kdy za rok výkon trestu získal odsouzený pouze dvě kázeňské odměny, přestože mohl získat odměny ve více případech, především s ohledem na práci na pracovišti či při úklidu. Odsouzený je ve výkonu trestu poněkoličkáte a lze předpokládat proto kratší adaptaci. Okresní soud neshledal ani předpoklad vedení řádného života s ohledem na již třetí výkon nepodmíněného trestu odnětí svobody a nynější postih za speciální recidivu.

Proti tomuto usnesení podal včasnou stížnost odsouzený, kterou nezdůvodnil.

Krajský soud ve smyslu § 147 odst. 1 tr. řádu přezkoumal napadené usnesení i řízení, které mu předcházelo, a dospěl k závěru, že stížnost odsouzeného není důvodná.

Okresní soud správně dovodil, že nelze spatřovat polepšení odsouzeného a s ohledem na to ani předpoklad očekávání spojeného s odsouzeným v případě jeho podmíněného propuštění na svobodu. Tyto podmínky v případě odsouzeného splněny nebyly.

I krajský soud dovozuje, že odsouzený a jeho chování ve výkonu trestu jsou pouze průměrné a není zde patrné jeho zásadní polepšení. Tomu odpovídá i přeřazení do I. diferenciacní skupiny pouhý jeden měsíc před veřejným zasedáním, kde rozhodoval okresní soud. Odsouzený zjevně nevyužil všechna hodnotící období k aktivitě směřující k získání kázeňských odměn a je proto logické, že ředitel věznice nedoporučil vyhovět jeho žádosti.

Jedná se o osobu, která má sklony k recidivě. Odsouzený byl již ve výkonu trestu odnětí svobody, a pokud za těchto okolností by chtěl uvažovat o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, musela by být jeho snaha ve výkonu trestu enormní, což evidentně není a odsouzený žádné mimořádné úsilí neprojevuje. Je tedy podstatné, že odsouzený je pouze průměrným vězňem a nevyvinul žádné větší úsilí k tomu, aby přesvědčil soud rozhodující o jeho žádosti o tom, že u něj došlo k polepšení. Pokud odsouzený se nesnaží ve výkonu trestu odnětí svobody výrazným způsobem o svoji nápravu a jedná se o osobu, která byla v minulosti již opakovaně trestána, pak lze těžko očekávat, že by odsouzený mohl v souladu

Shodu s prvopisem potvrzuje Dita Šimková

se zákony fungovat i v nekontrolovaném prostředí civilního života v případě jeho propuštění na svobodu. Okresní soud uvedl konkrétní úvahy a argumenty, kterými se řídil, když dospěl k závěru o tom, že u odsouzeného nedošlo k patřičnému polepšení a že u něj není předpoklad vedení řádného života a krajský soud může uvést, že tato argumentace okresního soudu je naprosto konkrétní, věcná a přesvědčivá.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti proto krajský soud stížnost odsouzeného jako nedůvodnou podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Pardubice 11. srpna 2021

JUDr. Aleš Holík v.r.
předseda senátu

Zpracoval
Mgr. Petr Žanda

USNESENÍ

Okresní soud v Pardubicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 28. července 2021 v trestní věci odsouzeného XXX, narozeného XXX, trvale bytem XXX, o jeho žádosti o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody,

takto:

Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku za použití § 331 odst. 1 tr. řádu **se** žádost odsouzeného XXX o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody uloženého rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 26. 11. 2009, sp. zn. 50 T 7/2009, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 18. 2. 2010, č. j. 1 To 6/2010-864, rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 28. 5. 2008, č. j. 89 T 263/2007-970, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 7. 8. 2008, sp. zn. 7 To 348/2008, a rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 26. 6. 2018, č. j. 11 T 1/2018-100, **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Odsouzený podal žádost o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Tuto žádost odůvodnil tím, že již vykonal více jak polovinu uloženého trestu odnětí svobody. Je si vědom, že se v minulosti dopustil protiprávního jednání, ze svého jednání se však poučil a dosavadní výkon vedl k jeho polepšení. Ke své žádosti připojil mimo jiné příslib zaměstnání a doklad o zajištěném bydlení. V budoucnu již povede řádný život.
2. Tresty odnětí svobody, uložené ve výrokové části citovanými rozhodnutími, nyní odsouzený vykonává ve Věznici Pardubice, když výkon trestu započal dne 6. 8. 2010 a konec trestu má stanoven na den 12. 7. 2029.
3. Rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 26. 11. 2009, sp. zn. 50 T 7/2009 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 18. 2. 2010, č. j. 1 To 6/2010-864 byl XXX odsouzen za trestný čin loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zákona jako zvlášť nebezpečný recidivista podle § 41 odst. 1 tr. zákona a za trestný čin neoprávněného držení platební karty podle § 249b tr. zákona mimo jiné k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 4 let se zařazením do věznice se zvýšenou ostrahou.
4. Rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 28. 5. 2008, č.j. 89 T 263/2007-970 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 7. 8. 2008, sp. zn. 7 To 348/2008 byl XXX odsouzen za trestný čin loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zákona, dílem formou spolupachatelství podle § 9 odst. 2 tr. zákona, spáchaný zvlášť nebezpečným recidivistou podle § 41 odst. 1 tr. zákona k trestu odnětí svobody v trvání 11 let se zařazením do věznice se zvýšenou ostrahou.
5. Rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 26. 6. 2018, sp. zn. 11 T 1/2018-100 byl na území České republiky uznán rozsudek Trestního soudu v Toulouse ze dne 28. 9. 2017 s právní mocí ze dne 19. 10. 2017 číslo rozsudku 3653/17, kdy byl XXX uznán vinným majetkovou trestnou činností (krádežemi) dle trestního zákona Francie, podle české právní úpravy by se jednalo minimálně o trestný čin krádeže podle § 205 odst. 3 tr. zákoníku. Bylo rozhodnuto, že trest uložený cizozemským rozsudkem vykoná, přičemž výměra se přizpůsobuje na nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 4 let se zařazením do věznice s ostrahou.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Králíčková.

6. Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku může soud odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, pokud odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepsení a lze očekávat, že v budoucnu povede řádný život, nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého trestu odnětí svobody.
7. Z hodnocení ředitele věznice ze dne 15. 6. 2021 se podává, že odsouzený nebyl vazebně vyšetřován. Dne 6. 8. 2010 byl zadržen ve Francii a dodán policií do výkonu trestu odnětí svobody. Dne 10. 11. 2010 došlo k jeho převzetí z ciziny do výkonu trestu v České republice do Vazební věznice a ústavu pro výkon zabezpečovací detence Brno. Dne 25. 11. 2010 byl přemístěn k dalšímu trestu do Věznice Mírov. Po pobytu v nástupním oddíle byl zařazen do II. přístupné skupiny vnitřní diferenciaci, byl mu stanoven program zacházení. Dne 18. 1. 2012 byl na základě plnění všech povinností zařazen do I. přístupné skupiny vnitřní diferenciaci. Dne 18. 10. 2012 byl přemístěn k dalšímu výkonu trestu do Věznice Valdice, kde stanovený program zacházení plnil. Dne 22. 7. 2014 byl přeřazen do věznice s ostrahou. Dne 25. 9. 2014 byl přemístěn k dalšímu výkonu trestu do Věznice Mírov. Byl zde podroben orientačnímu toxikologickému vyšetření na přítomnost návykových látek s pozitivním výsledkem na metamfetamin a amfetamin. V důsledku této skutečnosti byl vyřazen z pracoviště a přeřazen zpět do II. přístupné skupiny vnitřní diferenciaci. Dne 23. 4. 2015 byl přemístěn k dalšímu výkonu trestu do Věznice Valdice. Dne 26. 5. 2016 byla nicméně u odsouzeného orientačním toxikologickým vyšetřením opět zjištěna přítomnost omamných a psychotropních látek. Od 13. 3. 2018 se zapojil do programu 3Z, který úspěšně absolvoval. Odsouzený navázal spolupráci s organizací Laxus. Od 1. 10. 2017 byl zařazen do věznice s ostrahou. Dne 22. 1. 2019 si vytvořil podmínky pro zařazení do I. přístupné skupiny vnitřní diferenciaci. Dne 2. 4. 2019 byl na vlastní žádost přemístěn do Věznice Pardubice, kde mu byl aktualizován program zacházení. Odsouzený cíle programu plnil. Dne 12. 4. 2019 byl zařazen do I. ročníku SOU – práce ve stravování ve Školském vzdělávacím středisku, kde dosahoval dobrých výsledků, za což byl několikrát odměněn. Dne 24. 6. 2020 byl zařazen do prací bez odměn na střeženém pracovišti uvnitř věznice „Kuchyň pro odsouzené“. Od 2. 7. 2020 je na tomto pracovišti zařazen na placené pozici, kde je kladně hodnocen. Program zacházení dlouhodobě plní. Odsouzený byl 34x odměněn a v současné době nemá žádný kázeňský trest. Během pobytu ve Věznici Pardubice byl 1x podroben orientačnímu testu na přítomnost návykových látek v těle s negativním výsledkem. V minulosti byl 1x podmíněně propuštěn, přičemž se ve zkušební době neosvědčil. Ve výkonu trestu je potřetí. Z trestní minulosti odsouzeného je patrné, že byl opakovaně soudně trestán mj. za násilnou trestnou činnost. Běžné životní problémy dokáže zvládat, v náročnějších situacích selhává. V civilním životě opakovaně porušoval pravidla a normy. Z předchozích trestů si nevzal ponaučení. Trestnou činnost páchal opakovaně, závažnost se stále stupňovala. Na prostředí výkonu trestu je adaptován, větší část svého dospělého života strávil ve výkonu trestu. Program zacházení plní. Jedná se o přizpůsobivého jedince. Lze shrnout, že v kontrolovaném prostředí je schopen své chování korigovat a povinnosti plnit žádoucím způsobem, v tomto ohledu je účelu trestu postupně dosahováno, nicméně je nutno vyzdvihnout skutečnost, že odsouzený si z předchozích trestů nevzal ponaučení, trestné činnosti se dopouštěl opakovaně, přičemž závažnost se stále stupňovala, proto nebylo doporučeno jeho žádosti o podmíněné propuštění vyhovět.
8. Vychovatel věznice u veřejného zasedání uvedl, že od zpracování hodnocení získal odsouzený další kázeňskou odměnu, k žádné jiné změně nedošlo. Výkon trestu byl hodnocen jako nadstandardní.
9. V opisu z evidence rejstříku trestů má odsouzený celkem 6 tuzemských záznamů, přičemž ve výkonu trestu odnětí svobody je již potřetí. Odsouzený byl v minulosti podmíněně propuštěn, ve

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Králíčková.

zkušební době se neosvědčil, proto mu byl zbytek trestu nařízen. Odsouzení je již zahalzeno (záznam č. 2 opisu rejstříku trestů).

10. Okresní soud připomíná, že předchozí způsob života odsouzeného, četnost a závažnost trestné činnosti nejsou bez významu pro závěr o předpokladu dalšího chování. V souvislosti s trestnou minulostí odsouzeného lze poukázat i na usnesení Ústavního soudu České republiky z 21. 8. 2013, sp. zn. IV. ÚS 1535/13, ze kterého vyplývá, že ustanovení § 88 tr. zákoníku umožňuje soudům zvážit veškeré skutečnosti, které by mohly být při posuzování v něm stanovených podmínek relevantní. Mezi tyto skutečnosti pak bezpochyby patří i žadatelův dřívější život. Obdobné závěry vyplývají i z dalších usnesení Ústavního soudu (ze dne 5. 9. 2013, sp. zn. ÚS 2580/13, ze dne 10. 1. 2017, sp. zn. IV. ÚS 3333/16 a ze dne 7. 8. 2018 sp. zn. I. ÚS 2018/18).
11. Pokud jde o trestní minulost odsouzeného, tak právě při posouzení skutečností, zda je osobou, která skýtá do budoucna záruku vedení řádného života, je třeba kromě jiného zohlednit i tyto údaje, které mnohé o osobnosti odsouzeného vypovídají. U odsouzeného lze uzavřít, že navzdory v minulosti ukládaným trestům (zejména nepodmíněným trestům odnětí svobody) projevoval k jejich účelu zřejmou lhostejnost a dopouštěl se další úmyslné trestné činnosti, která navíc postupně gradovala. Odsouzený svůj druhý nepodmíněný trest odnětí svobody vykonával do 15. 9. 2006 (kdy se jednalo o zbytek trestu po podmíněném propuštění). Poté se však v roce 2007 (6 skutky), v roce 2008 (2 skutky) dopustil závažné násilné trestné činnosti v podobě loupeže jako zvláště závažný recidivista, za kterou byl odsouzen k důrazným nepodmíněným trestům odnětí svobody. Navíc ještě v roce 2009 se dopustil majetkové trestné činnosti na území cizího státu, za kterou byl taktéž pravomocně odsouzen. Za tohoto stavu, ačkoliv chování odsouzeného během dosavadního výkonu trestu ve věznici bylo převážně bez nutnosti korekcí (v roce 2014 a 2015 pozitivně toxikologicky testován) a nyní je již po delší dobu v souladu s vnitřním řádem, odsouzený plní cíl programu zacházení a posiluje pracovní návyky, je nutno jeho chování ve výkonu trestu považovat spíše za projev vnější adaptace na podmínky ve výkonu trestu, jakož i během dosavadního výkonu získané znalosti formálních podmínek pro podmíněné propuštění, než za znamení změny jeho náhledu na řádný život a respektování platných právních norem. Na daných závěrech ničeho nemění, že odsouzený předložil ke své žádosti o podmíněné propuštění potvrzení o zajištěném bydlení a zaměstnání. Bylo nutno přihlídnout i ke skutečnosti, že byl odsouzený do výkonu trestu odnětí svobody dodán policejním orgánem. Dále nelze opominout, že konec trestu je u odsouzeného stanoven až na 12. 7. 2029. Na základě shora uvedeného proto není nyní dán důvodný předpoklad, že v případě podmíněného propuštění povede řádný život. Konečně zamítnutí žádosti odsouzeného o podmíněné propuštění doporučil i ředitel věznice ve svém hodnocení a státní zástupkyně u veřejného zasedání.
12. Z ustanovení § 88 odst. 1 tr. řádu vyplývá, že soud „může“ odsouzeného při splnění tam citovaných podmínek propustit z výkonu trestu odnětí svobody. Na daný institut tedy není právní nárok, ale záleží na posouzení a rozhodnutí soudu, zda existují takové skutečnosti a okolnosti, které využití daného institutu umožňují.
13. S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud uzavřel, že v daném případě nejsou naplněny podmínky ustanovení § 88 odst. 1 tr. zákoníku pro rozhodnutí o podmíněném propuštění, a proto žádost odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody zamítl.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Králíčková.

Proti tomuto usnesení lze podat stížnost u Okresního soudu v Pardubicích do tří dnů ode dne jeho oznámení. O stížnosti rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích. Právo podat stížnost nemá osoba, která se ho platně vzdala.

Pardubice 28. července 2021

Mgr. Barbora Kocourková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Králíčková.

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 1. září 2021 **o stížnosti odsouzeného XXX, narozeného XXX**, trvale bytem XXX, proti usnesení Okresního soudu v Pardubicích, ze dne 28. 7. 2021, č.j. 0 PP 144/2021-88,

takto:

Stížnost odsouzeného se podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu zamítá.

Odůvodnění:

Napadeným usnesením okresní soud podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku zamítl žádost odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody uloženého mu rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 26. 11. 2009, sp. zn. 50 T 7/2009, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 18. 2. 2010, č. j. 1 To 6/2010-864, rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 28. 5. 2008, č. j. 89 T 263/2007-970, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 7. 8. 2008, sp. zn. 7 To 348/2008, a rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 26. 6. 2018, č. j. 11 T 1/2018-100.

V rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí okresní soud konstatoval odsouzení odsouzeného a tresty s tím spojené, které nyní vykonává v celkové výměře 19 roků. Dále okresní soud cituje obsah jednotlivých provedených důkazů včetně zprávy věznice a dochází k závěru, že v případě odsouzeného zde není záruka vedení řádného života v případě podmíněného propuštění. Okresní soud především dovozuje u odsouzeného lhostejnost projevovanou k dříve ukládaným trestům, a to i nepodmíněným trestům, když zdůrazňuje, že druhý nepodmíněný trest odnětí svobody vykonával odsouzený do 15. 9. 2006, přitom se jednalo o zbytek trestu po podmíněném propuštění v minulosti a přesto i v roce 2007 šesti skutky a v roce 2008 dvěma skutky se dopustil zvláště závažné trestné činnosti. Vedle toho je zdůrazňováno, že již v roce 2009 se pak dopustil též majetkové trestné činnosti na území cizího státu. Okresní soud nepřehlídí problémy odsouzeného ve výkonu trestu, ke kterým došlo v roce 2014 a 2015, kdy užíval omamné a psychotropní látky. Z těchto okolností se soud domnívá, že projev chování odsouzeného ve výkonu trestu odnětí svobody je spíše jeho projevem vnější adaptace na podmínky ve výkonu trestu odnětí svobody než reálným polepšením.

Proti tomuto rozhodnutí podal včasnou stížnost odsouzený. Stěžovat shledává nesoulad zprávy vězeňské služby, která na jednu stranu hodnotí odsouzeného pozitivně, na druhé straně nedoporučuje jeho propuštění s vágním tvrzením, že se jedná o projev jeho adaptace ve výkonu trestu odnětí svobody a neříká odsouzenému, co má vlastně změnit, aby jej doporučila k propuštění. Okresnímu soudu je pak vytýkáno, že opomněl uvést, že se poslední trestné činnosti odsouzený dopustil v roce 2009. Nalézací soud taktéž nevysvětlil proč považuje zajištěné bydlení a zaměstnání za bezvýznamné, neboť dle názoru odsouzeného nad touto skutečností nelze jen mávnout rukou. Okresní soud je velmi důrazně kritizován za své vyjádření týkající se projevů vnější adaptace odsouzeného na podmínky ve výkonu trestu odnětí svobody, čímž dle názoru odsouzeného degraduje jeho chování ve výkonu trestu odnětí svobody. Jedná se o pouhou spekulaci okresního soudu, že odsouzený se tak chová pouze účelově kvůli podmíněnému propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Odsouzený dále připomíná svůj kontakt s rodiči a skutečnost, že nenastoupení výkonu trestu odnětí svobody samo o sobě nemůže být přítěžující okolností v rámci rozhodování o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Okresnímu soudu je dále vytýkáno, že neuvedl, co měl vlastně odsouzený dělat

Shodu s prvopisem potvrzuje Dita Šimková

ve výkonu trestu, aby jej přesvědčil o podmíněném propuštění. Okresní soud taktéž nevzal v úvahu možnost, že by podmíněné propuštění bylo doplněno dalším omezením, jako je dohled probačního úředníka.

Krajský soud ve smyslu ustanovení § 147 odst. 1 tr. řádu přezkoumal napadené usnesení, řízení, které mu předcházelo a dospěl k závěru, že stížnost odsouzeného není důvodná.

Krajský soud shledal napadené usnesení zcela správné a použitou argumentaci za naprosto přiléhavou. Oproti tomu nelze dát za pravdu stěžovateli, pokud jde o jeho námitky, které učinil. Nad rámec argumentace okresního soudu a k námitkám odsouzeného je možno učinit následující vyjádření.

V období posledních 20 let života odsouzeného je zřejmé, že buď páchal na svobodě trestnou činnost, anebo se nacházel ve výkonu trestu odnětí svobody. V období po roce 2000 se jednalo o několik odsouzení a celkem 3 nepodmíněné tresty uloženy do roku 2006. Přes podmíněné propuštění v uvedené době pak již následujícího roku se již věnoval odsouzený celé sérii loupeží, pro které byl následně potrestán nepodmíněnými tresty, které nyní vykonává. Vedle toho je třeba říci, že páchal další trestnou činnost na území Francie až do svého zadržení a následného předání českým orgánům do výkonu trestu odnětí svobody. Není tedy zřejmé, proč by měl okresní soud opomenout uvést skutečnost, že trestnou činnost páchal naposledy v roce 2009. V první řadě to není pravda, protože páchal trestnou činnost na území Francie i v roce 2010. Dále je třeba říci, že to není skutečnost, která je důležitá a proto lze těžko konstatovat opomenutí sdělení takové skutečnosti. Odsouzený je ve výkonu trestu již od roku 2010, a proto je logické, že trestnou činnost později již nepáchal, kdy trestná činnost spáchaná ve výkonu trestu odnětí svobody je obecně výjimečnou záležitostí.

Za těchto okolností při rekapitulaci posledních 20 let života odsouzeného lze logicky pochopit názor okresního soudu, že pouze zajištěné bydlení a zaměstnání není skutečností, která by mohla být v dané věci zásadní. Vězeňská služba není orgánem, který by měl dát návod odsouzenému k tomu, jak být úspěšný při své žádosti o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Je třeba si uvědomit, že se jedná o mimořádné rozhodnutí, neboť tresty, které byly uloženy, byly uloženy v takové výměře, aby splnily svůj účel.

Pokud je dotaz vznášen ve vztahu k orgánům činným v trestním řízení, resp. vůči soudu, pak je třeba říci, že ani u osob, jako je odsouzený, kteří dlouhodobě žijí závadným způsobem života a střídá se u nich období, kdy buď páchají trestnou činnost na svobodě nebo jsou ve výkonu trestu odnětí svobody a přes takovou skutečnost se záhy vracejí ke stejnému závadnému způsobu života, přičemž v případě tohoto odsouzeného došlo navíc ještě ke gradaci trestné činnosti, nelze říci že by neměli žádnou šanci na úspěch při žádostech o podmíněné propuštění s ohledem na uváděné skutečnosti. Muselo by se však jednat o zcela mimořádné okolnosti v daném případě, které by způsobily příznivé očekávání, že v případě podmíněného propuštění by odsouzený vedl řádný život, přestože ani předchozí výkony trestu odnětí svobody je od další trestné činnosti neodradily. Předpoklad vedení řádného života spočívá v očekávání spojené s osobnostním vývojem odsouzeného, uvědoměním si správných hodnot vyrovnáním se s předchozím způsobem života, které lze dovodit především z projevu jeho chování v minulosti, jeho chování ve výkonu trestu odnětí svobody, ale též v očekávání z předpokládaného vlivu prostředí, kde by se měl odsouzený po propuštění nacházet a okolnosti jeho budoucího života, které lze důvodně předpokládat.

Z výše uvedeného je skutečně patrné, že odsouzeného hrozba nepodmíněného trestu v minulosti nějak zásadně neovlivnila a vždy spáchal další recidivu. Nelze odhlédnout od velké závažnosti trestné činnosti, kterou odsouzený páchal, kdy lze připomenout především ozbrojené loupeže

v řadě případů, které spáchal na území České republiky, ale i majetkovou trestnou činnost, kterou páchal v zahraničí až do okamžiku svého zadržení.

Pokud jde o projev polepšení, který u odsouzené je možno sledovat, nelze odhlédnout, že odsouzený měl i ve výkonu trestu odnětí svobody problémy, které vygradovaly v roce 2014 a 2015 a teprve od roku 2019 se znovu dostal do I. diferenční skupiny. Polepšení, které bylo konstatováno v režimu kontrolovaného prostřední výkonu trestu odnětí svobody, tak bylo naplněno až po určitých obtížích a bylo patrné, že určitá doba výkonu trestu odnětí svobody byla nezbytná pro stabilizaci chování odsouzeného.

Ve zprávě věznice krajský soud neshledává žádný protimluv, neboť polepšení, resp. pozitivní hodnocení odsouzeného bylo konstatováno v režimu kontrolovaného prostřední výkonu trestu odnětí svobody a nedůvěra ve vztahu k odsouzenému projevená návrhem na nevyhovění jeho žádosti se vztahovala v úvaze týkající se předpokladů vedení řádného života na svobodě, což je podmínka jiného charakteru. Zde je třeba říci, že naplnění této podmínky je pro odsouzeného mnohem náročněji splnitelné. Zde se totiž jedná již o nekontrolované prostředí, kde vše záleží na osobnosti odsouzeného a jeho disciplíně, kterou opakovaně v minulosti neprojevoval, ba spíše naopak, žil dlouhodobě závadným způsobem života. Riziko je zde reálné a okresní soud správně uzavřel, že žádosti odsouzeného proto nyní nelze vyhovět.

Odsouzený by měl vykonávat trest až do roku 2029 a v současné době není žádná významná indicie, že by se odsouzený již natolik změnil, že by mohl být resocializační proces v rámci výkonu trestu odnětí svobody předčasně ukončen. Odsouzený nyní nabízí v podstatě pouze jenom dobrý přístup k plnění svých povinností, který je stabilní až od roku 2019 a jistou morální a ekonomickou pomoc ze strany svoji rodiny. Tato pozitiva však s ohledem na v minulosti projevené dlouhodobé a ustálené sklony odsouzeného jsou nedostatečná. Odsouzený by tedy měl své úsilí výrazně navýšit a především po dlouhou dobu udržet tak, aby bylo možno hmatatelně konstatovat významný osobnostní vývoj odsouzeného, který by mohl vyvážit jeho dlouhodobou a ustálenou negativní minulost. S ohledem na uvedené skutečnosti krajský soud žádost odsouzeného jako nedůvodnou podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Pardubice 1. září 2021

JUDr. Šárka Pfeiferová v.r.
předsedkyně senátu

Zpracoval
Mgr. Petr Žanda

USNESENÍ

Okresní soud v Pardubicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 28. července 2021 v trestní věci odsouzeného **XXX**, narozeného XXX, trvale bytem XXX, o jeho žádosti o podmíněně propuštění z výkonu trestu odnětí svobody,

takto:

Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku za použití § 331 odst. 1 tr. řádu **se** odsouzený **XXX podmíněně propouští** z výkonu trestu odnětí svobody uloženého rozsudkem Okresního soudu v Olomouci ze dne 18. 12. 2017, č. j. 5 T 185/2017-45, ve spojení s usnesením téhož soudu ze dne 4. 6. 2018, č. j. 5 T 185/2017-68, rozsudkem Okresního soudu v Olomouci ze dne 6. 5. 2015, č. j. 9 T 17/2015-108, ve spojení s usnesením téhož soudu ze dne 16. 11. 2018, č. j. 9 T 17/2015-155, a rozsudkem Okresního soudu v Olomouci ze dne 25. 3. 2019, č. j. 4 T 53/2019-75.

Podle § 89 odst. 1 tr. zákoníku **se** stanoví zkušební doba v trvání **4 (čtyř) let** a zároveň se nad odsouzeným vyslovuje **dohled**.

Podle § 89 odst. 2 tr. zákoníku se odsouzenému ukládá povinnost ve zkušební době dle svých sil **nahradit škodu** trestnou činností způsobenou.

Odůvodnění:

1. Odsouzený podal k Okresnímu soudu v Pardubicích žádost o podmíněně propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Ke své žádosti připojil mimo jiné hodnocení ze Středního odborného učiliště věznice, příslib bydlení a u veřejného zasedání předložil příslib zaměstnání.
2. Rozsudkem Okresního soudu v Olomouci ze dne 18. 12. 2017 č. j. 5 T 185/2017-45 byl odsouzenému za přečin krádeže dle § 205 odst. 2 tr. zákoníku uložen trest obecně prospěšných prací v trvání 200 hodin. Usnesením téhož soudu ze dne 4. 6. 2018 č. j. 5 T 185/2017-68 bylo rozhodnuto o přeměně v trest odnětí svobody v trvání 200 hodin a o zařazení do věznice s ostrahou.
3. Rozsudkem Okresního soudu v Olomouci ze dne 6. 5. 2015, sp. zn. 9 T 17/2015-108, byl odsouzený uznán vinným zvláště závažným zločinem těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku a přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku a byl odsouzen k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 let podmíněně odloženému na zkušební dobu 4 let. Souhrnný trest se vztahoval k rozsudku Okresního soudu v Olomouci ze dne 22. 12. 2014, sp. zn. 7 T 299/2014, kterým byl odsouzenému uložen za zvláště závažný zločin loupeže dle § 173 odst. 1 tr. zákoníku a za přečin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku dle § 234 odst. 1 tr. zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání 3 let podmíněně odložený na zkušební dobu 3 let. Usnesením Okresního soudu v Olomouci ze dne 16. 11. 2018 č. j. 9 T 17/2015 – 155 bylo rozhodnuto o výkonu podmíněně odloženého trestu odnětí svobody a o zařazení do věznice s ostrahou.
4. Rozsudkem Okresního soudu v Olomouci ze dne 25. 3. 2019 č. j. 4 T 53/2019-75 byl odsouzenému za přečin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku dle § 234 odst. 1 tr. zákoníku uložen trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Králíčková.

5. Tresty odnětí svobody, uložené ve výrokové části citovaným rozhodnutím, nyní odsouzený vykonává ve Věznici Pardubice, když výkon trestu započal dne 23. 10. 2018 a konec trestu má stanoven na den 10. 11. 2022.
6. *Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku může soud odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, pokud odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a lze očekávat, že v budoucnu povede řádný život, nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého trestu odnětí svobody.*
7. Z hodnocení ředitele věznice ze dne 14. 6. 2021 se podává, že odsouzený byl dne 23. 10. 2018 dodán Policií ČR do výkonu trestu odnětí svobody, a to do Vazební věznice Olomouc. Dne 20. 11. 2018 byl přemístěn do Věznice Pardubice. Byl zařazen do věznice s ostrahou do oddělení se středním stupněm zabezpečení a do II. prostupné skupiny vnitřní diferenciacce. Dne 6. 12. 2018 byl přerazen do věznice s ostrahou do oddělení s vysokým stupněm zabezpečení. Odsouzenému byl stanoven výchozí program zacházení. Odsouzený projevil zájem o pracovní zařazení a dne 6. 5. 2019 byl XXX. Dne 1. 7. 2019 byl vyřazen z důvodu nedostatečné pracovní morálky a nízkých pracovních výkonů. Odsouzený není pracovním zařazen. Dne 21. 11. 2019 byl zařazen do Školského vzdělávacího střediska při Věznici Pardubice na dvouletý učební obor Práce ve stravování, kdy dne 4. 6. 2021 studium úspěšně ukončil s vyznamenáním. Jeho přístup je zodpovědný, stanovené úkoly plnil. Odsouzený byl 6x kázeňsky odměněn, kázeňsky trestán nebyl. Program zacházení dlouhodobě plní a je zařazen v I. prostupné skupině vnitřní diferenciacce. Z celkového chování a postojů odsouzeného je patrné, že dosavadní výkon trestu byl pro něj dostatečným poučením. Bylo doporučeno žádosti odsouzeného vyhovět.
8. Svědek – vychovatel Věznice Pardubice XXX u veřejného zasedání vypověděl, že u odsouzeného jde o nadstandardní výkon trestu. Od zpracování hodnocení nedošlo k žádné relevantní změně. Poslední odměnu získal 1. 4. 2021 (chybně v hodnocení uvedeno 1. 12. 2021). Odsouzený odměny získával za úklidy na ubytovně a za přístup ke studiu.
9. V opisu z evidence rejstříku trestů má odsouzený celkem 4 trestní záznamy, zejména pro násilnou a majetkovou trestnou činnost.
10. V posuzované věci po zhodnocení dokazování soud uzavřel, že odsouzený k datu rozhodování o jeho žádosti vykonal více jak zákonem vyžadovanou polovinu uloženého trestu odnětí svobody.
11. Z výslechu svědka i hodnocení ředitele věznice je zřejmé, že chování odsouzeného je slušné, neproblémové. Jedná se o nadstandardní výkon trestu. Má celkem 6 kázeňských odměn, kázeňsky trestán nebyl. Dlouhodobě plní program zacházení, je zařazen v I. prostupné skupině vnitřní diferenciacce. Ač lze připustit, že v počátku jeho výkonu trestu byl z pracoviště vyřazen z důvodu nedostatečné pracovní morálky, následující dvouleté studium učebního oboru mu objektivně rozšířilo uplatnitelnost na trhu práce. V rámci studia byl velmi kladně hodnocen, za což získával i kázeňské odměny.
12. Okresní soud v posuzované věci dospěl k závěru, že u odsouzeného je splněna i záruka budoucího řádného života. Odsouzený je ve výkonu trestu odnětí svobody poprvé, má celkem 4 záznamy. Pokud jde o zajištění bydlení, tak soud uvádí, že jako dostatečný doklad shledal potvrzení XXX, případně z kapacitních důvodů v noclehárně pro muže. Odsouzený taktéž předložil soudu potvrzení o zaměstnání přes pracovní agenturu. Pokud jde o náhradu škody, je sice pravdou, že odsouzený poškozené nekontaktoval a ničeho na způsobené škodě neuhradil, nicméně vzhledem k tomu, že není ve věznici zaměstnán a nemá aktuálně zdroj příjmu, kdy se

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Králíčková.

připravoval na budoucí povolání, lze jako dostačující i vzhledem k nepatrným částkám na náhradě škody, shledat připravenost odsouzeného po podmíněném propuštění škodu splácet.

13. S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud uzavřel, že v daném případě jsou naplněny podmínky ustanovení § 88 odst. 1 tr. zákoníku pro rozhodnutí o podmíněném propuštění, proto žádosti odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody vyhověl. Odsouzenému stanovil s ohledem na charakter trestné činnosti delší zkušební dobu, a to v trvání 4 let se současným vyslovením dohledu a povinností dle svých sil nahradit způsobenou škodu.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat stížnost u Okresního soudu v Pardubicích do tří dnů ode dne jeho oznámení. O stížnosti rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích. Právo podat stížnost nemá osoba, která se ho platně vzdala.

Pardubice 28. července 2021

Mgr. Barbora Kocourková v. r.
předsedkyně senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 1. září 2021 v trestní věci **odsouzeného XXX, narozeného XXX**, trvale bytem XXX, o stížnosti státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Pardubicích, proti usnesení Okresního soudu v Pardubicích, ze dne 28. 7. 2021, č.j. 0 PP 149/2021-44,

takto:

Z podnětu stížnosti státní zástupkyně se napadené usnesení podle § 149 odst. 1 písm. a) tr. řádu zrušuje a podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku se žádost odsouzeného XXX o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody uloženého rozsudkem Okresního soudu v Olomouci ze dne 18. 12. 2017 č.j. 5 T 185/2017-45, ve spojení s usnesením Okresního soudu v Olomouci ze dne 4. 6. 2018 č.j. 5 T 185/2017-68, rozsudkem Okresního soudu v Olomouci ze dne 6. 5. 2015 č.j. 9 T 17/2015-108 ve spojení s usnesením Okresního soudu v Olomouci ze dne 16. 11. 2018 č.j. 9 T 17/2015-155 a rozsudkem Okresního soudu v Olomouci ze dne 25. 3. 2019 č.j. 4 T 53/2019-75, zamítá.

Odůvodnění:

Napadeným usnesením okresní soud podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku podmíněně propustil odsouzeného z výkonu uvedeného trestu odnětí svobody. Odsouzenému byla stanovena zkušební doba v trvání 4 let při vyslovení dohledu a uložení povinnosti ve zkušební době dle svých sil nahradit škodu, kterou způsobil trestnou činností.

Okresní soud v odůvodnění především cituje obsah zprávy ředitele věznice, ale též i výpověď svědka, kterým byl vychovatel XXX a uzavírá, že chování odsouzeného je slušné, jedná se o nadstandardní výkon trestu. U odsouzeného dle názoru okresního soudu je předpoklad řádného budoucího života v případě podmíněného propuštění, když zdůrazňuje, že odsouzený je ve výkonu trestu odnětí svobody poprvé. Okresní soud konstatuje, že odsouzený má zajištěno bydlení a zaměstnání. Ve vztahu k náhradě škody okresní soud uvádí, že odsouzený sice ještě nic neuhradil, ale bylo to z toho důvodu, že neměl zaměstnání a teprve se připravoval na budoucí povolání. Z toho dovozuje okresní soud, že jsou naplněny všechny podmínky k podmíněnému propuštění odsouzeného.

Proti tomuto usnesení podala stížnost státní zástupkyně ihned po vyhlášení usnesení do protokolu o veřejném zasedání, kterou následně odůvodnila. Státní zástupkyně poukazuje na skutečnost, že bydlení odsouzeného je zajištěno nepřiměřeným způsobem, kdy v zásadě má možnost pouze přespaní na noclehárně, neboť v pořadníku azylového domu je až takzvaně pod čarou mezi čekateli. Státní zástupkyně dále konstatuje laxnost odsouzeného ve vztahu k náhradě škody, kdy poškozené vůbec nekontaktoval. Státní zástupkyně dovozuje, že zde není záruka vedení řádného života v případě podmíněného propuštění na svobodu.

Krajský soud ve smyslu § 147 odst. 1 tr. řádu přezkoumal napadené usnesení i řízení, které mu předcházelo a dospěl k závěru, že stížnost je důvodná.

Okresní soud odůvodnil své rozhodnutí poměrně nepřesvědčivým způsobem, kdy se pouze odkazuje na citované důkazy a dochází k závěru o naplnění jednotlivých podmínek. Nutno dodat, že situace rozhodně není tak jednoznačná, jak by mohlo vyplývat z takto stručného odůvodnění okresního soudu.

Ve vztahu k polepšení lze konstatovat, že dáno je, byť počet kázeňských odměn představuje četnost přibližně 2x ročně, což rozhodně není využití všech hodnotících období odsouzeného. Jedná se tak o velmi slušné chování odsouzeného ve výkonu trestu, ale nikoliv mimořádně nadstandardní. Negativem na straně odsouzeného je, že byl do výkonu trestu odnětí svobody dodán a dobrovolně nenastoupil. Pokud jde o samotný průběh výkonu trestu, je patrné, že

Shodu s prvopisem potvrzuje Dita Šimková

odsouzený nebyl schopen pracovní činnosti XXX. Je patrné, že odsouzený ještě neměl vybudovány pracovní návyky, a tak se ukázalo jako vhodné jej zařadit nejprve do vzdělávacího zařízení, kde naopak měl skutečně výsledky mimořádně dobré a přesvědčivé. Z hodnocení učiliště vyplývá, že zde vynikal pracovní morálkou a předpokládá se u něj, že bude schopen se prací živit. Je zřejmé, že studium ukončil teprve v červnu 2021 a ještě tak nemohl získat pracovní návyky v režimu výkonu trestu odnětí svobody. S ohledem na skutečnost, že trest by měl vykonávat ještě do listopadu 2022, se nabízí, aby nyní ještě ve výkonu trestu odnětí svobody prokázal, že je schopen nově získanou kvalifikaci uplatnit a především si vyzkoušet získané pracovní návyky v praxi. Nelze totiž odhlédnout od skutečnosti, že odsouzený v minulosti nepracoval a v současné době deklarované budoucí zaměstnání je velmi neurčitého charakteru zprostředkované pracovní agenturou. Státní zástupkyně má pravdu, že se v podstatě nejedná o zajištěné bydlení odsouzeného, ale spíš přespávání odsouzeného v noclehárně, což nelze ztotožnit s představou určitého zázemí, pokud jde o základní potřebu bydlení, kterou potřebuje každý člověk.

V souhrnu vzato polepšení odsouzeného není zcela přesvědčivé a z okolností je patrné, že k naplnění předpokladu vedení řádného života bude potřeba ještě stabilizovat jeho nově získané dovednosti pracovní činností v rámci výkonu trestu odnětí svobody, přičemž pro případný úspěch jeho další žádosti o podmíněné propuštění by bylo namístě mít lepší představu o tom, jak dojde k náhradě škody, ale i o budoucím životě odsouzeného a jeho sociálním a ekonomickém ukotvení. Rozhodnutí okresního soudu se nyní jeví krajskému soudu jako předčasné a nepodložené a s ohledem na tyto skutečnosti krajský soud dospěl k závěru, že je namístě napadené rozhodnutí zrušit a nově rozhodnout tak, že se žádost odsouzeného zamítá.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Pardubice 1. září 2021

JUDr. David Čejka v.r.
předseda senátu

Zpracoval
Mgr. Petr Žanda

USNESENÍ

Okresní soud v Pardubicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 26. srpna 2021 v trestní věci odsouzeného **XXX**, narozeného XXX, trvale bytem XXX, o jeho žádosti o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody,

takto:

Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku za použití § 331 odst. 1 tr. řádu **se** žádost odsouzeného Pavla Zimy o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody uloženého rozsudkem Okresního soudu v Břeclavi ze dne 10. 3. 2020, č. j. 3 T 133/2019-105, rozsudkem Okresního soudu v Břeclavi ze dne 31. 5. 2021, č. j. 3 T 74/2020-115, rozsudkem Okresního soudu v Břeclavi ze dne 14. 7. 2016, č. j. 1 T 60/2016-88, ve spojení s usnesením téhož soudu ze dne 18. 10. 2018, č. j. 1 T 60/2016-120, a rozsudkem Okresního soudu v Břeclavi ze dne 28. 3. 2019, č. j. 2 T 9/2019-102, **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Okresnímu soudu v Pardubicích byla doručena žádost odsouzeného Pavla Zimy o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Tuto žádost odůvodnil tím, že již vykonal polovinu uloženého trestu. Má zajištěnou práci, jeho rodina je pro něj motivací vést řádný život. Odsouzený u veřejného zasedání k dotazu soudu dále doplnil, že nyní je kladně hodnocen na pracovišti. Zařazení v II. diferenční skupině a absenci odměn odůvodnil dosud vykonaným krátkým trestem. Doklad o zajištění bydlení a zaměstnání si nestihl obstarat.
2. *Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku může soud odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, pokud odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a lze očekávat, že v budoucnu povede řádný život, nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého trestu odnětí svobody.*
3. Rozsudkem Okresního soudu v Břeclavi ze dne 10. 3. 2020, č. j. 3 T 133/2019-105, který nabyl právní moci dne 26. 8. 2020, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 26. 8. 2020, č. j. 3 To 260/2020 – 139 byl odsouzený uznán vinným přečinem zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku, kdy za tento přečin a za sbíhající se přečiny krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku a porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 tr. zákoníku, kterými byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Břeclavi ze dne 13. 6. 2018, č. j. 1 T 73/2018 - 82 mu byl uložen souhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 8 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou.
4. Rozsudkem Okresního soudu v Břeclavi ze dne 31. 5. 2021, č. j. 3 T 74/2020-115, byl odsouzený pravomocně uznán vinným přečinem zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku, za který mu byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 3 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou.
5. Rozsudkem Okresního soudu v Břeclavi ze dne 14. 7. 2016, č. j. 1 T 60/2016-88, byl odsouzený pravomocně uznán vinným přečinem zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku, za který mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 8 měsíců podmíněně odložený na zkušební dobu v trvání 3 let s dohledem. Usnesením téhož soudu ze dne 18. 10. 2018, č. j. 1 T 60/2016 – 120 bylo rozhodnuto o výkonu trestu odnětí svobody a zařazení do věznice s ostrahou.

6. Rozsudkem Okresního soudu v Břeclavi ze dne 28. 3. 2019, č. j. 2 T 9/2019 – 102 byl odsouzenému za přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. f) tr. zákoníku uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 1 měsíce, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou.
7. Trest odnětí svobody, uložený ve výrokové části citovanými rozhodnutími, nyní odsouzený vykonává ve Věznici v Pardubicích, když výkon trestu započal dne 2. 4. 2021 a konec trestu má stanoven na den 20. 12. 2021.
8. Hodnocením Věznice Pardubice ze dne 14. 6. 2021 bylo prokázáno, že odsouzený byl dne 3. 4. 2021 dodán do výkonu trestu Policií České republiky, a to do Vazební věznice a Ústavu pro výkon zabezpečovací detence Brno. Dne 29. 4. 2021 byl přemístěn k dalšímu výkonu do Věznice Pardubice, kde byl zařazen do II. prostupné skupiny vnitřní diferenciaci. Odsouzený projevoval zájem o práci. Zapojuje se do úklidových činností i nad rámec svých povinností. Jeho chování je slušné. Doposud nebyl kázeňsky odměněn ani trestán. Během pobytu ve Věznici Pardubice byl 1x podroben orientačnímu toxikologickému vyšetření na přítomnost návykových látek v těle s negativním výsledkem. Před zadržením pracoval jako XXX. Odsouzený je ve výkonu trestu potřeť, má 19 záznamů v rejstříku trestů. Odsouzený je výkonu trestu velmi krátkou dobu, zatím si nevytvořil podmínky pro získání odměny a tím i možný postup do výhodnější diferenciacní skupiny. Účelu trestu je postupně dosahováno. Na základě shora uvedeného ředitel Věznice Pardubice nedoporučil žádosti odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody vyhovět.
9. V opisu z rejstříku trestů má odsouzený celkem 19 trestních záznamů pro různorodou trestnou činnost, kdy k většině lze přihlídnout.
10. Ze svědecké výpovědi vychovatele Věznice Pardubice XXX vyplývá, že u odsouzeného od zpracování hodnocení nedošlo k žádným změnám. U odsouzeného se jedná o standardní výkon trestu. Jedná se o krátký trest. Od konce května 2021 začal pracovat na oddíle. Od 7. 7. 2021 je pracovně zařazen na venkovním pracovišti.
11. V posuzované věci po zhodnocení dokazování soud uzavřel, že odsouzený k datu rozhodování o jeho žádosti vykonal více jak zákonem vyžadovanou polovinu uloženého trestu odnětí svobody.
12. Okresní soud připomíná, že pro vyhovění žádosti odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody musí být splněny všechny zákonné podmínky kumulativně.
13. Okresní soud v posuzované věci dospěl k závěru, že odsouzený nedosáhl tak vysokého stupně polepšení, aby splňoval podmínky pro podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Výkon trestu je vychovatelem hodnocen standardně. Odsouzený nemá žádnou kázeňskou odměnu a je zařazen v II. prostupné skupině vnitřní diferenciaci. Navíc i v hodnocení ředitele věznice je uvedeno, že účelu výkonu trestu je dosahováno, tedy nikoli dosaženo. Odsouzený za více jak 4 měsíční výkon trest nezískal žádnou kázeňskou odměnu.
14. Okresní soud taktéž uzavřel, že u odsouzeného není reálně dán důvodný předpoklad vedení řádného života v budoucnu v případě podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Tento názor soud dovozuje s ohledem na předchozí život odsouzeného. Odsouzený má v opisu z rejstříku trestů 19 trestních záznamů a ve výkonu trestu odnětí svobody se nachází potřeť. Navíc již byl v minulosti podmíněně propuštěn (27. 8. 2019), ve zkušební době se neosvědčil a zbytek trestu mu byl nařízen. Uvedené skutečnosti dle soudu nelze nikterak bagatelizovat.

Odsouzený nepředložil soudu ani doklad o zajištěném bydlení a zaměstnání, což jeho proklamaci o vedení řádného života taktéž zpochybňuje.

15. Okresní soud shrnuje, že odsouzenému byly v minulosti opakovaně dávány šance k tomu, aby vedl řádný život. Pokud odsouzeného ani předchozí trestní postihy, výkon nepodmíněného trestu odnětí svobody navíc i podmíněné propuštění z výkonu trestu neodradily od páčání další trestné činnosti, je patrné, že resocializační proces u odsouzeného není nyní na takové úrovni, aby bylo možno důvodně očekávat, že v budoucnu po podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody povede řádný život.
16. Okresní soud připomíná, že předchozí způsob života odsouzeného, četnost a závažnost trestné činnosti nejsou bez významu pro závěr o předpokladu dalšího chování. V souvislosti s trestnou minulostí odsouzeného lze poukázat i na usnesení Ústavního soudu České republiky z 21. 8. 2013, sp. zn. IV. ÚS 1535/13, ze kterého vyplývá, že ustanovení § 88 tr. zákoníku umožňuje soudům zvážit veškeré skutečnosti, které by mohly být při posuzování v něm stanovených podmínek relevantní. Mezi tyto skutečnosti pak bezpochyby patří i žadatelův dřívější život. Obdobné závěry vyplývají i z dalších usnesení Ústavního soudu (ze dne 5. 9. 2013, sp. zn. ÚS 2580/13, ze dne 10. 1. 2017, sp. zn. IV. ÚS 3333/16 a ze dne 7. 8. 2018 sp. zn. I. ÚS 2018/18).
17. Z ustanovení § 88 odst. 1 tr. řádu vyplývá, že soud „může“ odsouzeného při splnění tam citovaných podmínek propustit z výkonu trestu odnětí svobody. Na daný institut tedy není právní nárok, ale záleží na posouzení a rozhodnutí soudu, zda existují takové skutečnosti a okolnosti, které využití daného institutu umožňují.
18. S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud uzavřel, že v daném případě nejsou naplněny podmínky ustanovení § 88 odst. 1 tr. zákoníku pro rozhodnutí o podmíněném propuštění, a proto žádost odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody zamítl. Ostatně nedoporučující stanovisko pro podmíněné propuštění vyjádřil i ředitel věznice ve svém hodnocení a státní zástupkyně u veřejného zasedání.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat stížnost u Okresního soudu v Pardubicích do tří dnů ode dne oznámení usnesení. O stížnosti rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích.

Usnesení lze napadnout pro nesprávnost některého výroku nebo pro porušení ustanovení o řízení, které usnesení předcházelo, pokud toto porušení mohlo způsobit nesprávnost některého výroku usnesení. Právo podat stížnost nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

Pardubice 26. srpna 2021

Mgr. Barbora Kocourková v. r.
samosoudkyně

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 22. září 2021 o **stížnosti odsouzeného XXX**, narozeného XXX, trvale bytem XXX, proti usnesení Okresního soudu v Pardubicích ze dne 26. srpna 2021, č.j. OPP 151/2021-56,

takto:

Stížnost odsouzeného se podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu zamítá.

Odůvodnění:

Napadeným usnesením okresní soud podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku zamítl žádost odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody uloženého mu rozsudkem Okresního soudu v Břeclavi ze dne 10. 3. 2020, č. j. 3 T 133/2019-105, rozsudkem Okresního soudu v Břeclavi ze dne 31. 5. 2021, č. j. 3 T 74/2020-115, rozsudkem Okresního soudu v Břeclavi ze dne 14. 7. 2016, č. j. 1 T 60/2016-88, ve spojení s usnesením téhož soudu ze dne 18. 10. 2018, č. j. 1 T 60/2016-120, a rozsudkem Okresního soudu v Břeclavi ze dne 28. 3. 2019, č. j. 2 T 9/2019-102.

Své rozhodnutí odůvodnil okresní soud tím, že odsouzený nedosáhl tak vysokého stupně polepšení, aby splňoval podmínky pro podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Výkon trestu je vychovatelem hodnocen standardně. Odsouzený nemá žádnou kázeňskou odměnu a je zařazen v II. prostupné skupině vnitřní diferenciaci. Navíc i v hodnocení ředitele věznice je uvedeno, že účelu výkonu trestu je dosahováno, tedy nikoli dosaženo. Odsouzený za více jak 4 měsíční výkon trestu nezískal žádnou kázeňskou odměnu. Okresní soud taktéž uzavřel, že u odsouzeného není reálně dán důvodný předpoklad vedení řádného života v budoucnu v případě podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Tento názor soud dovozuje s ohledem na předchozí život odsouzeného. Odsouzený má v opisu z rejstříku trestů 19 trestních záznamů a ve výkonu trestu odnětí svobody se nachází potřetí. Navíc již byl v minulosti podmíněně propuštěn (27. 8. 2019), ve zkušební době se neosvědčil a zbytek trestu mu byl nařízen. Uvedené skutečnosti dle soudu nelze nikterak bagatelizovat. Odsouzený nepředložil soudu ani doklad o zajištěném bydlení a zaměstnání, což jeho proklamaci o vedení řádného života taktéž zpochybňuje.

Proti tomuto usnesení podal odsouzený stížnost, v níž poukazuje na to, že některé skutečnosti nebyly zohledněny. Všechno dlužné výživné po propuštění z výkonu trestu dne 27. 8. 2019 zaplatil, nyní dluží výživné, za které byl odsouzen OS Břeclav dne 31. 5. 2021, a to proto, že v civilním životě zatím nemohl z důvodu exekucí pracovat na hlavní pracovní poměr, protože z výplaty by mu po odečtení řádného výživného a exekucí nezbylo na zaplacení dlužného výživného a bydlení a stravy. Proto pracoval na dohodu o pracovní činnosti, ale bohužel mu nedoplatili mzdu v XXX. Kdyby mu to vyplatili, bylo by řádné i dlužné výživné hrazeno. Šel proto na doporučení pracovat k XXX kde s výplatami není problém. Šel by tam pracovat i po propuštění z výkonu trestu. Zde jsou všechny peníze vypláceny pravidelně a nebyl nástupu do výkonu trestu, měl by během jednoho maximálně dvou měsíců vše uhrazeno a nebyl by mu navýšen trest dalším rozsudkem. Bydlení má zajištěno v XXX a má tam po dohodě s majitelem zajištěno ubytování. Je zařazen v II. diferenciační skupině, protože na první skupinu má i při splnění všech stanovených podmínek nárok až po dvou hodnotících obdobích. Ve věznici nebyl kázeňsky trestán, pracuje na venkovním pracovišti mimo věznici XXX a kvůli krátkému trestu zatím nedostal pochvalu, i když pracuje zodpovědně a podílí se na úklidových činnostech a

Shodu s prvopisem potvrzuje Dita Šimková

dalších aktivitách. Chtěl by požádat o přehodnocení rozhodnutí okresního soudu, protože na svobodě má možnost platit jak řádné tak dlužné výživné, ale hlavně nemá kontakt se svými dětmi. Nemá nárok na pravidelný styk s dětmi, dokud nebude zapláceno vše na výživném. Proto věří, že mu soud dá tuto poslední šanci vše nejrychleji napravit, aby nebyl dokola odsuzován za zanedbání povinné výživy a mohl být se svými dětmi a žít spořádaným životem.

Krajský soud ve smyslu § 147 odst. 1 tr. řádu přezkoumal napadené usnesení i řízení, které mu předcházelo, a dospěl k závěru, že stížnost důvodná není.

Podle ustanovení § 88 odst. 1 tr. zákoníku soud může odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a

a) odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody, nebo

b) odsouzený, jenž nebyl odsouzen za zvlášť závažný zločin a který dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, vykonal alespoň třetinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody.

Podle § 88 odst. 2 tr. zákoníku jestliže odsouzený za přečin prokázal svým vzorným chováním a plněním svých povinností, že dalšího výkonu trestu není třeba, může ho soud podmíněně propustit na svobodu i předtím, než vykonal část trestu odnětí svobody vyžadovanou pro podmíněné propuštění podle odstavce 1. Soud nevyhoví návrhu ředitele věznice na podmíněné propuštění odsouzeného na svobodu, jen je-li zjevné, že by odsouzený po propuštění na svobodu nevedl řádný život.

Podle § 88 odst. 3 tr. zákoníku soud při rozhodování o podmíněném propuštění odsouzeného za zločin přihlídně také k tomu, zda odsouzený včas nastoupil do výkonu trestu a zda částečně nebo zcela nahradil či jinak odčinil škodu nebo jinou újmu způsobenou trestným činem. Jestliže odsouzený vykonával ochranné léčení před nástupem výkonu trestu odnětí svobody nebo v jeho průběhu, přihlídně soud i k projevenému postoji odsouzeného k výkonu ochranného léčení.

Ze znění citovaného ustanovení § 88 odst. 1 tr. zákoníku je zřejmé, že pro podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody musí být splněny obě podmínky současně: tedy jednak odsouzený musí svým chováním po právní moci rozsudku a zejména během výkonu trestu prokázat polepšení a dále musí existovat záruka, že odsouzený povede v budoucnu řádný život.

Okresní soud dospěl k závěru v tom směru, že odsouzený nesplnil podmínky potřebné pro podmíněné propuštění, zejména s ohledem na skutečnost, že za celou dosavadní dobu výkonu trestu neprokázal dostatečnou nápravu a polepšení v takové míře, aby to odůvodňovalo podmíněné propuštění. Vzhledem k hodnocení odsouzeného z průběhu jeho dosavadního výkonu trestu, zejména ve vztahu právě k plnění jeho povinností a zejména pak naplňování stanovených zásad programu zacházení, je i krajský soud názoru, že žádost odsouzeného je za stávajícího stavu minimálně předčasná. Odsouzený za dobu strávenou ve výkonu trestu odnětí svobody od 2. 4. 2021 nezískal žádnou kázeňskou odměnu a nedosáhl ani na přeřazení do I. skupiny vnitřní diferenciaci. Jeho výkon trestu je hodnocen jako standardní, tudíž nelze z toho dovozovat nikterak mimořádný přístup odsouzeného k prokázání své nápravy a polepšení, a to je již po třetí ve výkonu trestu odnětí svobody, tedy měl by podmínky výkonu trestu i případného naplnění podmínek pro podmíněné propuštění nepochybně znát. Kromě toho již jednou byl v roce 2019 podmíněně propuštěn z výkonu trestu, tudíž nepochybně ví, jak se má v průběhu výkonu trestu chovat a čeho by měl dosáhnout, aby jeho výkon trestu mohl být hodnocen nadstandardně. Odsouzený je ve výkonu trestu odnětí svobody krátce, zatím tedy neprokázal dostatečnou nápravu a polepšení a vzhledem k hodnocení z výkonu trestu, kdy ani

ředitel věznice jeho propuštění nedoporučil s tím, že jeho nápravy nebylo dosud dosaženo, nebyla splněna první podmínka nutná pro podmíněné propuštění, což již samo o sobě postačuje k zamítnutí jeho žádosti.

Podle názoru krajského soudu však okresní soud nepochybil ani v otázce hodnocení vedení řádného života odsouzeného do budoucna. Odsouzený je potřetí ve výkonu trestu odnětí svobody, kromě toho byl v roce 2019 podmíněně propuštěn z výkonu trestu, ve zkušební době se neosvědčil a byl mu nařízen zbytek z podmíněného propuštění, který má teprve začít vykonávat, neboť mu byl nařízen dne 21. 6. 2021. V rejstříku trestů má 19 záznamů, což nesevídčí o tom, že by dosavadní tresty na něho měly nějaký pozitivní výchovný účinek a i přes šanci, která mu byla dána v podobě podmíněného propuštění, znovu selhal, dopustil se další trestné činnosti, a to dokonce opakovaně a nyní je ve výkonu trestu odnětí svobody. Je jistě chvályhodné, že část dlužného výživného již uhradil, nicméně ve snaze dále nepokračoval, dále neplnil řádné výživné a znovu byl pro stejný druh trestné činnosti odsouzen.

I z hodnocení věznice, která jistě má nejlepší přehled o chování odsouzeného a jeho snaze prokázat nápravu, vyplývá, že se sice odsouzený staví ke své trestné činnosti otevřeně a svoji vinu uznává, avšak za příčinu selhání lze označit jeho osobnostní rysy v podobě nezodpovědnosti a nezdrženlivosti a špatnou finanční situaci. I věznice poukazuje na velmi krátký pobyt odsouzeného ve výkonu trestu s tím, že si nevytvořil podmínky ani pro získání odměny a tím případný postup do výhodnější diferenciační skupiny, kdy účelu trestu je postupně dosahováno.

Ze všech shora uvedených skutečností je patrné, že účelu trestu ještě nebylo dosaženo, odsouzený musí vyvinout větší úsilí k tomu, aby soud o své nápravě přesvědčil, a je proto na místě, aby odsouzený zatím pokračoval ve výkonu trestu odnětí svobody.

Z těchto důvodů krajský soud dospěl k závěru, že rozhodnutí okresního soudu je správné, a protože nebylo shledáno pochybení ani v řízení, které vydání napadeného usnesení předcházelo, byla stížnost odsouzeného jako nedůvodná podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu zamítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Pardubice 22. září 2021

JUDr. Šárka Pfeiferová v.r.
předsedkyně senátu